דבר

דבר ששי
דבר השבוע
דבר אחר
משא

שלום דיקנה, יחי הנשרים. רחל אבירן מעולם לא חדל להכל את העלומים ואת העתיד. חיים עיד (עמ' 9)

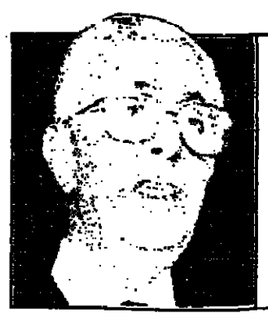

אסד בחר עשיא. האם יכהן הראווי קדנציה נוספת כנשיא לבנון רן אבירן (עמ' 7)

דבר ראשי

סכנה לדמוקרטיה הישראלית לקראת בחירות 96': בישראל יהיו יותר מפלגות מסעדי פרסום

דבר יום ששי י"ט באייר תשנ"ו 19.5.95 גליון 21560 — 60 עמודים, המחיר 4.50 ש"ח (כולל מע"מ) באילת 3.85 ש"ח

הפלסטינים מציעים להתחיל מיד בדיון על הסדרי הקבע

– כולל בעיית ירושלים, במקביל להמשך הדיון על הסדרי הביניים; ישראל דחתה את ההצעה להקים ועדה נפרדת בנושא ירושלים במסגרת המו"מ הרב־צדדי

מאת מומי בסוק

ראש המשלחת הפלסטינית לשיחות ועדת ההיגוי במנטריי, פייסל חוסייני, הציע אתמול לישראל – בשם הרשות הפלסטינית ובשם אש"ף – להתחיל מיד בדיונים על הסדר הקבע בשטחים, כולל על בעיית ירושלים, במקביל להמשך המו"מ על הסדר הביניים. ראש המשלחת הישראלית למנטריי, מנכ"ל שר החוץ יוסי ביילין, הבטיח להעביר את הצעה לירושלים.

גם אתמול, יומה השלישי של ועדת ההיגוי לשיחות הרב־צדדיות לשלום, כל המשלחות הערביות, פרט לסוריה ולבנון שהחרימו את המושב, התמקדו בנושא אחד – הפקעת הקרקעות בירושלים. לא נערך כל דיון בנושאים שלשמם התכנסה ועדת ההיגוי.

לאחר הדגל האמריקאי במרפסת הבית של הארמון, שלשום, היו רבים של הנציגים הערבים במנטריי חרפים יותר מדברים וקשים שאמרו בשני הימים הראשונים של המפגש. פייסל חוסייני הוביע והצע, הקמת ועדה שיפוטית בעניין הרב־צדדי, ועדה לנושא ירושלים. ביילין דחה את ההצעה בנקיטה, ועד שהוא מציין כי נושא ירושלים, בהתאם לכל ההסכמים עם הפלסטינים כולל הסכם אוסלו והסכם העקרונות, אמור לעלות רק בשיחות על הסדר הקבע. שיחות אלו אמורות להתחיל בעוד שנה, בסוף 1996.

חוסייני עזב את אולם הדיונים כדי להתקשר לאסד. ברשאת, ראש הרשות הפלסטינית, במסרה לקבל ממנו הוראות. כעבור זמן מה חזר לאולם הדיונים והשקיבל את רשות הדיבור הציע, כאמור, בשם הרשות הפלסטינית ובשם אש"ף כי ישראל והרשות יתחילו מיד בדיונים על הסדר הקבע בכלל ובעניין כולל בשאלת ירושלים. במקביל יתמשכו שני הצדדים בדיונים על הסדר הביניים. ביילין לא דחה את ההצעה על הסף, והאיר כי יעביר אותה לירושלים. לעיתון של ראש הממשלה ושר החוץ.

כזכור, הועלה ביילין הצעה דומה לפני כמה חודשים, לפיה ישראל והרשות הפלסטינית יוכלו את הדיונים על הסדר הביניים. ויעברו ישר לדיונים על הסדר הקבע. הצעה נדחתה בתקיפות רבה על ידי רבין ועל ידי פרס, וכן על ידי מנכ"ל משרד החוץ, אדי סביר, מארמיכלי הסכם אוסלו, בטענה כי דיונים על הסדר הקבע יתקשו את הדיאלוג עם הפלסטינים.

להערכת ירושלים, דיונים על הסדר הקבע שני הצדדים יצטרכו להכריע בשורה של נושאים "כבדים" במיוחד, כולל בעיית ירושלים. בשלב זה קיים חשש גדול מאוד כי הם לא בשלים לשאלות היסטוריות. גם אתמול הדגישו מקורבים ליצחק רבין ולשמעון פרס כי אין כל סיכוי שהצעת חוסייני תתקבל.

בישיבת ועדת ההיגוי במנטריי, אתמול, הקפיד כל הנציגים הערבים שקיבלו את רשות הדיבור את הפקעת הקרקעות בירושלים. הנציג הסעודי, טגן שר החוץ

המשך בעמוד 2

המשטרה העבירה לפרקליטות המדינה את תיקי החקירה נגד עורכי העיתונים

הופסקו בשלב זה ההליכים נגד החוקרים הפרטיים פרידן וצור

מאת נתן רזפי ומתים

הזהירה הארצית לחקירות פשעים של המשטרה העבירה אתמול בבוקר לפרקליטות המדינה את תיקי החקירה נגד העורך הראשי של "מעריב", שפר נמרודי, ועורך "ידיעות אחרונות", מקור ורדי.

מפרקליטות המדינה נמסר, כי בתיקים הקיימים יוגשו תיקי חקירה [illegible] מרחם בתיקים נגד הנאשמים, עד הבקשה בסבירות "הגשת הדיונים", דנו, לגבי הכתבים של "ידיעות אחרונות". רק כך אדי וחשודים נוספים במעורבות בפרשה בתיקים ונקרים בחברות פרטיות.

פרקליטת המדינה, דליה ביינש, תקפה אתמול בחריפות את התנהגותיו של שר המשטרה משה שחל. נזכר, אמר שחל בראיון לתוכנית הטלוויזיה "שיחה וציר", בעבר הראשון, כי כתבי הנישום נגד הנשודים בפרשת האזנות הסתר יוגשו לבית המשפט בתוך כעשרה ימים. שחל ציין כי הגשת כתבי האישום, במקביל לסיום החקירה, תואפשר בשל עבודתם של [illegible] בתיקים [illegible] לגבות חקירה. [illegible] כתבי אישום [illegible] מרכזת [illegible] ומפלי [illegible] בעניין זה מציין כי חקירתו של עשר נמרודי בחודשים האחרונים הגרמה בחשדות לסאורה על הזאנות האזנות סתר לבביהם בעולם התקשורת ובעולם העסקים, ובשיבוש הליכי חקירה. חקירתו של משה ודי הגרמה בחשדות לסאורה, כי הוזן לקלטת האזנות סתר לעורך "ידיעות אחרונות" לשעבר, רב יודקובסקי, וכי ידע על האזנה שבוצעה לו. בתגובה על הודעתו של שחל, הודיעה דוברת משרד המשפטים כי מוסד היה אלמלא הודיע שר המשטרה לציבור אם ומתי יוגשו כתבי אישום.

הדוברת הדגישה כי הגשת כתבי אישום נמנעת בהמשכת [illegible] המדינה והאזנות בפרקליטות הבהיר בתיקי צוותים של הפרקליטות מעלו במקביל לחקירה המשטרתי.

בית משפט השלום בתל אביב, הדה אתמול להפסיק עד להודעה חדשה את הליכים במשפטם של החוקרים יעקב צור ורפי פרידן, המעורבים בפרשת האזנות הסתר, בגלל השינויים הצפויים בעקבות הפיכתו של הנאשם צור לעד מדינה.

עד המדינה יעקב צור לא הופיע לבית המשפט כמתבקש, אך השופט זכריה כספי נמנע מלהוציא נגדו צו תפיסה.

בדיון שנערך אתמול שחרר השופט את עורך הדין מרדכי כץ, על פי בקשתו, מייצגו של פרידן, מאחר שלדברי כץ גם הוא עצמו מעורב בפרשה.

פרידן סען בבית המשפט כי הוא נמצא במשא ומתן עם עורך דין אביגדור פלדמן בדבר ייצגו, וכי אם יכשלו המגעים, יבקש מבית המשפט למנות לו עורך דין, בשל חוסר יכולת כלכלית.

גם דן קוזאל, עורך דינו של צור, ביקש אתמול להשתחרר מייצגו של מרשו, מאחר שלדבריו, צור ניתק עימו מגע, ולא הודיעו איתו לפני שהחליט להפוך לעד מדינה. החלטה על שיחרורו של עו"ד קוזאל, יקבל השופט בתוכנית שתתקיים ב־25 במאי.

השופט ציין בהחלטתו, כי "קיימת אפשרות לאחר את הדיונים כשני התיקים, אלא שלצורך כך נדרש לדעת מה טיב השינויים, אך התוספות שיוכנסו לכתב האישום בניגוד, שאני מניח שייעשו עוד קודם ישיבת התוכנית".

קרע בין העיתונאים למועצת העיתונות

העיתונאים שוקלים הקמת מועצה חדשה ללא נציגי המו"לים

מאת יגאל פיטוביין

חילוקי הדעות החריפים בין מועצת העיתונות לעיתונאים עשויים להוביל לקרע גלוי, המאיים הארגי של עיתונאי ישראל, בראשות שרה פרידמן, ואגודת העיתונאים תל־אביבית, בראשות רחי גוטמן, כבר הוגלו לדון בפרישה ממועצת העיתונות ובהקמת מועצה חדשה ללא נציגי המו"לים.

העיתונאים מעוניינים שמועצת עיתונות נקטה סחבת־דיונים על המשך. בעיתונות בעקבות פרשת האזנות הסתר ובהצעות חקיקה הנוגעות. למיכון הבעלות על אמצעי התקשורת ולהסדרת זכות מרי־עורך עיתונאי. כמו כן מועצים העיתונאים שבשיא מועצת העיתונות, עו"ד חיים צדוק, הפך את מועצת העיתונות לכלי בידי המו"לים ומונע ממנה לעמוד לצד העיתונאים כמאבקם לחופש העיתונות.

עוד מועצים העיתונאים כי צדוק המעיל לחצים למינוי אדם שמועמדותו לא היתה מקובלת על העיתונאים כמנכ"ל מועצת העיתונות החשוה הממנה. עיתונאים לכיוון מועצת עיתונות העומד להתקיים בהלסינקי.

בשיא מועצת העיתונות צדוק מכחיש את הטענה נגדו וטוען, כי הוא פועל ללא משוא פנים להגנת חופש העיתונות. כמו כן טוען צדוק כי נהג כהלכה בפרשת האזנות הסתר.

(הכתבה המלאה בעמוד זה ראה עמוד 6)

שגב מגיב: סלמוביץ' היא אשה לא אינטליגנטית עם טיעונים של גננת

שגב תקף את עמיתיו מסיעת "יעוד", אלכס גולדפרב ואסתר סלמוביץ', שהדיחו אותו מתפקידו כיו"ר המפלגה, בישיבת מזכירות שלא נכח בה

מאת אריה דרין

חשר גנון שגב תקף אתמול במילים חריפות ביותר את שני חבריו לסיעת יעוד, סגן חשר אלכס גולדפרב וח"כ אסתר סלמוביץ, שהחליטו שלשום להדיח אותו מתפקידו כיו"ר הסתדרות ויו"ר המזכירות שלה. שגב, המעורב על הוקעת הישיבה שהחליטה על ההדחה, אומר על ח"כ סלמוביץ' כי היא "אישה לא אינטליגנטית", המשמיעה טיעונים "ברמה של גננת". סגן חשר גולדפרב, אמר שגב, "עבר עבירה פלילית של ויקוי מסמכים, אם אכן חתם עכשיו על מסמכים בעוד יו"ר יעוד". את שניהם ביחד כינה שגב "אנשים לא רציניים, שחבל לבזבז זמן בדיבורים עליהם".

שלשום התקיימה בבניין הכנסת ישיבה של מזכירות יעוד, ששלושת חבריה הוחדרים, הם שגב, גולדפרב וסלמוביץ'. שגב לא הגיע לישיבה, ושני חבריו ניצלו את העדרו כדי להדיח אותו משני תפקידיו ולמנות את עצמם במקומו. כמה שעות מאוחר יותר סילקו השר שגב לח"כ סלמוביץ', והודיע לה כי להחלטה שקבלה לבית משפט כדי שיבטל את החלטה הדחתה, משום ש"כל ילד מבין שזו החלטה בלתי חוקית ואנטי־דמוקרטית לחלוטין". שגב אמר שהוא ממשיך לכהן כיו"ר יעוד ויו"ר המזכירות שלה, וימשיך לכהן בתפקידים אלה, עד שהמרכז הדגש של הדעה, ואמור להתכנס ב־7 ביוני, יבחר מזכירות חדשה. במרכז החדש יהיו חברים על־פי חוקת שאושר על־ידי המזכירות הנוכחית, והפקר בידי רשם המפלגות. "המפקר וכינס המרכז הצפוי", אמר שגב, "הכניסו את גולדפרב וסלמוביץ' להיסטריה, ודחפו אותם לעשות את מה שעשו".

ח"כ סלמוביץ' אמרה לעמוד זאת כי הסיבה להדחתו של שגב היא חתירתו למזוג "יעוד" עם מפלגת העבודה. "אני יודעת על חברי מפלגת העבודה בכפון, שכבר התחילו לעבוד לשראת השתתפותו של שגב בפריימריס של מפלגת העבודה", אמרה. "אני חוששת שלמחרת ישיבת המרכז ב־7 ביוני, אמצא את עצמי חברה במפלגה שהמרכז שלה החליט למזג אותה עם מפלגת העבודה. עשיתי מה שעשיתי כדי למנוע את התחתתות הזאת. אני בעד

המשך בעמוד 2

שגב: אנשים לא רציניים

עם גולדפרב אין שום תוקף משפטי. בשלב הזה קיים השר שגב התייעצויות עם עורכי דין, וכמתואר אמר כי לא יפנה

ארה"ב הטילה וטו על החלטת מועהב"ט נגד ההפקעות בי"ם

– לאחר ש־14 החברות האחרות תמכו בהצעת ההחלטה

מאת מרים פוקס. ניו־יורק

כל המדינות החברות במועצת הביטחון הצביעו אמש בעד ההחלטה הקוראת לממשלת ישראל לבטל את צווי ההפקעות במזרח ירושלים, אך אחר־כך הטילה ארה"ב וטו ובכך מנעה ממועצת הביטחון לקבל את ההחלטה.

ארה"ב הביאה מראש לידיעת חברות המועצה שבכוונתה להשתמש בזכות הווטו שלה כדי למנוע את קבלת ההחלטה, הקוראת לממשלת ישראל לבטל את צווי הפקעת הקרקעות במזרח ירושלים. עם זאת, האיום האמריקאי לא עזר ולא מנע משאר 14 חברות המועצה להצביע עבור הצעת ההחלטה.

היתה זו הפעם הראשונה מזה חמש שנים שארה"ב השתמשה בזכות הווטו, הנתונה לה ולשאר ארבע המדינות החברות הקבועות במועצת הביטחון: רוסיה, סין, צרפת ובריטניה.

● תגובות לווטו – עמ' 2 ●

בסיום ההצבעה נשאו דברים שגריר ארה"ב, בריטניה, סין, צרפת, מרוקו וישראל. שגריר ארה"ב לאו"ם, מדלין אולברייט, אמרה כי ארה"ב החליטה להטיל וטו על ההחלטה על בסיס עקרוני, לפיו הדרך היחידה להגיע לשלום במזרח התיכון היא על־ידי שיחות ישירות בין הצדדים. ארה"ב נאלצה להתנגד להצעת ההחלטה משום שמועצת הביטחון ביקשה להתייחס לנושא הקשור במעמד קבע ובכך הפרה את העקרון הנ"ל. נושאים הקשורים במעמד קבע צריכים להיפתר בין הצדדים בסיוע הקהילה הבין־לאומית, אך ללא התערבותה, אמרה.

אולברייט הוכיחה שארה"ב הודיעה שהפקעת קרקעות בירושלים אינה מסייעת לתהליך השלום ואינה מקדמת אותו. עם זאת, התערבות מועצת הביטחון בנושא יכולה רק לסבך אותו, טענה אולברייט.

מרבית הדוברים הסכימו כי אכן על הצדדים לפתור את הנושאים השנויים במחלוקת באמצעות מו"מ ישיר. עם זאת, לדעתם, החלטה שהתקבלה על־ידי מועצת הביטחון היא החלטה מאוזנת, לא עוינת כלפי ישראל ומביעה את עמדת הקהילה הבין־לאומית נגד הפקעת אדמות.

כל הדוברים הביעו את תקוותם שתהליך השלום לא ייפגע ועיינו שעל הקהילה הבין־לאומית לתמוך בו במשנה סדר.

שני תיקים מחקירות ההסתדרות הועברו לעיונה של הפרקליטות

מאת נתן רזפי

שני תיקי חקירה הנוגעים לעבירות פליליות שלכאורה נוצעו על ידי בכירים בהסתדרות, במהלך הבחירות האחרונות להסתדרות, הועברו אתמול לפרקליטות המדינה.

מדובר בשניים מתוך ארבעה תיקים פליליים שנפתחו ביחידה לחקירות הנוגעים לנוגעים למזכ"ל ההסתדרות לשעבר, חיים הברפלד, לסגניו שר המסחר והתעשייה, מאשה לובלסקי, ולגזבר ההסתדרות לשעבר, אהרון ישראלוביץ. נראה כי

התיקים שהועברו לפרקליטות יוחזרו להשלמת החקירה במשטרה לאחר שהפרקליטות תעיין בהם.

המשטרה השלימה את החקירה שנוגעת להעברתם של 600 אלף ש"ח מכספי ההסתדרות למימון האזנות סתר נגד בכירים במשה הבחירות של סיעות רם הליכוד שרצו להסתדרות. בפרשה זו היו מעורבים סגניה השר מאשה לובלסקי אשר אישרה כיושבת ראש סיעת העבודה את העברת הכספים, אהרון ישראלוביץ הגזבר וחיים הברפלד שהיה המועמד המרכזי בבחירות מטעם העבודה.

מועצת הדרך השלישית דוחה בינתיים את ההחלטה בעניין הקמת מפלגה

מאת חני פורשנר

"מועצת הדרך השלישית תחלים על מהלכיה העתידיים של התנועה בהתאם להתפתחויות בתהליך המדיני ובדרכה המפלגתית. המועצה מסילה על ההנהלה לבחון את הדרכים הארגוניות להגשת עיקרי התנועה, לרבות האפשרות של הקמת מפלגה".

החלטה שלא להחליט – אם, בנישות אחר, לדחות את ההחלטה – סיכמה דיון של מועצת הדרך השלישית, אשר ביטא התלבטות לגבי דרכה ויסלתה להספיק. נכחו כ־70 עד 80 איש. כמעט מחצית מהנאמים הבכו בהקמת מפלגה לאלתר, והיתר, כראה רוב קטן, תמכו בקו שלפיו טרם הגיע הזמן להחליט.

בחינת הדרכים להגשמת עיקרי התנועה תתמקד, אכן, בעניינים הקשורים בהקמת מפלגה שאלות של ארגון, מימון, ניסיון למדוד את שיעור התמיכה הציבורית וניסיון לגבש בצע המכפל לא רק בשאלות רמת הגולן או אפילו השאלות המדיניות־ביטחוניות בכללן. זה יתבע הדרכים אחרים – יביא את התנועה למדוד הראשון שנשמר סביר לתודעה על הקמת מפלגה

יוצאי אר פברואר 1996.

יצוין, כי גם בין התומכים בהקמת מפלגה היתה נכונות ואף נטייה להמתין ולבחון את המצב בטרם יכריעו, בתוכם יחזה הראל.

המדברים להגנת התנועה – אביגדור קהלני וחן שומרון – ציינו, כל אחד בנפרד, כי החלטה היא פרי הצעתם. קהלני לא הביע דעתו במפורש על השאלה שעמדה על הפרק והציע "לא להחליט היום, ובינתיים לצבור כוח (סניפים ותמיכה ציבורית) ולצוף חברי כנסת". שומרון הדיע בפירוש שהוא בעד הקמת מפלגה, אף כי "אפשר לדחות את ההחלטה עצמה" ולהתחיל בצעדים מעשיים כמו כתיבת תוכנה לקראת הוקמה.

אחד הבוטים ביותר בין התומכים בהקמת המפלגה היה אורי הייטנר: "אם, כאשר נרוץ לבחירות תהיה לנו הצלחה, גם אם ניכשל (נכנים לכנסת רק שני ח"כים) – יחמן שבכך תתאפשר הקמת בלוק שיחסום את הנסיגה. ולכן אסור שנהיה שתפים, בהיעדרנו ממערכת הבחירות למחול אי־עצירת הנסיגה. יש להקים מפלגה בחירות, לאלתר".

מנהיגה המדיניות, חיים יעבץ, אמר כי "מי שתומך בהקמת מפלגה, צריך לעשות זאת עכשיו ולא לעשות רוח" כי "אנו (אנשי מפלגת העבודה בתנועת הדרך השלישית) איננו יכולים להישאר עם יצחק רבין".

לעומתם עמדו במיוחד שושנה ארבלי־אלמוזלינו ומרדכי הוד. ארבלי אמרה כי "הקמת מפלגה תהיה שגיאה. הוד תבע להישאר תנועה חוץ־מפלגתית והתריע כי "לא יהיה מרפא הגולן תסכן את המפעל הציוני, אבל פלגות בחולם מחהה סכנה".

גם ח"כ עמנואל דסמן הדגיש כי "לא יוצרנו להיות מפלגה", וח"כ יעקב שפי הציע "להישאר בלתי מפלגתיים".

המזרחן פרופ' יהושע פורת תומך בהקמת מפלגה, ואף התעכב ארוכות על הנושא שיחזה, לדבריו, נקודת הקשי הבולטת ביותר בדרך לגיבוש מצע רחב שיספל בנושאים שאינם מריבים בלבד: לא שאלת הגדה המערבית, ואף לא שאלות חברה וכלכלה אלא שאלות דת ומדינה.

וק אמיר הציע לעסוק ב"הכנת הכלים הכספי" לקראת הקמת מפלגה, כמו שהציעו חגי אשל ויצחק חופי, ולא לקבל החלטה במועד זה שבו התנועה איננה מסוגלת עדיין, לדבריו, לצעד הפוליטי הרשמי הזה". המשורר חיים גורי התבטא בעד דחיית ההחלטה לתקופה מסוימת והכיר את הנכחים לתמיכה בהצעת ההחלטה שהוקראה על ידי יהודה הראל.

אוטובוס תיירים ישראלי הותקף בצפון סיני; אין נפגעים

(ע"אי.אף.פי.) – אוטובוס שהסיע תיירים ישראליים הותקף בסכין קצבים גדולה ביום חמישי בצפון סיני בידי אדוה מצרי ליד מעבר רפיח. לא היו נפגעים. על התקרית הודיע מקור במשרד הפנים המצרי.

"השוטרים שהתלוו לאוטובוס הצליחו לעצור את התוקף, הטראן אחמד המראן (43), שפגע בסכין הקצבים בשמשות האוטובוס בצד ימין", נאמר בהודעה של המשרד.

"התברר כי האיש סובל מבעיות נפשיות, והוא ברח מבית הוריו משום שסירב לקבל טיפול רפואי", נאמר עוד בהודעה.

בהודעה של המשרד נאמר, כי "לא היו הרוגים או פצועים, והאוטובוס המשיך בדרכו אל עמדת הגבול של רפיח". כמרכן נאמר כי המשטרה פתחה בחקירה.

הווטו הנשיאותי על תכנית הקיצוצים של הקונגרס עלול לדחות הסיוע לירדן

מאת דרורה פרל, וושינגטון

מזיקת החוב של ירדן לארה"ב נמצא ברשימת הנושאים הדחופים לממשל קלינטון, העלולים להפוך לבן־ערובה בידי הקונגרס הרפובליקאי, הרוצה למנוע וטו נשיאותי על חוק קיצוץ בתקציבים.

הנשיא קלינטון מאיים להטיל וטו על הצעת חוק לקיצוץ התקציב, המונחת עתה על שולחן בית הנבחרים, בסכום כולל של 16 מיליארד דולר. הנשיא איננו מוכן לקבל קיצוצים מתוכננים בתקציבי החינוך והרווחה, שהם עמודי תווך במדיניות ממשלו. האולם הווטו שלו יפגע, בין השאר, בהקצבה שכללו הרפובליקאים בהוצאה, למזיקת 25 מיליון דולר מחובה של ירדן לארה"ב.

הלוויתו של סמיר אמיר קיא, שנהרג שלשום בדרום לבנון. ראו עמ' 2. צילום באדיבות "משביר"

תגובות קשות בעולם הערבי לווטו האמריקאי; ערפאת: אין לנו אמון בארה"ב

מאת דן אבידן והסוכנויות

העולם הערבי תגיב אתמול בזעם על הווטו שהטילה ארה"ב על הצעת החלטה במועצת הביטחון שקראה לישראל לחזור בה מהפקעת הקרקעות במזרח ירושלים. מדינאים ושופרות ההסברה הערביים גינו את ארה"ב בשל צעדה זה וטענו כי היא נוקטת מדיניות פרו־ישראלית, הדיר עלול להערים קשיים על תהליך השלום.

יו"ר אש"ף, יאסר ערפאת, אמר אתמול כי וושינגטון בגרה באמון שנתן בה העם הפלסטיני, כאשר הטילה וטו על החלטת מועצת הביטחון בנושא הפקעת הארמות בירושלים.

ישראל, לעומת זאת, בירכה את ארה"ב על שניצלה את זכות הווטו שלה, והביעה שמחה על כי סוגיית ירושלים לא תועלה לדיון.

"הנשיא ערפאת מאוכזב מעמדת ארה"ב במועצת הביטחון. האמריקאים איבדו את האמון שנתן בהם העם הפלסטיני, ואת האפיתות שהיתה להם", אמר לציתונאים בעזה דוברו ד"ר הרשות הפלסטינית, מרואן כנפאני.

ארה"ב הטילה שלשום בערב וטו, לראשונה מזה חמש שנים, על הצעת החלטה הדורשת מישראל לבטל את הפקעה הארמות בירושלים המזרחית.

"ביצר יכולה ארצות הברית להפעיל לחץ על ישראל כדי שתבטל את תוצאי הסכם השלום, כאשר היא מאמצת עמדה שאינה רק מנוגדת להצהרת העקרונות ולשאר ההסכמים בנושא האינתיפאדה, אלא בנוסף לכך פוגעת גם בהחלטות והסכמים בין לאומיים אחרים", שאל כנפאני.

יהודן הגדיה ביום חמישי את הטלת הווטו האמריקני על החלטת מועצת הביטחון של האו"ם בנושא הפקעת הארמות במזרח ירושלים כ"לא מוסרית ובזעה".

שר החוץ הירדני עבד־אל כרים אל־כרזיתי אמר כי זימן ללשכתו את שגריר ארה"ב ווסלי ארנאן וכי פנה אליו בלשון קשה, בכוונה להכהיר את עמדת ירדן.

כברזיתי אמר אתמול, כי הפעולה הזכיה שארה"ב, אחת מבעלות הברית החשובות ביותר של ירדן, אינה נמצאת בדעה אחת עם הקהילה הבין־לאומית.

"נבון כי העמדה האמריקאית עשויה להראות חזקה בעיני ישראל, אולם אין ספק כי היא מוכיחה כי קיים ניגוד דעות בכל הנוגע לקהילה הבין־לאומית, לחוקה הבין־לאומית ולצדק הבין־לאומי", אמר השר הירדני לסגב רוישרס.

הליגה הערבית קראה אתמול לערבים ללכד את השורות, לאחר הווטו שהטילה וושינגטון שלשום על הצעת החלטה במועצת הבטחון של האו"ם, שביקשה מישראל לבטל את הפקעת הארמות במזרח ירושלים.

"זכות הווטו של וושינגטון הפכה לקלף יקר ערך בידי ישראל. על הערבים להמיץ מסקנות ממה שהתרחש, ולהתגבר על חילוקי דעות ביניהם, כדי להתמודד עם העמדה האמריקאית", אמר תת־מזכ"ל הליגה הערבית לעניינים פלסטינים, סעיד כאמל, בשיחה עם כתב סוכנות הידיעות הצרפתית.

"אנו מעוניים שעמדתה של ארה"ב, שהתיישרה עם זו של ישראל, תעודד את הערבים להרעות בחיזוב ליחסנו של מזכ"ל הליגה עיסמת עבד־אל מגיד, לפיזם בין ערבים", הוסיף.

כמאל, לשעבר הנציג הפלסטיני במצרים, תקף את העמדה האמריקאית, שאינה רואה במועצת הבטחון פורום ראוי לדיון בנושא ירושלים.

"אם כבודה ארה"ב כי מחבר בטוניה דד בדדית, מדוע לא פעלה כבר מהתחלה להמדיר הבעיה, בהיותה אחת משמכיבות תהליך השלום?", שאל.

תגובת הנמאס קראה לבריטה ערב ולפלסטינים לחדול מכל בגע עם ישראל. "האדים המוסלמים במצרים, תגובת האב של הנבאס, אמרו כי בעקבות הנאמו האמריקאי על הערבים לנקט רק בדרך "הגיאנר" קרי, הבה כדי להחזיר לעצמם את השמחים הכבושים. שר החוץ המצרי עמרו מוסאג אמר שהחאבו האמריקאי היה צעד בלתי מתאים, "כי לא עולה על הדעת שארה"ב תכיל ואמו על החלטה כאו"ם שמטרתה להגן על תהליך השלום".

הממשלה הירדנית אישרה בתוך כך לחוצי האופוזיציה לקיים ועידה עממית גדולה נגד הנורמליזציה עם ישראל, בדצב עמון ב 26 במאי. בקשה דומה של האופוזיציה נדחתה בעבר. דוברים פורים הזהירו כי אהב מסגלת את עמדות ישראל, הדבר יכול ליחזום את תהליך השלום. לוב גינתה את "הבריח האמצית" החדשה בין ארה"ב וישראל נגד האמה הערבית. דוברים עידאקים אמרו כי האמו באו"ם תשף מדגש את כ דיבוחה הזר צדדית של ארה"ב נגד הערבים, כפי שהיא משתקפת גם בהתעקשותה להמשיך בסבר הבין־לאומי על עידאק. העיתון הסעודי "אל־מדינה" כתב כי לערבים לא נותרה עתה אלא האופציה להתלבד ולאחזו בנכס כדי להגבן על ירושלים הבוחדות. שר החוץ הלבנוני מאריס בחיז בחה על כך שארה"ב "מאמצת אוטומטית את עמדתיה של ישראל, בין אם הן צודקות או לא".

ראש ממשלת לבנון נפגש עם נשיא סוריה

דמשק (ע"אי.אף.פי.) – נשיא סוריה חאפז אל־אסד קיבל אתמול בלשכתו בדמשק את ראש ממשלת לבנון, רפיק הריירי, שהגיע בשעה הבוקר לסוריה. על כך מסר דובר לשכת הנשיאות.

הדובר לא ציין מהם הנושאים שהשניים יידנו בהם.

מקורות לבנוניים יודעי דבר אמרו כי הדיונים יהיו בעיקר בנושא "הזדעזעויות האחרונות בתהליך השלום במזרח ותיכון והמצב בלבנון, ובשרש בעיית המנגנון הנשיאותי של אליאס הראוי, הנמנע להתחיים בבחירתו הקרובה".

מקורות מרגיים בבירות רמזו כי הריירי תומך בהארכת המנגנון של הראוי, שנבחר בנובמבר 1989 לתקופה בת שש שנים. הארכת המנגנון תדרוש שינוי בחוקה.

מועשיר: הציבור בירדן מקבל קשה מאוד את החלטת ההפקעות

עם זאת הדגיש השגריר הירדני בארץ, שחתימת השלום אינו בסכנה

מאת דן אבידן

שגריר ירדן בישראל, ד"ר מרואן אל־מועשיר, אמר אתמול ל"דבר" כי חתימת השלום הישראלי־ירדני אינו נתון בסכנה, בעקבות הנבעת למעלה מ־60 חברי הפרלמנט ברחבי־עמון שלשום בעד ביטול ההסכם, עקב הפקעת הקרקעות במזרח ירושלים. עם זאת אמר מועשיר כי הפקעת הקרקעות גורמת קשיים לממשלת ירדן, המחויבת לחתימת השלום, משום שרעת הקהל הירדנית מקבלת את הפקעה ברוח קשה מאוד. "הביעת 60 הצירים, כי הממשלה תבטל את חתימת השלום, משקפת את מזרח ורוח של דעת הקהל בירדן (בעניין הפקעות). זה עניין רציני ביותר מבחינת ירדן. אנו במשא ומתן שקט עם ממשלתכם, כדי לראות אם ניתן למצוא פתרון לבעיה" – אמר מועשיר.

השגריר הוסיף ואמר כי ממשלת ישראל אינה יכולה להמשיך לעשות כל מה שהיא חפצה, לאחר שחתמה על הסכמי שלום עם מצרים וירדן. "הצעדים שלכם בירושלים גורמים לנו למבוכה רבה. הציבור אומר לממשלה בירדן: חתמת על הסכם שלום עם ישראל, אך ישראל ממשיכה לפעול בראות עיניה, בלי להתחשב ברגישויות שלנו. מה טעם בחתימה שלום כזאת?"

ד"ר מועשיר קבל על־כך שרעת הקהל הישראלית אינה מודעת לקדושת מזרח ירושלים באסלאם, ולחשיבותה של מזרח העיר מבחינת הערבים. הוא צוטה שבתוך כמה ימים תתכנס ועידת פיסגה ערבית מצומצמת במרוקו, על מנת לדון בשאלת הפקעת הקרקעות במזרח ירושלים.

שר החוץ הירדני, עבד־אל־כרים אל־כרזיתי, אמר מצדו אתמול בדיון רחב עמון, כי עדיין לא נמסר למשלת ירדן שום דבר קונקרטי בדבר כיבוי הפיסגה המצומצמת במרוקו.

מאות השתתפו בהלוויית סמ"ר אמיר קרא בנס ציונה

(ע). – סמ"ר אמיר קרא, בן 20, שנהרג שלשום מאש מחבלים בחזרה המרכזית של אחר הבסתון בדרום לבנון, הובא אתמול למנוחות בחלקה הצבאית שבבית העלמין בנס ציונה. מאות מלווים, בני משפחה וחברים, השתתפו בהלווייה.

מפקד היחידה בה שירת קרא, קצין ברבות סגן אלוף, ספד לו "אתמול נחתה מצבה שלקחה אותך מאתנו. הלכת השאירת אותנו לבד. אנו לא מבינים את שאירע ושאנו נצטרך להמשיך בלעדיך. לפני ארבעה חודשים הגעת למצב קרבי חשוך, שבו נחרגת. ידענו שביכולתך לשמש כאחד מאנשי הנוות וקבלת את התפקיד באחריות וברצון. היית בעבודה רבה תוצת לחץ נפשי הנשקם הפנימי שלך בלט. ידענו בכל עת שניתן לסמוך עליך ועל יחסיך".

ראש עדיית נסרציונה, יוסי שם, אמר: "אין נחמה לאב, לאם, לאחות או אשר מאבדים ילד שאותו אתם. הלב נקרע לראות את המשפחה".

חברו של אמיר, דודו, סג"מ בצנחנים, ספר לו אף הוא ואמר כי "זה שנה שאנו מכירים. לא מתאימה הפרידה. מתאים לנו הטיול בזיק הכבע, השירה המאמבה. לא מתאימים סרים ומלחמה".

חבר נוסף של אמיר, אייל, אמר: "קשה לכאוב על חבר שהחיזוק על מגיו זחד, מלא חיים, שאת כולנו שמה. גם בבכא, כשכל אחד מבא פינה, עדיין נשארנו קבוצה הדוקה. הוא לפנו רשמים והמשכנו יחד לחיות. איך נמשיך ללכת בהאריות ולחות מבט ללא אמיר הנוסח"

סמ"ר אמיר קרא השאיר אחריו הורים, אחות ואחיות, סמדר בת 26 הלן דאוהבן, ושתי אחיות, סמדר בת 26 וארזה בת 16.

שיפור במצב שטרן

אחרי שטרן מחמר: שיפור חל במצבו של רב"ט עדן שטרן, 21, זחיל בבעתי שאיבד את יד הימנית בהפגנת התנאללה שלשום על מחצב בדרום לבנון. שטרן מאושפז ביחידה לטיפול נמרץ בבית החולים רמב"ם בחיפה. הוא כבר אינו מתנשם, ומרבה לחייך אל בני משפחתו וחבריו.

הוריו, חיים ושושנה, סיפרו כי עדן "הוא בוגר המכינה הישיבתית הקרם בבאיות בפוראל, ופעל על־פי החינוך שקיבל". עדן שומר על מזרחל בבות, על אף מציעתו, ומעדיר את חבריו. "הוא מתאים לאחיי שלו", אמר אחד מהם.

"ארקיע" ביצעה פינוי אווירי מטנג'ר במרוקו

מאת אריה אדר

חברת "ארקיע" ביצעה אתמול בבוקר חילוץ דחוף בהסכמת מצוה ישראלית מהעיר טנג'ר שבמרוקו לישראל.

החילוץ בוצע במטוס האמבולנס הסילוני של "ארקיע", שהוא מטוס מסוגלים מרגם "וטסוויטנר", שהוכשר במיוחד למטרה זו.

המטוס הטריא למטיסה מטנג'ר, מרחק של חמש שעות טיסה, ובו צוות רפואי של חברת "אינסקר".

הפצועה, תושבת ישראל, נפלה בעת הפלגה במעבורת. אחמון אפלה שבר באגן הירכיים והיה צורך להטיסה בהיפות לארץ להמשך טיפול. היא היתה מבוטחת בחברת "כלל".

קינן: חופשתי מ"ידיעות" איננה "חופשת מחאה"

מאת כתב "דבר"

חבר מערכת "ידיעות אחרונות", עמוס קינן הבהיר אתמול, כי החופשה שלקח מעיתונו איננה חופשת מחאה. המדובר בחופשה, הנובעת מכך שחברי המערכת אינם רשאים לצבור ימי חופשה העולים על 90 יום. משום כך יצא לחופשה ב־15 במאי שתימשך עד סוף חודש יוני.

אתמול שיגר קינן פקס לעורך "ידיעות אחרונות", משה ורדי, והעתק ממנו העביר גם ל"דבר". בפקס זה הבהיר קינן, "שאינני רשאי לצבור או למכור חופשות. נקודה. את המלחמות שלי אני מסוגל לנהל בעצמי כמו גדול. אינני זקוק לסיוע ארגוני. אלחם בצנזורה מעיתית המגיעה על משפחה זו או אחרת – לבדי כמו גדול בלי שותפים".

שגב מגיב

(סוף מעמוד 1)

ארץ־ישראל השלמה, אין לי שום כוונה להצטרף למפלגת העבודה". היא סיפרה כי הגיעו לידיה מסמכים, שהיא מעריכה שלא לחשוף, המעידים על קשריו של השר שגב עם "דרגי מניפים ורכזי סקטורים" של מפלגת העבודה.

"שטויות", הגיב השר שגב. סלמוביץ', כך אמר, יודעת היטב שסדר היום של ישיבת הנרכז כבר נקבע, וכי שאלת ההתמזגות עם מפלגת העבודה אינה כלולה בו. הוא סיפר עם זאת, לומר אם הוא יתמוך בהתמזגות כזאת. "המרכז יבחר מזכירות, המזכירות תחליט". אמר.

קודם לכך יהיה על המזכירות החדשה להחליט, לדברי שגב, "על הדרך להיפטר משני חברים אנשי־דמוקרטים שנבחלו מתוליכים דמוקרטים בייעוד והחליטו לחזור לשיטות הפסולות של העבר". גולדפרב וסלמוביץ', סיכם השר שגב את דבריו, הם אנשים לא רציניים. אחר מהם אמר שבשום פנים ואופן לא יפרוש מהממשלה, והשנייה אומרת שתוביל את ייעוד למיזוג עם הליכוד.

סייען של השב"כ הואשם בריגול לטובת המודיעין הפלסטיני בירחו

(ע). – אבראהים נרזם, בן 36 מלוד, סייען לנרזם הבישחון הישראליים הואשם אתמול בבית המשפט המחוזי בתל־אביב בריגול לטובת המודיעין הפלסטיני ובמסירת ידיעות בכוונה לפגוע בבישחון המדינה.

בכתב האישום נטען כי הנאשם הביע את רצונו לשוב ולהתגורר בירחו, ולשם כך יצר קשר עם אנשי מודיעין פלסטינים שהבטיחו לו שיסדירו את שובו לירחו בתנאי שיחזור על ידם.

עוד נטען בכתב האישום כי בחלי 1994 נפגש נרזם עם ג'מאל עליאן חסין עמואר, פעילים במודיעין הפלסטיני, ומסר להם תעודת סייען של חברו שהיתה ברשותו. כמו כן נטען כי חסין עמואר שילם לנאשם 2,100 דינר ירדני, 300 דולר ו400 ש"ח עבור התחייבותו לספק לו שני אקדחים.

באישום שני נטען כי במסגרת רצונו לשוב לירחו, התקשר הנאשם לג'מיל רג'וב, ראש מנגנון הבישחון המסכל בגדה, פעמיים, אך רג'וב סרב לו את הטלפון. לאחר מכן אמרה לנאשם אחותו כי אביו דיבר עם ראפיק סרחאן, ראש המודיעין בבלמו בירחו, והלה הבטיח כי נרזם ייעצר וייחקר במשך כמה שעות בידי המודיעין הפלסטיני וישוחרר לביתו.

עוד נטען כי הנאשם נפגש עם גורם ביטחוני בישראל, אתו היה בקשר ומסר לו כי בלחץ בני משפחתו הוא מתכוון לחזור לירחו. נרזם הודה על יד כי הוא עלול להיעצר ולהיחקר על ידי המודיעין הפלסטיני.

עוד נטען, כי בהיותו במעצר בידיחו מסר הנאשם לחוקרים – ואמיק סרחי, ראש המודיעין הכללי בירחו, אבו אחמד, מודד אבו אחמד, אבו חסן, מג'ד, כולם בעלי תפקידים במודיעין הפלסטיני – מידע שכולל פרטים על שיתוף המפעלה שלו, עם גורמי הבישחון בישראל, פיטוח עבודתם וחקירותם ומשך הזמן בו שיתף עמם פעולה. בין השאר מסר נרזם את שמות מפעיליו בישראל.

באישום אחר נטען כי נרזם מסר למודיעין הפלסטיני שם של משתף פעולה שעובד עם המודיעין הישראלי.

פיס חזק

1. בסך 1,000,000 ש"ח כרטיס מספר 873199
2. במכונית זכה כרטיס מס' 670312
3. בסך 5000 ש"ח כרטיסים מספר: 740167 351291 210371 300476 354521 532003 651569 187029
4. בסך 1000 ש"ח כל הכרטיסים המסתיימים ב־5 הספרות 41084 37275 23777 25246 39004 06427 95091 00636 27637 81835 28890 06407 15840 34173 92350 11056 26224 44468 68426
5. בסך 100 ש"ח כל הכרטיסים המסתיימים ב־3 ספרות 146 834 617 580 938
6. בסך 24 ש"ח כל הכרטיסים המסתיימים ב־2 ספרות 45 01 33 37 15
7. בסך 8 ש"ח כל הכרטיסים המסתיימים בספרות 5 4

צ'אנס

עלה – J; לב – 10; יהלום – J; תלתן – J

מזג האוויר

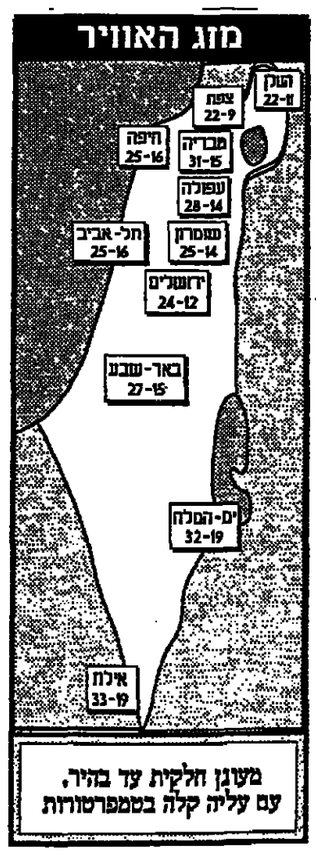

מעונן חלקית עד בהיר, עם עליה קלה בטמפרטורות

שיראק לפרס: יש כעת בצרפת אנשים שמחויבים לתהליך השלום

מאת מומי בסוק

"יש לכם אנשים חדשים בצרפת, נשיא, ראש ממשלה ושר חוץ, המחויבים לתהליך השלום. אתם יכולים להיות בטוחים כי צרפת תמשיך ביחסיה החדוקים והידידותיים עם המדינה בכלל ומדינת ישראל בפיזור", אמר אתמול הנשיא הדש של צרפת, ז'אק שיראק, בשיחה טלפונית לשר החוץ, שמעון פרס.

שר החוץ שב אתמול לישראל לאחר ביקור קצר, של שתי יממות, בצרפת, שם עשה בקרדום ההפצה של ספרו הדש. שיראק הנעצל בשיחה על היחסו עסוק ופרס הכיר כי ראש הממשלה ובין יהיה בעוד כמה שבועות בפריס, לרגל הסלון האודיר. פרס ביקר את שיראק על ניצחונו בבחירות והוסיף: "אני בטוח כי נמשיך את היחסים הידידותיים והפוריים. בירושלים נתפלל להצלחתך ולהצלחת הבטחה והתקווה שאתה מחזה לצרפת".

ראש הממשלה הדש של צרפת, אלן זופה, התקשר לפרס ולו אמר שר החוץ: "אנחנו חושבים שאתה האיש הנכון וכי תציע לצרפת חזון גדול. אנו מעריכים ביותר את יחסך לישראל ואנו מצפים להמשך שיתוף הפעולה והידידות בין מדינותינו".

פרס התקשר למועמד הסוציאליסטי לנשיאות, ליונל ז'וספן, ואמר לו: "אני יודע שהתחלת מסע בחירות עם מעט תקווה. לא הפכת לנשיא, אך הפכת לתקווה גדולה". הנשיא הדצא, פרנסואה מיטראן, הביע את תודתו על הידידות העקבית שפרס הפגין כלפיו לאורך השנים ואת הערכתו על התמיכה האיתנה של פרס בתהליך השלום.

אמש בטלוויזיה / אמנון אנד

ניחוחות פאריס

"מסע עולמי", יום חמישי, 19.00, ערוץ 2

יופי של תוכנית, "מסע עולמי" של הערוץ השני: יושבים על הספה בסלון, ומסיירים ללא קושי בכל קצווי הגלובוס. אתמול הוקדשה התוכנית לסיור גסטרונומי במסדרונותיה המפורסמים, האלה הידועים פחות, של פאריס. יחד עם אייל פלד, עורך ומגיש התוכנית, התחלנו את המסע בשעת בוקר מוקדמת, במאפייה לחם כפרי. אחר כך עברנו בקצב ממורר מהשוק השכונתי אל דוכן קרפים, וממנו אל שוק נוסף, הפעם בתחנת הרכבת גארדינור.

תוך פחות מעשרים דקות, בלול הפסקה לפרסומות, הספיק עוד פלד לקחת את הצופים לאזורים צדדיים במסעדת "להשפלר" במונפרנאס, לסיור בבית הספר המפורסם לשפים "לה קורדון בלו", ובחנות המפורסמת לא פחות "פושון". לסיום המסע קינחנו בטעם משפחתי לשוקולד. כשברקע מתנגנות נעימות פאריסאיות, מלווה פלד את המסע בהסברים קצרים, בלי לגלוש לפטפוטים מיגעים.

אחרי כל התפריט העשיר הזה נותרו עוד עשר דקות לתיאור מסע הקאמל מרופי, שנפתח אתמול בדרום אמריקה, ובסקירת היעדים שבהם תעסוק התוכנית הבאה.

דבר DAVAR

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל	מייסד ועורך ראשון: בכל בצולסון
עיתון עובדי ישראל	עורך ראשי: ד"ר יורם פרי
המרל: "דבר בע"מ"	עורך אחראי: תיאל בלוך
נדפס ב"דפוס החדש" בע"מ	רחוב חומה ומגדל 2, ת"א
המערכת והמנהלה תל־אביב	מיפים:
רחוב שוקן 45 ת.ד. 199, מיקוד 65233	ירושלים: רחוב הלל 16
מלפון: 03-5286141 (6 קווים)	מלפונים: 02-256873, 02-256589
פקסימיליה: 03-294783	חיפה: רחוב הביאים 27
מחלקת המודעות, מלפונים ישירים	מלפון: 04-620111
298032, 5281860, 5286156	רחובות: רחוב הרצל 168
פקסימיליה מודעות: 03-298032	מלפונים: 08-451381, 08-453798
מלפון לפניות הציבור 07.00-22.00, 03-5286141	הפצה "ע" 03-377056

מועשיר: סוריה תשתתף בוועידה הכלכלית בטחונית בברצלונה

מאת דן אבידן

סוריה הודיעה אתמול לראשונה כי תשתתף בוועידה הכלכלית בטחונית לארצות אגן הים התיכון, שיקיים האיחוד האירופי בברצלונה במתיו הקרוב. את הודעה עליכם מסר אתמול שר החוץ הסורי, פארוק אלשרע, לעמיתו הספרדי, מיגל אנחל מורטינוס. אלשרע אמר כי אף־על־פי שקשר בין ועידת ברצלונה לשלום הערבי־ישראלי המתנהל בין חלק מארצות ערב לישראל, אותו ממשיכה סוריה להדיר, ישראל תשתתף כמובן בועידת ברצלונה, לכן זו תהיה הפעם הראשונה, מאז החל תהליך השלום, שהסורים יטלו חלק לצד ישראל בפורום רב־לאומי הדן בנושאי הגנה ופיתוח של המזרח התיכון.

אלשרע יצא אתמול מספרד בדרכו לאיטליה, שם יערוך ביקור רשמי. ביקורו בספרד ובדומא הוא מתוכנים מראש, בעקבות ביקורו בוושינגטון. בפרידו אמר אלשרע כי הנהגת האמריקאים שנמסרו לידיו בעניין סיחרור הבטחון והעדיפים בגולן הן חיוביות, ואילו בהצעת שמעון פרס מטעם ראש הממשלה, יצחק רבין, אל־אד־אל־אמריקאים, הוא מצפה להבטחת תיקונים. אלשרע חזר על הבעת סוריה לסיחרור בטחון שווים וסימטריים משני עברי הגבול בגולן, לאחר שישראל תיסוג לקו ה"4 ביוני 67".

אלשרע לא הציא מכלל אפשרות שהמזכיר הרי־לאומי הדן בנושאי הגנה ופיתוח של המזרח התיכון.

אלשרע הבהיר כי הסיבה לכך שסוריה לא הגיעה לוועידה הראשונה בברצלונה, אינה נעוצה בעמדה הסורית, אלא בעובדה שלא הוזמנה לוועידה. הסורים הבהירו כי אם ישראל תוזמן לוועידה, הם לא יגיעו לוועידה.

הפלסטינים מציעים

(המשך מעמוד 1)

מחמד כורדי, הדגיש כי אם ירושלים לא תנהל ממשיות הפקעת הקרקעות לא יהיה שלום בינה לבין הערבים.

גם ראש הממשלה האמריקאית, רוברט פלאטרו, מחזיק תיק המזרח התיכון בסטייט דיפרטמנט, טען כי ההפקעות אינן מסייעות לקידום השלום. עם זאת, הוא הפנה להקמת קבוצת עבודה מיוחדת, בהנחת הנהגת הרב. ברוך לנשא ירושלים לקידום הבעיות בשאלת ירושלים. הבטיחות להיפגש במרס ישיר בין הצדדים.

כידוע, כל ההחלטות בתהליך הרב־צדדי צריכות להתקבל פה אחד.

בתגובה למיתקפה הערבית על ישראל, תמה ביילין מדוע לא ראוים את האחריות הערבית כשמדובר בסיוע כלכלי לפלסטינים.

לחב' ברדר רשף (ישראל) בע"מ
ולמגבל מר דנים בלסטוקי
לרגל השקת המדפסת דגם BROTHER HL-631
ברכות חמות
אוחיים קלאגי
טל. 5178590
המשך הצלחה ושגשוג מזרחה מזרחה
לחב' ברדר רשף (ישראל) בע"מ
ולמגבל מר דנים בלסטוקי
לרגל השקת המדפסת דגם BROTHER HL-631
שגר ברכות
מיכון 178
ראובן קליין - מכירה, תיקונים ומדחה
רח' אחד העם 2, רחובות טלפקס. 08-466592
לחב' ברדר רשף (ישראל) בע"מ
ולמגבל מר דנים בלסטוקי
לרגל השקת המדפסת דגם BROTHER HL-631
שגר ברכות
T.D.C. 03-6961077
המשך שגשוג מזרחה מזרחה
לחב' ברדר רשף (ישראל) בע"מ
ולמגבל מר דנים בלסטוקי
לרגל השקת המדפסת דגם BROTHER HL-631
אולים
אולם תחתשב
טל. 07-8111654
המשך הצלחה ושגשוג מזרחה מזרחה
לחב' ברדר רשף (ישראל) בע"מ
ולמגבל מר דנים בלסטוקי
לרגל השקת המדפסת דגם BROTHER HL-631
ברכות חמות
חדרים מחשבים
06-326952
שאו ברכת חמה ושגשוג
לחב' ברדר רשף (ישראל) בע"מ
ולמגבל מר דנים בלסטוקי
לרגל השקת המדפסת דגם BROTHER HL-631
אולים
בנין הטרמינל טבריה
טל. 06-725699
מחשבים
לחב' ברדר רשף (ישראל) בע"מ
ולמגבל מר דנים בלסטוקי
לרגל השקת המדפסת דגם BROTHER HL-631
ברכות חמות
מעתיקים צבע, מיכון מעורבי בע"מ
כרמיאל, קניון כיכר העיר טל. 04-9988362
לחב' ברדר רשף (ישראל) בע"מ
ולמגבל מר דנים בלסטוקי
לרגל השקת המדפסת דגם BROTHER HL-631
אולים
"אמפיסל" (ישראל) בע"מ
באר־שבע, קניון הנגב, חנות 9/10, טל. 07-236633
brother
לחב' ברדר רשף (ישראל) בע"מ
ולמגבל מר דנים בלסטוקי
לרגל השקת המדפסת דגם BROTHER HL-631
שגר ברכות
דניר
תקשורת ומחשבים בע"מ
הרצליה, סוקולוב 91 טל. 09-587843
המשך הצלחה ושגשוג מזרחה מזרחה
ברכות חמות
לעירית אשקלון
לראש העיר מר בני ועקנין
ולסגנו מר אלי שבי
לרגל חגיגות 45 שנה להיווסדה
אנו אתכם בבניית העיר ופיתוח נאות אשקלון
מברק ומאחל:
חיים יקר בע"מ
טל. 02-433669
איחולים לבביים
לעירית אשקלון
ולראש העיר מר בני ועקנין
לרגל חגיגות 45 שנה להיווסדה
אורלי
חב' לבנין ופיתוח
טל. 07-750123
שאו ברכת חנוכה בשיתוף הדר,
שגשוג והצלחה

ח"כ מירום דורש מרבין הבהרה לגבי הסיכוי להסכם עם סוריה בקדנציה הנוכחית

מאת מוטי בסוק וכתב "דבר"

ח"כ רני מירום ורש אתמול מראש הממשלה, יצחק רבין, להבהיר את הידיעות לפיהן שליחים מטעמו אמרו לשלום לח"כ אביגדור קהלני כי אין סיכוי שיושג הסכם שלום עם סוריה לפני ועם הקדנציה הנוכחית של הכנסת. שליחיו של ראש הממשלה אמרו זאת לקהלני, על פי אותן ידיעות, במטרה לשכנעו שלא לתת יד להפיכתה של תנועת הדרך השלישית למפלגה שתתמודד בבחירות לכנסת הבאה.

במכתב ששיגר אתמול בבוקר לרבין הביע ח"כ מירום דאגה משני הדברים הללו. מירום מביע את דעתו, לפיה עליה על שרשרת בשיחות השלום עם הסורים עלולה להביל לעליה על שרשרת דומה גם במשא ומתן עם הפלסטינים ולהידרדרות תהליך השלום כולו, כולל ביטחונה של ישראל עם מצרים וירדן.

"אם אכן המשא ומתן עם הסורים תקע על שרשרת", כותב מירום לרבין, "אני סבור שחברי סיעתך בכנסת, ואני בתוכם, וכאים להבחרות באשר למצב החדש שנוצר. אם אכן מתאחר לך שקלוש הסיכוי לגיבושו של הסכם שלום עם סוריה עד לסיום הקדנציה הנוכחית של הממשלה, אני סבור שהמפלגה כולה, שאותה עמדו בראשה, ולא רק ח"כ קהלני וכאות לדיוחו על מתימת הדרך הסודי וידידת הסיכויים לפריצת דרך בתהליך השלום עמם".

בסיום מכתבו קובע ח"כ מירום שאת הניסיון למנוע את הפיכת הדרך השלישית למפלגה אין לעשות "בדרך של ויתור על פריצת דרך לשלום עם הסורים" וגם לא בדרך של "כניעה אידיאולוגית לתביעותיהם" של קהלני וחבריו.

ראש הממשלה שב ואמר אתמול, בכינוס הודעתן המתמדת של העבודה, כי המשא ומתן עם סוריה נתקל "בקשיים לא מבוטלים".

ברומו לידיעות לפיהן שליחים מטעמו הבטיחו לח"כ אביגדור קהלני כי לא יושג שלום עם סוריה לפני תום הקדנציה הנוכחית של הכנסת, אמר רבין כי "לעתים הקשיים במשא ומתן אינם לא פרטים ידיים. כשם שלא אגיד שהשלום יושג בשנה ז' או ח', גם לא אגיד את ההיפך".

בהופיעו בפני כאי מערכון רשדי בת"א, אמר אתמול השר יוסי שריד, כי הוא סמוך ובטוח כי ראש הממשלה, יצחק רבין, לא אמר לח"כ אביגדור קהלני, לא במישרין ולא בעקיפין, כי אין עוד סיכוי להגיע להסכם עם סוריה עד לבחירות הבאות.

שריד אישר כי המו"מ עם סוריה נתקל בקשיים רבים, אולם הממשלה, לדבריו, פועלת ותמשיך לפעול על סמך ההנחה שצריך וגם אפשר עדיין להגיע להסכם, בשנה הבאה.

"אין איש בממשלה שויתור על הסיכוי למתום על והסכם עוד בקדנציה הנוכחית, ואין איש בממשלה שאינו יודע כי מחיר השלום עם סוריה יהיה מחיר מדיני-ראלי כבד ומכאיב. אם אביגדור קהלני מחפש סיבה שתמנע בעדו, ברגע האחרון, מלפרוש ממפלגת העבודה, ואני סבור שישנה אם יפרוש, שיחפש לו במחילה סיבה אחרת", אמר שריד.

ראשי "הדרך השלישית" יהודה הראל וח"כ אביגדור קהלני בכינוס תנועתם אתמול בבית סוקולוב בתל אביב (צילום: נתן מרקוביץ/דבר)

מד"ע דנה בהסרת אי־האמון

מאת אריה דיין

הדיבר הפרעל של המפלגה הדמוקרטית הערבית (מד"ע) מתכנס היום אחר הצהרים בנצרת, כדי להחליט אם להיענות לפניותם של ראשי הרשות הפלסטינית ושל ראשי הקואליציה בישראל, ולהסיר את הצעת אי־האמון שהגישו בעקבות הפקעת הקרקעות בירושלים.

הצעה עדיפה להידון במליאת הכנסת ביום שני הקרוב, ירד הקואליציה, ח"כ רענן כהן, וירד סיעת מרצ, ח"כ רן כהן, פנו למד"ע ולרש"ש, שאף היא הגישה הצעת אי־אמון באותו ענין, וביקשו מהם להסיר את הצעתו. ד"ר רמזי חורי, ראש לשכתו של יאסר ערפאת, הפנה פנייה דומה ליו"ר מד"ע, ח"כ עבד אל־חאלק דראשה.

בדיון הפרעל של מד"ע יש 15 חברים, הדעות בקרבם חלוקות. ח"כ דראשה ימליץ על הסרת ההצעה. הוא יטען כי הדעת הקיבוץ, ולפיה יש בכוחנו להגביע בעד אי־האמון, ולהביא בכך להפלת הממשלה, יצרה מצב חדש. דראשה יאמר להבריז כי מטרתה המקורית של ההצעה לא היתה להפיל את הממשלה, אלא ללחוץ עליה לשנות את מדיניותה.

ח"כ טאלב אלסנע יציג עמדה הפוכה. ידרש לפני כמה ימים הוחלטנו על הגשת ההצעה, וכל השיקולים שהביאו אותנו לנהוג כך הקשים גם היום", אמר אתמול אחמד טיבי. "אנו לא הסרנו, והמפלגה המשמעתית, אנו נמשיך, והמפלגה הדמוקרטית הערבית היא המפלגה הבטיחה לנו. עם כיתוב הממשלה, לא קיימנו. לא הבטחנו בעניין הנוסף, ולא הבטחנו בעניין הישובים הלא־חוקיים".

בפנייתו של יאסר ערפאת ראה ח"כ אל־סנע רק מרכיב אחד של מכלול הנדרים שיעצבו את ההחלטה שלנו". בכותרת הליכוד להגביע בעד הצעת האי־אמון הוא ראה רוקא סיבה שלא להסיר אותה. "העובדה שאפילו הימין מוכן להגביע אי־אמון בממשלה בגלל ההפקעות", אמר, "מראה לשכנע את הממשלה להקפיא את ההפקעה. כולם ייצאו נשכרים מכך: אנחנו בגלל ביטול ההפקעה, ומפלגת העבודה בגלל שתוכל להציג את אנשי הימין כאופוזיציונים חסרי עקרונות".

ירד סיעת חד"ש, ח"כ האשם מואמיר, אומר מצידו כי איש מראשי מפלגת העבודה לא פנה אליו או אל סיעתו בבקשה להסיר את הצעת אי־האמון, וכי חד"ש אינה מתכוונת להסירה. הוא גילה, כי המגע היחיד שנתקיים ביננו לבין סיעת העבודה בעניין הזה, היה שיחה אקראית קצרה שניהל בנתן אלם המליאה של הכנסת, עם ח"כ רענן כהן.

"בסך הכל הוחלפנו שני משפטים", סיפר ח"כ מואמיר. "הוא פנה אלי בסגנון הישן של מפלגת העבודה, ואמר לי משהו כמו "אם אתם רוצים להפיל את הממשלה, אז בבקשה, תפילו אותה". אמרתי לו שדיברנו בסגנון הזה בוודאי שלא ישכנע אותנו להסיר את הצעת אי־האמון. רן כהן פנה בצורה מכובדת והעלה מספר נימוקים שבוודאי לא אוכל להתעלם מהם. אבל רן כהן איננו ראש הממשלה איננו מוכל מפלגת העבודה. מואמיר מבטיח עם זאת, שאם הממשלה תעשה "צעד כלשהו בכיוון הפסקת הפקעות", הוא יכנס מיד את סיעתו לדיון בהצעה, לחלוטין על הסרת אי־האמון.

מואמיר אמר כי אין הוא מאמין שהצעת הדרך השלישית תגיע לכל הקלה. הצעתו בדומה להקלה הצעתם של השר ליבאי וח"כ הזועדה המתמדת, מגנית השר מאשה לובלסקי, לקיים את הדיון והתצבעה בנושא בשבוע הבא.

הזועדה גם רחנה את הצעתו של שר הבריאות, אפרים סנה, לפיה תבחר הזועדה הקרובה צוות היערכות לקראת הבחירות לכנסת ב'96. גם בישיבה הקרובה של הזועדה התקיימה הצבעה על הצעתו של סנה, אולם אז נרשמה תוצאת תיקו: 30 היו בעדה ו30 היו נגדה. הצוות שהציע סנה אמור היה להתחיל כבר עכשיו בתיכנון של שר הדרך, שמעון פרס, שהתבטא קודם לכן לכנס סגנו בפני התקשורת בתל־אביב, הוליטו לדרוש מהזועדה המתמדת לכלול בסדר היום של ועדות המפלגה, שתתכנס בתחילת יוני, דיון בהצעה להקפיא את יישום הדוק.

רבין מתנגד בתריפות להכללת הנושא בסדר יומה של הזועדה. בזועדה המתמדת צפוי עימות קשה בינו ובין שר המשפטים, דוד ליבאי, שהיה בקדנציה הקודמת של הכנסת אחד מיחמי הדוק, לבין תומכיו של פרס.

"תאזו לעצמכם מצב שבו הזועדה המתמדת מוליטה שלא לכלול את הנושא הזה בסדר היום של הזועדה, דווקא היום, כאשר פרס נמצא בשליחות ממלכתית בצרפת", אמר ראש הממשלה לחברי הזועדה. "זה הנגדי".

"אפי לושעקר, מאשר מתנה פרס, הביע דעה כנגדה בכלי. לשכל הקלה. הצעתו בדומה להקלה הצעתם של השר ליבאי וח"כ הזועדה המתמדת, מגנית השר מאשה לובלסקי, לקיים את הדיון והתצבעה בנושא

הוועדה המתמדת של העבודה דחתה את הדיון בחוק הבחירה הישירה

מאת אריה דיין

הזועדה המתמדת של ועידת מפלגת העבודה, שהתכנסה אתמול אחר הצהריים בבית בדל, קיבלה את הצעתו של ראש הממשלה, יצחק רבין, ודחתה את הדיון בשאלת חוק הבחירה הישירה של ראש הממשלה לאחת מישיבותיה הבאות. תומכיו של שר הדרך, שמעון פרס, שהתבטאו קודם לכן לכנס סגנו בפני התקשורת בתל־אביב, הוליטו לדרוש מהזועדה המתמדת לכלול בסדר היום של ועידת המפלגה, שתתכנס בתחילת יוני, דיון בהצעה להקפיא את יישום הדוק.

רבין מתנגד בתריפות להכללת הנושא בסדר יומה של הזועדה. בזועדה המתמדת צפוי עימות קשה בינו ובין שר המשפטים, דוד ליבאי, שהיה בקדנציה הקודמת של הכנסת אחד מיחמי הדוק, לבין תומכיו של פרס.

"תאזו לעצמכם מצב שבו הזועדה המתמדת מוליטה שלא לכלול את הנושא הזה בסדר היום של הזועדה, דווקא היום, כאשר פרס נמצא בשליחות ממלכתית בצרפת", אמר ראש הממשלה לחברי הזועדה. "זה הנגדי".

"אפי לושעקר, מאשר מתנה פרס, הביע דעה כנגדה בכלי. לשכל הקלה. הצעתו בדומה להקלה הצעתם של השר ליבאי וח"כ הזועדה המתמדת, מגנית השר מאשה לובלסקי, לקיים את הדיון והתצבעה בנושא

נעצרו 9 מתנחלים בשכם; בחברון נגרם נזק לרכוש של פלסטינים

מאת מיכל סלע

המשטרה עצרה אתמול תשעה מתנחלים שהפרו את הסדר הציבורי ליד מחסום חדרים במבואות שכם. המתנחלים ניסו להיכנס לשכם בצעדה, בניגוד להיתר שקיבלו מן המשטרה.

מתנחלים מאלון מורה יצאו אתמול לצעדה, על פי רשיון המשטרה, הוחר להם לצעוד עד מבואות שכם. משם הסכימה המשטרה כי יגיעו לקבר יוסף בשכם באוטובוסים, לא ברגל. בניגוד לכך ניסו הצועדים המפגינים להיכנס ברגל. במקום התעתתה מהומה ושוטרים עצרו תשעה מן המפגינים, לאחר מכן הסכימו המתנחלים להסדר שנקבע מראש.

שלשום גרמו מתנחלים בחברון נזק לרכוש פלסטיני בעיר ונגרם רכש. פלסטינים תושבי העיר התלוננו במשטרה על הנזקים שנגרמו להם: שישה כלי רכב ניזוקו לאחר שהשמשות בהם נופצו והגלגלים נוקבו, בבית אחד נופצו שמשות, נגרם נזק לרוחי מים, נזק נגרם לחנון אנשיהם בשוק ולאנשיהם עצמם. מתנחלים פרצו למסגרייה ולנגרייה ונגנבו עצים.

נעצרו פלסטינים שהחזיקו אמצעי לחימה בחברון

מאת מיכל סלע

בחברון עצרו כוחות הביטחון לפני ימים אחדים שלושה פלסטינים שברשותם נמצאו אמצעי לחימה.

הדבר ארע כאשר מחסום רחוב של חיילים, שעוד חיפש במכונית, מצא בה אקדח מאולתר. הנהג הנוסע שהיה אתו נעצרו. חקירתם הובילה את גורמי הביטחון למבנה שבו החזיק האיש ושניים מאחיו מטען חבלה מאולתר, כדורים, אבקת שריפה ותעודות מזויפות.

בעל הרכב ושני אחיו נעצרו לחקירה. מטען החבלה שנמצא במקום פוצץ על ידי חבלן.

אלמנתו של המרגל אלי כהן מבקשת להביא עצמותיו לארץ

מאת אבי ברנר

אתמול מלאו שלושים שנה להליתו של המרגל הישראלי אלי כהן בכיכר החליות "מרגה", בסרטו דמשק. אלמנתו נאדיה פנתה אתמול באמצעות התקשורת לנשיא סודיה חאפז אל־אסד, בבקשה שיאפשר העברת עצמותיו של בעלה לקבורה בישראל.

ח"כ דוד מנע, הפועל במסגרת עמותה ציבורית להעלאת העצמות לישראל, אמר אתמול כי קיימים חששות באשר לגורל גופתו של אלי כהן לאור השנים הארוכות בהן מסרבת סודיה למסור אותה לישראל.

במסיבת עיתונאים אתמול בתל־אביב, שיזמו מנע וראש מועצת רמת השרון אפרים זיתים, העומדים בראש ועד ציבורי, ששם לו למטרה להחזיר את עצמות כהן הביתה ולשמר את המדרשה שלו כגורל המרגלים שהיו לישראל.

ח"כ מנע ניצל את צילום מסיבת העיתונאים על־ידי הטלוויזיה בערבית, ואת היות הנשיא הסורי צופה קבוע של הטלוויזיה הישראלית בערבית, ופנה אליו בשפה הערבית לפעול במחוזה המביטרי וכאות לרצונו בשלום עם ישראל, להחזרת את עצמות אלי כהן ארצה.

אלמנתו של אלי כהן, נאדיה, פנתה אף היא ישירות אל הנשיא אסד: "לאחר מ־30 שנה שאלי נמצא בידכם, אני מבקשת אותך לשחרר אותו לארץ מולדתו, לעם שלו. זאת היתה בקשתו של אלי. אני מבקשת לשחרר אותו, שיהיה לנו קבר שם לי ולילדיו. שיהיה לי בשעת צרה לאן לגשת ולהתלוק איתו, אפילו שהוא מת, ולא שיחזיר אותו חי. זאת שעה כשפניהו לשלום. אל תחכה ואל תעשה בו שימוש למיקות. מסור אותו זו המחוה שלך ושל עמך. אני מדברת בשם ילדיי, חבריי וחבריו". נאדיה כהן סיפרה כי לפני כ־15 שנים הגיע אראבה חרב הראשי של יהודי סוריה שקרם לרב חמרה, הרב אנדיבו, שהובא לכאן בחשאי. אז הוא סיפר לה כי בלילה אחד, לפני 30 שנה, הוציאו אותו בראשון לילה לתחנת המשטרה בדמשק. הוא לא ידע במה מדובר. הוא הופגש עם אלי כהן והתפלל עימו. כשסיים כהן את התפילה החזירו את הרב הביתה, ואת כהן לקחו לכיכר מרגה, שם נתלה בשעה 03.45 לפנות בוקר. הרב הוסיף כי לא ידוע לו היכן נקבר.

ח"כ מנע הוסיף כי קיים חשש באשר לגורל גופתו של אלי כהן. הסורים הילו איפול מחולל על מקום הקבורה. מנע העלה אפשרות שהעניין קשור בעינויים שעבר כהן במהלך חקירותיו, כדם עקיבת ציפרנים. יש אפשרות כי הרשות לעם הסורים לתת הסגה כי הגופה קיימת.

בכיכר התלייה היתה כבשך שנים אבן עליה כתובת, "פה נתלה אלי כהן". לאחרונה הוסרה האבן, והכיכר כבר אינה נקראת כיכר התלייה. הסורים מספחים אותה ושתלים בה עצים, מה שמראה אולי על שינוי אצל הסורים.

חברו הקרוב של כהן, עיתונאי הטלוויזיה הישראלית בשפה הערבית מואיז וקס, אמר אתמול כי באפריל 77', לפני בוא הנשיא סאדאת לישראל, עשו המצרים צעד בונה אמון, והעבירו את גופת שמואל עוזר ז"ל מרוזק, שנתלה במצרים בשנות ה־50, לישראל. עכשיו על אסד לעשות זאת, אמר. הוא גם העלה רעיון להעניק לכהן דרגת אלוף.

אלי כהן הוזל ודכן לפני למעלה מ־40 שנה במוסד. לפני למעלה מ־30 שנה הוא הושתל בקהילה הסורית בארגנטינה, ומשם הגיע לדמשק, יצר קשרים, והצליח להביע לעמדת מפתח במפלגת הבעת' השלטת.

(ראו ראיון עם נאדיה כהן בעמוד 8)

מוסדות החינוך של ש"ס בירושלים פורשים מאגף החינוך החרדי בעירייה

מאת נח זבולוני

מוסדות החינוך של ש"ס בירושלים פורשים מאגף החינוך הדתי של העירייה, ועוברים למיהול חינוך הכללי (מנחי"ם) של העירייה.

הרקע להפרישה הוא הקיפוח מצד האגף לחינוך דתי בעיריית ירושלים, ששולטים בה אנשי אגודת ישראל, כלפי מוסדות ש"ס. לפי טענת אנשי ש"ס לא קיימו כל הבטחות שראש העיירייה, אהוד אולמרט, הבטיח לסיעת ש"ס בעת הקמת הקואליציה העירונית. אולמרט הבטיח כי יקים מחלקה נפרדת באגף החינוך של העיירייה למוסדות ש"ס, וכן שאיש ש"ס יקבל סגנות לראש אגף החינוך הדתי. כן הבטיח לש"ס שוויון בחלוקת עובדים באגף זה.

לטענת אנשי ש"ס, מחזים התלמידים הספרדים 40 אחוז בחינוך הדתי. למרות זאת יש קיפוח גם בין כיתות נוספות, למרות שבשנת '95 הקציב משרד החינוך והתרבות 48 כיתות נוספות לטגזר הדתי בירושלים, רק מוסד חינוכי אחד של ש"ס, בשכונת גילה, קיבל שלוש כיתות, וגם זה בגלל שהעיירייה הורתה אגף בבית ספר זה, שאמור לעבוד בו כביש. בשל כך היא חייבת לבנות כיתות חדשות.

מלבד למוסד זה, לא קיבל שום בית־ספר ספרדי תקציב לכיתות נוספות.

ועדת הכספים אישרה קיצוץ 900 מיליון ש"ח מתקציב '95

(עמ) – ועדת הכספים של הכנסת אישרה אתמול בבוקר את הוצאת הממשלה מחדש מרס לקיצוץ של 900 מיליון ש"ח מתקציבה, המרבה בסכום שייחתך, בין השאר, להפחתות בסמים.

הקיצוץ כולל, בין שאר מרכיביו, הפחתה של כ־2 אחוזים בסעיפי הקניות של תקציבי קשרי הממשלה, הפחתה של שני אחוזים בכתת האדם במשרדים הממשלתיים וקיצוץ של כ־2 אחוזים בתקציבי הפיתוח שלהם. קיצוץ בתקציב המדינה בעשה כבר, כזכור, בחודש יוניאר. הקיצוץ הנוכחי בתקציב מביא את סכום הקיצוץ הכולל בתקציב '95 לכדי 1.6 מיליארד ש"ח. שר האוצר, אברהם שוחט, אמר כי הפחתת הסמים, שתתאפשר שהקיצוץ בתקציב, מתוכננת בעיקר לשכבות הביניים, אשר עליהן, לדבריו, מוטל חיום נטל מס גבוה יחסית. הוא הוסיף כי הקיצוץ בתקציב אינו חד־פעמי, וכי הוא ישפיע גם על תקציב '96. שוחט הביע תקוה כי לא יהיה צורך בקיצוץ נוסף עוד השנה.

אלמנתו של המרגל אלי כהן מבקשת להביא עצמותיו לארץ

שנה שאלי נמצא בידכם, אני מבקשת אותך לשחרר אותו לארץ מולדתו, לעם שלו. זאת היתה בקשתו של אלי. אני מבקשת לשחרר אותו, שיהיה לנו קבר שם לי ולילדיו. שיהיה לי בשעת צרה לאן לגשת ולהלוק איתו, אפילו שהוא מת, ולא שיחזיר אותו חי. זאת שעה כשפניהו לשלום. אל תחכה ואל תעשה בו שימוש למיקות. מסור אותו, זו המחוה שלך ושל עמך. אני מדברת בשם ילדיי, חבריי וחבריו". נאדיה כהן סיפרה כי לפני כ־15 שנים הגיע ארצה חרב הראשי של יהודי סוריה שקרם לרב חמרה, הרב אנדיבו, שהובא לכאן בחשאי. אז הוא סיפר לה כי בלילה אחד, לפני 30 שנה, הוציאו אותו בראשון לילה לתחנת המשטרה בדמשק. הוא לא ידע במה מדובר. הוא הופגש עם אלי כהן והתפלל עימו. כשסיים כהן את התפילה החזירו את הרב הביתה, ואת כהן לקחו לכיכר מרגה, שם נתלה בשעה 03.45 לפנות בוקר. הרב הוסיף כי לא ידוע לו היכן נקבר.

ח"כ מנע הוסיף כי קיים חשש באשר לגורל גופתו של אלי כהן. הסורים הילו איפול מחולל על מקום הקבורה. מנע העלה אפשרות שהעניין קשור בעינויים שעבר כהן במהלך חקירותיו, כדם עקיבת ציפרנים. יש אפשרות כי הרשות לעם הסורים לתת הסגה כי הגופה קיימת.

בכיכר התלייה היתה כבשך שנים אבן עליה כתובת, "פה נתלה אלי כהן". לאחרונה הוסרה האבן, והכיכר כבר אינה נקראת כיכר התלייה. הסורים מספחים אותה ושתלים בה עצים, מה שמראה אולי על שינוי אצל הסורים.

חברו הקרוב של כהן, עיתונאי הטלוויזיה הישראלית בשפה הערבית מואיז וקס, אמר אתמול כי באפריל '77, לפני בוא הנשיא סאדאת לישראל, עשו המצרים צעד בונה אמון, והעבירו את גופת שמואל עוזר ז"ל מרוזק, שנתלה במצרים בשנות ה־50, לישראל. עכשיו על אסד לעשות זאת, אמר. הוא גם העלה רעיון להעניק לכהן דרגת אלוף.

אלי כהן הוזל ודכן לפני למעלה מ־40 שנה במוסד. לפני למעלה מ־30 שנה הוא הושתל בקהילה הסורית בארגנטינה, ומשם הגיע לדמשק, יצר קשרים, והצליח להביע לעמדת מפתח במפלגת הבעת' השלטת.

(ראו ראיון עם נאדיה כהן בעמוד 8)

פרופ' יהושע פורת פורש ממרצ

מאת חני פורשנר

פרופ' יהושע (שוקה) פורת, מיזרחן שעמד במקום ה־13 ברשימת מרצ לכנסת, הודיע אתמול ל"דבר" על פרישתו ממרצ.

"לא אכנס לסיעת מרצ בכנסת, אם יתמנה אחר מאנשיה" – הצהיר פורת, שהשתתף בכינוס מועצת תנועת "הדרך השלישית" – "לא אתן את ידי לתמיכה בהסכם אוסלו". פורת הקריש חלק ניכר מנאומו במועצת הדרך השלישית לניתוק, אשר יצא נגד ההסכם בין ישראל לבין אש"ף ונגד אופן יישומו.

הוא ציין כי אינו מתפקד למרצ, במיפקד שהיא מקיימת כעת. פורת גם הביע צער על פרידתו מאנשי "שינוי" בסיעת מרצ, אשר לא הנשימו את ציפיותיו תקוותיו ולא עזבו את הסיעה.

ברכות חמות
לעירית בית שמש
ולראש העיר מר דניאל ועקנין
לרגל חגיגות 45 שנים להיווסדה
שאו ברכת תנופה ופיתוח
משה חדיף בע"מ
טל: 06-922250

ברכות חמות
לעירית בית שמש
ולראש העיר מר דניאל ועקנין
לרגל חגיגות 45 שנים להיווסדה
שאו ברכת תנופה ופיתוח
אבי סרור משה ובניו
07-232050

ברכות חמות
לעירית בית שמש
ולראש העיר מר דניאל ועקנין
לרגל חגיגות 45 שנים להיווסדה
שאו ברכת תנופה ופיתוח
ט.ש.ת.
חברה קבלנית לבנין בע"מ
טל: 02-514549

ס.ט.א.מ. בע"מ
טל. 08-556524

ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה
אי־חולים
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה
אב־גל בע"מ
טל. 07-371205

ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
עינב חלבי
טל. 04-393233
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה

שפע ברכות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
יעקב גיטמן
טל. 07-555950
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה

ברכות לבבות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
בן־לי שיווק בע"מ
טל. 07-887550
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה

שלום טל. 03-9344776
שיווק מוצרי בטחון בע"מ
ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה

שפע ברכות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
ש.ג. מוצרי בטחון בע"מ
משווק רב־בריח פלדלת
מפיץ ראשי שומרון
חדרה טל. 06-343711/2
צ. כרכור טל. 06-376376

ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה
סיני שיווק בע"מ
טל. 09-9334688

ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה
מאחל
כהן יהודה
מנהל רב־בריח ירושלים

דיוואר בע"מ
ברכות חמות
אחזה בדים מובחרת
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה

ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה
גירג בע"מ
טל. 06-560224

ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה
אונדיר
טל. 02-788814

אי־חולים
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
ס.ע. דלתות בע"מ
טל. 09-992688

ט.ט. סלע בע"מ
טל. 03-6428266
זר ברכות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
מצלחה ושיתוף פעולה פורה

א.ג.ג. עבי שיווק מ"מ
טל. 04-454031
שלל ברכות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
שמואל רוזן בע"מ
04-9812333 לג
אבן ברכה והצלחה

אי־חולים
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה

רב־בריח נתניה דרום
טל. 09-626244
ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
המשך הצלחה ושיתוף פעולה פורה

רב־בריח אשדוד
ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
פלדלת רב־בריח
אחזה בדים מובחרת

ברכות חמות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם למשכן החדש ביבנה
לאו ברכה והצלחה
בקרוב ברכות
לחב' רב־בריח בע"מ
ולמנכ"ל מר אברהם בחרי
לרגל כניסתם
למשכן החדש ביבנה
לאו ברכה והצלחה
מקרוב שיווק בע"מ
טל. 050-276072

ממשלת צרפת: תיקים חברתיים חדשים – ו־12 נשים

42 חברי ממשלה, בהם 26 שרים מלאים, יכהנו תחת הנשיא שיראק וראש הממשלה ז'וספה

פאריס (א.פ.). – הקבינט החדש שמונה אתמול בצרפת כולל מספר שיא של 12 נשים, אלוף משנה אוליימפי ומשרדים חדשים המשקפים את הנעיות החברתיות המסובכות של צרפת.

בין המשרדים: שר לאחווה בין הדורות, שרה לשכונות מצוקה ושר לאינטגרציה ומאבק באפליה.

אך מאחורי שטות אלה, מסתתר מסר ברור מהנשיא ז'אק שיראק וראש הממשלה אלן ז'וספה, כי הם מתכוונים להתנגש באשר הם עומדים לקצץ באבטלה ולהפחית את המתחים החברתיים. "נתחיל לעבוד מהר ובעצמה", אמר ז'וספה בראיון לרדיו. "יהיו הנהגות מלחמה נגד האבטלה".

הוא אמר כי בשבוע הבא יוצגו "צעדים מוחשיים", הקשורים כנראה בתמריצים למעבידים להעסיק אנשים המובטלים זה זמן רב.

למרות ששני המנהיגים הם מחוזות השמרנית, ממשלתם תוערך על־ידי הבוחרים ביכולתה לבצע תוכנית חברתית שהוצגו על־ידי שיראק במהלך מערכת הבחירות.

שיראק, שנבחר ב־7 במאי הקרוב שלשום, יישב בראש ישיבת הקבינט הראשונה שתתקיים בשבת. הנשיא יקיא את נאום הפרידה הראשון שלו באסיפה הלאומית ביום שלישי ואז יתחיל לעבוד על הנושא המרכזי – המלחמה בשיעור האבטלה, העומד על 12.2 אחוז. שיראק הבטיח מספר פעמים כי מערכת הרווחה ייוותרו בלי לפגוע ברמת השכר או להגדיל את הגרעון.

הקבינט בן 42 החברים מונה 12 נשים, מספר שיא, לעומת שמונה בחצי שנה וחמש ומחציתי מדינות, הגיל הממוצע הוא 48 – בארבע שנים פחות מהממשלה הקודמת. שיראק קיבל תמיכה מנשים ונעירים עקב הבטחתו לתת מי יוצגו באופן חלם בממשלתו.

הבר הזוכר הצעיר ביותר הוא פרנסואה בארדין, בן 29, שיהיה הבר הבכיר. הבר המלא הצעיר ביותר – אליזבת זיבריט, בת 39, שרת הבריאות. שר הבוגר הבכיר הוא גאי דרזט, בן 44, והוא בעל־ריית הזהב ברמת 110 מטרים משוכות באולימפיאדת 1976.

29 שרים לא הוזיקו בעולם במערכת רומה, אך כמה תיקים מרכזיים ולבו לכרים שכיהנו באותו תפקיד או בתפקיד אחר בקבינט. שר המשפטים ז'אק טובון, שר הפנים ז'ראר פונס, שר החוץ אלן ג'וופה, שר הבריאות אליזבת זיבריט, שר הבטחון פרנסואה לאמבר, שר החינוך פרנסואה בארין, שר התרבות ז'אק טוביאנה, שר הרווחה ז'אן־לוי ראמבו, שר הכלכלה ז'אן־לוי דבר, שר הבינוי אלן מדלן, שר הרכב ז'אן־פרנסואה מרמין, שר הבריאות ז'אן־פרנסואה מרגטי, שר הבטחון אלן ז'וופה, שר החקלאות אלן פרמיר, שר התיירות ז'אן־פרנסואה דלבר, שר הרווח

מערכת: איילת דרימר, אילנה ארבל

מעל למדינה

ניהול הכספים בהתנחלויות רבות הוא מרושל במקרה הטוב, ומתעלם מהתקציב הרשמי במקרה הרע. בהתנחלויות מותר לעשות הכל, לבזבז כספי ציבור ללא חשבון, כי ההתנחלויות הן הילד הממנק של החברה בישראל

יובל סלע

מצאים שמעלים דו"חות ביקורת המרינה על התנחלויות בשטחים, ואי־שות הציבור כלפי הדו"חות האלה, מעודדים את המחשבה שהיצור ישבות־מדיני המכונה בפינו התנחלויות אינו אלא ברי"ה בתוך מדינה, או מוטב מעל המדינה הזקיקה בתחלויות איש הישר בעיניו יעשה. ביקורת המדינה היא מת חובה שיש לצאת ידיה, ואיש אינו עוקב אחר תיקון הליקויות והעוולות. המושג מינהל בלתי תקין אינו חל ביהם.

עובדה בכל שנה יש בדו"ח ביקורת המדינה פרק על התנחלות אחת לפחות, או על רשויות המינהל האזרחי הקשורות בהתנחלויות. עובדה (משעממת) שגיה בכל שנה קוראים את הפרק הזה בדו"ח המגיה המביא לדשם, עיתונאי אחד בכל עיתון (לכל היותר). בסדר העדיפויות של עורכי העיתונים הקובעים אילו מפרקי הדו"ח יצוטטו בעיתון למחרת פרסומו נמצא הפרק הזה אי־שם בתחתית ההתעניינות.

העובדה המשמחה יותר: ניהול הכספים בהתנחלויות רבות הוא חופשי לגמרי, מרושל במקרה הטוב, מתעלם מהתקציב הרשמי במקרה הרע. בהתנחלויות מותר לעשות הכל, לבזבז כספי ציבור ללא חשבון, כי ההתנחלויות הן הילד המפונק של החברה בישראל, בבת העין. הזל מהצאות בבוגיות להסעת ילדים לבתי־ספר. הכלה בהשתלטות על אדמות הדתבה עצמית של תחומי שיפוט ובקידת עצי הזולת. להם מותר, כי עליהם תקום או תיפול מדינת היהודים. יסודי מצפון על מעשים וחדגים אוכים לגיבוי בצורת פסק הלכה של רבנים.

בדו"ח ביקורת המדינה שפרסם המבקר נאמר, כי המועצה האזורית הר חברון העסיקה בתקופת הביקורת מספר עובדים שהוא פי־שלושה משיא בתם האדם שאושר, נתנה לכמה מעובדיה המכות שכר חריגות, לא טיפלה כראוי במי שפכים ולא גבתה אגרות בניה מתושבי האיזור.

בתקציב המועצה האזורית לשנת 1993 אושרו למועצה 32 משרות. הביקורת העלתה כי המועצה העסיקה באותה הקופה 177 עובדים ב־133 משרות. 14 עובדים במועצה קיבלו תשלום גלובלי בגין שעות נוספות, ללא רישום ודיווח. 18 מעובדי המועצה קיבלו תוספת על עבודה מפשלות, אף שלא עבדו באותו תפקיד.

המנהל בית הספר ומנהלת ודי האזורי קיבל מתקציב המועצה, המיועד לתקנת בתי־ספר, תשלום בגין שכר עבודתו במשרד האזורי. המועצה גם שכרה רכב לשירותו האישי של מנהל בית הספר, דמי השכירות בספטמבר 1993 היו 2,522 שקל. בשנת 1994 רכשה המועצה מכונית חדשה למנהל בית הספר. המועצה נושאת בכל הוצאות אחזקת המכונית.

המועצה נתנה לשלם לחלק מעובדיה תוספות שכר חריגות. 28 עובדים קיבלו תוספת של 5 עד 30 אחוזים מהשכר המשולב, 25 עובדים קיבלו "תוספת קיץ" בשיעור של כ־3 אחוזים, 45 עובדים קיבלו תוספת על "אובדן זמן נסיעה לעבודה".

הגידון הנוכר בתקציב מקור, לדברי ראש המועצה האזורית הר חברון, בעיסבי כספים של משרד הפנים הממנן כמחצית מתקציב המועצה. האם יש בתחום מדינת ישראל, לא בשטחים, רשות מקומית שמשרד הפנים אמור לממן בה כמחצית התקציב?

בדו"ח מהשנה שעברה נאמר, כי בבדיקת פעולות קצין הנטה לענייני פנים במינהל האזרחי ביהודה ושומרון נמצא כי לא קיים פיקוח על ניהול הכספים של הועדה לניהול העניינים המקומיים של היהודים בחברון. מאחר שהיהודים בחברון יושבים בתוך תחום רשות מקומית, עירייית חברון, ומאחר שאי־אפשר להקים רשות בתוך רשות ואין רצון לכלול אותם בתחום אחריות עיריית חברון, החלט כי ענייניהם ינוהלו בידי ועדה מטעם משרד הפנים.

הבדיקה מצאה כי הועדה אינה פועלת כראוי, וכי הממונה על היישובים הישראליים ביהודה ושומרון מטעם משרד הפנים אינו מבצע כל בדיקה של הוצאותיה. קמ"ט פנים, שמתקציבו משלם המינהל האזרחי לועדה, גם הוא אינו מבצע כל בדיקה של התקציב. יחידת קמ"ט אחר, המבצעת את הוראת התשלום לועדה, אינה יכולה לבדוק את יעודה של כל הוצאה הרשומה בדו"ח, משום שהדו"ח אינו מפרט את ייעוד ההוצאות.

אף שתקציב הועדה מיועד לממן את שירותי התושבים היהודים בחברון, מעבירה הועדה בספים רבים למימון מוסדות שונים. ב־1992 העבירה הועדה בחברון 181,000 ש"ח למימון ישיבה ו־80,000 ש"ח לעמותה, לא מפורט איזו.

אבל למי איכפת? ומי שאיכפת לו יורים את קולו מסתבן במתקפה ציבורית ופוליטית קשה.

על צידופו הבלתי חוקי של בדוק מרזל, תושב חברון, למועצה המקומית קריית ארבע, עדיין לא נכתב בדו"ח הביקורת השנתית.

לפני שבועות אחדים התגלה, כאילו במקרה, כי המועצה המקומית קריית ארבע מעסיקה בין חבריה חבר בארגון בלתי חוקי, בדוק מרזל איש כ"ך. לדעת משפטנים, גם אם חברי הארגון שינו את שמו אין בכך לשנות את המהות. יתרה מזאת, האיש מנוע מלשמש בתפקיד ציבורי רשמי, משום שהואשם בעבר בעבירות שיש עמן קלון. אמרו, ראיינו, האש המועצה צבי קסבר אמר לעיתונאים כי עד שלא יכפו עליו לא ידיח את מרזל.

האם היועץ המשפטי לממשלה ודאי? האם שר הפנים יודע על כך? למישהו איכפת? רק השבוע הגיע למרזל מכתב מן הממונה על המועצה המקומית במשרד הפנים המודיע לו כי הוא יוזל להיות חבר במועצת קריית ארבע. המכתב מאפשר למרזל לערער על ההודעה תוך 30 יום. במועצת קריית ארבע איש אינו מתרגש מן ההודעה, ממילא יהיו ב־4 ביתי בחירות חדשות ויש להניח שלישיבות המועצה עד אותו יום לא יישלח פקח מטעם משרד הפנים.

חיבור המרזל הזה עם הדו"ח של השנה שעברה מעלה עוד פן. בדוק מרזל הוא תושב חברון, לא קריית ארבע. באופן רשמי הוא תושב רשות מקומית אחרת. המנהלים, על־פי דו"ח השנה שעברה, עליה ובאה בקרבה ראש המועצה ותושבי חברון וקריית ארבע ישות עירונית אחת, ילדיהם לומדים באותם בתי־ספר וכל הדיירים משתפת. ממתי חבר במועצה מקומית תושב רשות מקומית אחרת? למי איכפת?

מי מוכן להסתכן בעוד הפגנות ותוספות דרכים בפתח ביתו של ראש הממשלה? בעוד הצבעת אי־אמון בכנסת ועוד צעקות כי רבין בוגד? ■

המלפפון נתן, המלפפון לקח

בשבוע הבא יצטרך פרופ' פרנקל להחליט מה הוא עושה עם הריבית. עומדות בפניו שתי אפשרויות: לבצע מהלך נוסף של הפחתת מתנה עד סמלית בריבית, או להמתין לחודש הבא בתקווה שעד אז הפריץ או האינפלציה ינפחו את נשמתם. בכל אחד מהמקרים מיכויו לצאת טוב מהסיפור אינם מי יודע מה

אמנון אבד

רבע התפנות ההלוויה האחת שערכו השבוע העיתונים לאינפלציה הקריבו במעט את הקץ. גם ארבעת המדדים הנמוכים יחסית שקיבלנו השנה אינם מבשרים את האביב ועונת הפסגרים הקסגים עדיין אינה בפתח.

האמת היא – ולאמת כידוע פנים רבות – ששום דבר בעצם לא קרה. בשנה שעברה עלה המדד מעבר למתוכנן בגלל וינוק לא צפוי במחירי הדקות והפירות. השנה הוא כמעט לא זז בגלל נסיבתם של אותם מחירים ממש אל מינרדיהם הסבעיים. המלפפון, אם תרצו, נתן, המלפפון לקח, ואיך זיל נמוד.

הבעיה היא שבין לבין התייקר מחיר הכפיר ב־70 אחוז. לא סולם, כמובן, מסכימים עם קביעה אחרונה ולא מבוססת זאת. נגיד בנק ישראל, למשל, סבור כי מחיר הכפיר המגוגיה של הנושא, וכי את עליית הריבית יש לפרוך בנקודות האחוז; משהו כמו שבע נקודות במקרה שלנו. העובדה שאת מחיר הריבית משלמים בכסף ולא בנקודות היא כבר פחות חשובה. למרות זאת אין לקבוע בנגיד, ולא רק בגלל מתקפת האביב של צמר הנשיאים פרופר וגילרמן. דג הוהב, לו איתו"ע מזלו להיקלע לידי, לא היה משתחרר במחיר הזול של שלוש משאלות. ובטיח לי, הייתי אומר לו, בשלום שלום, אבל לעולם, לא יזיה עלי לתמנות בחזיה המחמצת בימים הקרובים לנגיד בנק ישראל.

בשבוע הבא יצטרך פרופ' פרנקל להחליט מה הוא עושה עם הריבית. עומדות בפניו שתי אפשרויות: לבצע מהלך נוסף של הפחתה מתנה עד סמלית בריבית, או להמתין לחודש הבא בתקווה שעד אז הפריץ או האינפלציה ינפחו את נשמתם. בכל אחד מהמקרים סיכויו לצאת טוב מהסיפור אינם מי יודע מה. מהעובדה שאליה תיכנס את עצמו, ויחד איתו את כל המשק, כל מה שיעשה עכשיו ובעוד יחייב אותו גם לספק הסבר או שניים לכמה שאלות נוקבות.

כל הסופרלטיבים כבר נמחנו עד רק מדד אפריל הכי נמוך ב־24 השנים האחרונות והעודפת השליש הכי מוצלחת מזה 28 שנים. ומה עושים עכשיו? אם יכול הנגיד באפשרות הראשונה ויוריד את הריבית בעוד שבר אחת, יהיה עליו לענות על השאלה הבאה: אם השורה התחתונה היא זו שקבעה, האינפלציה אכן צנחה למימדים אידיפים, מדוע רק שבר אחת המתיר אותנו עם ריבית ריאלית של יותר מעשרה אחוזים? האם לא יוריד פרופ' פרנקל את הריבית כלל, בסעה הנכנה כשלעצמה כי מדובר רק בירידות מחירים עונתיות, ניתן יהיה לשאול אותו: מדוע כשעלה המדד מסיבות עונתיות הורדו בנק ישראל להעלות את הריבית, אבל כאשר המדד יורד מאותן סיבות עצמן קופץ הבנק ומכריז על שנת שמיטה?

עכשיו לא נותר אלא לחכות למהלך הבא של בנק ישראל, ולא פחות חשוב – להסברים שיתאו בעקבותיו. הסברים, כידוע, יש לבנק המרכזי מלוא הנתפן. מדד חדש נובמבר האחרון, ללא פירות וירקות, עלה ב־0.8 אחוזים. למרבה הפלא עלה המדד ללא פירות וירקות גם בחודש שלאחריו ברזוק באותו שיעור, ולא תאמינו – אבל גם בינואר השנה עלה המדד ללא פירות וירקות ב־0.8 אחוזים. גם בנק ישראל עצמו יודע כי התנודות הזרות לשני הכיוונים שנרשמו במדד בששת החודשים האחרונים משקפות בעיקר שינויים זרים בסעיפים העונתיים, בעיקר בסעיף הפירות והירקות. ראה למשל את פרק המחירים בסקירת ההתפתחויות הכלכליות של מחלקת המחקר מחודש שעבר (עמוד 8).

ידיעת העובדות היא דבר חשוב, אבל היא אינה בהכרח קשורה למה שיש לבנק לומר. שישה ימים לאחר פרסום מדד ינואר – כזכור, המדד השלישי ברציפות שעלה, ללא פירות וירקות, ב־0.8 אחוזים – כינס הנגיד מסיבת עיתונאים בלשכתו ובה בישר, כי "מדיניות הריבית שהופעלה בעקביות כדי לרסן את האינפלציה הובילה לירידה מסוימת בשיעור האינפלציה". בנק ישראל מסוגל אמנם לנפק הסבר לכל תופעה, אבל המקרה הנוכחי, שבו לאחר כל תופעה יבוא גם הסבר, אינו חל במקרה שלפנינו. למשל, עניין הפער שבין מדד המחירים לצרכן לבין מדד המחירים הסיטוניים. הראשון משקף את המחירים הממוצעים שרואים לעיניהם הצרכנים, ואילו השני מבטא את השינויים במחירי מוצרי התעשיה המקומית. בתחילת מארס השנה הפיצה מנהלת מחלקת המחקר של בנק ישראל בודעת הכספים האמרה, בין היתר, כי ב־1994 השתקפו עודפי הביקוש במשק, שעליהם חזר הנגיד בנק ישראל, בפער בין התפתחות מחירי הצרכן למחירי היצרן. טיעון נבון מאין כמוהו, אבל השנה התהפכה המגמה ובארבעת הראשונים עלה מדד המחירים הסיטוניים ב־4.4 אחוזים, לעומת עליית של 1.2 אחוזים בלבד במדד המחירים לצרכן.

ככל הזכור לי, לא קם הנגיד ואמר כי נתון מפתיע זה מצביע על ריסון עודפי הביקוש במשק. במקום זאת ממשיך פרופ' פרנקל לטעון כי המשק עדיין מתעמם וכי יש למתן את הפעילות בו. לשיטתו, טיעון זה אפילו די הגיוני. אחרי הכל, כשיש אחם לוקחים אסמיין ושוכבים במיטה. ומי שממשיך להלעיט אותו מתרופות לא ממש מוצלחות במשך יותר משנה, באמת אינו יכול לקום ולהודות שהטעלה בעצם הכריא כבר לפני כמה חודשים. ■

מעל למדינה

מהשכר המשולב, 25 עובדים קיבלו "תוספת קיץ" בשיעור של כ־3 אחוזים, 45 עובדים קיבלו תוספת על "אובדן זמן נסיעה לעבודה".

הגידון הנוכר בתקציב מקור, לדברי ראש המועצה האזורית הר חברון, בעיסבי כספים של משרד הפנים הממנן כמחצית מתקציב המועצה. האם יש בתחום מדינת ישראל, לא בשטחים, רשות מקומית שמשרד הפנים אמור לממן בה כמחצית התקציב?

בדו"ח מהשנה שעברה נאמר, כי בבדיקת פעולות קצין הנטה לענייני פנים במינהל האזרחי ביהודה ושומרון נמצא כי לא קיים פיקוח על ניהול הכספים של הועדה לניהול העניינים המקומיים של היהודים בחברון. מאחר שהיהודים בחברון יושבים בתוך תחום רשות מקומית, עיריית חברון, ומאחר שאי־אפשר להקים רשות בתוך רשות ואין רצון לכלול אותם בתחום אחריות עיריית חברון, החלט כי ענייניהם ינוהלו בידי ועדה מטעם משרד הפנים.

הבדיקה מצאה כי הועדה אינה פועלת כראוי, וכי הממונה על היישובים הישראליים ביהודה ושומרון מטעם משרד הפנים אינו מבצע כל בדיקה של הוצאותיה. קמ"ט פנים, שמתקציבו משלם המינהל האזרחי לועדה, גם הוא אינו מבצע כל בדיקה של התקציב. יחידת קמ"ט אחר, המבצעת את הוראת התשלום לועדה, אינה יכולה לבדוק את יעודה של כל הוצאה הרשומה בדו"ח, משום שהדו"ח אינו מפרט את ייעוד ההוצאות.

אף שתקציב הועדה מיועד לממן את שירותי התושבים היהודים בחברון, מעבירה הועדה בספים רבים למימון מוסדות שונים. ב־1992 העבירה הועדה בחברון 181,000 ש"ח למימון ישיבה ו־80,000 ש"ח לעמותה, לא מפורט איזו.

אבל למי איכפת? ומי שאיכפת לו יורים את קולו מסתבן במתקפה ציבורית ופוליטית קשה.

על צידופו הבלתי חוקי של בדוק מרזל, תושב חברון, למועצה המקומית קריית ארבע, עדיין לא נכתב בדו"ח הביקורת השנתית.

לפני שבועות אחדים התגלה, כאילו במקרה, כי המועצה המקומית קריית ארבע מעסיקה בין חבריה חבר בארגון בלתי חוקי, בדוק מרזל איש כ"ך. לדעת משפטנים, גם אם חברי הארגון שינו את שמו אין בכך לשנות את המהות. יתרה מזאת, האיש מנוע מלשמש בתפקיד ציבורי רשמי, משום שהואשם בעבר בעבירות שיש עמן קלון. אמרו, ראיינו, האש המועצה צבי קסבר אמר לעיתונאים כי עד שלא יכפו עליו לא ידיח את מרזל.

האם היועץ המשפטי לממשלה ודאי? האם שר הפנים יודע על כך? למישהו איכפת? רק השבוע הגיע למרזל מכתב מן הממונה על המועצה המקומית במשרד הפנים המודיע לו כי הוא יוזל להיות חבר במועצת קריית ארבע. המכתב מאפשר למרזל לערער על ההודעה תוך 30 יום. במועצת קריית ארבע איש אינו מתרגש מן ההודעה, ממילא יהיו ב־4 ביתי בחירות חדשות ויש להניח שלישיבות המועצה עד אותו יום לא יישלח פקח מטעם משרד הפנים.

חיבור המרזל הזה עם הדו"ח של השנה שעברה מעלה עוד פן. בדוק מרזל הוא תושב חברון, לא קריית ארבע. באופן רשמי הוא תושב רשות מקומית אחרת. המנהלים, על־פי דו"ח השנה שעברה, עליה ובאה בקרבה ראש המועצה ותושבי חברון וקריית ארבע ישות עירונית אחת, ילדיהם לומדים באותם בתי־ספר וכל הדיירים משתפת. ממתי חבר במועצה מקומית תושב רשות מקומית אחרת? למי איכפת?

מי מוכן להסתכן בעוד הפגנות ותוספות דרכים בפתח ביתו של ראש הממשלה? בעוד הצבעת אי־אמון בכנסת ועוד צעקות כי רבין בוגד? ■

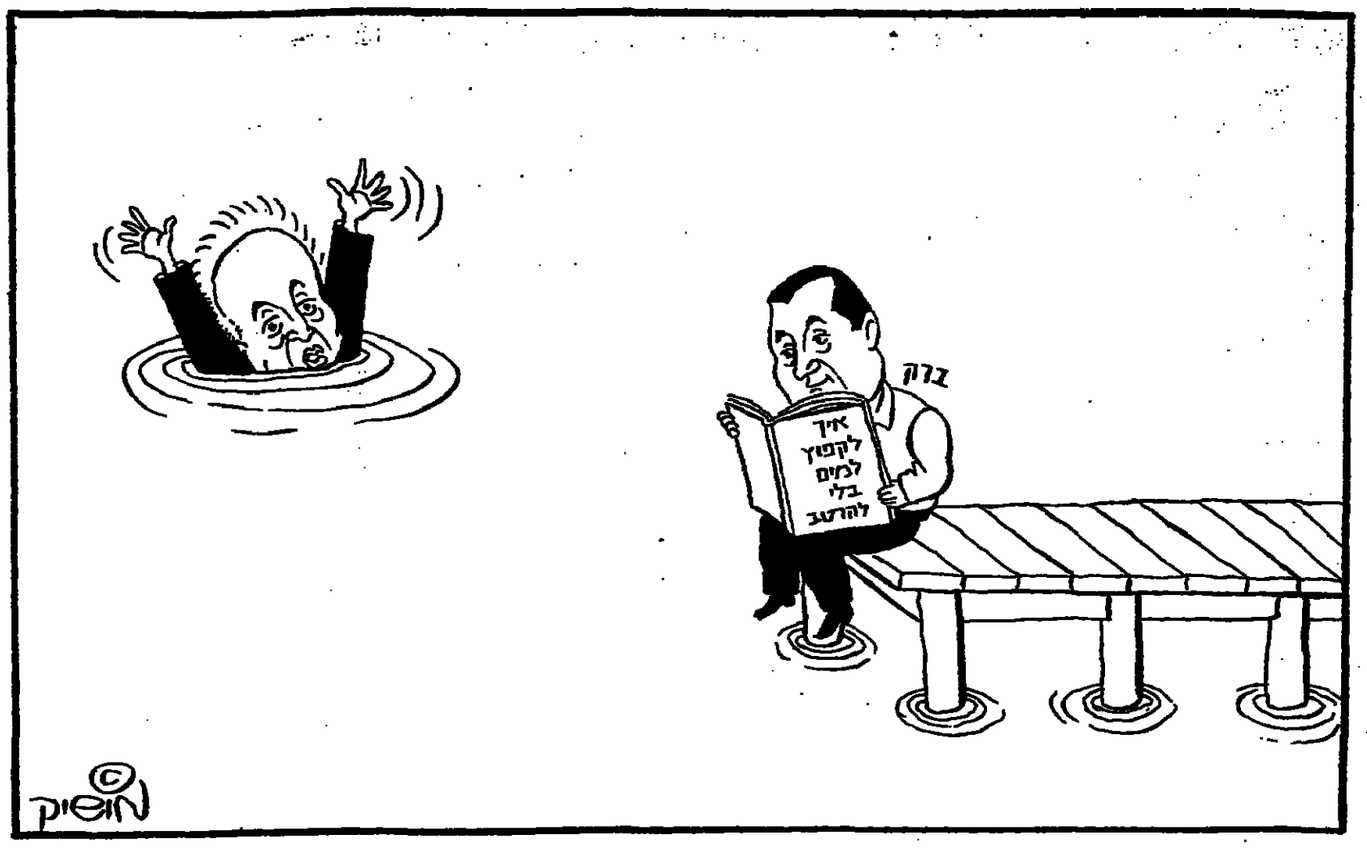

ברק בצבע כסף

שלמה גינוסר

אם הוא באמת מתלבט עדיין בין עסקים לפוליטיקה או שהוא קרא ולמד כבר את המפה, יש לו תוכנית מגירה סודית והוא נערך אסטרטגית ולוגיסטית לביצועה בשעת השי"ן?

לאחרי ברק יש כמה קבלות משכנעות על ביצוע פריצות חכמות שתיכנון נהנה מתנאים של חשאיות וצניע ללקות במידה גודפת של תמימות כדי להאמין שהתנאים האפודים שלו לא עובדים שעות נוספות כדי לתכנן את הפריצה האחרונה הגדולה בחייו.

פוליטיקאים ברוכם אינם לוקים בתמימות יתר. במיוחד לא אלה שיש להם מידע הסיכויים להתלות אליו או להתמדד איתו במירוץ לצמרת. מה שאוכל אותם האת רק הסקרנות. מבחינתם, לא רק בצורק אלא גם בחוכמה (מצב נדיר ששני אלה מזדמנים יחד תחת תופה אחת). אם הם יהיו פחות סקרנים לגבי צעדיו הבאים של ברק, הם מסתכנים בהיחשפות להפתעה, הזרגשותם מובנת.

אבל, השאלה לאן מוביל שפת־של ברק ומשקפה כבר מה מדרשים מסקרנותם של פוליטיקאים ועל השטחים המופקעים האלה בנבית עכשיו סקרנות לאומית גוברת והולכת. הציפיה להחלטתו לא מוגעת לאחרי ברק בחיים. הוא עבר על זה עשרות שנים. אם יקפוץ למים הנרעשים של ההנהגה הלאומית, הוא יתיז קילוחי מים לכל עבר. מעטים יישארו יבשים. אבל, לעומת זאת, כמה מהם עלולים לסבול מהתייבשות סופנית. לך תדע מי יינוק יחזר.

מנקודת מבטו של פוליטיקאי "מקצועי" – זה לא הזגן. תסמונת ההצנחה מתוארת שוב והחלל הלך ומתמלא בשרוניות של פוליטיקאים נרגנים נגד החיזורים אחרי ברק ונגד הכוונה להצניחו מבלי שיעבור את כל שלבי הגיבוש, הטיזרנות, מסע הכומתה והטבילה באש הקרב של סניפי מפלגה, פריימריס ומאבקים פרלמנטריים מתישים. לא שאין מידה מסוימת של צדק תיאורטי בטרוניות האלה, אבל המציאות כבר מזמן מכתיבה לצדק הזה גמישות מידבית. ולכן, הידיבים הפוטנציאלים האמיתיים של ברק במירוץ לצמרת שותקים. שותקים ואוספים מדיעין. שותקים ונערכים. הם יודעים שהפעם לא יהיה פסק זמן בין הברק והרעם.

הבוחטה

יש משהו מאוד עכשווי, אפילו קצת "יאפי", בכוונה שמייחסים לברק להדוזיח תוך זמן קצר בחוטה רצינית כדי להשתחרר מאילוצי השגורריות והתלות בקופה מפלגתית מדולדלת כדי לנהל מסע בחירות יקר ולחיות חיים פוליטיים מלאים שאינם צמודי־מימון־מפלגות. לא צודק, אבל מגדר.

זוהי גישה המשרדת היגיון צולל, יוהרה כדית ויותר משמינית של ציניות. לא מעטים יאמרו שזהו אכן תיאור ההלם בהחלם את אישיותו של ברק. אם יחליט לתקוף, הוא יתקוף רק מוכן וחמוש בתעודת שיחרור ממסלול הכושר שעליו מדיעים פוליטיקאים מהשורה, אלא שהוא גם בקלות יגמור את החרוש, וכך ינמול את אותו אגף במשפחתו אשר, על־פי השמועה, מסתייג מהליכתו לפוליטיקה ומעדיף את שלוות הדיים המרומה של איש עסקים מצליח.

קו פרשת המים

פוליטיקה היא סם שפוליטיקאים לעולם אינם מתנקים ממנו ורק זה יכול להסביר מדוע אנשים שהראש שלהם מאפשר להם לפנות לעסקים, למדעים או לנהיגת מערכות־ענק נושאות רוחים ועוצמה מעדיפים את דרך החתתתים של הפוליטיקה המכוחדת את קרביהם ומציאה מהם מין.

זאת, לפחות, סעגתם המסחרתית של מנהלים מוכשרים. אפילו לטובים ולמוכשרים ביותר המשתייכים לגזע המנהלים קשה להשלים עם מעודבותם של הליכים דמוקרטיים בעסקיהם. הלחיד ריח, למשל, אינטלקטואל וטוב ראשון ואדיר־השפעה של הבי.בי.סי, הטיל ספק אפילו בנחיצות מעודבותם של בציני ציבור בניהול מערכות ציבוריות. "אוניים צמודות לארמון, פחד מפני הבחור, הכל משועבד לקרישרזנים של הבבעה. חשש, פשרה, ביזנ'ית – האם כל אלה הם בני לוויה של הדמוקרטיה?" תמה ריח' בסוף שנות ה־40'.

מדרך הטבע, גנרלים, כמנהלים, מתייחסים לדמוקרטיה כאל מעטפת חיצונית כמו מזג אויר. אם הם לא מצויידים במגני אויר מתאימים, הם חשים עצמם פגועים וחסרי־אל. לכן, המעבר מניהול מערכות גדולות, צבאיות אך גם אזרחיות, למערכות דמוקרטיות, הוא בעייתי כל־כך. לא רק סטף ורטהיימר בחל בחיים הפרלמנטריים. גם גנרלים כמאיר זורע ואברהם יופה או אפילו גנרל כליכר לא "פרוסי" כמו אהר"לה ידיב חשו עצמם אומללים במערכות פוליטיות.

אבל, אלה לקו אולי במינון־יתר של אותה תרסבת הרסנית – תמימות ותום לב. לכן, הם פרשו והלכו. גנרלים מרכין, ויצמן, מוטה גור, רפול, ברלב ואחרים שיחקו אותה. אחוד ברק הוא לא מן התמימים. אם יחליט לרדף, הוא ישאף להתחיל קרוב ככל האפשר לקו פרשת המים, הנוחאי האידיאלי שממנו קל "לעזור" לאבני נגף ולידיבים פוליטיים להידרדר במורד, שמאלה או ימינה.

התנועה הרפורמית

מקודביו של אנטולי שרנסקי, המהדהד (אם לא למעלה מזה) בהקמת מפלגת עולים ותרבותיפית, אומרים שהוא "יעדיף רפורמטור כמו ביבי או רמון ולא גנרל מזרקן כרבין או רפול".

הערכת מקורבים זאת מעוררת כמה תמיהות. ראשית, בעניין הרפורמטורים. מילא רמון. אבל, בהכרתנו של ביבי כ"רפורמטור" יש בהחלט מידה מרשימה של תעוזה אינסלקטואלית. קצת קשה להיחס ברפורמה משמעותית הקשורה בשמו של ביבי נתניהו, מלבד הנקעת עסקי חוד מיטות כלשהו לטובת והשכלה הכל־לאומית ב"פריים־טיים" טלוויזיוני. וגם זאת היתה הצעת רפורמה קצרת־ימים, אם גם מהדהדת, שלא זכתה לאימוץ, שלא לדבר על היענות גודפת, אפילו על־ידי אחדות השועלים בקוילה הפוליטית הקטנה־שלנו. ואלוהים יודע כמה קשה קשה לקנן את הפיתוים לדבר עם ישראל בשמלה בצבע באמצעות, ערוץ. בבעל עמדת מרכז היתה מעוקבה, שהיא מסכנת את ממשלת רבין סיכון של ממש – ממילא היתה משכנת את הצעת האי־אימון שלה. עד כאן – אשראי ההיגיון הפוליטי של טיעה זאת. אבל מה טעם מצא ח"כ דראושה, לשיטתו ולהגיונו, לצאת בהכרזה על בקשתו של ערפאת (שהוכחשה, כמובן, אף־על־פי שהאמת עם דראושה, כבראוזו איפה כאן הרוח לתנועתו, לחבריו באש"ף או לממשלה שהוא תומך בה? הכל שטויות. מה כל זה שווה לעומת חמש רקעות באולפן הטלוויזיה עם לימור לבנת? ■

רק לא לאכזב את ד'יזראלי

"אני מקווה" אמר בנימין ד'יזראלי בהספד שלו על פלמרסטון "שלעולם לא תגיע השעה שבה אהבת הפירסום תחדל להיות תשוקתו העיקרית של איש הציבור". רדרות של פוליטיקאים ואישי ציבור ב־130 השנים שחלפו מאז השמיע ד'יזראלי את משאלתו הכיוון שלם היתה לו כל סיבה לדאגה.

אבל, לעתים אתה בכל זאת מרים גבה נוכח הוצאה חסרת תריסון. לא בטח שיש מקום להצטער על גילויו של ח"כ דראושה שהוא התבקש על־ידי ערפאת למשוך את הצעת האי־אמון שלו בממשלה. התבקש לא־ידוע. ביג. בבעל עמדת מרכז היתה מעוקבה, שהיא מסכנת את ממשלת רבין סיכון של ממש – ממילא היתה משכנת את הצעת האי־אימון שלה. עד כאן – אשראי ההיגיון הפוליטי של טיעה זאת. אבל מה טעם מצא ח"כ דראושה, לשיטתו ולהגיונו, לצאת בהכרזה על בקשתו של ערפאת (שהוכחשה, כמובן, אף־על־פי שהאמת עם דראושה, כבראוזו איפה כאן הרוח לתנועתו, לחבריו באש"ף או לממשלה שהוא תומך בה? הכל שטויות. מה כל זה שווה לעומת חמש רקעות באולפן הטלוויזיה עם לימור לבנת? ■

תמיהה שגיה נוגעת לחיבור שמקודבי שרנסקי עושים בין רבין לרפול. לא חיבור היסטורי ולא ביוגרפי, גם לא חיבור פוליטי־אידיאולוגי, תודה לאל, אלא חיבור כרונולוגי: שניהם מודקנים. עולי בריח המועצות לשעבר, לעומת זאת, לוגמים יום־יום ממעיין הנעורים והם לעולם לא יזדקנו.

שרנסקי, יש לקוות, קצת יחזר חכם ממקודביו.

לא לחמוק מתאריך היעד

מוטי בטוק

שר יוסי שריד פירסם שלשום, אחרי שסייר עם ד"ר נביל שעת ועם משה שחל במבערים בין ישראל ועזה, הודעה מיוחדת המוחדה את ממשלת ישראל מכל ניסיון לתרגם מלוח הזמנים במימוש השלב הבא בהסכמים עם הפלסטינים. השלב הבא קרוב מאוד, ב־1 ביולי.

עד לתאריך זה צריכה ישראל, לפי הבטחה מפורשת של שר החוץ שמעון פרס לראש הרשות הפלסטינית יאסר ערפאת, לחתום עם הרשות על ההסכם הממדיר את יציאת צה"ל מכל מרכזי האוכלוסיה בגדה ואת נטשא הבחירות בשטחים. בנושא זה הולכים הפערים ונסגרים, אך עניין ההיערכות החדשה של צה"ל הוא פרובלמטי יותר. שריד הוהיר כי לניסיון לחמוק מתאריך היעד עלולות להיות השלכות שליליות על יחסי ישראל עם המדינות העדיבות המתונות, מצרים, מרוקו וירדן.

הדברים נאמרו בשבוע קשה לישראל. הפקעת הקרקעות בירושלים עוררה את מועצת הביטחון של האו"ם לגנות שוב, לאחר הפסקה של כשנה וחצי, להשוף שינים נושכות נגד ישראל, וכמו בימים הרעים ההם, רק וטו אמריקאי איפסר לישראל לנשום לרווחה.

הפקעת הקרקעות בבית חניא ובבית צפפא הביאה למתקפה ערבית כוללת נגד ישראל. גם בזעדת הזיגוי לתהליך הדב צדדי לשלום, נציגי ישראל במנטריי, כולל סגן שר החוץ יוסי ביילין, הופתעו מעוצמת ההתקפה ומשיתוף־הפעולה הכל ערבי. חברי פרלמנט יודנים, בהם רבים שתמכו בהסכם השלום, קראו שלשום לממשלתם לבטל את ההסכם עם ישראל. שגריר ישראל ברבת עמון, שמעון שמיר, דיבר על נסיגה של ממש ביחסי ירושלים־עמאן.

הבשורה הקשה מבולן הגיעה מוושינגטון. הקיפאון בערוץ הישראלי־סורי הוסף למשבר. מזכיר המדינה האמריקאי וורן כריסטופר ביטל את תוכניותיו לבקר במזרח התיכון בסוף הזעדש. גם ראש צוות השלום האמריקאי דנים רוס אינו מתכוון לבוא לאיזור בשבועות הקרובים. שיחות המסבכ"לים, שיחות הקצינים ושיחות השגרירים לא יתחדשו בזמן הקרוב. ייתכן שזהו סופו של הציאלוג הישראלי־סורי הגלוי הראשון, לפחות עד הבחירות לכנסת. ראש הממשלה יצחק רבין אמר בישיבת הממשלה ביום ראשון, כי לדעת האמריקאים המסלול הישראלי־סורי חשוב מהמסלול הישראלי־פלסטיני.

האחדה של שריד לא נאמרה בחלל ריק. מאז נחתם הסכם אוסלו, ידעו היהסים של ישראל עם העולם הערבי תקופות טובות יותר. מדינות המפרץ הקפיאו באחדוה את יחסיהן עם ישראל. מרוקו גיתה בחריפות את הפקעת הקרקעות בירושלים. כל ניסיונותיו של ביילין ליצור דיאלוג עם עמיתו התוניאני סעיד בן מוסטפה, השבוע במנטריי, עלו בתוהו. בירושלים מעריכים כי התקדמות בערוץ הפלסטיני עשויה לחזיר אותנו למסלול הדיאלוג עם העולם הערבי.

בירושלים ובוושינגטון שורדת פסימיות רבה לגבי סיכויי התקדמות בערוץ הסורי. ראש הממשלה נתן השבוע ביטוי בשורה של הבטחות במסגרות שונות לתיסכול שלו ושל כל מי שהיו מעורבים בשנתיים תחבי האחרונות במו"מ עם נציגיו של אסד. יותר מאי פעם בשלוש חצי השנים האחרונות (מאז החל תהליך מדריד) מטילים היום מקבלי ההחלטות ספק בכך שאסד אכן רוצה בשלום עם ישראל ומוכן לשלם את מחירו ושסוריה האליטה שלה אכן בשלים לשלום. ישראל התקרבה מאוד לקווים האדומים שלה במו"מ עם סוריה. אסד יודע כי יצחק רבין ושמעון פרס מוכנים לסגת מכל רמת הגולן, עד לגבול הבין־לאומי, תמורת שלום־אמת וסידורי ביטחון הולמים. אך הוא דורש נסיגה לקווי ה־4 ביוני 1967, מתקשה לדבר במונחים של שלום־אמת ומסרב להתחשב בצורכי הביטחון של ישראל. לכל צד שלישי, כולל מצרים, ברור שישראל לא תרד מרמת הגולן אם סוריה לא תסכים לשלום מלא ולא תקבל את דרישותיה בנושא הסודי הביטחון, כולל פירוז רמת הגולן.

לאיש בקוילה הבין־לאומית, כולל רוסיה, אין היום ספקות מי היה התוקפן במלחמת ששת הימים. במלחמת יום הכיפורים, כשצה"ל שלט בכל הרמה, הסורים כמעט גלשו עם הטנקים שלהם לתוך הקו הירוק. ישראל צריכה מקרמי ביטחון גדולים לשלום עם סוריה. ואסד לא בא למו"מ עם מקסרת השלום, כמו סאראת בסוף 1977. הדרישה הסודית לשוויון מוחלט בהסדרים (אין שוויון כזה עם מצרים), כולל בהסדרים הגיאוגרפיים, היא קנטרנית. ישראל לא תיסוג מרמת הגולן כדי לשוב ולכבוש אותה. מדוע, אם כן, רוצה אסד בפירוז כל הגליל?

בשבועות הקרובים יתמקד המו"מ בין ישראל העולם הערבי בערוץ הישראלי־פלסטיני, וגם בערוץ זה הבעיות אינן פשוטות, וראש וראשונה שאלת ההיערכות החדשה של צה"ל בשטחים. ישראל התחייבה בהסכם העקרונות שנחתם בספטמבר 1993 כי צה"ל ייצא מכל מרכזי הערים בשטחים עד יולי 1994. גם היום, עשרה חודשים לאחר תאריך היעד, מתקשה רבין להחליט על יציאת ישראל מערי הגדה, אף שהפלסטינים הסכימו כי היציאה תהיה מדורגת (קודם מערים פחות בעייתיות ובסוף מחברון).

להחלטה על יציאתה של ישראל מערי הגדה יש משמעות עצומה. קבלתה או אי־קבלתה תקבע את עתיד המו"מ בין ישראל לפלסטינים, ומכאן חשיבותו של תאריך היעד, היום 951 ביולי השנה. לקובעי המדיניות בירושלים ברור, כי לא רק ערפאת ממתין להחלטות ראש ממשלת ישראל. התקדמות בתהליך המדיני עם הפלסטינים תחיד את הבעיים האפסיים ליחסי ישראל עם העולם הערבי ותיצור לחץ לא מבוטל על סוריה ובשיאה. קיפאון במו"מ עם הפלסטינים ועם הסורים עלול לסכן את הישגים הגדולים, אפשר לומר ותיסטוריים, של הממשלה הזו ושל ממשלות קודמות. ■

אמסטרדם על הירקון

דניאל בן סימון

הכל מלים

הכנסת התפנתה השבוע גם לעסוק בזנות. ביום רביעי נזעקו דוד מנע מהליכוד ושלמה בניזרי משי"ס כדי לבכות את הרעיון למסד את הזנות בתל־אביב. "האם העיר העברית הראשונה תהפוך לעיר של זנות?" קונן מנע

אחרי וחרשים של הפסקה, חזר משכן הכנסת והתמלא חיים. הפוליטיקאים חזרו וכך גם העיתונאים שמתדגים אחריהם. גם המזגן האקסקלוסיבי השמור לחברי־כנסת ועיתונאים מורשים פתח את שעריו לעונה נוספת של אינטריגות, שיחות מלוכלכות, רילים וסתם רכילות פוליטית עסיסית.

סיעת הליכוד הזמינה עיתונאים לישיבת הפתיחה שלה. ראשי הסיעה תתלהמו בהזדמנויות לא מעטות שכנס הקיץ עשוי להפוך לארוע המתים של ממשלת השמאל. "נעשה הכל ולא נבחל בשום אמצעי כדי לקצר את ימיה של ממשלת השמאל", התבטא ראשון, משה קצב.

העיתונאים הזמנו לשעה אחת. באותה שעה נדחקו יותר מ־20 מהם לאולם הישיבות של הסיעה. רק שלושה חברי כנסת ישבו שם, מתוך 32. קצב ישב בראש השולחן כלא אכפת. "הם כנראה לא התאחשש מהחופשה הארוכה שלהם", הוא התאונן באזני העיתונאים. לקראת השעה אחת ורבע, אוכלוסיה דמותו של וראש, בנימין נתניהו, כשהוא צוער לאורך המסדרון. בני בגין הציע לאפשר לאנשי התקשורת ליטול חלק פעיל בישיבה, "על שהם מהווים רוב מחזק באולם הזה". החברים צחקו.

שגב. משלרמט בגלוי

יממה קודם לכן, הזהיר משה קצב את ראש הממשלה יצחק רבין שאל לו להתחמק מלפתוח את כנס הקיץ בנאום מדיני, "אחרת נרעיש עולמות". רענן כהן, יזכרראש סיעת העבודה, לקח את האיום ללב והזהיר ברבין להתייצב כדי לומר את דברו. רבין נכנע.

באוויר ריחפה השמועה שסיעת חד"ש מתכוונת להגיש אי־אמון נגד הממשלה על הפקעת האדמות בירושלים. קצב הבהיר שסיעתו לא תבחל בשום אמצעי כדי להפיל את הממשלה, כולל הצבעה לצד חד"ש. "זה כבר לא עניין שליסי", הסיף קצב, "זה עניין לאומי מהדרגה ראשונה להיפכר מהממשלה הזאת". מאיר שטרית לא הסכים עימו הדגיש שעל הסיעה לשים את הדגש על עניני תברה וכלכלה.

בשעה שתיים, התכנסה הקואליציה לפגישה הסדרתית של פתיחת הכנס. לצד ראש הממשלה ושר החוץ ושאר ראשי הקואליציה שהצטופפו בשולחן הנשיאות, ישב לו אלכס גולדפרב, סגרשר ויזכרראש סיעת יעד. חברו השר נתן שגב לא התלהב מהמראה הזה. זה לא מוסיף בריאות לסיעה, הוא הסביר למישה שעמד לידו, שאלכס יושב לצד כל הגדולים. "אם הייתי יושב שם, זה היה נראה יותר טוב", הוא לחש על אחנו. כעבור שלושה ימים, ינקום גולדפרב את נקמתו. הוא יגיים את אסתר סלומביץ' לצידו כדי לגשל את שגב מכל תפקידיו ויחלק עימה את השלל. השגיים מועגים

קצב. הבניע את רבין. צילומים: יצחק הדדי

ששגב מנהל פלירט גלוי עם מפלגת העבודה וכי הוא חותר בכוא היום להתמודד במפגרתה לקראת הבחירות הבאות, לכנסת. "הוא מסוגל לכל האיש הזה", אמרה סלומביץ'.

ביום שני הטיל עוד ברעם פצצה הודיע שמחלת אשתו מונעת ממנו להמשיך ולכהן כשר פנים. הודיעה עודדה מחדש את המערכת המפלגתית מתרדמה והגיקה שמות חלופיים. שוב התבר שמו של רפי ארד, השר לכל עת. ושוב נזכר שמו של יוסי ביילין וכצפוי עלה שמו של אחר ברק. ברק, נסיך אלקטורלי בעיני רבים, קיבל טלפונים מכל שר, ח"כ ועחר שרחקו בו־לחפוש פיקוד. עד מהרה התברר להם שלאיש לא נדעך השתוקקות מיניסטריאלי, למעט חיק הבישחון, אין רי בו כדי שיחדל מצבירות רוחים לכיסו הפרטי.

והיתה גם פרשת התפקעות שסירבה לרדת מסדר היום. סיעת מרצ לקחה את התפקעות ללב. חברי הסיעה התבנסו ביום שני כדי לשחרר קיטור שהצטבר בשנה האחרונה. כדי לצאת ידי חובה מסרית וציבורית הזליפו החברים שהם מניפים דגל חרשי־הי־ביולי. יוסי שריד הגדיר אותו כמאריך "בעל חשיבות מהדרגה ראשונה" לקראת קביעת מועד לפריסת צה"ל בשטחים ופריסת בחירות. המסר הועבר לרבין והחצג כ"קונס בלי". באותו יום הופיע רבין בפני חברי הקואליציה חזר על עמדתו שאין "תאריכים קדושים. גם לא הי־ביולי.

הכנסת התפנתה גם לעסוק בזנות. ביום רביעי נזעקו דוד מנע מהליכוד ושלמה בניזרי משי"ס כדי לבכות את הרעיון למסד את הזנות בתל־אביב. "האם תל־אביב תהפוך לאמסטרדם", התאונן מנע, "האם העיר העברית הראשונה תהפוך לעיר של זנות?".

בניזרי היה יותר פילוסופי: "בכל מקום שאתה מצא זנות, אנרדלמוסיה באה לעולם". מישהו שיסע אותה "אבל גם חתים והלכים לזנות". וגן פורת היה סובלימיני כרגיל כאשר הביע חשש ש"הזלזנות האורמים" בתל־אביב עלולים למשוך אליהם המונים. יוסי בארנר קרע קריעה: "אתם לא מרגישים שאנחנו הלכים לאינתיפאדה, לזרבון, לדיכדוכ? אני מבקש, אנא חוסו עלינו, על עם ישראל, הפסיקו עם השטויות האלה".

הוצעה לא נפלה. היא תתגלגל לאחת מועדות הכנסת כדי למצוא לה פתרון הלם. חתיים נבנסו לכונות ספיגה. ■

מבטיחים שהפיצוץ קרוב

העיתונאים רוצים מועצת עיתונות ערנית, מגיבה, יוזמת ומעודכנת, ולדבריהם אין סיכוי שהיא תהיה כזאת עם חיים צדוק בראשה

יעל פישביין

הזעזוע שעובר על העיתונות בשנה האחרונה גרר בעקבותיו משבר עמוק בין האיגודים המקצועיים של העיתונאים – האיגוד הארצי ואגודת העיתונאים התל אביבית – לבין מועצת העיתונות.

במוקד המשבר, המאיים להפוך לקרע בלתי־ניתן לאיחוי, עומד נשיא מועצת העיתונות, עו"ד חיים צדוק, המכהן זה שנה בתפקידו. מלכתחילה לא חיו העיתונאים שלמים עם מינויו. צדוק, שכיהן בעבר הרחוק כשר משפטים, שימש כיועץ משפטי של יעדת העורכים ונציגי העיתונאים בנשיאות מועצת העיתונות חששו שהוא יעמוד לצד המו"לים והעורכים ולא לצידם של העיתונאים. היום הם מועגים שכל החששות התאמתו.

בנשיאות מועצת העיתונות מכהנים עשרה אנשים, שלושה מהם נציגי העיתונאים – אריה אבנרי, שרה פרידמן ויורם רונן, שלושה נציגי המו"לים – אלתר ולנר מסוכנות עת"ם, שבתאי המלפארב, מי שהיה מו"ל העיתונים ברוסית, ואברהם תירוש מ"מעריב" – וארבעה נציגי הציבור – פרופסור עמוס שפיגל, ד"ר ניצה שפירא־ליבאי, אלוף (במיל.) רפאל ורדי ועו"ד חיים צדוק. זהו פורום משותף של עיתונאים ועורכים שנועד לאפשר בירור מסכוכים וקביעת עמדות משותפות כדי להגן על חופש העיתונות.

היום ברור לעיתונאים שהגוף הזה אינו מסוגל לעשות כלום. לנציגי המו"לים אין שום השפעה על המו"לים הקובעים והם אינם מסוגלים לכפות את דעתם עליהם. תפקידם היחיד במועצת העיתונות כפי שהיא היום הוא למנוע מהעיתונאים ומנציגי הציבור לצאת נגד מו"לים ועורכים. לטענת העיתונאים, צדוק מסייע להם בהגשמת מטרה זו.

לאחר פרישתו של נשיא מועצת העיתונות הקודם, פרופסור יצחק זמיר, לפני כשלוש שנים שותקה המועצה למשך כשנה וחצי בגלל אי־הסכמה על מועמדותו של צדוק. המו"לים רצו בו ואילו העיתונאים הטילו וטו על בחירתו. העיתונאים נתנו את הסכמתם לבחירה רק לאחר שצדוק התחייב לנקוט אותן אמות מידה נגד עיתונאים ונגד עורכים ומו"לים, לטפל במצוקות עיתונאים שנפגעו על־ידי עורכים ומו"לים ולפעול להגנת חופש הביטוי של העיתונאים מול המו"לים והעורכים. היום מתוארים נציגי העיתונאים בכוכבת העיתונות על הסכמתם. "הוא אכזב אותנו", הם אומרים ולאמירה זו מצטרפים אנשי אגודת העיתונאים התל־אביבית.

העיתונאים מנו סיבות רבות ושונות לאכזבתם מתפקודו של צדוק כנשיא מועצת העיתונות וציינו במיוחד את היכנעותו מלצאת נגד המו"לים בפרשת האחות המתר. "באות הישיבות שבה דנו בפרשה הוא קם ועזב את הישיבה. הוא פשוט נמנע מלדון במו"לים ומלנקוט צעדים נגדם", אמר אחד העיתונאים. עיתונאי אחר טען שבגלל צדוק החמיצו עיתונאי ישראל הזדמנות להביא את דבריהם בהודעת העיתונאים שתי־ערך בסוף החודש בהלסינקי. לטענתו, ההחמנה להודעה לא נמסרה לעיתונאים בזמן ועקב כך לא התאפשר להם לבחור נציג חדש ולנסח מסמך שיציג בפני באי הודעה את מצב העיתונות הישראלית.

טענה אחרת נוגעת למוכיר מועצת העיתונות, בצלאל אייל. העיתונאים טוענים שצדוק כפה אותו על מועצת העיתונות בעור שהם תמכו במועמדת מתאימה יותר לדעתם, עמית אנטר. "הוא מנהל את מועצת העיתונות באילו זה ניתנו הפרסי", נאמר בישיבה שנערכה בשבוע שעבר במשרדי אגודת העיתונאים בבית סוקולוב. באותה ישיבה כבר נדונו הצעות לפרוש ממועצת העיתונות הקיימת ולהקים מועצה חדשה שתהיה מורכבת מנציגי ציבור ומעיתונאים בלבד.

טענות אחרות נוגעות להימנעותו של צדוק מנקיטת עמדה בעניינים הבוערים שעל סדר יומה של העיתונות הישראלית: הימנעות שגרמה לסחבת בקבלת החלטה המגנה את הפגישה הלילית לפני חצי שנה, שבה אמורים היו עורכי שלושת העיתונים להסכים ביניהם על מה שיפורסם בפרשת האחות המתר; הימנעות מנקיטת עמדה חד־משמעית נגד הצעת ח"כ ידי צוקר להסדיר רישוי עיתונאים בחוק; הימנעות מניהול מאבק להכנסת נציגי רשות השידור למועצת העיתונות. "צדוק נוקט שיטה עתיקה לשיתוק מועצת העיתונות: כל נושא בוער העומד על סדר היום הוא רחוף לוועדה ומוריד אותו מסדר היום", טען עיתונאי נוסף ומנה כמה מהוועדות שהוקמו באחרונה ועדה להאחות סתר, ועדה לקרטלים, האמורה להציע איך לטפל בקרטליזציה של העיתונות, ועדה לבחינת יחסי מו"ל־עורך, ועדת תגובות.

העיתונאים רוצים מועצת עיתונות ערנית, מגיבה, יוזמת ומעודכנת, ולדבריהם אין סיכוי שהיא תהיה כזאת עם חיים צדוק בראשה.

ד"ר ניצה שפירא־ליבאי, נציגת ציבור במועצת העיתונאים, תומכת עקרונית בעמדה שמועצת העיתונות צריכה לגלות יותר יוזמה לנוכח המציאות הקשה: "תפקידה של מועצת העיתונות הוא לנבש כללי אתיקה, לדון בהפרות הכללים ולשמש כתובת לציבור הנפגע, אבל לא פחות מזה גם לעקוב אחרי התתרחשויות ולהגיב בצורה פעילה על כל התפתחות שיש לה השפעה על המתרחש בתחום התקשורת. המצב הבלתי־נסבל שבו העיתונאים נקרעים בין נאמנות למו"ל לבין הנאמנות לאתיקה הוא עניינה של מועצת העיתונות. מרכז הבעלות הוא עניינה של מועצת העיתונות. יש לנו ויכוחים על הנושאים האלה ואני אומרת כל הזמן שמועצת העיתונות חייבת לנקוט עמדה ולפעול".

צדוק עצמו פרסם לפני יומיים מאמר ב"ידיעות אחרונות" שבו קבל על חולשתה של מועצת העיתונות וטען שרק אם המו"לים, העורכים והעיתונאים יקבלו את מרותה תוכל מועצת העיתונות לעשות משהו. במאמרו תקף צדוק את העיתונאים וטען, כי "כחם של ארגוני העיתונאים הולך ותש ובחולשתם ובתסכולם הם מנסים להשיג באמצעות מועצת העיתונות את אשר אין הם מסוגלים להשיג בכוחות עצמם. מועצת העיתונות אינה יכולה להיות כלי עזר של ארגוני העיתונאים. שיקום כחו של ציבור העיתונאים חייב לבוא בכחו הוא".

המאמר הזה הקפיץ את העיתונאים ועורר אותם לפרוש ממועצת העיתונות. "אם זאת היא עמדת נשיא מועצת העיתונות – בשביל מה אנחנו צריכים את מועצת העיתונות? סתם לקשקש ולדברר לא צריכים מועצה וכסח לא לממן אותה", טענו.

בימים הקרובים יחזו האיגוד הארצי של העיתונאים ואגודת העיתונאים התל־אביבית בנושא והמעורבים מבטיחים שהפיצוץ קרוב. ■

תגובת עו"ד חיים צדוק

לטענה שאני מסייע לנציגי מו"לים ועורכים למנוע מהעיתונאים ומנציגי הציבור לצאת נגד מו"לים ועורכים, אין כל בסיס עובדתי ואין היא ראויה לתגובה.

בפגישתי עם נציגי העיתונאים לפני שנבחרתי לנשיא מועצת העיתונות הודעתי, כי במילוי תפקידי אנהג ללא משוא פנים ואפעל להגנת חופש העיתונות. לא "התחייבתי" ולא יכולתי להתחייב על כל עניין אחר.

בעניין האחות המתר עמדתי היתה, כי מאחר שמדובר בעבירות על החוק יש לתת לרשויות החקירה, התביעה והשיפוט לעשות את המוטל עליהן. עם זאת תבעתי מהמשטרה לזרז את החקירה ולא להסתפק באיתור המבצעים בלבד, אלא למצוא את המזמינים. מועצת העיתונות פרסמה את החלטתה שאם וכאשר יגישו כתבי אישום, ראוי שהנאשמים ישבו עצמם מתפקידיהם.

עוכתי את אחת הישיבות בשל התחייבות אחרת. הישיבה נמשכה בהיעדרו של מ"מ הנשיא, פרופ' עמוס שפירא.

הודעה שהתקיים בהלסינקי בתחילת החודש הבא אינה ועידת עיתונאים, אלא ועידה של מועצת עיתונות. נשיאות המועצה קבעה את נציגה שישוגר לוועידה. בהחמנה נאמר, כי מוזמנים גם נציגי עיתונאים. מכתב ההחמנה נמסר לנציגי העיתונאים והם יכלו, ועדיין יכולים, לשגר נציג לוועידה.

בצלאל אייל נבחר להפקיד מוכ"ל המועצה במכרז שנערך על־פי כל הכללים המקובלים.

באשר ל"הפגישה הלילית" החליטה מליאת המועצה, כי העניין יבוק על־ידי יועצה המשפטי, עו"ד עמיחוד בך פורת, והוא יחליט אם יש יסוד להבאת העניין לפני בית הדין לאתיקה. עו"ד בדפורת מצדיק את השיתוי בהחלטתו בחומר הרב שנדרש לבדוק. בסופו של דבר הוא החליט כי יש מקום לדון בפני בית הדין.

לא ידוע לי שח"כ ידי צוקר הציע הקיקת חוק בדבר רישוי עיתונאים. מסעמים של חופש העיתונות אני שולל הצעה כזאת. למיטב ידיעתי זו עמדת המועצה על כל מרכיביה.

אני סבור שאין לצפות ממועצת העיתונות פתרונות מהירים ומיידיים ותגובות הצדדיות גרידא בשאלות הקשות והמסובכות שהתעוררו עקב פרשת האחות המתר. על המועצה ללמוד את הסוגיות באופן יסודי ולגבש הצעות קונקרטיות שיתודגמו להודאות חוק ולכללי אתיקה. זה תפקידן של הודעות – למשל הודעה לרכזיות בבעלות על עיתונים והודעה ליחסי מו"ל, עורך ועיתונאי – הישובות עתה על המדוכה. ועדות אלו התמנו על דעת המוסדות המוסמכים של המועצה.

בכיכר הזאת נהרסו חיי

"לאלי כהן היה חלק בהתערערות השלטון בסוריה שהובילה לקשר של אסד ולעליתו לשלטון", אומרת אלמנתו נאדיה. היום, 30 שנה לאחר ש"האיש שלנו בדמשק" הוצא להורג בתליה, מועלים בני המשפחה להעלאת עצמותיו ארצה בעזרת ועד ציבורי שהוקם למטרה זו

נתן רזני

בית משפחת כהן בהרצליה מתנהגים זה 30 שנה כאילו אבי המשפחה, אלי כהן, שהוצא להורג בתליה בכיכר המרכזית בדמשק בעוון ריגול לטובת ישראל, יצא למסע קניות ועשוי לחזור כל רגע. האלמנה, נאדיה, שומרת את כל תעודותיו, בגדיו ומכתביו של אלי, "כדי שאחרי מותי אפשר יהיה להבציח את מורשתו. אולי משרד החינוך יעשה עם זה משהו. אחרי ככלות הכל, הנער הזה בן סמל אף שחלפו 30 שנה", אומרת נאדיה.

הילדים, שלא הכירו את אביהם, לומדים על אודותיו מתמונותיו המחופצים שהשאיר. אילו היה חי, היה אלי כהן היום בן 71 שנה. נכדיו הם בוחרי מתרפקים עליו והוא היה מספר להם על הבקלאוה שאפשר לרכש בשוק של דמשק ומגלה להם מרגש. על הצמרת הנמרים שמיטיב להבדה.

נאדיה כהן. לא נתכה יחתי שאחרים יעשו את העבודה בשבילנו. צילום: גרעון מרקוביץ

ודכו של אלי כהן לעולם הדיגול הזלה ב1950 באלכסנדריה שבמצרים. חברו מרדיס זקס, היום איש המחלקה הערבית ב"קול ישראל", שהיה אז חבר "הרשת הציונית", ביקש ממנו לשכור דירה, מכיון שהיה רווק, ולהביא לדירה נערות. "עשיתי זאת כדי שהשוער לא יחשוד שאנו נפגשים בדירה לצורך פעילות ציונית, אלא יחשוב שאנו פשוט רוצים לבלות עם הנערות, כיאה לגברים צעירים", מסביר מרדיס.

אלי כהן לא ידע כלל שמרגל ברשת ציונית אבל נענה לבקשתו, כי מה לא עושים למען חברים? כעבור שנה יצא זקס לאירופה ואז עצרו המצרים את אלי כהן. כשחזר זקס באירופה הוא קרא בעיתון "אל אהרם" פרטים מחקירתו של אלי כהן שבה אמר, כי שני חברים ביקשו ממנו לשכור בשבילם דירה. יותר מכך לא ידע. הוא שוחרר, אבל חמתנתו ופרטיו תויקו בארכיון המודיעין המצרי.

ב1956, זמן קצר לפני מלחמת סיני, נעצר אלי שוב ושוחרר מחוסר ראיות. חודש ויותר בני משפחתו עלו שנים אחרות קודם לכן לישראל ולאחר מלחמת סיני החליט אף הוא לעלות ולהצטרף אליהם. בארץ פגש אלי את מרדיס זקס, שעבד אז במכון לפריון העבודה והייצור, וזה הציע לו להירשם לקורס בתמחיר, כדי שיהיה לו מקצוע. חודשיים לפני כן הוא עבר כמתרגם מערבית לעברית באמ"ן ופוטר בגלל קיצוצים בתקציב. כשסיים את הקורס בתמחיר סידר לו מרדיס עבודה כמנהל חשבונות ב"משביר המרכזי".

מרדיס: "הוא כעס עלי מאוד על שלא אמרתי לו שהדירה שביקשתי ממנו לשכור נועדה לפעילות 'הרשת'. בדיעבד, התברר כי הסתרת המידע הזה ממנו הצילה את חייו. אחר כך, כשעלה לישראל, הוא רצה כנראה להוכיח שהוא יכול לעשות יותר ממה שאנחנו עשינו ב'רשת' והצטרף ל'מוסד'".

באותו זמן הכיר אלי את נאדיה והם נישאו ועברו לגור ברחוב התוחה בבת־ים. כשהצטרף ל"מוסד" בתחילת 1962 סיפר אלי לנאדיה כי קיבל עבודה במשרד הביטחון. "אני מוכר וקונה חלקי חילוף באירופה. זה מדי ואל תספרי על כך מאום", אמר לנאדיה כשיצא לשליחותו הסודית בסוריה הוא שלח לה מכתבים מגירות שונות באירופה. כדי לא לעורר חשד. אבל ככל שנקפו הימים התקצרו הודעות בארץ והיא חשה שחל בו שינוי. הוא הפסיק לאהוב מוסיקה מערבית, והאזין בעיקר למוסיקה עברית מסתלסלת. אף שהיה שותק, משלה מבט להעמיד פנים, ניתן היה לזהות במתח שבו הגיב שרוי.

"ואז הוא גילה לי שמרגל בשבילנו. אני הבטתי בו נורא, אבל קשה היה לעמוד בפניו. היה ברור לי שזה מה שהוא רוצה ואף אחר לא יזיז אותו", אומרת נאדיה.

וכך התגלגל הדברים עד שלפני 30 שנה נעצר אלי כהן, האיש שלנו בדמשק. וקירתו נמשכה ימים ולילות ארוכים. התרומה בסוריה היתה אדירה. אחרי ככלות הכל מדובר היה באיש מרכזי, חבר מפלגת הבעת, שנשא את השם כאמל אמין מכם, ופתאום מתברר שהוא מרגל ישראל. "הוא הבין את כולם ובגלל זה כנראה הם לא היו מוכנים לתן אותו למרות הפניות שהגיעו מכל העולם", אומרת נאדיה ומוסיפה, כי "לאלי היה חלק בהתערערות השלטון שהובילה לקשר של אסד ולעליתו לשלטון".

נאדיה אינה מרבה במלים, השנים לימדו אותה את ילדיה לשתוק, אך עניינה הגדולות מביעות נחישות כשהיא אומרת: "אני רוצה להביא אותו לארץ".

הילדים לא הגיעו למסיבת העיתונאים שערך אתמול חבר הכנסת דוד מנע מהליכוד למען העלאת עצמותיו של אלי כהן. הם מעדיפים שלא להיחשף. שנים נקטו שיטה זו. כך גם נהגים אחיו של אלי כהן. אחד מהם פנה לפני זמן מה לשגריר האמריקאי בישראל, מרטין אינדיק, בבקשה לפעול במישור הבין־לאומי למען העלאת עצמותיו של אלי כהן לישראל. מאחם לא פורסם בעניין זה בעיתונות. לא מעט בגלל רצונם של המוסדות בהשתקת העניין.

במשך 30 השנה שחלפו מאז הוצאתו להורג של אלי כהן לא חדלה נאדיה מלפנות לראשי הממשלה השונים בבקשה בארץ והיא חשה שחל בו שינוי. הוא הפסיק לאהוב מוסיקה מערבית, והאזין בעיקר למוסיקה עברית מסתלסלת. אף שהיה שותק, משלה מבט להעמיד פנים, ניתן היה לזהות במתח שבו הגיב שרוי.

"ואז הוא גילה לי שמרגל בשבילנו. אני הבטתי בו נורא, אבל קשה היה לעמוד בפניו. היה ברור לי שזה מה שהוא רוצה ואף אחר לא יזיז אותו", אומרת נאדיה.

וכך התגלגל הדברים עד שלפני 30 שנה נעצר אלי כהן, האיש שלנו בדמשק. וקירתו נמשכה ימים ולילות ארוכים. התרומה בסוריה היתה אדירה. אחרי ככלות הכל מדובר היה באיש מרכזי, חבר מפלגת הבעת, שנשא את השם כאמל אמין מכם, ופתאום מתברר שהוא מרגל ישראל. "הוא הבין את כולם ובגלל זה כנראה הם לא היו מוכנים לתן אותו למרות הפניות שהגיעו מכל העולם", אומרת נאדיה ומוסיפה, כי "לאלי היה חלק בהתערערות השלטון שהובילה לקשר של אסד ולעליתו לשלטון".

נאדיה אינה מרבה במלים, השנים לימדו אותה את ילדיה לשתוק, אך עניינה הגדולות מביעות נחישות כשהיא אומרת: "אני רוצה להביא אותו לארץ".

הילדים לא הגיעו למסיבת העיתונאים שערך אתמול חבר הכנסת דוד מנע מהליכוד למען העלאת עצמותיו של אלי כהן. הם מעדיפים שלא להיחשף. שנים נקטו שיטה זו. כך גם נהגים אחיו של אלי כהן. אחד מהם פנה לפני זמן מה לשגריר האמריקאי בישראל, מרטין אינדיק, בבקשה לפעול במישור הבין־לאומי למען העלאת עצמותיו של אלי כהן לישראל. מאחם לא פורסם בעניין זה בעיתונות. לא מעט בגלל רצונם של המוסדות בהשתקת העניין.

במשך 30 השנה שחלפו מאז הוצאתו להורג של אלי כהן לא חדלה נאדיה מלפנות לראשי הממשלה השונים בבקשה שיפעלו להעלאת עצמותיו לישראל. "מאחם לא יצא מכך", היא אומרת, "הגיעה העת שמשהו יחת. נעשה כל דבר כדי להעלות את עצמותיו. לא נחכה יותר שאחרים יעשו את העבודה בשבילנו. אנחנו רוצים להביא את עצמותיו לקבורה בארץ ולהקים יד לזכרו. בעוד 15־20 שנה, כשאני ואחיו לא נהיה עוד בחיים, לא יהיה מי שיילחם למענו".

מרדיס זקס אומר כי המדינה חייבת להתנות את ההסכם עם הסורים בהעלאת עצמותיו של אלי כהן לישראל. צער זה יעיד על רצון טוב מצידם. כך, לדבריו, נהגו המצרים לפני ביקור סאדאת בישראל והתירו את העלאת עצמותיהם של חברי הרשת מרוזן ועוז. נוסף לכך, אומר מרדיס, יש מקום להעלות את אלי כהן לדרגת אלוף, בדומה שתרומתו לביטחון ישראל במלחמת ששת הימים היתה אדירה.

ב־18 במאי 1965 נתלה אלי כהן בכיכר המרכזית בדמשק. לפני זמן מה הרסו הסורים את הפינה שבה נרשם "כאן נתלה המרגל הישראלי אלי כהן" ובמקום נשתלו פרחים. "בכיכר הזאת נהרגה [illegible] אלי כהן", אומרת נאדיה.

[illegible] אלי כהן [illegible] נתלה אלי כהן. [illegible] הזל בספר יזכרתם הגרפיקאי אלי בן־דוד, שהתמנה עם פרוטוקולים של המשפט וקטעי עיתונים, והמשיך עם הספר של ברפורה הדן, שהתמנך על מקורות ב"מוסד", תורגם לשפות רבות והוא צריך להיות.

אלי כהן היה המרגל הישראלי הנועז ביותר שנחשף. היו כמה מרגלים נועזים לא פחות ממנו שלא נחשפו. פעילותו בסוריה ותרומתו הגדולה למדינת ישראל מצריקה, לדברי בני משפחתו, את העלאת עצמותיו וקבורתם בקבר ישראל.

עם זאת, ישנן שמועות שלפיהן שרפו הסורים את גופתו של אלי כהן לאחר תליתו, אך אין לתן אישור ממקור מוסמך כלשהו.

חבר הכנסת דוד מנע וראש עיריית רמת השרון, אפרים חיים (פיתעטקה), הקימו באחרונה ועד ציבורי שפועל להעלאת עצמותיו של אלי כהן לישראל. מנע הודיע אתמול, כי הגיש למזכירות הכנסת הצעת חוק שתתנה ותחימה על הסכם בין ישראל לסוריה בהבאת עצמותיו של אלי כהן לקבר ישראל. "זו חובת המדינה כלפי מי שהיה גיבור שליחיה מאז היווסדה", אמר מנע.

מנע שיגר מכתבים לנשיא ארה"ב ביל קלינטון, לאפיפיור יוחנן פאולוס, ולראשי הצלב האדום, ובהם בקשה להעלות את עצמותיו של אלי כהן. אתמול הוא פנה בכשפה העברית לנשיא סוריה, חאפז אסד, וביקש ממנו להחזיר את העלאת עצמות אלי כהן לישראל. ■

תמונתם המשותפת האחרונה של נאדיה ואלי כהן, בעת חופשתו בארץ

המטכ"ל של הקיץ

און נדי

זמן קצר לפני שסיים את תפקידו ביצע אהוד ברק סבב מינויים במטכ"ל. אבל את שרבים מהמינויים של ברק יישאר עם הרמטכ"ל החדש, עושה רב־אלוף אמנון ליפקין־שחק צעדים ראשונים בדרכו לעיצוב מחדש של המטה הכללי

שחק. מעט אשורויות למינויים

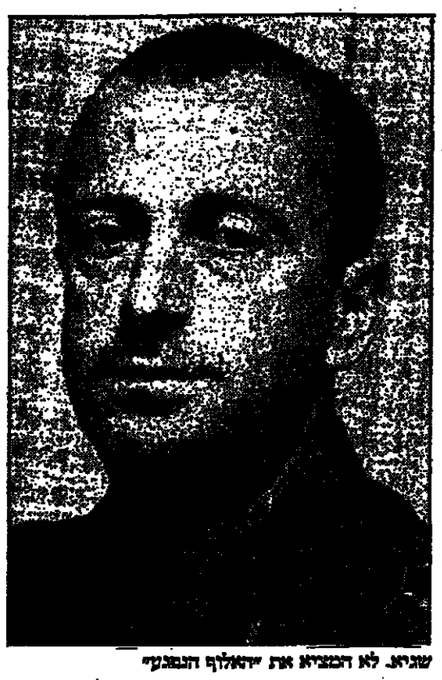

שגיא. לא המציא את יואלוף הנפגע

בירן. יפרדשו צילומים: דוב־ד צהיל

מן קצר לפני שסיים אהוד ברק את תפקידו כרמטכ"ל הוא ביצע סבב מנויים במטכ"ל. אילו היה הדבר תלוי בו, קרוב לוודאי שהיה מבצע סבב נרחב ורחבה יותר הרבה קודם לכן. אבל למינוי אלופים נדרשת הסכמת שר הביטחון, והבין יודע כאמר שאינו אוהב לעסוק בשינויים פרסונליים. עם זאת, ברק נאשם לאלוף הממנים. הוא הצליח בתקופת כהונתו 15 אלופים לתפקידים חדשים, הרבה יותר מהרגיל. [illegible]

המינויים שביצע ברק יישארו עם הרמטכ"ל החדש, ואין ספק כי יהיו כניסה נוספת פחות לתפקיד. הרמטכ"ל שקיבל שוק מסודר פחות או יותר, ומספר המינויים הצפויים בתקופתו מוגבל יחסית ויתפרס על פני זמן ארוך. נראה שהרמטכ"ל בפיקודו של שחק יפעל במקצועיות ובשקט, והאלופים יצטרכו להתפלסף פחות ולהיות עניינים הרבה יותר. מי שלא יעמוד בסטנדרטים שיציב שחק, יסגא את עצמו בחוץ. שחק הוא אדם ישיר שאינו אוהב רכילות, והוא לא יתן לאלופיו לעסוק ברכילות. אבל אף שברק קבע עובדות במטכ"ל, מינוי אלופים הוא תבאי יסוד להשפעה על הצבא, ופרשת פרישתו של האלוף שגיא מטילה אור על צעדיו הראשונים של שחק בדרכו לעיצוב המטה הכללי.

המינוי הראשון של שחק היה, כאמור, מינויו של האלוף מתן וילנאי לתפקיד סגנו. וילנאי זכה לשבחים רבים על תיפקודו כאלוף פיקודהרום ועל דרכי התנהלותו עם ההתקסמות בעזה, והיה אחראי לפיתוח המושלם של צה"ל מהרבעה. הוא נערץ על פקודיו, נחשב לאדם נמוך אייבים ויחסיו עם הרמטכ"ל נחשבים ליותר מטובים.

עם הזלטתו של האלוף רני רוטשילד, מי שהיה מתאם הפעולות בשטחים, לפרוש מהשירות וללכת לעסקים פרטיים, נדרש שחק להמליץ על מחליף. רוטשילד היה מועמד ראש הממשלה לתפקיד ראש השב"כ, אך סירב לקבל את התפקיד. על התפקיד התמודדו שניים: תת־אלוף גדי זהר, מי שהיה ראש המינהל האזרחי ביו"ש וראש הזעזה האחרונה בשיחות עם הפלסטינים, ותת־אלוף אורן שחור, מי שהיה קצין מודיעין ראשי תחת שחק כראש אמ"ן. שחור היה מועמד מועדף של מנכ"ל משרד ראש הממשלה דאז שמעון שבס, ושחק הזלים שלא להביע עמדה נוצרת בעניין הסכמים למינויו של שחור לתפקיד.

ומן קצר לאחר מכן נדרש שחק להחליט על מינוי ראש אגף אפסנאות במקום האלוף תני שלום, שעמד לסיים את תפקידו. כמו קודמו, גם שחק הזלים למנות לאגף אדם שצמח בתוכם, את תת־אלוף עמיעז סגיס, מי שהיה קצין חימוש ראשי. שחק העדיף ללכת על הקו המקצועי ולא למנות לאגף אשוריסה פיקודית מבחוץ. לאחר הבלחת האלוף שלום בתפקיד, נראה היום שזהו הקו הנכון.

האלוף מאיר דגן, מי שהיה עזר ראש אג"ם ומפקד בכיר במערך השדה, נחשב לקצין אמיץ ומוכשר והוא מקובל ומוערך על־ידי שחק. דגן היה מועמד לתפקיד אלוף פיקוד הדרום, אך סירב לקבל את התפקיד. הוא ראה את עצמו כמועמד לתפקיד אלוף פיקוד הצפון, ומשלא זכה בתפקיד הזליט לפרוש מהשירות. שחק הסכים לשחררו מתפקיד ראש אג"ם, אך לא מהתפקיד הנוסף שהוא נושא במערך השדה. דגן יצא לחופשה ועדיין לא ברור אם בסופה ישתחרר מהשירות או יתמנה לתפקיד אחר במטכ"ל. חופשתו של דגן אמורה להימשך כשנה, אבל אם יחליט האלוף אילן בירן לפרוש מצה"ל בעקבות אי מנוי לתפקיד ראש אמ"ן, עשוי דגן להיסקר לשוב מחופשתו.

לתפקיד עזר ראש אג"ם מינה שחק את תת־אלוף איתן בר־אליהו, טייס ומפקד שזכה להערכה רבה. על קידומו הצפוי של בר־אליהו דובר רבות בשנתיים האחרונות. בר־אליהו ימנה כנראה למפקד חיל האוויר הבא. בר־אליהו מוערך מאוד על־ידי שחק וילנאי. מינוי לתפקיד עזר ראש אג"ם, שאינו תפקיד בעל אחריות פיקודית ישירה, מאפשר את הזזתו לאחר פרק זמן קצר לתפקיד מפקד חיל האוויר.

כשמינה את האלוף משה (בוגי) יעלון לתפקיד ראש אמ"ן, הזליט שחק לדלג על דור בפיקוד הבכיר. שחק העדיף את יעלון על פניהם של מזכירו הצבאי של ראש הממשלה האלוף רני יתום, על אלוף פיקוד המרכז אילן בירן ועל פניו של נספח צה"ל בוושינגטון גיורא רום. שחק הזליט למנות אדם שיש לו שפה משותפת אתו, ושחקא מאמן כדורסל כאוטוריטה פיקודית ומקצועית. יעלון, שחזר לשמירת קבע לאחר מלחמת יום כיפור, הוא מפקד איחוד הצנחנים ומפקד בסיס האימונים צאלים, הוא אדם כזה.

מינוי שבוע של שחק מסיורו בארצות־הברית בשבוע הבא יהיה עליו להזליט על מינוי של ראש אגף כח אדם חדש, במקום האלוף יאיר זרם המסיים את תפקידו. האלוף זרם יתמנה כנראה לתפקיד נספח צה"ל בוושינגטון, ויחליף את האלוף גיורא רום הפרוש מצה"ל.

זו תהיה תחנתו האחרונה של זרם בצבא. את תפקיד ראש אכ"א קיבל לאחר לא מעט התלבטויות של ברק, על מידת הצלחתו בתפקיד חלוקות הדעות. לדברי חבריו למטכ"ל, זרם לא בלט במיוחד. עם זאת, בשלוש שנות כהונתו הוא שינה את שיטת הגיוס לצה"ל, ביצע ארגון מחדש באכ"א והיה אחראי לתוכנית הקיצוצים במשרדי הקבע בצה"ל. הוא הנהיג את תוכנית אופק לעידוד הקצונה האיכותית, והיה אחראי להכנת הקוד האתי של חיילי צה"ל. מינויו לתפקיד נספח צה"ל בוושינגטון הוא מעין פיצוי על עשרות שנות שירות קרבי הצפויה לו שם תקופה מעניינת, שבמרכזה המשך המשא־ומתן עם סוריה והחירות בארצות־הברית ובישראל. זרם יהיה אחראי למימוש עיסקאות הרכש של צה"ל, שבמרכזן מטוס הקרב F15־אי וטילי האם־אל־אר־אם.

על תפקיד ראש אכ"א מתמודדים כמה קצינים. ההזלטה בסופו של דבר תהיה של הרמטכ"ל, ושחק שומר את הקלפים קרוב לחזה. לפני כמה חודשים הציע את התפקיד למפקד חיל הים האלוף עמי איילון, אבל זה סירב לקבל את התפקיד. באחרונה הציע את התפקיד לראש מטה חיל האוויר תת־אלוף ג. ג. עדיין לא נתן תשובה חיובית, משום שהוא רואה עצמו מועמד לתפקיד מפקד חיל האוויר הבא, והליכה לאכ"א משמעותה להמתין לפחות סבב אחד אם לא לותר בכלל על התפקיד. אם לא יסכים לקבל את התפקיד, יתכן שייאלץ להשתחרר בסופו של דבר בדרגת תת־אלוף. אגב, מינוי ראש אכ"א מחיל האוויר אינו חידוש. בתקופת הרמטכ"ל רן שומרון מונה לתפקיד הזה רן גוזן.

אם ישיב ג. בשלילה להצעה למלא את התפקיד, יתמודדו על התפקיד לפחות שני קצינים נוספים – תת־אלוף שלום בן־משה, קצין חינוך וגוד"ע ראשי, ותת־אלוף דודן אלעזר, מי שהיה מפקד כוחות צה"ל ברצועת עזה. מועמד נוסף לתפקיד הוא תת־אלוף עמוס מלכא, המוערך מאוד על־ידי שחק, אבל נראה ששחק מעוניין לשומרו לתפקיד בכיר אחר.

במהלך 1996 אמור להזלזל מפקד חיל האוויר האלוף יצחק בוחיינגר. על התפקיד מתמודדים שלושה: האלוף איתן בר־אליהו, תת־אלוף ג. מאז לא יסכים להתמנות לתפקיד ראש אכ"א, ותת־אלוף אמיר נחומי הנמצא זה שנתיים בחו"ל. המועמד המוביל לתפקיד, בשלב זה לפחות, הוא בר־אליהו. שלא כמו בעבר, מינוי מפקד חיל האוויר הפעם צפוי לעבור בשקט וללא סערות מיוחדות.

מפקד חיל הים האלוף עמי איילון אמור לפרוש לקראת סוף 1996, ועל התפקיד מתמודדים שני תת־אלופים – אלכס טל, מי שהיה מפקד בסיס חיפה וסגנו של איילון, וי, מי שהיה מפקד הקומנדו הימי וראש מספר מדיעין בחיל הים. ההכרעה בין השניים עוד לא נפלה, הנושא כלל לא נדון.

בחודשים הקרובים אמור האלוף בירן לקבל הזלטה באשר להמשך שירותו. בירן נחשב לקצין מבריק, אבל אינו משרד על אותם גלים עם שחק וגורמים המקורבים לשני האישים אומרים כי היחסים בין השניים צוננים. בירן רצה את תפקיד ראש אמ"ן, ועל־פי סיכום שהיה בינו לבין הרמטכ"ל הקודם היה אמור להתמנות לתפקיד לאחר הפרישה של האלוף אורי שגיא. לאחר תחנת המסוק שבה נהרג האלוף נחמיה תמרי נקרא בירן למלא את תפקיד אלוף פיקוד מרכז, ולאחר התלבטויות והבנה שהשיג עם ראש הממשלה והרמטכ"ל הקודם הסכים ללכת לתפקיד מתוך ידיעה שיחליף את האלוף שגיא. בירן עדיין לא הזליט כיצד יתנהג לאחר שלא מונה לתפקיד שרצה ושהובטח לו. מקורביו רומזים כי יחליט לפרוש מצה"ל, ואת אף שהוא יודע שסיכוייו להתמנות לתפקיד סגן הרמטכ"ל, לאחר וילנאי נמוכים בתכנה. אם יחליט לפרוש, עשוי שחק למנות את ראש אגף הנבחרת, האלוף עזרי אל־עד, לתפקיד אלוף פיקוד המרכז.

ביתר תפקידי המטכ"ל לא צפויים שינויים במהלך השנה הקרובה, אם כי בצה"ל אין לדעת מה יילד יום. אם לא יקרו אירועים בלתי צפויים, אמורים השינויים המתוארים לעיל לעבור בשקט מופתי, וללא כל עזרעים דוגמת מקרה שגיא. ■

אסד בוחר נשיא

רן אבידן

ממקרי שערך השבועון הערבי "אל־וואסאט" עולה, כי הלבנונים הזו רוצים בעריכת בחירות חדשות לנשיאות ועלייתו לשלטון של נשיא חדש השונה בתיפקודו מהנשיא הנוכחי אליאס אל־הראוי ושאיננו נימנה עם הזרג הצבאי. אבל מי שיקבע מי יהיה הנשיא הלבנוני הבא יהיו במרבו של דמי הסורים

לאחרונה. נדחה לנשיאות

הראוי. סירב לחזר בו. צילום: אי־פי

לבנון עוסקים הפוליטיקאים כבר כמה חודשים בשאלת הבחירות הקרובות לנשיאות. עלפי הזוקה הלבנונית, תסתיים כהונתו של הנשיא הנוכחי אליאס אל־הראוי ב־23 בנובמבר. הזוקה אוסרת על נשיא לכהן שתי תקופות רצופות בנשיאות. ולכן אין מנוס מעריכת בחירות חדשות לנשיאות בסתיו. האלם, לסורים, בעלי הבית האמיתיים בלבנון, אין עניין לקיים בחירות לנשיאות מחשש שמערכת הבחירות תגרור את הלבנונים למאבקים קשים ותגרום לאי־שקט במדינה. זה הדבר האחרון שלו רוקים הסורים בשעה שרוב מעייניהם נתונים למו"מ המדיני עם ישראל ולאחר שהצליחו בתמש השנים האחרונות לייצב את המצב הפנימי בלבנון, ועל כך באחדם.

אי־לכך עלתה הצעה מצד הסורים להאריך את כהונתו של הנשיא אל־הראוי בכמה שנים או לקדנציה שלמה נוספת בת שש שנים, ועל־ידי כך להבטיח את המשך השקט הפנימי בלבנון ואת יכולת הסורים להמשיך להתמקד בתהליך השלום. אל־הראוי מקובל ממילא על הסורים הם שהביאו למעשה לבחירתו לנשיאות בנובמבר 1989, בעקבות רצח הנשיא הקודם רנה מעוואד, שנבחר לתפקיד מיד לאחר חתימת הסכם טאיף, שסלל את הדרך לפיוס הבין עדתי בלבנון. מעוואד הספיק לכהן בתפקידו רק כמה ימים בטרם נרצח.

הצעה להארכת כהונתו של הנשיא הראוי עוררה חרים רבים בלבנון. קודם־כל, מכיוון שהיא מחייבת עריכת שינוי בסעיף 49 בחוקה, הקובע כי יש להחליף את הנשיא בתום תקופת כהונה אחת בת שש שנים. מכיוון שלבנון עשויה, כידוע, פסיפס של עדות שלכל אחת מהן אינטרסים מיוחדים משלה ומנהיגים בעלי שאיפות פוליטיות משלהם, הנשיא אל־הראוי דחה בשלב ראשון את הרעיון שכהונתו בנשיאות תוארך על־ידי שינוי החוקה. האלם, במחשבה שניה מצא הרעיון חן בעיניו, כנראה בהשפעת פטרונו הסורים וגם בגלל אכזריות פוליטיות משלו, או רצונו למנוע מפוליטיקאים או אנשי צבא בכירים לתפוס את הנשיאות במקומו – בעיקר כשהתחזר לאל־הראוי כי מפקד הצבא הלבנוני הגנרל אמיל לאחוד זחר בעצמו להיבחר לנשיאות. ואף יחם לשם כך, באמצעות מחנה תומכיו הפוליטיים. הכנסת שינוי נוסף בסעיף 49 בחוקה המונע מפקיד ממשלה בכיר להיבחר לנשיאות, לפני תקופת צינון של שנתיים מהשירות הממשלתי. לאחר וזכה לאחרה למעשה לבחירתו לנשיאות בנובמבר 1989, בעקבות רצח הנשיא הקודם רנה מעוואד, שנבחר לתפקיד מיד לאחר חתימת הסכם טאיף, שסלל את הדרך לפיוס הבין עדתי בלבנון. מעוואד הספיק לכהן בתפקידו רק כמה ימים בטרם נרצח.

הצעה להארכת כהונתו של הנשיא הראוי עוררה חרים רבים בלבנון. קודם־כל, מכיוון שהיא מחייבת עריכת שינוי בסעיף 49 בחוקה, הקובע כי יש להחליף את הנשיא בתום תקופת כהונה אחת בת שש שנים. מכיוון שלבנון עשויה, כידוע, פסיפס של עדות שלכל אחת מהן אינטרסים מיוחדים משלה ומנהיגים בעלי שאיפות פוליטיות משלהם, הנשיא אל־הראוי דחה בשלב ראשון את הרעיון שכהונתו בנשיאות תוארך על־ידי שינוי החוקה. האלם, במחשבה שניה מצא הרעיון חן בעיניו, כנראה בהשפעת פטרונו הסורים וגם בגלל אכזריות פוליטיות משלו, או רצונו למנוע מפוליטיקאים או אנשי צבא בכירים לתפוס את הנשיאות במקומו – בעיקר כשהתחזר לאל־הראוי כי מפקד הצבא הלבנוני הגנרל אמיל לאחוד זחר בעצמו להיבחר לנשיאות. ואף יחם לשם כך, באמצעות מחנה תומכיו הפוליטיים. הכנסת שינוי נוסף בסעיף 49 בחוקה המונע מפקיד ממשלה בכיר להיבחר לנשיאות, לפני תקופת צינון של שנתיים מהשירות הממשלתי. לאחר וזכה לאחרה

בציבור הלבנוני והוא גם מקורב לסורים. אשתקר אישר הפרלמנט שינוי בחוק הפרישה מהצבא וכך איפשר את המשך שירותו של לאחוד, שאמור היה לפרוש מהשירות בראשית השנה.

התמוך הגלוי ביותר בהארכת כהונתו של הנשיא הראוי הוא ראש הממשלה רפיק אל־חריري. שכן, גם לו יש עניין בהמשך השקט הפנימי בלבנון כדי שיוכל להתמסר לשיקומה הכלכלי, תחום עיסוקו המרכזי בראשמ"שלה וכאיש עסקים מוצלח ועתיר הון. חריري אף קיים שורה של מפגשים עם רבים מבין צירי הפרלמנט הלבנוני (שמספרם הוא 128) במטרה לשכנעם להסכים לכנס את הפרלמנט בקרוב כדי לאשר את השינוי המתבקש בחוקה, שיאפשר את הארכת תקופת כהונתו של הנשיא אל־הראוי. הוא אף נתן לצירים להבין כי הנשיא אסד גורם אף הוא כי זה הפתרון הטוב ביותר ללבנון בשלב הנוכחי בכל הנוגע לשאלת הבחירות לנשיאות, על־אף שחריري ידע כי הנשיא אסד עדיין לא קבע את עמדתו הסופית בנדון. על־כך התעודדה תמכו של יושב־ראש הפרלמנט, נביה ברי, השיעי, שממילא איננו חסיד של חריري ויחסיהם משובשים מזה זמן רב. ברי הוא בטקטיקה שבה נקט חריري כלפי חברי הפרלמנט, בנסיונו לשכנעם להצביע בעד הארכת כהונתו של הנשיא אל־הראוי, מהלך שנועד לפגוע במעמדו כיושב־ראש בית הנבחרים. האמור לנהל בעצמו את המגעים עם חברי הפרלמנט בסוגיה זו, ולנצח על כל המהלך הפרלמנטרי בשאלת הבחירות לנשיאות. העובדה שבשאלה זו חברו יחד הנשיא הראוי וראש הממשלה חריري, הגבירה את חששותיו של נביה ברי כי שני מנהיגים אלה, האחד מארוני והשני סוני, מנסים לעקוף אותו בדרכן על הבחירות לנשיאות, ולפגוע במעמדו. כתוצאה מכך נמנע ברי עד עתה, בפומבי, מלתמוך באפשרות הארכת כהונתו של הנשיא הראוי. כמה מעיתוני בירות אף ידעו לספר כי כמשקל נגד לעמדתם של הראוי וחריري בדבר הארכת כהונת הנשיא הנוכחי, הציב עצמו ברי בין תומכי האופציה של בחירת מפקד הצבא אמיל לאחוד לתפקיד הנשיאות, עלרי חתיקון הדרוש בחוקה לשם־כך.

אולם, ברי הנחשב כאמן מוכחק של הסורים בלבנון, יגבש בסופו של דבר את עמדתו בשאלת הבחירות לנשיאות על־פי התייעצות עם הצמרת הסורית וישור קו עימה. לשם כך הוא נוהר השבוע בדמשק עם הנשיא אסד ותיאם עימו עמדות בנדון, לא לפני שקיים התייעצויות מקיפות עם כל חברי הפרלמנט בסוגיה העומדת על הפרק, על הלכי הרוח של הצירים ויחוח, כמובן, לנשיא הסורי. העימות בין ברי לחריري קיבל תנופה בעקבות ביקורו של ברי בדמשק, וחריري חתנע שהפרלמנט יתכנס עד לסוף החודש, טרם צאתו של הפרלמנט לפגרת הקיץ, כדי לאשר את חתיקון בחוקה שיאפשר הארכת כהונתו של הנשיא הראוי. ואילו ברי גורס כי תיקון החוקה צריך להיעשות רק באוקטובר כדי לא לפגוע בעבודתו התקינה של הפרלמנט.

באשר לעמדות שאר גורמי הכח בלבנון בשאלת הבחירות לנשיאות: המארונים מפוצלים בעמדתם, כשם שהם גם מפוצלים ושסועים מבפנים. מנהיגיהם השונים בחר"ל, ובכללם הגנרל מישל עאון הנשיא לשעבר אמין ג'מייל, מתנגדים לעריכת הבחירות לנשיאות בסוף השנה בטענה שהפרלמנט הנוכחי אינו חוקי, כי נבחר לפני שלוש שנים תחת כידוני הצבא הסורי הזונה בלבנון. לכן גם החרימו המארונים את הבחירות. הגנרל עאון השתתה בגלות בצרפת מאז גורש מארמון בעבדה בסוף שנות ה־80 על־ידי הסורים, כשכיהן כראש ממשלת מעבר בלבנון, נהנה עד היום מתמיכה רבה בקרב הרחוב המארוני. האלם, יכולתו להשפיע על המתרחש בלבנון ובמחנה המארוני אפסית בגלל ריחוקו הפיזי מארמת המולדת ואיבתם העמוקה של הסורים כלפיו.

המנהיג הרוחני של הדרה המארונית, הפטריארך בטרוס ספייר, לא נקט עדיין עמדה מפורשת בשאלת הבחירות לנשיאות בלבנון. הוא נחשב אדם חלש וכבראה שטרם גיבש את עמדתו. ראש הממשלה חריري ניסה להשפיע עליו לתמוך בהארכת כהונתו של הנשיא הראוי. לספייר ישנן תלונות כי המימשל הנוכחי אינו מתפקד כראוי ובעיקר מקפח את חלקם של המארונים בעוגה הלאומית. נראה שבכל מקרה יפעל ספייר למנוע פגיעה במעמד הנשיאות כשלעצמו ולמען הבטחת המשך המסורת שלפיה מחזיק בכהונה זו הוא בן הדרה המארונית. לפי הסכם טאיף, אמור היה הפרלמנט הלבנוני לדון בשינוי המפתח הדתי בלבנון הנשמר מאז שנות ה־40, שבו הנשיאות שמורה בידי מארוני, ראשות הממשלה בידי סוני וראשות הפרלמנט בידי שיעי. אבל הפרלמנט נמנע מלדון בסוגיה רגישה זו עד עתה, מחשש שהיא תגרום פתח לעידעור המצב הפנימי בלבנון ואולי אף לחידוש מלחמת האזרחים.

לראשי המחנה המארוני המסורתי הזיים בלבנון אין הרבה מה לומר בשאלת הבחירות לנשיאות. קודם־כל, מכיוון שהמחנה שלהם לא מיוצג, כאמור, בפרלמנט הנוכחי, שהוא זוהאמור לבחור בנשיא חדש או לאשר את הארכת כהונת הנשיא הנוכחי. ראש הפלנגות ג'ורג' סעאדה מנסה להתקרב לסורים ואולי יעריך בסופו של דבר להתאים את עמדתו בשאלת הנשיאות לעמדתם, כאמצעי לזכות בתמיכת הסורים ולהבטיח המשך השקט בלבנון. סמיר ג'עג'ע ראש הזרם המיליטנטי בפלנגות, נתון במעצר ושנים מחת מאיים עליו, בגין מעורבותו ברצח המנהיג הנצרי דני שמעון ובני משפחתו לפני כמה שנים בבירות. במצב כזה לא יהיה בכוחו להסיח את הדחוב המארוני, ובעיקר את הפלנגות, לצאת נגד בחירתו מחדש של הראוי לנשיאות. יתכן אפילו שג'ע'ג'ע יזהה לאנשיו להשלים עם המהלך הפרלמנטרי להארכת כהונתו של הראוי, אם תתממש הזחתית הנשיא יזכו אותו מגורדין המוות הצפוי לו, כפי שחנן באחרונה שני מאזנים שניסו בשעתו להתנקש בחייו. בכל מקרה, לדעת משקיפים מהימנים, עלולה להיווצר תסיסה מסויימת בחוחב הנוצרי בלבנון, אם יחליט הפרלמנט לשנות את המוקה כדי להאריך את כהונתו של הראוי בנשיאות.

באשר למארונים המקורבים באופן ישיר לסוריה, כמו השרים סליימאן פרנג'יה (נכדו של הנשיא לשעבר בעל אותו שם), שר המדינה דאן עוביד, שר החינוך מיכאל אדאהר ואחרים, אלה בודאי יאמצו את הקו שיקבע הנשיא אסד בשאלת הבחירות לנשיאות בלבנון. כמה מהם אף החזרו בעיתוני בירות כמועמדים פוטנציאלים להיבחר לתפקיד, אם יחליטו הסורים בסופו של דבר לקיים מערכת בחירות חופשית כביכול לנשיאות.

המתנה הסורי מפוצל אף הוא בעמדותיו. ראש הממשלה חריري, תומך, כאמור, בהארכת כהונתו של הנשיא הראוי. לעומתו מתנגדים לכך בחריפות שני מנהיגים סוני אחרים – ראשי הממשלה לשעבר סלים אל־הוס ועומר כראמה. הראשון נוטר להראוי סינה על כך שלא מצא לנכון להציע לו את ראשות הממשלה ומסר אותה לידי חריري. ואילו השני, עומר כראמה, רחוש להראוי איבה מכיוון שחריה אותו לפני כמה שנים מתפקיד ראש הממשלה על רקע המשבר הכלכלי חריף שפקד אז את לבנון. כראמה, מכובד סוני מהעיר הצפונית טריפולי, מתבטא נגד הראוי בגסות ונשמע לא פעם אומר כי לא איכפת לו אם הראוי "יטבע בים".

תנועת חיזבאללה, שלה שמונה צירים בפרלמנט ועוד ארבעה צירים פרלמנטליסטים המקורבים אליה, לא נקטה עדיין עמדה רשמית בכל הנוגע לשאלת הבחירות לנשיאות. היא צריכה להחליט קודם־כל אם תישול חלק בהליך הפרלמנטרי הקשור בסוגיה זו, או תורים אותו מטעמים אידיאולוגיים. מקור לבנוני המקורב לחיזבאללה אמר לא מכבר כי התנועה לא תתמוך בהארכת כהונתו של אליאס הראוי. לחיזבאללה "חשבון פתוח" עם הראוי מאז הודה הנשיא לצבא לפתוח באש לעבר מפגיני התנועה בשכונת רוביירי במערב בירות, כשהפגינו נגד תוכנית הסכם אוסלו. כמה ממפגיני חיזבאללה נהרגו או נפצעו אז מידות הזיילים, ומאז רחושת תנועה זו איבה להראוי ומחפשת הזדמנות לנקום בו. מצד שני, חיזבאללה תלויה בסוריה ואין ספק שמנהיגיה יאלצו לתאם עמדה עם הסורים בכל הנוגע לשאלת הבחירות לנשיאות בלבנון.

באשר למנהיג הדרוזי אליף ג'נבלאט. הוא לא מעורב במגעים לבחירת נשיא חדש בלבנון כי הנושא לא מעניין כל־כך את הדרוזים, בהיותם עדה קטנה יחסית שעיר מעייניה נתון לשמירת כחוה באזורי השפעתה בדרום הר הלבנון ובפרלמנט. ג'נבלאט דואג יותר שוקק הבחירות לפרלמנט לא ישונה, לקראת עריכת הבחירות לבית הנבחרים בשנה הבאה, כדי למנוע פגיעה במעמדם של הדרוזים בבית המחוקקים.

במשאל דעת קהל שערך השבועון הערבי "אל־וואסאט" בלבנון בדבר מאזרחי הנושבים בשאלת הבחירות לנשיאות, השיבו רוב הנשאלים כי הם מתנגדים להארכת כהונתו של הנשיא אליאס הראוי. יותר ממחצית הנשאלים הביעו התנגדות לבחירת קצין צבא לנשיאות. יותר מ־60 אחוז מהנשאלים הביעו התנגדות לבחירת נשיא חדש שימשיך בקו של הנשיא הנוכחי. מסקר זה עולה, כי הלבנונים הזו רוצים בעריכת בחירות חדשות לנשיאות ועלייתו לשלטון של נשיא חדש השונה בתיפקודו מהנשיא הנוכחי ושאיננו נמנה על הדרג הצבאי. אבל לדעתם, אין הרבה חשיבות בשאלה זו, וגם לא לדעת הפוליטיקאים הלבנונים. מכיוון שמי שיקבע בסופו של דבר את זהות הנשיא הלבנוני הבא והאם יהיה זה הנשיא הנוכחי, או מפקד הצבא לאחוד, או כל מועמד מארוני אחר, יהיו בסופו של דבר הסורים שהם בעלי ההחלטה היחם בלבנון בכל הנושאים הקריטיאליים, ומוסדות השלטון הלבנוניים נותנים למעשה לשליטתם. ■

הולכי רגל באוטוסטרדת המידע

אפרים רוידי

אם ניסיתם אי־פעם לצעוד ברגל מתל אביב לירושלים או מאשדוד לתל אביב? האם ניסיתם לנהוג ברכב שמהירותו המירבית היא 60 קמ"ש על כביש מהיר בגרמניה או בארצות־הברית? לא נעים, נכון? מדי יום מנסים עשרות מליוני בני־אדם לחצות את "אוטוסטרדת המידע" החדשות, וחשים כפי שחש אותו נהג בכביש המהיר בגרמניה או הולך רגל בין אשדוד לתל אביב.

בשביל מרבית בני־האדם "אוטומטרדות המידע" הן בגדר מותרות. בשביל מי שיושבים במערב מדובר בהבטחה גדולה שאינה נטולת סיכונים. למשל, השתלטות של מספר קמן של חברות רב־לאומיות על כל אמצעי התקשורת – מעיתונים, דרך תחנות רדיו וטלוויזיה, ועד רשתות הכבלים

זה בהחלט לא נעים, גם אם לגבי רובו־רובה של האנושות מדובר על מותרות ועל מדע בדיוני.

בתחילת החודש נערך בעיר הספרדית סנסאנדר כנס של איגודי העיתונאים הפועלים במסגרת "הפדרציה הבין־לאומית של העיתונאים". אחד הנושאים המרכזיים שעמד על סדר היום היה "חברת המידע, דרכי הגישה והפלוראליזם". הגדרת הנושא יכולה להטעות רבים, בייחוד בעולם השלישי.

נציגת העיתונאים מאלג'יריה סיפרה, למשל, על המאבק היומיומי שלה ושל עמיתיה כדי להבטיח הוצאת עיתונים וכדי לשרוד מול כוחות הרוצחים של הקבוצות האיסלאמיות. נציג מאמריקה הלטינית סיפר איך הוכנסו לכלא כל ראשי איגוד העיתונאים בבוליביה עם הכרזת משטר החירום בחודש שעבר, ודובר העיתונאים האיגודיים הקריא מכתב של יו"ר האיגוד המרצה עונש מאסר במולדתו בגין "העלבת הממשלה". ל־90 אחוז מהאנושות "חברת המידע" היא לא יותר מניסיון כמעט בלתי אפשרי לרכוש עיתון ולקרוא אותו.

באותו כנס הופיע מרצה ועיתונאי קנדי וניסה (בהצלחה) לנתח את המגמות החדשות בעולם המידע והשלכותיהן על העיתונאים. רוב צידי הזעידה שהאיתנו לו מגמים להתמודד עם שאלות אחרות לגמרי: "אוכל או לא אוכל לכתוב מחר", "אכלא או אחיה וחפשי מחרתיים?", "אהיה בין אנשי האיגוד המפוטרים או אוכל להמשיך לכתוב?". המלים "אוטוסטרדת מידע", "חברת המידע העולמית", "כלכלת הסייבר" נוגעות לכ־10 אחוזים מהאנושות. רשת ה"אינטרנט" מונה אמנם ב־30 מיליון משתמשים וגדלה בקצב של כ־5 אחוזים בחודש – חתך גדול עצום, של יותר ממיליון משתמשים חדשים בחודש – אבל רוב רובם של המיליונים המחוברים לרשת הזו מתגוררים באירופה המערבית, בצפון־אמריקה ומיעוטם ביפאן. עד כמה שהדבר נשמע מחר, גם יפאן אינה עומדת בקצב הגדול המהיר בתנועה שעל נתיבי "אוטוסטרדת המידע". בסוף 1993, שנת הפריצה הגדולה של ה"אינטרנט", כ־1.2 מיליון מחשבים אישיים בחצי ארצות־הברית היו מחוברים לרשת, וביפאן מספרם לא הגיע ל־40,000.

מסר הרלוונטיות של "אוטוסטרדת המידע" למרבית האנושות אינה הבעיה היחידה שלהן. במסמך שהוגש לנציגי איגודי העיתונאים בחודש שנעבר בתחילת החודש, הודגש סיג נוסף: "יש להיזהר מהסחות דעת מדי וללא כיסוי".

וכך נאמר במסמך: "חברות רב־לאומיות הן הפעילות מסיבות כלכליות להגביר את השימוש באוטוסטרדת המידע, אבל עדיין לא ברור אם היקף הביקוש יעמוד על רמה שתוצדק את השירותים האלה למרחיקי. הדרישה לכלול יותר ויותר משתמשים ברשתות, כלי לבדיק אם ניתן יהיה לספק אותם שירותים, יכולה להביל למצב שירותים אלה לא יסופקו".

למסמך צורפה סקירה של הכרזות ותוכניות בטכנולוגיות הדרישות שלא הושלמו או לא קיימו. בין היתר, מוכרת הכרזה מסוף שנות ה־70, כי הכנסת המחשבים האישיים והמחשבים המשודרים אל המפעלים ואל מקומות העבודה הגדים לכך ש"במשרד העתיד לא יהיה נייר". המציאות, כידוע, סוגה בחלט, והכנסת המחשבים גרמה לכך שצריכת הנייר רק גדלה בשני העשורים האחרונים.

בכל הקשור להשלמות של "אוטוסטרדות המידע" על הכבוד, חוששת פרציית העיתונאים מארבע סכנות במשיחה:

– הגבלת הריכוז של אמצעי התקשורת: קרטליזציה, השתלטות ובעלות צולבת של מספר קטן של חברות רב־לאומיות על כל אמצעי התקשורת – מעיתונים, דרך תחנות הרדיו וטלוויזיה, ועד רשתות הכבלים ואוטוסטרדות המידע.

– כתוצאה מאותו ריכוז, מספר קטן יותר של חברות רב־לאומיות (וכהן גם מעטיקים) ישתלטו על התוכן של מספר גדול יותר של תוכניות, הן עלולות אף לנצל את המצב לרכישת השפעה פוליטית. ע"ע "בדלוסקוני".

– הגבלת מיסחור אמצעי התקשורת על־חשבון תוכניות המידע והדיעה. העמקת מגמות האלימות והסנסציה, העלאת סף הגירויים כדי למשוך צופים או משתמשים (לשונות ה"רייטינג" הכל יכול). במסגרת זו יש ניסיון לחסל את הרשתות הציבוריות, כולל רשתות הטלוויזיה הציבוריות שבבעלות המדינה או הקהילה.

– העמקת הפערים בין עשירים לעניים, בשלושה ביטויים: העמקת הפערים בין תושבי העולם (עשירים שיש להם גישה לאמצעי התקשורת היקרים מול עניים היכולים לרכוש עיתון או להאזין לרדיו) בין העיר לכפר (והיצע השירותים בעיר עדלה בהרבה על היצע השירותים בפריפריה) ובין ארצות המרכז לארצות הפריפריה והעולם השלישי.

מובן שניתן להשתמש באותם כלים לשובת מטרות הפוכות מאלה שחברות רב־לאומיות חפצות בהן. ל"אינטרנט" מחברים אדגנים לזכויות האדם, מפלגות שכאל האיגודים מקצועיים. ה"אפסיסטים" (אנשי "הבא האפסיסטי לשיחרור לאומי" שבאיזור ציאפס במקסיקו) עושים שימוש תדיר ב"אינטרנט", וכך גם "מפלגת העובדים" הברזילאית וכל האיגונים לזכויות האדם ברדום מרוח אסיה ובאיראן. ל"אינטרנט" התחבר גם האיגוד המקצועי הגדול בבריטניה "יוניסון", אף האינטרנציונל לחינוך עובדים הישב בחיפה ופועל בתל אביב. בכנס שנערך בסנסאנדר הוחלט לקבל את הצעת הפתולה של האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל, לחבר את מרכז הפדרציה הבין־לאומית שבבריסל ואת 100 איגודי העיתונאים החברים בה לרשת ה"אינטרנט". המבנים במאבק על דמותו של "אוטוסטרדות המידע" עוד לא נקבעו אישאל, ויעבור זמן עד שנדע אם חששותיהם של מומחי המסמך שהוצג בסנסאנדר היו מוצדקים. ■

(רשימה ראשונה בסדרה)

חינוך עובדים ב"אינטרנט"

האיגונים הבין־לאומיים של תנועת העבודה היו בין הראשונים שגילו את "אוטוסטרדת המידע". בתחילת שנות ה־80 הוקמה הפדרציה הגדולה של האיגודים המקצועיים בתחום הכימיה והתחבורה להשתמש בדואר אלקטרוני ובמאגרי מידע ממוחשבים. כבר ב־1989 השתמשו כ־100 איגודים מקצועיים ברחבי העולם בתקשורת מחשבים. אבל אותם מוסדות בין־לאומיים היסמו להסתרף ל"רשת חובקת העולם" היא רשת ה"אינטרנט".

לפי הערכה, בכל יום מצטרפים כ־100 "אתרים" חדשים לרשת. בין המצטרפים מצויים איגודים מקצועיים, כגון "יוניסון" בבריטניה ו"אבט" בארצות־הברית. אבל מרבית האיגונים הבין־לאומיים של תנועת העבודה מחכים. הראשון שהחליט לנצל את ה"רשת חובקת העולם" היה "האינטרנציונל לחינוך עובדים", שהוא פדרציה בין־לאומית של כ־100 איגונים הפועלים בכ־50 מדינות ועוסקים בחינוך עובדים ועובדות. בישראל יש לאינטרנציונל לחינוך עובדים שישה ארגונים חברים, ובהם ההסתדרות. לפני שנים אחדות הועברה המזכירות של האינטרנציונל מאירופה לישראל, והיא פועלת מבניין הוועד הפועל בתל־אביב.

לפני שלוש שנים, עם בחירתה של הנהגה חדשה לאירגון, החלט להוציא לאור רבעון בשפות האנגלית והספרדית. מאז מאי 1993 מתפרסמת החוברת, אך בגלל אילוצים תקציביים תפוצתה מצומצמת. לאור משאבים קצר עם ציגים של אוניברסיטת קליפורניה שבארצות־הברית החלט להעתיק את ארכיון רבעון האינטרנציונל ומסמכים אחרים למחשב המשרד להשכלה גבוהה. כך הפך האינטרנציונל לאירגון הבין־לאומי הראשון בתנועת העבודה שהצטרף ל"רשת חובקת העולם". כל מי שמחובר לרשת, מכל מקום בעולם, יכול לעיין במסמכים אלה ובכל המאמרים שפרסמו בחוברות השונות. אגב, הפרשת האינטרנציונל לרשת לא עלתה דבר. האוניברסיטה מספקת את השירות בחינם.

לפני חודשים פורסם במקומות שונים ב"אינטרנט" דבר קיומו של "האתר" של האינטרנציונל לחינוך עובדים. המשתמשים הוזמנו "לגשת אל האתר" ולעיין בחומר. הגילוון החדש של רבעון האינטרנציונל (העוסק ב"קולנוע ותנועת העבודה") אף פורסם ב"אינטרנט" בטרם יצא מבית הדפוס. לאחר מכן הגיעו אל המשרדים בתל אביב פניות רבות של פעילים ברחבי העולם. פעילים ומשתמשים מברזיל ופרו, מקנדה וארצות־הברית, מבריטניה וחרום אפריקה פנו לאינטרנציונל בבקשה לקבל מידע על נושאים שטופלו או מטופלים על־ידי האינטרנציונל או על פירסומיה. כך, כתוצאה מהחיבור לרשת, מגיעים פירסומי האינטרנציונל לחרבה יותר קוראים בחרבה יותר מדינות.

אריק לי

עגבניות ירוקות מואדמות

דניאל דנן, בון

"הירוקים", שזכו השבוע להישגים גדולים בבחירות לפרלמנטים של שתי מדינות מחוזיות בגרמניה, הפכו לבעל־ברית הכרחי של המפלגה הסוציאל־דמוקרטית, שבה מדברים כבר על מורל חדש, אדום־ירוק, לכיבוש השלטון בבון

פני עשר שנים הם נחשבו לקבוצה של פרחחים חסרי אחריות המנסים למוטט את הסדר הקיים ואינם מוכנים אפילו להסתייג במפורש מאלימות. במדינות מחוזיות אחרות הוטל על שירות הבטחון הפנימי לעקוב אחרי ה"ירוקים", שהפגינו לדעת השלטונות מגמות מסוכנות של קיצוניות פוליטית.

בבונדסטאג, שאליו הם הצליחו לחדור, הופיעו רוב חברי הסיעה החדשה בלבוש מרושל. הנאומים של נציגי הירוקים הצטיינו בסגנון בוטה, וכללו קריאות לפירוק הבונדסוואר (צבא גרמניה), לפרישה מנאט"ו ועוד בוטה וכהנה רעיונות יוצאי דופן. אל ישראל התייחסו בעוינות ברורה, ולעיתים תכופות עשו השוואות בין התנהגותה כלפי הפלסטינים בשטחים לבין רדיפות היהודים על־ידי הנאצים.

בבחירות הבלליות בסוף 1990 לא הצליחו הירוקים לשבור את חמשת אחוזי החסימה, ולרבים נדמה היה שהם עומדים להיעלם מן המפה הפוליטית. נוכחותם בפרלמנט בבון התאפשרה על־ידי בחירה של נציגים בודדים משטח מזרח־גרמניה שלעבר, שבו לא היה עדיין תוקף לאותו

גייסלר. קואליציה בין השוחרים לירוקים

שארפינג. מביטים את הקרקע לחילופי שלטון

קינקל. הולכים ונעלמים מן המסה. צילום: אי.פי

החסימה שהיה מקובל במערב.

המנהיג הכוחני השמרני המנוח פראנץ־יוזף שטראוס השוה עוד לפני שנים את הירוקים לענביות: "עכשיו הם עדיין ירוקים, אבל כשיתבגרו על מחלות הילדות הם יבשילו ויהיו אדומים".

הירוקים אמנם מוסיפים לראות את עצמם ירוקים, אבל מעתה הם הפכו לבעל ברית הכרחי של המפלגה הסוציאל־דמוקרטית, המכונה כאן "אדומה". הצירוף הפוליטי אדום־ירוקים נישא עכשיו בפי כל חוזה ליחור ויחור תומכים בשתי המפלגות. יושב ראש הסוציאל־דמוקרטים, ודולף שארפינג, כבר מדבר על מודל לכיבוש השלטון בבון.

בתחילת השבוע היתה התפתחות חדשה ומעניינת, כאשר הירוקים זכו להישגים גדולים בבחירות לפרלמנטים של שתי מדינות מחוזיות. בצפון ריין וווסטפאליה, המדינה המחוזית המאוכלסת ביותר בגרמניה, הכפילו הירוקים את כחם, ועלו מחמישה לעשרה אחוזים. יתר על כן: הסוציאל־דמוקרטים, שנהנו זה 15 שנה מרוב מוחלט בדיסלדורף (בירת המדינה המחוזית), ירדו ל־46 אחוז. לראש הממשלה של צפון ריין וווסטפאליה, יוהאנס ראו, לא נותרה ברירה אלא לנסות להקים קואליציה עם הירוקים.

גם בברמן, המדינה המחוזית הקטנה ביותר בגרמניה, זכו הירוקים להצלחה גדולה והגבירו את כחם מ־9.5 אחוזים ל־13 אחוז. הסוציאל־דמוקרטים, שירדו מ־39 ל־33 אחוז, זקוקים שוב לתמיכת הירוקים (ואולי גם של מפלגה מקומית נוספת) כדי להוסיף ולהחזיק בשלטון.

אבל בכך עדיין לא מתמצה הדרמה האלקטורלית של השבוע, שבו רבע מכל בעלי זכות הבחירה בגרמניה נקראו ללכת לקלפיות. הן בצפון ריין וווסטפאליה הן בברמן לא הצליחה המפלגה הליברלית לעבור את אחוז החסימה. בכך הגיע ל־11 מספר המדינות המחוזיות שבהן לא יהיה עוד ייצוג לליברלים. יושב ראש המפלגה, שר החוץ קלאוס קינקל, מדבר על "משבר קיום", ומודה שהגיע הזמן לחשבון נפש נוקב על עתידם של הליברלים.

מאז 1982 שותפים הליברלים בממשלה השמרנית של הקנצלר הלמוט קוהל. לפני כן הם היו שותפים בקואליציה בראשות הקנצלר הסוציאל־דמוקרטי לשעבר הלמוט שמידט. עד כה שלם בבון הכלל שבלי הליברלים לא ניתן להקים ממשלה. שתי המפלגות הגדולות, הנוצרים־דמוקרטים מצד אחד, והסוציאל־דמוקרטים מצד שני, התחרו על הסריה של המפלגה הקטנה, שהצליחה להתברג לעמדות השפעה ולתפקידי מפתח כמעט בכל מצב פוליטי.

אבל מה עושים כאשר הליברלים מאבדים את בסיסם. האלקטורלי והולכים ונעלמים מן המפה הפוליטית ב"שטח", כלומר בעידיות, במועצות המקומיות ובפרלמנטים המחוזיים? התשובה של הקנצלר קוהל ברורה: המשך שיתוף הפעולה כל עוד הדבר ניתן, כלומר, לפחות עד סוף הקדנציה הנוכחית של הממשלה.

ומה יקרה אחרי הבחירות הכלליות ב־1998, אם וכאשר הליברלים יאבדו את הייצוג שלהם בבונדסטאג והירוקים יהפכו ללשון המאזנים בין שתי המפלגות הגדולות? הקנצלר קוהל אינו מתייחס ישירות לשאלות היפותטיות כאלה, הנראות לו "מיותרות בשלב זה", אבל רומז בבירור שלנוצרים־דמוקרטים לא תהיה ברירה אלא לשאוף להשגת רוב מוחלט.

אישים אחדים במפלגה הנוצרית־דמוקרטית, כמו למשל סגן יושב־ראש הסיעה היינר גייסלר, מדברים ברצינות על אפשרות של קואליציה עם הירוקים. לדעתם, הנושאים שאותם מייצגים הירוקים – איכות הסביבה, יותר הדמנויות לנשים, הקלות בקליטת מהגרים, והאחוזות מזרחה של זרים החיים ברפובליקה הפדרלית – זוכים ליחור ויחור טיפול גם מצד מפלגת השלטון השמרנית.

אבל השקפותיו של גייסלר על אפשרות של קואליציה בין ה"שוחרים" (כינוי לנוצרים־דמוקרטים) לבין הירוקים אינן זוכות לתמיכה רחבה. נבון לעכשיו מתרכזים הנוצרים־דמוקרטים בהמשך השלטון עם הליברלים בבון, ומקוים שהמפלגה הקטנה של קינקל תצליח להישרד למרות המפלות הצורבות האחרונות.

ואילו לסוציאל־דמוקרטים אין עוד ספק שהגיעה השעה לנטות את המודל האדום־ירוק בממרים נרחבים, ולהכין בכך את הקרקע לחילופי שלטון בבון. קואליציה אדומה־ירוקה במישור הארצי איננה אפשרית עכשיו, משום ששתי המפלגות המועמדות להרכיב אותה אינן נהנות מרוב בבונדסטאג. אבל ההתרחדות הרצופה של הליברלים, והכרה הגוברת בשיתוף פעלה של הסוציאל־דמוקרטים והירוקים במדינות המחוזיות השונות, מפיחים תקוות חדשות. מה שיפעל כנראה בקרוב בדיסלדורף – ממשלת קואליציה אדומה־ירוקה – יכול בוודאי לפעול בעתיד גם בבון.

משהו זז בבלקאן

נשיא סרביה מקיים כבר שלושה שבועות שיחות סודיות עם שליח אמריקאי מיוחד. תמורת הסרת הסנקציות, תביר סרביה בהקמת הרפובליקה בבוסניה־הרצגובינה. בשיחות המגה האלה תתווך ארה"ב – על־פי בקשתו של מילושביץ'

פזית רבינא

אם עומר נשיא סרביה, סלובודאן מילושביץ' על סיפו של מהפך דיפלומטי העשוי להביא לשינוי הדרמטי במלחמה בבוסניה? אם לשפוט על־פי הדיווחים בעיתונים היומיים היוצאים לאור בבלגראד, התשובה כנראה חיובית. ההערכה היא כי הנשיא הסרבי נמצא עכשיו בצומת ספורים בלבד מן ההכרה בריבונותה של בוסניה־הרצגובינה כתמורה להשעיית הסנקציות הבין־לאומיות על סרביה. על־פי דיווחי העיתון "נשה בורבה" הוחלה בסוף אפריל סדרה של דיונים סודיים בין הנשיא מילושביץ' לבין השליח האמריקאי המיוחד לבלגראד, רוברט פרייזר. לדברי העיתון, השיחות מתקדמות בקצב מהיר ונמצאות עתה בשלבי הדיון הסופיים.

התפתחות זו נמצאת במגמת התאמה לצעדים שנקט מילושביץ' בחודש האחרון, כאשר הסכים להצעות האו"ם לסגור את הגבול בין סרביה לבוסניה ולהביב כחות במעברים כדי לוודא שסרביה אינה מספקת עוד נשק ותחמושת לסודדים הסרבים בבוסניה. בתמורה לכך התקבלה אז החלטה באו"ם להסיר את הסנקציות על קשרי התעופה הבין־לאומיים עם סרביה, לאפשר לה לשוב לתודעות ספורט בין־לאומיות ולחדש עימה את קשרי התרבות.

הוחלטו של מילושביץ' התקבלה אז בבלגראד תוך ביקורת נוקבת מצד האופוזיציה שהאשימה אותו בהפקרת הסרבים בבוסניה, אבל השיפור הממשי שחל בתנאי חייהם של אחיהי סרביה השוודים כבר שנה שלישית של עיצומים, שהרסו את כלכלתם ובריאותם, גברה על רגשות האחווה הפטריוטיות ועל תחושת שותפות הגורל עם הסרבים בבוסניה. אבל הסיבה המרכזית לכך שמילושביץ' שרד את גל הביקורת מבפנים על כך שנטש את בני עמו, נבעה קודם כל מהעובדה שבזירה הפוליטית הפנימית אין בסרביה למילושביץ' שום יריב ממדר הגודל שלו, למעט אשתו, שהיא גם ראש הליגה הקומוניסטית של סרביה, משודרת הגיגנית לעת מצוא.

התנאות המרידות של ניתוק הקשרים עם הסרבים בבוסניה הביאו אז להידרדרות קשה במצב הסרבים המודדים אבל לא לזמן רב. לאחר תקופה קצרה של אבדן עשתונות, שבו איבדו הסרבים את אימוד ביהאץ' לטובת המוסלמים, שבו הסרבים וכבשו אותו מחדש.

בארבעת החודשים האחרונים הנאפיינה המלחמה הבלתי נגמרת בבוסניה בפרופיל אינה נמוך יחסית המלוה במבוי סתום דיפלומטי. קבוצת הקשר המתנה את נציגי ארה"ב, בריטניה, צרפת, גרמניה ורוסיה לא הצליחה לייצר שום נוסחה המקובלת על הצדדים הלוחמים בבוסניה. המוסלמים המשיכו לדרוש מהסרבים קבלה אוטומטית של תוכנית החלוקה של בוסניה ואילו הסרבים הסכימו לקבל אותה אך ורק כבסיס למשא־ומתן. בפועל, כל תוריבה בין הסרבים לבוסנים היה על ארבעה אחוזים בודדים. משטח בוסניה והבסחת רצוי טריטוריאלי לסרביה. אבל למרות הבסיס הריאלי למשא־ומתן, לא היתה כל התקדמות והישגי הניחוך של קבוצת הקשר לדעת כל הצדדים הסתכמו באפס אחד גדול ועגול.

למולם של הכל, לא חרגה האלימות בבוסניה בחודשים האחרונים מן המינון הקטלני הקבוע שאליו כבר התרגלו. למעשה, השקט היחסי שאיפיין את ארבעת החודשים האחרונים הושג בעקבות קשיי המתוך שמבעו תחנת כחות אבל בעיקר הודות ליחמת הניחוך של ג'ימי קארטר, שהביאה להפסקת האש בת ארבעת החודשים. אבל הפסקת האש הסתיימה לפני כשלושה שבועות ומאז חזל גל האלימות הנוכחי בבוסניה לצבוד ובאבה, שהגיעה בימים האחרונים לשיאים מחודשים.

מילושביץ'. שרד את גל הביקורת. צילום: אי.פי

התאריך שבו, על־פי דיווחי העיתון "נשה בורבה", החלו השיחות הסודיות בין מילושביץ' לבין השליח האמריקאי פרייזר תואם במדויק את תאריך סיום הפסקת האש. פרייזר הוא לא רק שליח מיוחד מטעם ארה"ב אלא גם נציג ארה"ב בקבוצת הקשר. האם אכן יסתיימו השיחות כינו לבין נשיא סרביה בפריצת הדרך המרובה, יתכן שמשהו מאוד ממשי יחל בקרוב בשטח. למעשה, תנועה דיפלומטית בבלקאן דרושה למערב לא פחות מאשר למילושביץ' עצמו.

על־פי הדיווחים שהתפרסמו השבוע ב"נשה בורבה", הציע השליח פרייזר למילושביץ' הסרה מוחלטת של הסנקציות למשך 200 ימים, כשעל מילושביץ' להגיע בפרק זמן מוגבל זה להידברות עם ממשלת בוסניה־הרצגובינה ולהסרה בגבולותיה, תוך נסיגת האויבים ל"סרביה הגדולה".

למעשה, הצעה כמעט זהה הוגשה לפני כמה שבועות למילושביץ' אך נדחתה אז על הסף מכיוון שחייבה הכרה מידית בבוסניה. יתירונה של הנוסחה הנוכחית הוא בהכנסת אלמנט ההדרגתיות, ששומר על כבודו של מילושביץ' ויוצר מומנטום מחודש לדיאלוג עם המוסלמים. אבל הדיווח המרכזי בכל הפרשה, לדברי מקורות בבלגראד, הוא מן הכיוון הדיפלומטי. לדבריהם, ביקש מילושביץ' מן האמריקאים כי בשיחות העתידות להיפתח בינו לבין נשיא בוסניה אליה איזטבגוביץ', ישמשו האמריקאים כמתווכים. אירופה ובמיוחד אנגליה וצרפת המחזיקות את כחות האו"ם הגדולים ביותר בבוסניה על התפתחות זו.

אבל השאלה הגדולה ביותר היא כיצד יגיבו הסרבים בבוסניה, שהם חתני השמחה העיקריים על התפתחות זו. נכון לעכשיו נראה שבפאלה, מעט הסרבים בבוסניה, אין התנגדות מיוחדת. הנתק הפוליטי, הכלכלי והרגשי שנוצר בינם בין מילושביץ' מבטיח במידה רבה, שלפחות בהתחלה לא יראו שום שינויים לרעתם. בפועל, הנתק שנכפה עליהם מצד ארץ האם סרביה, הפך אותם במידה רבה לעצמאים בשטח. ואולם, אם בכל זאת תיווצר בין הסרבים בבוסניה לבין המתווכים האמריקאים הודשים כיסה כפי שנוצרה, למשל, בינם לבין נשיא קארטר, יתכן שהנוסחה הדשה תפוס ותאבד. מה שהאמריקאים לא לקחו כראוי בחשבון עד כה, הם השיקולים הפרטאליים של מילושביץ'. אבל מי שמעורה בפוליטיקה הפנים־סרבית יודע שגם אם אין למילושביץ' מתנדים פלילים מבית בתוך סרביה, הרי שלנשיא הסרבים בבוסניה, רדובן קרדז'יץ' ובמיוחד לרמטכ"ל שלו, הגנרל ראטקו מלאדיץ', יש כוח משיכה פוליטי, שוודא ודק הוא מהווה איום של ממש למילושביץ'. יותר מכל דבר אחר מיועדת במישותו הנוכחית של מילושביץ' להביא לניטרולם המוחלט. ■

שלום זיקנה, יחי הנעורים

היו שפירשו את התנהגותו של אבידן בתקופת חייו האחרונה כתהליך מתמשך של הרס עצמי, שנבע מתוך אי־השלמה עם הזיקנה. אבל תהליך זה לא בא במפתיע, ולא צמח בעשור האחרון לחייו. זה היה גול עצמי, שהכנים אבידן לשער חייו מאז התנודע לקהל הקוראים ממש מנעוריו

חיים נגיד

ב יום רביעי בערב הקרינו בערוץ 5 של הטלוויזיה הצרפתית, המשודר אצלנו בכבלים, את ההכנות לפתיחת פסטיבל קאן. פתאום הבחינה העין ברמות חסר השופטים של הפסטיבל ישבה אשה ששערה אסוף בקרד הסבתות, פניה מרושמות מקמטים ונפחות מזיקנה, גיזרתה כשל בלון נפוח. רק כשחייכה, הלמה את הזיכרון שנותר ממנה זה 40 שנה – ראן מורו, וגוש המפנה של "זול דים", תמצית הנשיות, העלומים והמיניות, אלת נעורינו. אבל הזכרון המוזעזע נרגע במהירות. ניכר היה בראן מורו, סכתא ראן מורו, שלמרה להשלים עם מה שעשו לה השנים, וקיבלה את הזיקנה, אם לא באהבה – לפחות בהשלמה, תיאה לתבונה ולניסיון המצטברים עם הגיל.

קשה לומר אותם דברים על חיר אבידן, משורר העלומים הנצחיים, העוצמה, הגבריות הזריזות הלשונית והגופנית. הפעם האחרונה שראינו אותו בטלוויזיה היתה לפני שנה, בערב המחווה לכבודו בצוחא. התסרוקת נחורה כשחיבה, אותו נוסח נערי מתחתר של שנות ה־60, אבל הפנים הנמוכות אלה התנפחו ללא חכר. לאותו ערב מחווה באו משוררים ואמנים והקשו את האמן המיוסר באהבה, אבל הוא ישב רוב הזמן ספון בחדר אחורי, חותם על ספרים, וגם כשיצא אל הקהל, ניכר היה בו שהוא מנוכר לכל התכונה שמסביב. כל כולו מרוכז בתוך עצמו. לא שלא אהב את מה שעשו לו יידידים. דומה שהוא לא אהב את מה שעשו לו השנים. בגיל 60 הוא לא היה מוכן להשלים עם רעיכת העלומים, הגבריות והמיניות.

המבוכה הזאת אינה יחודית לאבידן. היא משקפת את הקונפליקט שאליו נקלעה תקופתנו מכאן העלאת הנעורים, ומכאן הארכת תוחלת החיים. המצא מקונפליקט זה הוא פאשיסטי. הוא משודר את תושאת אי הנחיצות של הזקנים, הוולכים ומתרבים בזכות התפתחות הטכנולוגיה, ומשליך גם על יצירתם של סופרים שאינם בריזק בגילם של אלילי נוער כמו אביב גפן.

אין מדובר בתצר של תקופתנו, אלא בסופו של תהליך רב שנים. הרי כמה מגדולי הסופרים והמשוררים שלנו סתבו את השירים והרומנים החשובים ביותר שלהם בשנות ה־20 וה־30 לחייהם. רחל נפטרה בת 40, וכתבה את רוב שיריה כשהיתה בת 30־20. ל"ח ברנר תציא את הרומן הראשון שלו, "בחורף", כשהיה בן 22 בסך הכל. הוא עלה ארצה בגיל המופלג של 28 שנה, ומת בן 39. אלתרמן ושלונסקי סבעו את חותמם כשירה העברית בהיותם בני 20, או אפילו פחות, וס. יזהר פירסם את "אפרים חוזר לאוספסת" בהיותו בן 20. יזהר, מכל מקום, הוכיח שגם בגיל 70 יכול סופר להגיע לחישגים שאינם "מביישים" את נעוריו. אבל יזהר הוא במיוחד רבה יוצא מן הכלל. התפיסה השלטת מייחסת לנעורים ערך ערך אמנותי על פני הבשלות של הזיקנה.

נרמה לי שתפיסה כזו היתה אופיינית גם לדוד אבידן. היו שפירשו את התנהגותו בתקופת חייו האחרונה כמין תהליך מתמשך של הרס עצמי, שנבע מתוך אי השלמה עם הזיקנה. אבל זה לא בא במפתיע, ולא צמח בעשור האחרון. זה היה גול עצמי, שהכנים לשער חייו מאז התודע אל קהל הקוראים ממש מנעוריו. תפיסת המציאות והפראטיקה של שירתו השתלבו בנקודה זו ללא הפרד. מראשיתה, כל שירתו של אבידן היתה אקט של מחאה נגד ההזדקנות ושיר הלל לעלומים, לעוצמה, לרעננות, לחושנות ולעתיד הטכנולוגי. מאז הופיע ספר שיריו הראשון, "ברזים עדפי שפתיים", והוא בן 18 שנה, ואחרכך, מאז הקים את "חברת המאה ה־31", שהלוגו שלה קישט את ניירות מכתביו, לא חדל להלל את העלומים ואת העתיד, ולגנות בכל תוקפו את הזיקנה ואת העבר.

חוקרי שירתו, מבקריו ובאחרונה גם מספריו, הדגישו את החידוש הלשוני שהכניס לשירה העברית, כאשר טיפח אליה את הרגיסטרים, המיקצבים, התחביר והמילון של הלשון המדוברת. בקצרה, את הזיקה של שירתו לערכים הפיוטיים של השירה האנגלו־סקסית, ובעיקר ל.ט.ס אליוט, שאת שיריו תירגם ואהב. אבל חוקריו ומבקריו מתעלמים מהזיקה של שירתו אל הפוטוריזם. הוא היה כמדומה הראשון שהביא אל השירה העברית את הערכים של מארינו מארינטי, באיחור של 40 שנים אמנם, ואולי לא בצורה מודעת, ויתכן שגם עשה זאת דרך השירה הפוטוריסטית הרוסית של תחילת המאה, למשל מאיאקובסקי, שהיה נערץ על שלונסקי ובני דורו.

לשם תזכורת, האידיאלים של הפוטוריזם האיטלקי נוסח מארינטי היו רחיית העבר, הערצת הרינמיות ושלוחן המהירות והסכנה. בגיל 18 האמין אבידן באותם ערכים. כך כתב בשירו "פתאום" בספרו הראשון "ברזים עדפי שפתיים": "אז נרהר ברחובות ונוקים כמו סוסים/ הדרך/ חמה/ מתחתינו נשמת, –/ ונרוץ עד האור/ ונמעד גוסים/ ונוריע נשים בכיכר מול השמש". עשר שנים אחר־כך, בספר שיריו הרביעי "שירי לחץ", הוא פירסם כמה מהשירים שנכנסו אל הקלאסיקה של השירה העברית, והנה אין אלה אלא גיגרים מהוקצעים ומוחלטים של הזיקנה והחרקנות. "ערב פתאומי" למשל: אדם זקן, מה יש לו בחייה

נרמה שכבר אז חזה את מה שעתיד לקרות לו בעוד שלושה עשורים, אבל גם שידר את הביטחון המוחלט שלו – זה לא יקרה.

מדהים איך כבר מגיל מוקדם כל־כך ידעה אותו תודעת הזיקנה, והתחושה שאין זמן, שצריך למהר ולמצות את חזיים, כי העלומים נגמרים בחדף עין, בעוד חצי שנה למעשה. כך הוא כותב ב"זמר נעורים" באותו ספר:

ובכן לדרך, ובכן מיד לדרך,
מיד לדרך שאינה מובלת דיחוי.
ובכן, בכלוחות יש בנו קצות עדף,
קצות עודף עדף דחוי.

וכאילו כתב את ההספר העצמי שלו על נעוריו כבר אז, בגיל 28, הוא מסיים את השיר בשורות הבלתי נשכחות האלה:

בעוד חצי שנה נשכח כבר ללכת
בעוד חצי שנה נידרם לעזי,
בעוד חצי שנה נהיה מתבר,
עוד מעובר.

כפוטוריסט מובהק היה אבידן המוקדם אופטימיסט ללא תקנה. בפתח סיכום הביניים הראשון של שירתו, "משהו בשביל משהו", קבע מחדש. זה היה מטוז מחדרו שלשתו קסנוריתו "קודסכל, כתמיר, רבבר –/ ודק אחרכך, אבבכלל, רבבר". הוא האמין בעתיד, ובקוראים של העתיד, העתידים להיפתח אל הדרושים של שירתו. אבל ב־33 השנים שעברו מאז הופיע אותו ספר שירתו לא היתה מעולם רבת־מכר, ושירתו המאוחרת גם לא הצליחה לשבור את חומת הניכור. ד"ר נסים קלדרון היה הראשון שפיתח את הזיה בדבר הפבול האיכותי בין "אבידן המוקדם" ל"אבידן המאוחר", ובעיקר – בדבר יתרון הערך של אבידן המוקדם על פני "המאוחר".

מיותר לציין ש"אבידן המאוחר" לא היה מרוצה במיוחד מהכותנה זו, אבל הוא עצמו, אחרי הכל, טיפח מנעוריו את הרעיון בדבר היתרון של הנעורים על פני הזיקנה, ומכאן גם בדבר היתרון של יצירות הנעורים על פני היצירות המאוחרות.

קודות חייו של אבידן, בעיקר בעשור האחרון, הם המחשה למבני הסתום הפאשיסטי שאליו עלולה להוביל תפיסה כזאת. נכון, קשה להילחם בפולחן הנעורים של תקופתנו, אבל הגיע הזמן אולי לשנות את היחס אל היצירה של משוררים וסופרים בסתיו חייהם. גם לתבונה ולניסיון הנרכשים עם הגיל יש איכות וטעם משלהם. ■

אבידן. לא חדל להלל את העלומים ואת העתיד, ולגנות בכל תוקף את הזיקנה ואת העבר

חסינות יקירי המשק או הנשק

קינן. גם אם זה לא מתחייב, זו עובדה. צילום: חנוך גופמן

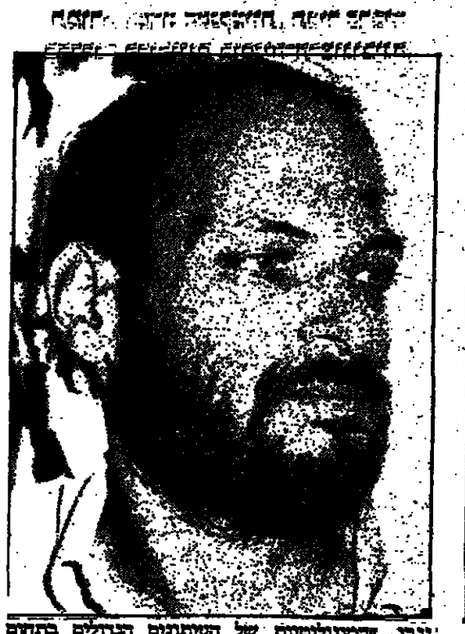

נגבי. "המונוליטיות של העיתונים הגדולים בתחום הסברתי היא נוראה"

מירי פז

שלום העיתונות

ו היתה יכולה להיות שעתו היפה של חיים רמון. הוא היה יכול להתגיים ולתמוך בנבס אחד שתדמיתו הישראלית זקוקה לו כאויר לנשימה: עיתונות אחראית, רציניה, נקיה. לא, אינני בטוח שחיים רמון והא המרל האופטימלי של עיתון כזה. ובכל זאת הגיבור המקצועי הגדול במדינה (עד להודעה חדשה) במרל לא אופטימלי. הוא האלטרנטיבה הרציה כנגד כל הנחבר הקפיטלי. כל מי ראה שאינו מקל ראש בחשיבותם של המוקדשיה חתפש ביטוי, כל מי שחדר לגורלם השביר בשעה זו, משוכנע בחיוניות ובהכרח קיומו של עיתון ציבורי, רצוי עיתונים ציבוריים.

המשברים הפוקדים עכשיו את העיתונות המשפחתית של שושלת בעלי הון – חשודות בעלי אופי פלילי לגבי מעשים שעשו מרלים ועולכים – שהם "רק קצה הקרחון", כפי שאמרה השבוע שרה פרידמן ל"ד איגוד עיתונאי ישראל, אינם חזמנים ביחוד. המזרים לא מצות הם הגילוים ולא חדשים. על רשימות שמורות הסכ של יחסנים הסיבי־ביטחון במערכות העיתונים המסחריים – אישים שחמרל הפך ביקרם, ואסור לפגוע בהם לדעה בעיתונו. ואיז לכם שבכל עיתון מסחרי־משפחתי שמורה רשימה חסויה של 100 יקירי המשק או הנשק, ועוד כמניין הזה יקירי־הון־תמכיהם בממשלה והחברות מקשלתיות, בגוף המחוקק וכו'. כגרה שמורה בעיתון הרשימה החסויה הגבוהה – רשימת המחרמים שאינם אב"ש (מוכרים שאב"ש היה פעם מושג מפא"ניקי מאוסר. הרשות הן שאב"ש לא פסו מן העולם, הם רק הגליגו בעליגה בשר אל חבר הכנסת שלא חמר בהצעת חקיקה בציה למרלים, איש העסקים המתוחרה וכו', שאסור להזכירם בעיתון לטובה.

האם נסתפק בעיתונות של רשימות מיוחסים חסויות? בילוים אלה מעוררים בעצלים עוים לעיתונות המפלגתיות, שגם במידה רשימת היוחסנים החסינים שלה היתה גלוית. כשקראתם את "קול העם" לא צפיתם למאמר מערכת שיקרא לזרותנו של משה סנה. כשקראתם את "על המשמר" לא שיערתם למצוא בו מאמר חוצב להבות נגד מאיר יעקבי. כשאתם קוראים את "דבר" אינכם מצפים למצוא בם מאמר מערכת שימליץ על פירוק ההסתדרות (ומתפרקת, בם מאמר מערכת שיטיל ספק בחוקיות הבחירות הקרבות למרכזה הבא, ללא המלצתינו). אך מי־הן חפרות הקדושות המסמאות שאליהם מכוונים מאמרי המערכת של "ידיעות", "מעריב" ו"הארץ", משולש "משפחת העיתונות"?

להחליף קורבן בתליין

הסכנה שבריכוז רוב כלי התקשורת הכתובה (העיתון של הבריה, סגנו והעיתון לאנשים חושבים כולל מקומוניהם הגלוים) האלקטרונית (הערוץ השני והכבלים) בידי משפחות מחם, נמרחדי ושוקן (להלן "משפחת העיתונות") גרוגה בחרחבה בכלי התקשורת ועלתה גם על סדר יומה של אסיפת העיתונאים השבע.

במחוקנות שבמדינות הבין המחוקק מחמן את הסכנה בקיומם של קרטלים בתחומים רבים, ובתקשורת במיוחד. מידע הוא נכס יקר מכדי להפקידו בידי בעלי הון שהאינטרסים שלהם, גם בהיותם בעלי עיתון או כל כלי תקשורת אחר, עשויים להיות מנוגדים לתפקידה הראשוני של התקשורת: לחשוף מידע. על כן הגביל המחוקק במדינות דמוקרטיות את היקף הבעלות על כלי־תקשורת. אצלנו המצב אף מסוכן יותר: שלושת אילי התקשורת המקומיים קשורים זה לזה בזיקות פיננסיות (עד עניין שמייסה את כחנו לקרוא להם, למרות העוינות עות היצרים ביניהם, "משפחת העיתונות"), שאין הציבור יודע את כל האמת על טיבן. אבל המחוקק הישראלי מתמהמה. מדוע?

"המחוקק כל־כך רוצה להתראיין בתקשורת ולנצח על תומדות בשידורים, כל־כך זקוק לתקשורת ובטוח שתעזור לו בפריימרים, עד שבלי משים המחוקק מגדל את המפלצת שתפיל גם אותו", אמר לי השבוע עמוס קינן.

קינן הוא אחד מנפגעיה של הסכנה. עצם הדיון בסכנה הזאת עורר כנראה אי נוחות אצל הבעלים והעורכים של עיתונו. כמה שאלות רטוריות שביטא עמוס קינן בעניין סכנת הבעלות הצולבת של משפחת העיתונות על כלי־תקשורת רבים נפסלו על־ידי עורכיו או "חוקרו", על־פי גידסתם. מי יהיה "המחוקר" הבא? אם יש מידע שעיתונאי לא יסגיר בפומבי, זו הצנזורה המאיימת עליו בעיתונו. אולי לתביעה של גילוי נאות מצד הבר"לים על טיב והיקף עסקיהם תתלווה גם דרישת גילוי נאות כלפי העיתונאים – על אילו ממאמריהם או חלקי מאמריהם הוטלה צנזורה פנים־ביתית?

"שאלת איפה העיתונאים כולם. אז הנה אחד. לא השעיתי את עצמי ולא חזרתי בי. יצאתי למלחמה בעיתון שלי ושיחדתי קיטור התבתשתי עם מערכת 'ידיעות אחרונות' בפומבי", אמר לי עמוס קינן אחרי ששלח למערכת "דבר", בתגובה לרשימה "איפה העיתונאים כולם" (מדור "שלום העיתונות", "דבר", 17.5.95), את הנוסח המלא של תגובת הפאקס שלו וראשי מערכת "ידיעות אחרונות" – כל אחד לחוד – עם רוני סרנת מפיסת "שפליטיסה".

התכתובת מובאת כאן כשירות לציבור – זה שלא שמע אותה בפופולריקה, וזה הדרגה לחזור ולהתעגב על המנגון. וכך כתב קינן לרוני סרנת בעניין פסילת קטע ממאמרו שפורסם ב"ידיעות" ב־28 באפריל, וזן בין השאר בבעיית הבעלות הצולבת של המרלים על אמצעי תקשורת רבים:

1. בעניין פסילות על רקע טעם טוב – על טעם ריח אין להתווכח. איזה חוסר טעם יש באמירת אמת?

בעניין זה נזכיר משורר בריטי שאמר לידידה:

John Sylvester, I sleep with your sister

"זה לא חרוז", אמר ג'ון סילבסטר.

"זאת רק עובדה", הדה המשורר.

2. לא היה מצידי שום אידיוק בעובדות.

עובדה היא ש־3־2 משפחות שולטות בכל אמצעי התקשורת הקיימים.

עובדה היא שבארצות דמוקרטיות ונפעה כזאת אסורה על־פי חוק.

אשר ל"שיקולי המערכת" בצינור 4 שורות אלה, הם היו פסולים, יען כי מגיע מהציבור למשמ את זכותו לדעת מה שרצה לדעת אחרות התקשורת עצמה.

3. תיקונים שנעשו "בתיאום מלא" איתי מוכיחים לי גורדין מות שהוטל על נאשם בתיאום מלא איתו.

בדרך־כלל מבוצעים פסקדין שכאלה בתיאום עם התליין, לא עם הקורבן. ■

משה נגבי, הפרשן המשפטי של "מעריב", טוען שעיתונים אלה לא רק הובילו קמפיין אחיד בעניין מס הכנסה, אלא "ממש הסיתו לביטולו. ברור שזה אינטרס של בעלי העיתונים. "מעריב" הרי נסחר בבורסה".

שלושת העיתונים המשפחתיים עתידי כוח רב מדי. לא, אינני רוצים להאמין שבלחצה של העיתונות המשפחתית רבת הכוח התערבו ראש הממשלה בקבלת החלטה אחת לגבי מדיניות בשאלת מס הכנסה ובחזרה ממנה, אבל מחוד הדיך לחשוש מכך.

נגבי טוען שבעיתון "הארץ" לא כותבים על שביתות. "הארץ הוא נגד כל השביתות כולן – מפועלי אתא ועד פועלי הדפוס. הוא תמיד נגד שביתות". שלושת העיתונים הגדולים, מוסיף נגבי, מתנגדים לרוב גם לתביעות שכר, אלא אם כן מדובר בהעלאת שכרם של מנהלים בכירים בעשק. "המונוליטיות שלהם בתחום החברתי היא נוראה. הרעלמה של העיתונות הציבורית היא כידוע בדמוקרטיה, משום שעיתונות זאת נוגעה ביטוי רחב היקף לנושאים של מדיניות חברתית, שאינם חשובים פחות מן הנושאים הבעיתים האחרים, אבל העיתונות המסחרית אינה נותנת להם ביטוי מספק".

עיתונות חופשית, משוחררת כליל מזסינויות כאלה ואחרות, היא כנראה אוטופיה. רוני עיתונים לא יקרב אותנו אל עיתון אוטופי אחר, אבל הוא יצמצם את הרכזיות על המידע בידי אלה שאינטרסים מסחריים מניעים אותם להשיגה מודרכת של מידע מבוקר.

ריבוי עיתונים יחזק את מעמדו העצמאי של מקצוע העיתונות. הוא יצמצם את הפער המעיק בין האינטרס של המרלים העובדים למען המפרסמים מחד, לבין האינטרס של העיתונאים האמורים לעבוד למען קוראיהם מאידך.

חורים שחורים

הטלוויזיה חוגגת את שנת המאה של אוייבתה לשעבר. מתחילת השבוע ישדרו תחנות טלוויזיה וכבלים בעולם כולו סרטים דוקומנטריים וסרטי עלילה המייצגים את העושר והגיוון של הקולנוע. הכוונות טובות, אבל משהו נשכח בדרך לתיאור שלם של "האמנות השביעית"

"אקונומיסט", מיוחד ל"דבר"

הטלוויזיה, פגם אויבתו בלב תנפש של הקולנוע, מסירה את המחסומים ב־1995 ויוצאת לחגוג את שנת המאה לסריה שהיתה לבעלת־בריתה.

מתחילת השבוע ועד 25 בדצמבר, היום שבו ימלאו מאה שנים לתמונה הבעה הראשונה, ישדרו תחנות הטלוויזיה והכבלים בעולם כולו סרטים דוקומנטריים וסרטי עלילה המייצגים את העושר והגיוון של זו המכונה "האמנות השביעית", מונח שהטביע ב־1916 המשורר והתיאורטיקן הקולנוע ריצ'רדו קנודו. זוהי הברה מאחדת בעובדה שטלוויזיה, סרטים, ורדיאו וטכנולוגיות הם כולם חלק מאותו עסק – העברת רציונות, רגשות וסיפורים באמצעות הסריה של התמונה הבעה.

בבריטניה היה הבי.בי.סי הראשון שיצא לדרך. הוא הציג כבר חצי מתוך 100 הסרטים שבחר כמשפיעים ביותר וכמייצגים את ההיסטוריה של הקולנוע. ומכיון שתחנות טלוויזיה רשאיות לשדר רק את הסרטים שיש להן זכויות עליהם, יש במחר שמציג הבי.בי.סי כמה חודים בלתי נמנעים. הבעיה היא שבחירה של התחנה יש עוד כמה חודים, שחודים ממש: הסדרה נפתחת ב־1930 ומתעלמת לחלוטין מהסרט האילם, תקופה המתפרסת על פני שליש מההיסטוריה של הקולנוע בכלל.

קל להבין מה הביא לזה. קהל צופי־הקולנוע המודרני אינו מכיר ברובו את הסרטים האילמים, והם עשויים להיראות לו מיגעים ופרימיטיביים. אילו הצגו הרבה מדי סרטים כאלה, היה חשש שהקהל יברח. אבל ויתור מוחלט על עיון הסרט האילם מביא לעיוות בתיאור תהליך התפתחותו של הקולנוע. מה היינו חושבים על ההיסטוריה של הספרות אילו התעלמה מצוסרז' די היה בשניים־שלושה סרטים קלאסיים כדי לתת את טעמה של האמנות החלמה ונעלמת – "פטיזומקין" של איזנשטיין, למשל, "סנרייד" של מורנאו, או "הבהלה לזהב" של צ'פלין. אף אחד מאלה לא היה נראה מגוחך.

הסרט האילם אינו היחיד החסר ברשימת ה־100 של הבי.בי.סי. הסרטים גם סרטים מצוירים, וחסר הניאו־ריאליזם האיטלקי ("גנבי האופניים", "רומא עיר פרוחת" וכו'), הסרטות רבות מהרטוריות המובילות של הגל החדש הצרפתי (אין טרפו, אין שבדול). אינגמר ברגמן, לעומת זאת, מופיע ארבע פעמים, עם "הזכי ליל קיץ", "חותם השביעי", "חותי בר", ו"תמונות מחי נישואין". כולם סרטים מעולים, אך משקלו של ברגמן וראי מופר.

הבי.בי.סי זוכה בנקודות לקראת סוף הסדרה, כשהוא מכיר בעובדה שרבים מהסרטים המודרניים המרגשים מקומם באסיה. ארבעה מתוך חמשת הסרטים האחרונים (המכסים את שנות ה־90) הם סיניים או יפאניים. והבחירות אינן רוזוקא אלה הצפויות. "שלום לפילנש" עתיר הפרסים נתמך ביצירת מופת מרגשת מסיוזאן, "יום קיץ בהיר יותר", ו"הימים", סרט עצמאי המתאר מערכת נישואים בהתפרקותה, שהבמאי שלו נכנס לרשימה השחורה בסין.

במקום שהבי.בי.סי כשל בעניין הסרט האילם מתקנת הרשת של טרנר (טי.אן.טי). רשת הכבלים הזאת מצדיעה לקולנוע במבחר של 39 סרטים – שנבחרו בקפידה מתוך ספריית אם.ג'.אם ואוסף סרטי האחים וארנר מלפני 1951 (שרכש הבעלים של הרשת טד טרנר ב־1986) המכסים את השנים 1921־1954. יותר מרבע מאלה הם סרטים אילמים, ובהם סרטים נדירים כמו "האסיד מזנרה" מ־1922 בכיכובו של רמון נוברו, סרט מ־1920 עם ולנסיגו ("הכוח הכובש"), מלודרמה עם לון צ'אני ("זה שוחה בסטירה") ו"הבשר והשטן" עם גרטה גרבו וכן זוגה אז ג'ון גילברט. עוד יוצג "יומר הג'ז" עם אל ג'ולסון, מבשר הסרט המדבר.

הסרטים האילמים של טי.אן.טי מוצגים באופן הקרוב ביותר לזה שחוו הצופים בהם ב־1920. פסנתרן הלנורי, פרנק מול, מאלתר על רקע הסרטים, כפי שעשו קודמיו לפני 70 שנה. זו גישה אותנטית יותר מהמגינות המוקלטות שנוהג ערוץ 4 הבריטי להשמיע בהקרנת סרטים אילמים בטלוויזיה.

הבחירה של טי.אן.טי משקפת את תור הזהב של שיטת הסטודיו הדליוודית, ובלולת זוכי אוסקר מוקדמים כמו "סימרון" (1931) ו"מין וביל" (1930), שעליו זכתה השחקנית הנוחיקה מרי דרסלר בפרס האוסקר היחיד שלה. ברשת נמנעו מלהקרין סרטים קלאסיים מוכרים. הסרטים המחוקליים, אחת ההתמחויות העיקריות של אם.ג'.אם, מוצגים לא ב"שיר אשיר בגשם" הצפוי אלא ב"בקתה בשמים" (סרטו של וינסנט מינלי, הכולל רק שחקנים שחורים) וב"הזמנה לרקוד" (ניסיון של ג'ין קלי לעטוק אך ורק בבלט ובפנטומימה).

את התגיבה של הבי.בי.סי וטי.אן.טי משלימה תוכנית יומרנית עוד יותר של ערוץ 4, שתתחיל ב־21 במאי. עשרים סרטים דוקומנטריים מקוריים (ששלושה מהם בימו בידי מרטין סקורסזי) יעקבו אחרי ההיסטוריה של הקולנוע העולמי דרך עיניהם של יוצרי קולנוע בני זמננו. אלה כוללים את אינו ריין הגרמני, יוצר סדרת סרטי "הימאט" המפלאים, ברנרדו ברטולוצ'י האיטלקי, וראן לוק גודאר הצרפתי. שלושת הסרטים הפותחים של סקורסזי, המכסים את כל קשת העשיה הקולנועית האמריקאית, יהלו בבגוון גדול של סרטים, מ"מוס הבדול" האילם של ג'ון פורד ועד "החברה הטובים" (1990), מלודרמת הפשע של סקורסזי עצמו.

מי שרצה לקבל תמונה ראויה של הקולנוע כמריה המספרת סיפור ייאלץ לראות את שלוש הסדרות. אך מרכזי עלילה הם רק צד אחד של הקולנוע. משמעותו הראשונות התקדים הקולנוע בשני כיוונים: הפנטסטי, הנקשר בשמו של ג'ורג' מלים, שממשיכיו המודרניים הם סרטים כמו "פארק היורה"; והכיוון הריאליסטי, הנקשר בשמם של האחים לומייר, שצאצאם הישיר הוא הסרט הדוקומנטרי על נערים משכונת עוני השואפים ליהפך לשחקני כדורסל, "חלומות על חישוק".

אם אפשר למתוח ביקורת על הגיבות ה־100 הטלוויזיוניות לקולנוע הרי היא שבכולן נתפס הקולנוע מחדית אחת – כערוץ לבריחה. אבל לקולנוע, וגם לטלוויזיה, יש תפקיד מקביל – לשקף את המציאות. סרטים כמו "ענוק מהצפון" של רוברט פלהרטי, דיוקנו של סרם מרקר על מרד הסטודנטים בצרפת ב־1968 ("מאי היפה") והכרוניקה המונטנגלית של קלוד לנצמן "שואה" – ממלאים כולם את הפונקציה הזאת. זוו המימד העיקרי החסר בשלוש הסדרות הנוחדות האלה. ■

חידמיצר

חידה קטנה ומתוצרת / רן חמיצר

משימה מס' 208

איזה פרט?

הדאות לפיצוח: לפניכם חידה מצוירת, שפתרונה עשוי לזכות אותכם בפרס מיוחד: עותק חתום של ספר הקריקטורות של מושיק לין "מתים לעשות שלום", בהוצאת זמורה ביתן מודן. הוכנה ייבחר מבין הפותרים שתשובתם הנכונה תגיע אלינו תוך עשרה ימים מיום פרסום החידה.

פתרון משימה 206: שם הטיל – חץ, משום "החצים הארוכים" בתמונה. פתר את החידה עמית רוחם מפתח תקוה. הספר יישלח לכתובתו.

המען למשלוח תשובות: מזכירות מערכת "דבר", רח' שינקין 45, תל־אביב. מיקוד: 65233.
נא לציין על המעטפה את מספר המשימה.

גלידה לא מתוקה

גפן. על מה התגיבה

הפרסומת לימונדה". מה הקשר בין גלידה לבין סציות ספריטפיז פראיתז?

ורדה צימרמן

אנטנה

"זה ארצי", שהפיקה את התוכנית, בודאי זכתה למנת יתר של פרסומת ריחסי ציבור. כלל הצופים לא הרוויח הרבה מן התוכנית שהוקרנה בשעה צפויה שיא. גפן מדבר הרבה יותר יפה מאשר הוא שר, אבל הוא אומר למצלמה בעיקר דברים לא־מזיקים. לא היה כאן תיעוד לעומק, לא הוצגו שאלות נוקבות. סרט ארוך של יחסי ציבור. נקודה.

והעלים מלבלבים

תוכנית הקולנוע שמשודרת בערוץ 2, "אקשן", היא תוכנית ובינה בדרך־כלל, המנתה יעל אלמוג משתלמת באוזיה. התוכנית מתמקדת בנושא מסוים שאינו קשור בהכרח לסרטים המוצגים עכשיו על מסכי הקולנוע שלנו ומלמדת את הצעירים פרק בהלכות קולנוע. מנסים גם לעשות זאת בדרך משעשעת שתרבר ללב הצופים הצעירים, שלהם היא מיועדת. דווקא בשל כך יש להקפיד על הטקסטים.

התוכנית ששודרה השבוע עסקה באביב ובגוזחתה פריזה, רומנטיקה, אומה, כפר וכו'. בטקסט שהושמע בה היו כמה הברקות, כמו למשל "העלים מלבלבים". הבעתה באביב לא הצעים מלבלבים, לא הפרחים פורחים אלא דווקא העלים. תופעה בוטנית חדשה שגילתה התוכנית. דוגמה נוספת, זה אינו ציטוט מדויק כשרבים (מלשון מרובה) זה חדף וכשמתאהבים זה אביב. כלומר, לא מתאהבים בחוף ולא רבים באביב. נכון אמרו בתוכנית שעונת השנה משפיעות על בני אדם, אבל המסקנה קצת מרחיקת לכת, שלא לומר מוטעית ומזיקת.

[illegible] מעניין קטן, בהגליה, מספרת לנו התוכנית, מה [illegible] הגשם, ועל כן בשלצאותו כבר [illegible] בריטניה לאיטליה. שטופת השמש הן מתאהבות מלר באיטלקים שחומים. קטע האילוסטרציה לאהבה הזאת גלקח מ"זכרונות אהבה מפירנצה". הלנה בונהאם־קארטר ישבה על אדן החלון ומתנשקת עם... בריטי בלונדיני ותכול עיניים. הדי לכם הדגמה מסין העניין.

הארפרוט קולנוע אוהבי קולנוע וסרטים שפסטיבל קאן מעניין אותם יכולים לראות בימי הפסטיבל בערוץ הכרפתי "טיו.5", בכל ערב לקראת שעה 20:30, ריחוחים ישירים וקטעי סרטים המוקרנים שם בלי הרבה פטפוטי סרק. ■

מרוע אנשים קונים עיתונים. אני לתומי סברתי כי בעניית עיתון מביע אדם את רצונו ללמוד על הנעשה בארץ ובעולם, בכל התחומים, ואת אמונתו שאפשר לסמוך על העיתונאי שיהיה נקי מפניות ושכל מלה שלו היא אמת שאינה תלויה בגורמים חיצוניים. אם העובדה שבכידים בעיתונות מבלים את כוחם ומשתמשים בדרכים שאינן חוקיות, במקרה זה בעיקר כדי לפגוע במתחרים, אינה משפיעה על הקוראים, הרי שמתעוררות שאלות בסיסיות ביותר לגבי תפקידה ומקומה של העיתונות במדינת ישראל, והתשובות להן אינן מעודדות כלל.

תוצאותיו של הסקר מלמדות גם על "שטח הפקר" עצומה. אם אפשר להסיק מן הסקר כי פרשת הציטוטים מעסיקה בעיקר את העיתונאים, הרי גם תוכנית הטלוויזיה החדשה תעניין בעיקר את הקשורים למדיה. וזה לא מעודד במיוחד.

שום דבר בשום מקום

"בדרך לשומקום" הוא שמו של הסרט שוצג שבעה ימים בלבד בבית הסר אביב לגפן (ערוץ 3). לא רק שומקום, אלא גם שומדבר. זו התחושה אחרי הצפייה בו. הילדים והילדות, המעריצות הנרגזות של גפן, בודאי התמוגגו. עוד ועוד חסידים שוטים של הומר המאופר כעוסר בשפתיים אדומות כדם ועיניים שחורות משחור בודאי הזילו דמעות של אושר מעיניהם. אינני מבינה על מה התגיבה הנרגלה. גפן הוא לא האמן הראשון שיצא להקליט בלונדון. המעקב אחריו כלל הרבה מאוד נשיקות והרעפת אהבה על הבחור, קצת מוסיקה, קצת פטפוטים, אבל בסך הכל שום דבר מעניין במיוחד.

לעיתונאים בלבד?

תוכנית לביקורת התקשורת, בשם "שטח הפקר", הגיעה סוף־סוף למסך הקטן. רם עברון, מן האינטליגנטים שבאנשי הטלוויזיה שלנו, מנחה ושותף לעריכה. מזל טוב.

תוכנית ראשונה סובלת בדרך־כלל ממה שאוהבים לכנות "מחלות ילדות". גם זו. אבל בסך הכל מגיע ליוצריה "מאברוך". הרבה עבודה והרבה מאמצים מושקעים בה בצד הוויזואלי וגם בחלק התוכני, שכלל כמה קטעים מרתקים מול אחרים שאפשר היה לוותר עליהם.

מעניין במיוחד היה הסקר שהמינו בעקבות פרשת הציטוטים בעיתון אביב, שמשמעותיו מתקוות. 32 אחוז מכלל הנשאלים חושבים שאין חשיבות לחשיפת פרשת הציטוטים, לעומת 49 אחוז שחושבים שיש לה חשיבות. תחשבו על זה, יותר ממחצית הנשאלים, ובהרחבה, יותר מ־50 אחוז מאזרחי המדינה, מאמינים שכלל לא חשוב אם מו"ל או עורך ראשי מטמינים מכשירי הקלטה אצל אנשים אחרים כדי לקדם את העיתון. יותר מכך, 36 אחוז מאמינים כי פרשה זאת לא תפגע בעיתונות (לעומת 49 אחוז שמאמינים שיש בה פגיעה כלשהי).

אם ממשיכים את קו המחשבה הזה עולה מיד השאלה בתחילה לפרסומות. בימים האחרונים מוקרנות בערוץ 2 כמה פרסומות שהקפיצו אותי מן הכיסא. ואני כבר חשבתי שפרסומות לא יכולות להרגיז אותי. וכי מה זה בסך הכל פרסומת? יצרן איקס מנסה לשוכל אותך, הצרכן, לקנות דווקא את מוצריו שלו, לא דווקא מפני שהם באמת המובים ביותר, אלא מפני שהוא חפץ בהגדלת הבנסותיו. אז לא צריך להתרגש ולא צריך לקפוץ מיד לחנות ולקנות, מקסימום אפשר לנצל את הפסקת הפרסומות להכנת קפה ואיזה כריך טוב בהמתנה לתוכנית, שהיא בעצם העיקר.

ובכל זאת התרגזתי. משתי פרסומות בעיקר. האחת לגלידה חדשה ושמה "מתוקי" שמציגה דוגמנית הצועדת לה בג'ונגל ולפתע קורץ לה מתוך כלוב עץ הגביע הכחול של הגלידה. היא קורעת מעליה בפראות את בגדיה, עיניה הנפכות לעיני זאב ארומות, היא זוחלת על ארבע, נכנסת לכלוב לטרוף הסכנה ובולעת בשקיקה את הגלידה. היא גם "מסרדת" את הציד האורב לה ומפעילה את החבל שקשר את רגליו ותולה אותו באויר. מה הקשר בין גלידה לבין סציות סכריפסיז פראיתז? הצגתה של האשה כחיה שגברים מבקשים לכלוא בכלוב כשהפיתיון הוא גביע גלידה פשוט מקוממת. ואולי זה סתם ספשוט. אני בכל אופן גלידת "מתוקי" לא אקנה.

מיד לאחריה הוקרנה פרסומת נוספת. "אשה נמרדת על־פי איך שהיא נראית", אומר קול ברקע, בפרסומת לדאבה. האומנם? תודי פנים יפים וגזרה מעוצבת הם כל מה שיש לאשה להציע? זה כבר באמת אפילו לא מרגיז. הפרסומאי פסוס שכח שהגענו כבר כמעט לקצה המאה ה־20, הרבה שנים אחרי שחולה המהפכה הפמיניסטית ואחרי שנשים החלו להיבחן גם לפי כישרונן, על־פי מה שיש בהן ולא על־פי הקנקן בלבד. אני תושבת שגם נשים מלאות שמבקשות להוריד ממשקלן יתקוממו נגד מסקנה כזאת. וזה קורה גם בפרסומות אחרות. למה, למשל, אשה שיש לה "פלפל" (חברה לייצור בגדים) היא זו שבורחת מבית הספר ורוחרת על ג'יפ פתוח עם צעיר חתיך למעט כיף באמצע הלימודים בחוף הים?

הבעיה היא לא בפרסומות בלבד. הבעיה היא שהמחשבה שנשים הן קישוט בלבד מתגלה בטלוויזיה גם בשידורים. כבר ברש לעסוק בסוגיית המנחות החדשות בערוץ הראשון שאינן זוכות אלא בשיירים. וכבר נכתב על בחירת הנשים לתוכניות יום העצמאות בשני הערוצים, גם אצל דן שילון וגם אצל דן מרגלית. הסר הכל הזה, כשהוא מוסיף באמצעי התקשורת הפופולרי ביותר, הטלוויזיה, הוא יותר מסתם אנקדוטה לא חשובה. הוא מעין על התבוה כולה.

נירוונה על פלסטיק

"נירוונה החדשה" היה הבינוי שאהבה עיתונות המוסיקה האמריקאית להדביק לאופספרינג, לזקת רוק מאוד פופולרית בימינו. על התזה הזאת ומרכיביה

טל סילבר

"אנחנו חפים מפשע אבל משקלו של העולם הוא על כתפנו" ("לא האחד", האופספרינג).

את, כואב כואב המשקל. כואב הלב על חברי להקת האופספרינג המסכנים. משפטים ברמת הכתיבה הזאת, באופן הביטוי הזה, נפוצים לאורך כל אלבומם השני "סמאש". יש להם שני להיטי ענק בארה"ב, ואחד מהם גדול גם פה – "הערכה עצמית" שמו, והם מאיימים להיות הנציגים הבאים של נערי הרוק דופקי הראש וצמאי ההילולות והחברה.

האלבום שלהם יצא כבר לפני כמעט שנה, אבל רק בחודשים האחרונים הם תופסים תאוצה אמיתית. מאז פריצתו של קורט קוביין המנוח, לא זכה עולם הפופ לחוש בעישה חוקה כל־כך במושגים וכגבולות שבהם תעשיית המוסיקה מגדירה את עצמה. קוביין היה המשיח שגאל את הרוק המחוספס, הקשה, שנחשב עד לפריצתה הגדולה של להקתו נירוונה לשולי חסר פוטנציאל מסחרי מובהק, לבעל קהל אוהדים מצומצם ובלעדי, וניתק אותו מהבלעדיות האת. מאז יציאתו של "נוורמיינד", אלבומה השני של להקתו, סגנון הצעקה, קולו של אדם אחד, חדום ומתוסכל היוצא ממסכי גישרות עצביים. הפך למחוד עלידי כל קונצרני הוקליטים הענקיים בארה"ב. בשלב שהיה נדמה שנירוונה היא רק אחת מעוד להקות רבות, שנשמעות פחות או יותר אותו הדבר, אספו אליהם הקונצרנים כמה שיותר דומי נירוונה, בתקווה שאלה יוכלו לזכות בבתחים נרחבים מהשלל של דור הלבנים הנהדבות שסללה הלהקה.

וזה עבד. התקשורת העולמית הדביקה לסגנון את השם האופנתי גראנג', והגראנג' הפך לסמל של הצעירים הדרשים של אמריקה. כל הדבר תרש הוקבל בברכה, אבל מאז מדוה של נירוונה לפני כשנה, הסגנון הלך ואיבד מוחדו. גם אלבומה האחרון של להקת פרל ג'אם, שחיכתה זמן רב לרגלי הנירוונה, היה אלבום רע ועני, וקוביין עצמו הוכיח ב"אנפלאגד בניו־יורק", אלבום הרקוראם הפרטי האקוסטי המופלא שלו, שהגראנג' – שהוא כבראה מעולם לא חשב עליו ככזה – היה רק כלי בידיו של כותב שירים מפוצץ מכשרון.

"נירוונה החדשה" היה כינוי שעיתונות המוסיקה האמריקאית אהבה להדביק ללהקת האופספרינג (באמצע בעברית) כשרק יצא אלבומה. זה לא מקרה האופספרינג כותבים הימנוני נעורים קצרים, מהירים וקולעים, משתמשים בסיסמאות ובקלישאות שהוכחו בשנים האחרונות כפופולריות בקרב הצעירים האמריקאים שאנחנו מתוסכלים אבל חופשיים, מכירים בערך האלימות אבל לא משתמשים בה ושמים זין על העולם ועל כולכם) ויותר מכל משתמשים היטב בנוסחה המוסיקלית שצמחה מאותם ימי "נוורמיינד" של ראשית העשור: משפטים קצרים, תרים ותרודים על רקע רוקי ומתוח של באס וחופים עם התפרצות דיסטורשן ופזמון הימנוני מיד אחריהם. יותר מ־8 מיליון עותקים מ"סמאש" כבר נמכרו וקשה להתפלא שזה מצליח. הנגינה שלהם היא סופר מקצועית, והלחנים מרבקים והסאונד הוא מתוספס, אבל ההקלטה נקיה – בריוק, אבל בריוק, אחד הדברים שהפכו את "נוורמיינד" של נירוונה להצלחה כל־כך גדולה.

אבל כדי להיות "נירוונה החדשה" לא מספיק להיות דומים לנירוונה. נתוני הפתיחה של האופספרינג שורטטו בריוק רב כל־כך, שכמעט גרמה שמדבר בלהקת בנות שהתמצאה מתוך מטרה מסחרית מובהקת. כשנירוונה הדדה אל תוך נבכי העיניים שכבר התרגלו להזות באמטיי זו היתה הפתעה. מי שצפה עד אז בערוץ הזה, שמע רק נירוות דברים כאלה, בעוצמה כזאת, ולא סתם זכרה אותה תקופה כמהפך. מאז שנירוונה וצאצאיה הפכו לסטנדרט בעולם הפופ, אין כל חדש בלהקה כמו אופספרינג. הם פשוט הולבשו על הנוסחה הכי מוכחת ובדוקה של הקהל שהתלהב מנירוונה, שהפך, בעצם, לקהל מיינסטרים. יותר מזה הלהיט הכי גדול שלהם, "סלף אסטים", במעט גנוב אחד לאחד מלהני הפומנים של "עריק כמו רוח נעורים" ו"ליתיום" – הלהיטים הכי גדולים של נירוונה. הטקסט שלו הוא פרפרזה מקוממת, כמעט ילדותית, על בריית המשפטים של "ליתיום" ו"חייב להסתלק". השיר הבא שובבות הוקליטים ותציא כסינגל לשוק, ושעליו היא בנה שיעיף את מכירות האלבום אל מעבר לקו האופק של 10 מיליון העותקים, מרשאל, באופן לא חוקי כמהבן, מ"אחות נערה", אחת הקלאסיקות הנירוונגיות.

אבל בגנבים מוצלחים כבר נתקלנו. עם האופספרינג קשה להודות. פומנוי רוק גם כשהם הימנוניים, לא חייבים להיות מחצנים בצורה בהמית, כמו הגישה שהם מאמצים לעצמם. נקודות התרפה של הקהל אליו הם מכוונים מצומצמת בהרבה ממה שהוסבר קודם. הם פתים ישירות אל הביוזים והבטהאויות, שני הילדים המצויירים רפי השכל, שהאס.טי.יי הפך לאלילים בין־לאומיים ושמה שמביע את עולמם הם הימנוני רוק אגרסיביים עם תוחפשת רעה, באלה שנכתבו במיוחד לילדים כמוהם, רק מתוך הידיעה שהם ירוצו לקנות אותם.

האופספרינג, להקת בשיא תנופתה, מייצגת יותר מכל אחד אחר בימינו את הגישה המסחרית של הרוק שמתיימר להיות מרד, אמנותי, שמתיימר לייצג את הנפש של הצרכנים שלו, אבל נכתב מתוך נוסחה. "סמאש", האלבום של האופספרינג, גירסת הפלסטיק של נירוונה, הוא ממוד מיוחד, בעצמו לא חוקי שהוליך את עצמו מתוך עצמו ואל תוך מיליוני דרעות פתוחות. ■

קוביין. הגראנג' היה רק כלי בידיו של כותב שירים מפוצץ מכשרון

אופספרינג. מרגים ישירות אל הביוזים והבטהאויות

בולים / אריה לינדנבאום

"עבודה משחררת" – בחותמת אוסטרית לשיחרור מטהאוזן

השבוע הגיעו אליהם שתי חותמות אירוע חדשות מאוסטריה, באיכותן של קודאנו לביא בלאר מתל־אביב. שתיקן הוקדשו לציון סיומה של מלחמת העולם השנייה ושיחרור ממחנות הריכוז. האחת הוטבעה ב־5 במאי 1995 ובאה לציין מלאות 50 לשחרורו של מחנה מטהאוזן על־ידי האמריקאים. האחרת, הוטבעה ב־7.5.95 ומראה שער מחנה מטהאוזן עם הכתובת המעודדת חלולה "עבודה משחררת" כפי שהיתה בשערי כל המחנות. החותמת זו הוטבעה בסניף דואר בווינה, עם אותיות "KZ".

החותמת שהוטבעה ב־5 במאי היתה בסניף דואר מיוחד שהוקם זמנית במחנה מטהאוזן ודברי דואר "דשום" סומנו שם גם בתווית עם השם "מטהאוזן" (ראה צילום). בחותמת זו מופיע גם כיתוב בגרוסה "שלמתע אין עוד דואר ממך..." פסוק רב משמעותי לכל כלואי מחנות הריכוז.

מחנה מטהאוזן היה באוסטריה העילית ליד הדנובה, לא הרחק מן העיר לינץ. הוא נודע כמחנה ריכוז קשה במיוחד והרס עברו כ־350 אלף בני אדם. בני לאומים שונים, אך רבים הין יהודים שהיו פזורים ב־58 מחנות משנה בסביבה של מטהאוזן.

המחנה הוקם כבר ב־8 בספטמבר 1938, תחילה לאסירים פוליטיים.

באיטליה – חזון העצמות היבשות

גם איטליה השתתפה בהנפקות בולאיות לציון סיומה של שואת אירופה ולפחות פרט אחד הוא ולבנטי לאספני יהדאיקה.

ב־4.5.95 התקיימה תערוכת בולי שואה, באחת הערים בצפון הדואר איטליה הטביע חותמת אירוע מיוחדת.

המארגנים הנפיקו גלויה מאוירת, המראה את הכתובת המודעת מספר יחזקאל עם חזון העצמות היבשות "לכן הנבא ואמרת אליהם... הנה אני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם על אדמת ישראל". (יחזקאל, י"ז 12).

האבן, מקומה של הגלויה והחותמת האירוע, היוראיקה.

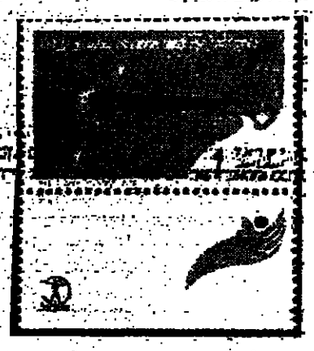

בול למשחקי המועל ה־15

למשחקי המועל ה־15 הנערכים בכל ארבע שנים בצפי השנה בול בדרך בלבד. כינוס המועל הראשון נערך בשנת 1928. זה היה מפגש ארצי של כל חברי המועל. שערכו תחרויות ספורט במשך 3 ימים. עד קום המדינה נערכו ארבעה כינוסים.

ספורט בינלאומי, והשתתפו בהם טובי המסורטאים בעולם.

בשנת 1985 החולט לשנות את השם מכינוס המועל למשחקי המועל, שם המבטא בהצלחה את מהות האירוע.

משחקי המועל נערכים שנה לפני המשחקים האולימפיים, והם משמשים הכנה טובה לספורטאים ומסייעים להחינה כושרם וכושלתם.

המשחקים מוכרים על ידי התאחדויות הספורט הבינלאומיות, ונכללים בלוח האירועים שלהן.

הכל דנאל משחקי המועל הם מוקדש לעניין שישראל משתתפת בהם, ענף הקיאקים, שמקורו במדינת ישראל הוא בעמק הירדן, הוא ענף המודר לשכבות שונות בארץ.

הבול בערך נקוב של 1 ש"ח, עוצב בידי חיימי קינקובין. הבול יופיע ב־7 ביוני 1995.

בנתניה – מקם הופעת בול

מקום רב משתתפים היה השבוע באחר הנצחה לחללי חיל הדימוש לרגל הופעת הבול עם אגרטת חלל חדיל. במעמד המשפחות השכולות ואורחים רבים הצג הבול בהגדלה ענקית, פרי מכחולו של אשריר מירב.

אחר ההצנחה לחללי חיל הדימוש נמצא בתביה, המאמצת את החיל, סמוך לבית "יד לבנים". האתר כולל קיר זיכרון עליו חרוטים 587 חללי חיל הדימוש, מצבת זיכרון בצורת חצובה עליה קטע משירו של משה מבנקין ונר זיכרון מצריח של טנק.

בולי טרנסניסטריה – ליודאיקה

כפריט אקטואלי, במלאת 50 לסיומה

ומבטריה שלא נרצחו בזמן הלחימה. חבר הכנסת לשעבר י. ארצי הזכיר פעם שטרנסניסטריה היתה הארשוויץ של יהדות רומניה ובסרביה. הטרגדיה היתה גדולה וטרנסניסטריה היתה הקבר בלי מצבה של עשרות אלפי יהודי רומניה, בסרביה ואוכלוסיה, שפגעו ממחלות, רעב וקור. לפי נתונים הומתו שם רבע מיליון יהודים.

הדואר הרומני הנפיק ב־6 באוקטובר 1941 4 בולים עם השם טרנסניסטריה על הבול, בפני הבול היה הנסיך הרומני דוקה והדה ששלט באוקראינה לפני מאות שנים (נימוק טוב לשלוט על טרנסניסטריה).

הבולים היו בתוקף בטרנסניסטריה כ־3 שנים, משך הזמן שהיו שם מחנות ריכוז עבור המגורשים היהודים שהשתמשו בהם. עם התקדמות הרוסים נסוגו הרומנים מטרנסניסטריה והפסיקו להשתמש בבולים.

דן גלילי

בולי טרנסניסטריה – ליודאיקה

כפריט אקטואלי, במלאת 50 לסיומה

אמנות / א. לינדנבאום

230 יצירות אמנות במכירת "מצא"

הראשונה במכירות קיץ 1995 תהיה, כפי הנראה, המכירה של חברת "מצא", שתתקיים ב־25 ביוני 1995, במלון "השרון" בהרצליה. את המוצגים יוכלו לראות בין ה־17 ל־25 ביוני, במלון. מרטי פלד, מנהל המכירה מסר, שבמכירה הצפויה יוצעו כ־230 יצירות אמנות במחירי הזעקה בהיקף של כ־1.3 מיליון דולר.

לדעתו של פלד, זו מכירה מאוזנת מאד, שכן יש בה יצירות ברמות מחיר שונות, החל ממאות דולרים ועד עשרות אלפים. המרכז נבלל במכירה גם יצירות אמנות עכשוויות כמו של לאה ניגל (בעלת פרס ישראל 1995) רפי לביא, דוד ריב, גרשוני, אדי ליפשיץ, קפרמן, הרצבנסקי ואחרים.

במכירה יוצגו גם יצירות שנמסרו למכירה על־ידי מוזיאון תל־אביב.

בסך הכל מספר האמנים שיצירותיהם יוצגו במכירה של "מצא", מתקרב למאה, מהם כאלה שמיוצגים ביצירות בודדות ומאלה שמיוצגים ביותר.

מרסל ינקו, מאבות תנועת "דדא" הוא בין המובילים במספר היצירות, והפעם יוצגו 10 מיצירות ינקו. כ"ל מהם נוסמן ויטל ברנר. אחריהם משה קסטל ויחזאל קריזה – 7 כ"א ראובן רובין – 6 ליאו רזם, ציונה תגר, סטמצקי חרצקי – 5: אברמוביץ, אדלר, מאירוביץ, לאה ניקל – 4 כ"א.

להלן כמה דוגמאות מחירים:

מראים קסליבר, פרחים, שמן על בד מ־1938, 75 × 60 ס"מ – 150 אלף דולר. "להזויב בלום – שמן על בד, "כיסא ויינגוף", מ־1950, 60 × 49 ס"מ – 12 אלף דולר; יוסל ברנר "יוקיר האדום ביש", 89 × 89 ס"מ, שמן על בד – 15 אלף דולר; "קליזמרים", 61 × 81 ס"מ – 10,000 דולר; מרסל ינקו, שמן על בד, "אמות מרבר" מ־1970, 50 × 70 ס"מ – 15 אלף דולר; עידם של ינקו, אקוורל, 20 × 27 – 200 דולר; מנה בייק, "פרחים", שמן על בד, 30 × 22.5 ס"מ – 14 אלף דולר; "מרוץ סוסים" של מאנה כץ, שמן על בד, 45 × 61 ס"מ – 16 אלף דולר. רפי לביא, "קומפוזיציה" מ־1987, 3,500 דולר; מ. לבנון – "הרי אילת", שמן על בד, 81 × 114 ס"מ – 12 אלף דולר; אייזה לובין – "נשים בשדרה", שמן על בד, 60 × 81 ס"מ – 10,000 דולר; אורי ליפשיץ, "תחרות אופניים", שמן על בד, 146 × 114 ס"מ, – 6,000 דולר; מאירוביץ – "דמות אישה ופרחים", שמן על בד, 60 × 100 ס"מ – 8,000 דולר; משה מקרי – "דמות אישה", שמן על בד, 80 × 62 ס"מ – 10,000 דולר; לאה ניקל – שמן על בד, מופשט, 50 × 65 ס"מ, – 7,000 דולר; אביגדור מטמצקי – "ללא כותרת", אקוורל, 69 × 48 ס"מ, 1,800 דולר; יוחנן פימנן – "שקיעה", מ־1971, שמן על בד, 30 × 16 ס"מ – 4,000 דולר; פרנקל – "צפת" שמן על בד, 80 × 64 ס"מ, מאוסף האמן 10,000 דולר; פרסמן – "השדרה" מ־1954, שמן על בד, 50 × 38 ס"מ – 15,000 דולר; מ. קסטל – "עמוד ארכאי מבראשית", שנות ה־50, בולת וטכניקה מעורבת על בד 100 × 48 ס"מ – (הופיע בקטלוג ספרדי במלאת 500 לגירוש ספרד) – 20,000 דולר; ראובן רובין – "אביב בעין כרם", שמן על בד, 55,000 דולר; אקוורל של רובין, 8,000 דולר; מתם גוטמן – "צמתים", גואש 32 × 47 ס"מ 5,000 דולר.

במכירה יש, כאמור, גם יצירות במחירים עממיים יותר, ברמה של מאות דולרים.

מרסל ינקו – "אמות מרבר" – מחיר הפתיחה – 15 אלף דולר.

ראיה לובין – "נשים בשדרה" – 10,000 דולר.

תרום דם
ותציל
חיי
אדם

שחמט / רונן הרצבי

שחמט בארץ

ביום ו' 12.5.95 נערך הסיבוב האחרון בליגה הלאומית. הסיבוב נערך במרוכז בבית הגימלאי בגבעתיים כשקבוצת הפועל גבעתיים בראשות מר בקי מארחת את כל הקבוצות הליגה הלאומית לסיבוב מרוכז לאחר ברכות של ס. ראש עיריית גבעתיים והנעץ מגן הוקרה למר ב. פשר על 42 שנות פעולתו בשחמט הישראלי החלה התחרויות מרתקת בחלקה אשר רק ברקות הסיום נקבעה הקבוצה האלופה לשנה זו בהפרש של ½ נקודה — בעקבותיה שלש הראשונות הם:

1. אליצור פתח תקוה
2. מועדון השחמט באר־שבע
3. הפועל ראשון לציון א.

בליגה קלה זו השיגו כותב שורות אלו ציון 2 לרב אמן ביחד עם א. ולדיסלבר מבאר־שבע וכן השיגו 2 שחמטאים נוספים ציונים לאמן בין לאומי.

בסוף שבוע זה יחלו תחרויות הפרס הגדול בשחמט במועדון הנוער ביכורי העתים בת"א.

תחרויות אלו יתסייגו בסוף שבוע הבא באותו המקום.

בתאריך 4.5.95 תחל במועדון אס"א תחרות בינלאומית חזקה (קלגורזב 10) בהשתתפות 10 שחמטאים מהארץ והעולם התחרות היא בת 9 סיבובים.

פרסים ופרשנות נלחת אודות הליגה הלאומית הישראלית יובאו במדור זה באחד השבועות הבאים.

שחמט בעולם

בתחרות האזורית (לאזור ישראל) אשר נערכה במקדוניה ניצח רב האומן זורב אומיאיפרשוילי (גרוזיה) לאחר שצבר 8 נקודות מ־11 משחקים ללא הפסד, אחריו רב האומן הישראלי בוריס אלתרמן שצבר 7.5 נקודות גם ללא הפסד ולאחריהם רב האומן מבוסניה, קוראיצה שצבר 7 נקודות מ־10 משחקים. שלושת הראשונים עולים לתחרות הבינאזורית ושוב יש לישראל נציג בתחרות זו. שאר התוצאות: מקום רביעי – סמירין (ישראל) 5.5 נקודות מקום 5־7 דיזוארביץ' – (בוסניה) מילוב וסוטבסקי (ישראל) 5 נק', כ"א מקום 8 סלנוביצקי (מוקדוניה) 4,5 נק' 10־9 ולציץ (קרואטיה) וקולרוב (מוקדוניה) 3.5 נק' כ"א מקום 11 יאקימוביץ מוקדוניה 2 נק'.

בתחרות בטראפל (Ter Apel) אשר נערכה כבר שנה שנייה במתכונת של 6 שחקנים אשר ממוצע מר כושרם יוצר קטגוריה (בין 2625 ל־2630 השנה 2627.5) ניצח השנה הבוסני איבן מוקלוב לאחר שצבר 3 נקודות מ־5 משחקים: שאר התוצאות: 2־5: אנדרסון אולף (שחזר לפני כשנה וחצי לשחמט) אראמס מיכאל, יפשין ולאדימיר, והאן ולי לוק 2.5 נקודות כ"א (התחרות הזו מרוכזת ברדר כלל בתוצאות תיקו). 6: דאוטוב רוסום 2 נקודות. כעת למשחק נאה ומשכנע מאוד של קארפוב מתחרות לינארס 95

לבן: זואל לאייה (צרפת) שחור: קרפוב אנטולי (רוסיה).

1. ד4 פ6 2. ג4 ה6 3. פג2 רב4 4. מהג3 00 5. א3 הפ 6. מהר ב3 7. רה5 רב7 8. ה3 ד6 [בלאסיפאלמאס 24 שיחק קרפוב 8... ג5 והפסיד בסופו של דבר ללאטיה. 9. ו3 פבד7 10. רד3 ג5 11. פה2 צג8 12. מהב3 [במשחקו נגד פסחיס בשנת 92 נסה לאוטייה מה3 ללא הצלחה מרובה המשחק נמשך 12... ה6 13. רה4 בד4 14. הר4 ראג 15. צג1 ד5 16. ב3 דג4 17. בג4 ה5! [השחור עומד טוב מאוד. 12... ה6 13. רה4 ג3 14. ה3! ד5 15. ג5 [15. 00 רב4 16. רג4 פבה3 17. מהר3 רד5 [השחור בסדר] 15...ראג8 16. ראג6 צב7 17. רה3 בג5! [הקרבת טיב מצויינת לשחור יותר מתמודה מספקת עבור הסיום] 18. רה2 מהר 19. מהג3 [מקבל חייל 3' חופשי ופותח את האלכסון אפ־ה1] 20. רד3 20. רה5! ד4! 21. מהר2 פה 00.22 מהב6 [הלבן בצרות] 20... הר4 21. פה4 צה8 22. מו1 [22. פה2 ד4 עם פה פרז לביא] 22... מהב6 23. פו1 ד4 24. מהר2 פה5 [כעת ללא ספק ניתן לראות כמה טוב ויעיל היה רעיון השחור] 25. צה1 צה6! 26. רב1 [אסור 26. מר2 בגלל מהב2] 26... רב7 27. מר2 [27. ראב חייב להישקל מרצינות] 27... ד3! [השחור עומד במעט יכיר] 28. צה1! ג4 29. מו3 [אסור 29. פה3 בגלל 29... פה4! 30. מה3 [30. מה4 מפסיד מייד ל 30... מהר8 31. מפ3 ה1 32. מה6 זה5 33. מת צה6! וכאן על 34 צב5 זוכה 34... מו7 ועל 34. מה4! זוכה 34... מה6!] 30. פו1! 31. ז3 רג8! 32. צה4 מהג5 33. [ריאגרמה 41, בעמדה זו מוצא קרפוב דרך יפה מאוד לזכייה כפרייה] 33... פו1! 34. צפ5 צה2 35. מהג1 פב2 36. מהפ ד5 37. הר [לא עזר 37. מהר מהמה 38. המה צב2 והאיום צר: עם גר גורם לבן קשיים בלתי ניתנים לפתירה] 37... צב2 38. צה1 מו2! 39. מה3! מהמה 40. המה [40. מ:מה צר! כבמשחק] 40... צר! והלבן נכבע שכן לאחר 41. צב2 ג3 לא ניתן לעצור את רגלי השחור. משחק ממש מצויין של קרפוב.

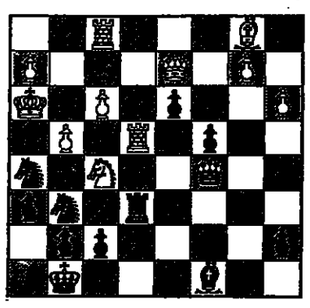

חירום

ליום שישי 19.5.95

תורנות בתי מרקחת

תל־אביב
בוק – דבוסינסקי 109 פינת רמז – 6046682
פארבוקס – יחזה הימית 61, יפו – 6822973
ירושלים
שטראוס א' – אביגדורי 3 – 706660
חיפה
דרך הים – דרך הים 209 – 371472
פתחתקוה
פיק־עבים – חוון איש פינת בודקין – 9305051
רמת־גן
רמת־יצחק – שד' ירושלים 96 – 6777506
בת־ים – חילון
קפ"ח – קדושי קהיר 20 בת־ים – 5004141
חדר – סוקולוב 70 חולון – 5042433
רחובות
ורדה – טשרניחובסקי 67 – 451449

ליום שבת 20.5.95

תל־אביב
גרוסו – שינקין 27 (פינת יוסף תבשיא) – 5284791
אחוה – ויזנגוף 165 – 5224717
אחוה – ויזנגוף 165 – 5224717 – מצ"ש
גרוסו – שינקין 27 (פינת יוסף תבשיא) – 5284791 – מצ"ש
ספרפארם – ארנשטיין 40 רמת־אביב – 6413730 (עד 24.00)
ירושלים
לאומית – בצלאל 26 – 248743
מגמר פארם – הר הצופים – 869744 – מצ"ש
חיפה
מכרה – מכרה 30 – 665806
פתחתקוה
מור – אורלוב 77 – 9341507
רמת־גן
רשי – רשי 13 – 7510971

בת־ים – חילון
מזור – חביבה רייק 20 בת־ים – 583360
רחובות
כללית – רמז 8 – 445111

טיפול נמרץ לב

- לב 1 – שיחות 24 שעות – 03־5618791
- שחל – 03־5625555
- נמל"ש – 4224–022–177, 03– 5757788

ניידת טיפול נמרץ

- אשדוד 08־551333
- בית־שמש 06־587223
- בת־ים 03־5511111
- הרצליה 09־541333
- הדרה 06־322333
- חיפה 04־512233/4
- טבריה 06־790111
- ירושלים 02־523133
- כפר־סבא 09־33222
- כרמיאל 04־988555
- מבשל העמק 06־540062
- מעלות 04־979333
- נהריה 04־823333
- נצרת 06־573335
- נתניה 09־625333
- עכו 04־912333
- עפולה 06־593334
- פתחתקוה 03־9311111
- קריון 03־344442
- קריית־ביאליק 04־761062
- קריית־שמונה 06־944333
- ר"ג, נ"ב, גבעתיים 5793333
- רחובות 08־451333
- שדרות 051־897074
- תל־אביב 03־5460111

מרפאות עיניים

תל־אביב
- ויזנגוף מכבי שער 3 או 5 טל' 294869, 03־285822
- טיפולי חירום בבי"ח אסותא – טל' 5201515־03, 5201432/1־03. בפ' 24. גם בשבת חג.
- טיפולי חירום, בי"ח איכילוב, תל־אביב. שר חצות (כולל ש"ש־ראשון). 03־5456696.
- תורנות 24 שעות – ה' באייר 20 (כבר המרינה) טל' 254397; 03־452173; יחודה המכבי, אינוטית 03־5449911, מנוי 4318.
- יפו: יפת 99, 13.00־09.00, 16.00־02.00, טל' 864256.
- בני־ברק: ויצמן 12, טל' 324547 אינוטית 5193193 מנוי 3743.
- ירושלים: צפת 23, טל' 251794, 02־253767.
- בי"ח משגב לדך – טל' 02־633708, 16.00־08.00, ד' 19.00־08.00.
- בת־ים: מרפאת שיניים לטיפולי חירום – קניון בת־ים רח' יוסטל טל' 5531505 – 24 שעות ביממה.

נפגעי אלימות

- סיוע לקורבנות אונס: ת"א (24 שעות) 03־234819. ים 02־514455. חיפה 04־382611. אילת 059־31977.
- רצ"ר – לנשים מוכות – טל' 5461133: טל' 08־550506 – 24 שעות – 02־514111 – 07־376310.
- מסל"ן – קו פתוח לנשים – נפגעות אלימות מינית – מרכז סיוע לנשים בנגב. 12.00־08.30, 19.00־16.00 טל' 057־74907.
- אור אחות – למען נפגעי אלימות שוטרים והתעמרות, בתוך האגודה לזכויות האזרח בישראל. טל' 03־663162/3.
- נעמת – ייעוץ בבעיות אלימות במשפחה, א"ה, 9־16, 03־231675, 03־235922.
- מכונים אנונימיים (מ.אי"), מידע תמיכה וסיוע 03־5131046 24 ש'.
- זכויות הגבר במשפחה. 24 ש'. 04־322003, 04־256417, 03־378572.
- האגודה לזכות הילד: 03־6961070, 03־6956763.
- האגודה לנפגעי תקיפה מינית. טל' – קו חירום 6850041 קו גברים 6850036

תחבורה

- קווי אוטובוס "דן" טל': 03־5614444.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי "דן" טל': 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

עזרה רפואית ונפשית

- ער"ן, עזרה ראשונה נפשית. ת"א 03־5461111, לילדים ולנוער 03־6961113, ים 02־610303. קו בוקר אוטומטי 03־5375555.
- "אגד" – טל': 03־5375555.
- תנאי נסיעות מוסדות, תקליט: 03־9731111
- מודיעין גמל התעשה: 03־9712484
- רכבת ומני נסיעה ותעריפים באמצעות "טלמסר" טלפונים: 04־303133, 03־5652200.

בידי בראשי עבודות עפר, פיתוח, תשתית וכבישים (1887) בע"מ

הודעה

בדבר אסיפה כללית שנתית

ניתנת בזאת הודעה על קיום אסיפה כללית שנתית של בעלי המניות בחברה ביום 12 ביוני 1995 בשעה 16.00 במשרדי החברה ברחוב פרבשטיין 18, ירושלים.

על סדר היום:

1. אישור דו"ח המנהלים ואישור הדוחות הכספיים של החברה לשנה שנסתיימה ביום 31.12.94.
2. קביעת סכומי תגמול השנתי ותגמול השתתפות לדמצים.
3. מינוי דירקטורים לדירקטוריון החברה וקביעת שכרם.
4. בחירה מחדש של רואי חשבון של החברה וקביעת שכרם.
5. שונות.

בעל מניות רשאי להצביע אישית או על ידי מיופה כח החברה תהא רשאית שלא לאפשר למי שלא יפקיד יפוי כח תתום לא יאוחר מ־48 שעות לפני מועד תחילת האסיפה להשתתף ולהצביע באותה אסיפה.

אם כעבור מחצית השעה מהמועד שנקבע לאסיפה לא יימצא מנין חוקי, תדחה האסיפה בשבוע אחד ליום 19.6.95, באותה שעה ובאותו מקום ובאם באסיפה הנדחית לא ימצא מנין חוקי תוך מחצית השעה המיועדת, יהוו שני בעלי המניות הנוכחים בעצמם או על ידי באי כוחם מנין חוקי.

בפקודת הדירקטוריון
דליה בראשי
מזכירת החברה

לדוד אבידן, בלכתו מעימנו

רפי וייכרט

"יב וא אלי, בוא אלי, אמר העץ./היצמד בחזקה. שכוח הכל./יש זריצ'אהבה על גזעי. אני מנוסה. אני אלמד./שורשי יחבקו את מותניך. עלי יחפו עליך./אגרש מבאן את הציפורים ואת הקופים./כלי שלך", אלה דברי העץ שעימו יתמזג בבוא יומו האדם החי כפי ששמם נפיק אבידן בשירו המפורסם 'אהבה וגטאטיבית' בקובץ 'שירי לוך'. זהי ההזמנה ששומע האני באוזניו כל עוד הוא חי אבל מנסה לחמוק ממנה, להתעטף עימה, להסיל בה ספק, להציב את חייו אל מול הזיבוק ה'אחב' של העץ שזומם על חייו. וכך מתפתח הדיאלוג'מאבק בין האדם לעץ: "אני מהסס, אמר האיש./אתה תתבבר, אמר העץ./יש לי פקלות, אמר האיש./יש לי תשוכות, אמר העץ./אני בייר, אמר האיש./אני חי לעד, אמר העץ." ('משוח בשביל מישהו', עמ' 142).

יהיה זה בנאלי לומר כי שירתו של אבידן עסקה בזמן שכן אין שירה שאינה עוסקת בדרכים שונות בתימה גדולה זו. ובכל זאת מקרב בני דורו כולם – מעמיתי חך ועד דור, סיון, בדשאול, ברנשטיין ואחרים (למעט רן פגיס) אין משורר שהיה כה רדוף על־ידי מושג הזמן. הזמן התפרק בשירת אבידן למיגוון רחב של עיסוקים והיה, בעצם, הנושא המרכזי של יצירתו. החל בשירים מוכרים וידועים כמו 'הרוטות ממריאים לאט', בו מקנן הקץ בכל אחד מבתי השיר והעיר נוסטר בזמן אפס, סטטי ומשמים, בתוך אור לבן ומוחלט. או בשיר לפי ת.ב. אליזט 'בעניין אהבתו האמלצה של ג'. אלפרד פרופרוק שאותו חתם אבידן במשפטים: "...ושם אנחנו, בפישוט רגליים,/לקול ליחוי רחוק של מנגינת־ביניים,/נמוג את שפתיהן עד שנטבע." (שם, עמ' 39). עבור הדך תשוחזותיו מלוויין ריגול וכלה בשירי הרקע למלחמת המפרץ (למשל, 'הביתוי הטריטוריאלי וביתוים אחרים').

מכאן נבע עולמו השירי העשיר והמגוון שעסק בעתידנות, בסמנטיקה ובסמיוטיקה, בבלשנות, בקולנוע, בפילוסופיה, בכחר הארץ, בקוסמוס ובנסיונו של הגוף האנושי להתגבר על מכשולי הזמן והתמותה. כל הכלים הלשוניים והמושגיים הוכשרו אך ורק לשמה של מלחמה זו, מלחמתו של הנמר הצעיר בסתיו הקרב. זה היה נסיונו הדרוראי של אבידן לא להיות מרחוי, אלא חי־חי ולעד. הדיאלקטיקה הסבוכה שילבה בשירת אבידן, וכנראה שגם בחייו הביוגרפיים שהתמזגו לא פעם עם שירתו, בין תרדת מוחץ ומאבק בו לבין הכמיהה אליו. באחד משיריו היפים ביותר, מעין סיכום־ביניים של קורות חיים, מביע הדובר את רצונו למות אך בכל אחד מהבתים יש מי שמשהה את מותו. כפיתוח העזה, החורדת ומופיעה בפתח כל אחד מבתי השיר, צעקתו והעניין הרב שהוא עושה ממותו נפגשים בשורות האחרונות, בפואמה, עם ארישותו של מלאך המוות, שעבורו מות הפרט הוא עניין שבשיגרה. הנה השיר במלואו:

carriculum vitae

"אמא, אני רוצה למותו"
קרא האיש באמצע שנותיו.
הדאות היתה טובה באותו יום,
וקול אמו דשא אליו
מבעד לאזנה. בשול חרש:
"איזכולה להחזיר אותו
אלוהוך רחמי הישן, בני,
כי גדלת ביניתים, בני,
ובחוזק קר כל־כך".

"אבא, אני רוצה למותו"
קרא האיש באמצע שנותיו.
מזג־האויר היה אביך, ואביו
שדד לו מתוך הערפל המתוק:
"המלאך כבר החזיר את המאכלת, בני,
ואיני מכיר גרדם יפה ממנה, בני,
באחיד הרים, בצל אלה".

"סבא, אני רוצה למותו"
קרא האיש באמצע שנותיו.
הים היה פושר וגבהולי,
וקבו פזם לו מתוך הפיים:
"יש לי רק כרטיס בודד, נכדי,
אבל אומרים שאומרים, נכדי,
שמוך הנסיעה מרגיע כל־כך".

"אמצע שנותי, אני רוצה למותו"
קרא האיש באמצע שנותיו לאמצע
שנותיו באמצעשנותיו,
אבל אז כבר היה מאוחר מדי.
"צעד אלי דרך השנים",
הציע מלאך המות. "למה לך
להטריחך אנשים רבים כל־כך
בענין פעוט כל־כך בערב
יפה כל־כך?"

(משוח בשביל מישהו', עמ' 247־246)

כישרון הלשוניים של אבידן באו לידי ביטוי לא רק במיבנה הפסוק הזר, הכוטח המוחץ של שירין או בלשונם הפיגוראטיבית המיוחדת ובהברקות־השגיבה שלו. אבידן היה בראש ובראשונה משורר של צורות מגורות. במידה ובמיבה כחו היה תמיד כשהשיר היה ודוק, שקול ומובנת, הולם באגרוף מקצבי ששאב אנרגיות מהפואטיקות של שלונסקי, אלתרמן ופן וסוף אותן קרימה, בשילוב עם השפעת המודרניזם האנגלו־סכסי לעבר לשון ועולם חדשים, אבידניים. מי מאיתנו לא הכיר והוקיר את עצמתם של שירים כגון 'תקרית', 'יפוי כוח' הנפלא, או 'פרוסטרייה' שסיומו עוסק, כמובן, באופן אירוני בנושא המרכזי של שירת אבידן: "ואני מחכה לטוות הסוב/שיחלוף עלפני למקום אחר,/ואני כבר שוכח את הרוב/ואת המעט אינני זוכר." (שם, עמ' 651).

בדגים אלה, כשהאבל על מות המשורר עוד טרי בקרב ידידיו איני יכול שלא לצטט את הסונט הנהדר שלו, שבו

אהבת דוד

אמנים חברים קוראים שירה אל תוך הלילה לזכרו של המשורר דוד אבידן.
אגודת הסופרים מזמינה יוצרים הרוצים להלוק כבוד לדוד אבידן ולשיחתו לבא ולקרא כל אחד שני שיריו שיר של אבידן ושיר פרי עטו.
האירוע יתקיים ביום שני ה־22.5.95 משעה 20:30 בבית הסופר בתל־אביב. הרצאת פתיחה – גבריאל מוקד, מנחה – אורציון ברתנא.
המעוניינים יתקשרו לטלפון: 03־6919681

דוד אבידן בצעירותו. תצלום מ־1969

הוא צפה את מותו ותיעד בצורה מפוכחת את חייו הדיסאליים והדוחים ואת הקץ שנסגר עליו באותו ערב רוע שבו הוא אוחז:

מתוך 'שתי מרגמות'

בְּעֶרֶב רַע וּבְיוֹם מָתֹז
לַעֲנָנִים כְּמוֹ כַּדּוּר בַּרְזֶל
רָאִיתִי אֶת עַצְמִי פּוֹתֵאוֹם אוֹזֵל
לְאַט־לְאַט כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ לִי אָז

הַיְדִידִים הַמְבִינִים שֶׁלִּי
שֶׁלֹּא נָבוֹא אֲבָל אָמְרוּ לִי סְתָם
כְּמוֹ שֶׁהֵבִינוּ אֶת עֲבֹדוֹת מוֹתָם
בְּמַנְגָּנוֹן תְּפִיסָה אֶטֶם שְׁלִילִי

אֲבָל זָכְרוּ אוֹתִי כְּמוֹ תָמִיד
דּוֹהֵר קָדִימָה וְנָצַב עָמִיד
וְלֹא יוֹדֵעַ מָה יִקְרֶה מֵחָדָשׁ

וְאַחֲרֵיכֶם הַכֹּל נִסְגַּר אֵלַי
כְּמוֹ חֶפְצַת־מַלְכוּת מֵעֵלַי
וְאַחֲרֵיכֶם הָיָה כְּבָר מְאֻחָר

(ספר האפשרויות - שירים וכו', עמ' 86)

לפעמים, בתוך כל המכלול הגדול של מאות עמודי שירה שחיבר אבידן ושפע הרעיונות והמצאות הרעננות, נוסים לשכוח שאבידן אחראי גם לכמה משירי האהבה היפים של השירה העברית החדשה. על עובדה זו, כמדומני, עמד אדי ברנשטיין בערב המחווה שערכנו לדוד עם צאתו מבית החולים בשנה שעברה במועדון 'צוחתא' בתל־אביב. בחלק משירי האהבה של אבידן מתארת חוויה של ניכוד, של חוסר קשר בין בני הזוג (למשל, 'סיפור אהבים', 'דיבורים') ושל קשרים שהם רק על בסיס מיני (לפעמים נצלני) הכל מנקודת מבטו של המאצ'ו. אולם אבידן כתב גם שירים אחרים, אם כי לא רבים, שגילו רגשות אנושיים של קירבה חמימות. אלה צצו לפעמים דווקא במקום שבו ניסה המשורר להתחבש להם ולדחקם לשולי שירתו כגילומים מיוחדים של תולשה אנושית.

בתוך סופת המדבר שבה כתב אבידן את שירי מלחמת המפרץ מצא לנכון איש הסילים המילים להסתיר בסוף הקובץ סרט אינטימי מאוד, מפתיע ולא־אופייני לשירתו. בסרט זה, בעל סיום מסקני אופטימי, מתבונן המשורר בעברתו, הישנה בשעת בוקר. והנה מתוך דמותה מאירה אליו בבת־אחת הבנת החיים והזמן.

תצלום בוקר

בְּאֶמְצַע הַלֵּבָן שֶׁל הַשָּׁנָה
וּבְקָמִים הַנִּמְרָצִים שֶׁל הָעֲרָבָה
רָאִיתִי אֶת פָּנַיִךְ, יַשְׁנָה,
בְּמַאֲמָץ חוֹלֶף, מִתּוֹךְ חֲדוּת –
וְשָׁם הִבְחַנְתִּי בְּחִשּׁבּוֹן הַמִּסְתַּמֵּן
בֵּין הַשִּׂמְחָה הַמְתַחְתֹּנָה וְהַסַּנְטֵר,
מוֹחֵק וּמַטִּיט וְלֹא טוֹמֵן
אֶת הַשּׂוֹקֵעַ וְהַמַּקְנֵטֵר
בְּתוֹךְ הָעִגּוּלִים הַפְּנִימִיִּים
בִּקְצוֹת־רֵסֶס הַנֹּעֲלִים, הַתְּחוּכִים.
וְאָז, בְּבוֹר־אַחַת, הָיָה בָּרוּר,
שֶׁאֵין כְּמַעַט וְאֵין מֶחֱד וְאֵין דְּחִיּוֹת –
רַק צְרוֹד שֶׁל בַּצּוּעִים נִשְׁאָר צָרוּד
כְּדֵי לְבַקֵּעַ הֲלָאָה וְלַחִיּוֹת.

אבידן היה אחד מגדולי משורריה של השירה העברית החדשה. הוא היה מתרגם נפלא של שירה אנגלית ובעיקר התחבר מבחינת חוויותיו לעולמו של ת.ס.אליוט, שאותו משיריו הלביש בלבוש עברי מופתי (למשל, 'האנשים החלולים' ו'מארינה' שפרסמו בחוברות הראשונות של 'עכשיו' בשנות השישים). כן עסק אבידן בביזור, בקולנוע ובמחזאות, חיבר ספרי ילדים, הקליט את שיריו על גבי תקליטים וקלטות, הכל בדרכו האקספרימנטאלית והמעניינת. לא רבים הם המשוררים היודעים לבצע את שיריהם כמו שידע אבידן.

האמת היא שקשה לי להפריד בין דוד אבידן המשורר לבין דוד שאיתו דיברתי לא מזמן בטלפון על תוכניותיו לכתוב אוטוביוגרפיה, על ציפייתו לראות מבחר מקיף משיריו באנגלית עם הקדמה של ג'ון אשברי, על תוכניותיו הקולנועיות, על המצב בחוגים לספרות באקדמיה. דוד שערך סיאנסים בלילות בדירות תל־אביביות שונות והזעיק אותי בדגע האחרון להצטרף אל השולחן. דוד שתמיד התעניין במצבי הזמנמי הסיף לי בנימה משועשעת כיצד לנהוג עם נשים. דוד שעקץ בהומור משורדים ומבקרים בכידים וצעידים מתוך אותה חיוניות של עשייה ספרותית שדוכאה לאחרונה על־ידי הנרזפות שנטל. קיוויתי כי ערב המחווה שערכנו לו, לפי כשנה, שבו ראה המשורר את גילוי והערכה והוקרה כלפיו, דבר שאנשים אחדים זוכים לו בדרך־כלל רק אחרי מותם, יעמיד את דוד על רגליו. ואכן הוא עשה רושם שהתאושש. ישב בבתי קפה ופאבים, הקיף עלמות בדברי חיזור, כתב ביקורות ומאמרים, וחלקם שבנים להפליא. בשבוע שעבר הוכרע אבידן. גופו בגר בו ולבו נדם. שירתו החיונית והיחודית כל־כך תישאר איתנו תמיד.

(המשך בעמוד 2)

יעקב בסר משוחח / על "מכתבים לברגן בלזן"

עודד פלד: לפוצץ את ירושלים

עודד פלד, בספרך "מכתבים לברגן בלזן", בהוצאת "יתב" מהדב משני חלקים: שראמה – "מכתבים לברגן בלזן" ושירים בדדים הכלולים במחזור "כשיכתי".

אני רואה את כל אחד משני החלקים האלה כמחזור שירים שגיהם עוסקים באותו נושא.

"מכתבים לברגן בלזן" ראה אור לראשונה בהוצאת "עקר" בראשית שנות השמונים אי סוף שנות השבעים.

לא. זה הופיע לראשונה בהוצאה "הקיבוץ המאוחד" ב־78'.

איזה סיבה היתה לחדשים את זה עכשיו מחדש?

זה הופיע אז ב־1000 עותקים ולהפתעתי הרבה, למרות שבמבנו הספר לא קיבל שום ביקורת ושום התייחסות, תוך חמש־שש שנים הספר אזל. ומאז ועד היום, יש אלי כל הזמן פניות, בעיקר מצד מורים בבתי ספר ומרצים וסטודנטים באוניברסיטאות. והתחושה שלי, גם ממפגש עם תלמידים, שבחמש או עשר השנים האחרונות, הנושא יותר ויותר הדד למערכת החינוך.

ראיתי גם צורך לחזיר את שני מחזורי השירים האלה יחד, כי שניהם עוסקים באותו נושא.

החלק הראשון של הראמה הוא בעצם תיאור היחס של הבן, איך הוא מרגיש ביחס למה שקרה לאמא בברגן בלזן. מה הביע אותך לכתוב בזמנו את היצירה הזאת?

אני בא מבית מאוד טיפוסי, מהבחינה הזאת שהיה איזה בין קוד של שתיקה. לא דיברו על הדברים האלה. זה תמיד ארב כמו איזה צל שדד ברקע, שלא היה ברור מאיפה זה בא, ומה זה. רק בסביבות גיל 23 התחלתי לכתוב על הנושא, מפני שהוא הפיע אצלי בחלומות בצורה מאוד מחרה. פתאום אני רואה איזה סבתא שהולכת כפופה לכבשן הנאצים, עם הגב אלי, לא ראיתי מעולם תמונה שלה, או גם לא ראיתי את הפנים, אבל היה ברור לי שזאת סבתא שלי. ברדות תיל, צלבים בוערים בשלג, ואז נכנסתי לנושא, כי לפני זה, באמת לא היה לי שום קשר.

שני הדברים שלך היו במחנות?

לא. רק אמי. אבי הגיע לארץ ב־36'.

אתה שאלת אותה על מה שעבר עליה?

במהלך הכתיבה.

למני זה?

לא. לא דיברו על זה, לא שאלתי. בבית לא דיברו. בבית־הספר זה היה עוד שיעור בהיסטוריה והרצאה של המנהל שנוצלה לצרכים של אינדוקטרינציה פוליטית, כמו שאנחנו מכירים את זה. המעבר מיום השואה לזה שאנחנו לא ניתן לערבים לעשות לנו את מה שעשו לנו הגרמנים. אני לא חושב שבדור שלי אז, מישהו היה מסוגל בכלל להתחבר באמת לנושא. אבל תוך כדי כתיבה מצאתי את עצמי אומר לעצמי, שבאמת הגיע הזמן לדבר עם אמא ולשמוע ממנה את הסיפור. ואז התיישבתי לדבר איתה, והקלטתי את השיחה.

ומה הסכימה לספר לך את הסיפור?

כן.

לא שאלת אותה למה היא לא סיפרה לך עד עכשיו?

לא שאלתי אותה אבל איכשהו זה היה מאוד ברור. כלומר, זה חלק מהרצון המאוד חזק להגן על עצמה. ואני היום, דרך אגב, מאוד מכבד את זה. תמיד מדברים על "קשר השתיקה", והמלה קשר נראית לי מאוד לא נכונה. זה לא משהו שלילי, לא תכסים ומזימות. אני חושב שעצם העובדה שרוב ניצולי השואה לא מדברים על זה, אומרת שכנראה זו הדרך היחידה שלהם להתמודד. ואני מכבד את זה. ברגע שפניתי אליה, יכול להיות שהיא הרגישה יותר בטוחה לפתוח את זה.

בשורה התחתונה, איזה מסר אתה רואה במראמה? מה בעצם אתה רוצה לומר?

אני חושב שבמחזור שירים הזה יש דגש מאוד חזק על הסבל. הסבל כאיזה חוויה שבלעדיה אין מעשה אמנות. זאת אומרת שהסבל הוא כור היתוך הכרחי. עם רסיסים של תקווה בבתים האחרונים של הפרק הראשון מתחילה להסתנן איזה תקווה מעודפלת לעתיד יותר ורוד.

הסבל בברגן בלזן?

הסבל בברגן בלזן והסבל כמו שהוא נורש על־ידי הבנים, במקרה הזה אני. הבנים של אלה שהיו שם.

אבל הסבל של כותב המכתבים הוא לא ממש סבל, כפי שזה בא לידי ביטוי. הדובר בשירים שומע מוסיקה מאוד עכשווית, הוא חי ברחוב תרבותי מאוד מרכזי, מאוד ישראלי, אמריקאי בישראל. רק בעדיף הזה הוא אינשהו נוגע במה שהיה לחוותו בברגן בלזן.

המוסיקה שהדובר שומע היא לא במקרה מוסיקה של מראה באותו זמן השתמשתי בדוגמאות אמריקאיות כי עד כמה שאני זוכר, לא היו אז אקוויולנטים ישראליים. המראה הכעס והעצב, אולי זו תמצית הסבל; למי שלא היה שם, זה באמת בתחושה שיש איזה קשר גורדי, תרצה או לא תרצה, יש עליך שק כבד מאוד של הסבל היהודי.

נגד מי המראה?

המראה היא נגד הגורל אם אפשר לקרוא לזה ככה. ארצה או לא ארצה, נולדתי עם זה. עם הגנים של מי שהיה שם. עם צו הגורל הזה, שק הסבל הזה שצריך איכשהו לשאת אותו. זו בסוגן אמביוולנטיות גדולה. מצד אחד יש הגון הזרחות והגון אהבה עם מי שהיה שם. מצד שני, התנועה – אני לעולם הזה לא רוצה להיות שייך.

והמרולוג של האם הוא אותנטי, הוא מוקלט?

זה אותנטי לחלוטין. זה הוקלט. העברתי את זה לנייר מסרט הוקלטה כמו שזה. היה חשוב לי מאוד לשמור על אותנטיות משום שאת הוא מדברת. השאירתי את שגיאות העברית. הדבר היחיד שעשיתי, זה להכניס מדי פעם לוכסנים כדי שתהיה קצת נשימה, שזה לא יהיה ארבעה או חמישה עמודים של משפט אחד ארוך.

תוכל לומר לעצמך או לקוראים – מה הביטיון הזה עשה לך במי שמעצב את עמדותיו, את תפיסת העולם שלו? או אשאל את זה אחרת: אילו לא היתה אמך בברגן בלזן, הלא עובדת את השואה האם היית צומח אחרת?

זו שאלה שבאמת קשה לענות עליה. נוח לי מאוד להגיד שהייתי נשאר עם אותה השקפת עולם, עם אותן דעות פוליטיות. קשה לומר. מה שבטוח זה ש"הירושה" הזאת מאוד חידדה אצלי את המודעות הפוליטית, את ההשקפת הפוליטית. בקטע הפוליטי אני מאוד אימפולסיבי, מאוד רגשי. מצד אחד, קיבלתי את החבילה הזאת, מצד שני, היתה לי מנעה נוחדה של לגדול בשכונה מעורבת בחיפה. יהודים מכל הדתות, ערבים מוסלמים וערבים נוצרים...וילדים זה ילדים. קיבלתי את התפיסה שאין ואסור שיהיו מחיצות של לאום, דת, עדות וכדומה. בצורה הכי טבעית בעולם. ושני הדברים האלה לא הסתדרו. מצד אחד, אצל אמא צלב הקרס נתפס כאיזה אינקוויזיציה נוצרית, מצד שני, אני משוחק עם ילדים נוצרים. ומאז זה הלך והתעדר. היות שאני כל־כך מודע ומתבר לנושא השואה וכתב על זה, אני חושב שזה מאוד הקצין ומאוד חידד את ההשקפת הפוליטיות שלי.

המראה שלי היום היא לא רק על זה שאני בן לגזע של קורבנות, אלא על זה שהפכתי בתוקף המציאות הישראלית בם לגזע. אני לא רוצה לומר של תליינים, אבל של "מקרבנים". זה לא מתרגד לי. אני לא רוצה להיות – לא זה ולא זה. אולי אני אוסיף כאן עוד דבר אחד – משהו שאני לא יודע איך להסביר אותו – איך זה שאני לא מסוגל לכתוב מלה אחת על כל אותם דברים שהם באמת בנפשי מעבר לאידיאולוגיות ולעקרונות של מוסר וצדק, באמת בנפשי, מבחינה רגשית: העניין הזה של לדרוך על עם אחר. אני לא מסוגל לכתוב על זה מלה אחת, לא עם קישור לשואה ולא בלי קישור לשואה. זה יושב אצלי כל־כל חזק.

אין לך שחיי מראה נגד הכובשים?

יש לי דברים נוגעים לא נוגעים.

איך אתה מסביר את זה בכל זאת?

ההסבר היחיד הוא, שאני כנראה יותר מדי קרוב לזה רגשית וזה יותר מדי מרתיח אותי. אולי אם הייתי יושב כמה שנים באיזה מקום אחר בעולם. אתן לך דוגמה: בזמן מלחמת לבנון, כאשר הגרה היתה שקטה לגמרי, עוד לא היתה אינתיפאדה, היה מקרה, שאני לא יודע איך הוא עבר את הצנזורה והגיע לטלוויזיה: היתה קבוצה של חיילי מילואים שעברו בגדה, ומאוד שיעמם להם. נגמר להם לידות. בדרך שמש סתם. לקחו קבוצה של ילדים, הורידו אותם על ארבע ואילצו אותם לנבוח כמו כלבים ועשו להם מספרים על היד. זה פשוט עשה לי תראקדי במוח, יותר מכל סיטור זועה אחר שהיה מהכיבוש. ואני לא הייתי מסוגל לעשות עם זה שום דבר. הדבר היחיד שבא לי לעשות ברגע ששמעתי את הדיווח הזה בטלוויזיה, זה לבאת לרחוב, לקחת גיר ולצייר צלבי קרס. כלומר, אין מה להגיד על הדבר הזה. זה והחסבר היחיד שאני יכול לתת, איכשהו.

עודד פלד

אשאל אותך שאלה פרובוקטיבית; הרגשתה הזאת של מצוקת היות, המתאבדים של החמאס, זה לא מעורר בך תחושת הזדעה, זה לא משהו על גבול הקאביליזם?

זה מאוד מרגיז אותי. מאוד מקומם אותי. גם נגד זה אני חסר אונים. ההסבר היחיד שאני יכול לחשוב עליו, גם אם זה יישמע מכוער, זה שהפשעים של עצמי, הפשעים של האנשים שמסביבי, מטרידים אותי יותר. יותר מטריד אותי סיפור ברוך גולדשטיין.

"מכתבים לברגן בלזן" הלשון שלך היא פחות מפגרטיבית, הרבה יותר ריזיית, והרבה יותר ריזודית. ובשירים האחרונים גם במחזור "כשיכתי" הלשון היא פיגורטיבית, תמנית, יותר מטאפורית ופחות ריזודית.

קדם כל עברן בערך 15 שנה בין זמני הכתיבה של שני הדברים. והבדל הוא בזה שהסבל כבר לא עומד כמוזיה מרכזית או בלעדית כמו במחזור הראשון, ולצדו עולה יסוד היופי בעולם. בעיקר בבישוי שלו בטבע, בכפר וכן הלאה. הדרך שלי להתעסק עם הטבע, לא רק במחזור הזה, היא יותר אימאג'יסטית, לצייר תמונות. כך שמבחינות מסוימות, לפחות חלק מהשירים במחזור השני הם פחות אקספרסיוניים או אקספרסיוניסטיים ויותר פיגורטיביים. והבדל שני, דיברת על הכוח הדיוחדי במחזור הראשון, ניסיתי לפחות, לצאת בכל זאת מהגבולות היותר מצומצמים של האני והביוגרפיה האישית, ולגעת, עד כמה שאפשר, בהצב אנושי יותר כללי. יש כאן פחות מראה ודעם ויותר פיוס או השלמה.

אני מחזה בחלק מהשירים ביכשיכתי אלמנטים יהודיים, דתיים. זה הרשה?

לא. זה דבר שהתחיל לקרות במקביל להתחברות שלי לנושא השואה. ברגע שהתחלתי לחלום את זה ולכתוב את זה. לפני זה הייתי מאוד אנטי דתי, כחלק מאיזו תפיסת עולם אנרכיסטית. זה דבר שהלך התחזק עם השנים. בהתחלה זה היה מאוד אנטי יהודי. בתקופה מסוימת הסתובבתי עם צלב על הצוואר, תוך ידיעה ברורה שלאמי זה יעשה משהו נורא. היא ודאי לא הבינה מה זה באמת, המלחמה זה עניין נוגדי בשבילה. אחרי זה ירדתי מעניין הצלב לאט לאט. אני עד היום רואה את עצמי כאדם דתי לא במובן המסורתי של המשוג בשומר מצות, אבל אני אדם מאמין, ריליגיוזי.

לא רק במובן היהודי?

לא רק יהודי אבל המוקד הוא יותר יהודי, בהחלט. אני קורא הרבה בתנ"ך. יש בקרים שאני קם, אם אני מצליח לקום לפני הילד, ואני קורא בתפילת שחרית, זה עושה לי הרגשה מאוד טובה. אני מאוד אוהב את זה.

יש לזה קשר לנישואיך לבת רבי?

לא. זה מקרי לחלוטין. היא בת של רב והיא כפרדה. היא קיבלה את הענוש שלה, היא קיבלה אדם, אולי לא דתי, אבל אדם מאמין. וגם אדם עם זקן. אבל היא הבשרה מבין שנינו.

נישואיך ולידת בנך גרמו לשינויים בהרגלי עבודתך? בהרגלי העבודה לא. לידת הבן, בהחלט. זה אפילו לא עניין סבבי של זמן, אלא מנטלית. הוא כל כך מעסיק אותי, שמאז שהוא נולד קצב הכתיבה יותר איטי. הוא מתחיל לאט לאט להרוד לתוך השירים. אני מתאר אותו ישן לפעמים, כאיזו נגיעה...

לאחרונה, כך נאמר לי, כתבת מכתב לאגודת הסופרים על עזיבתך את האגודה. למה?

אני לא רואה שום טעם להישאר באגודה שקדאית לעצמה אגודת סופרים, בשלהערכתי, ולא רק להערכתי, כשני שלישים מהבריה, המחזק בידיהם לבין המלה סופר הוא מרחק שכין שמים הארץ. היום בראש האגודה עומדים אנשי ימין מבוקים. אורציון ברתנא, בדבר העוזר הראשון שלו בחוברת "שאוניים" שעון, פרסם דברים שהיה להם צלצול מאוד לא סימפתי.

למה אתה מתכוון?

אני מתכוון לאני מאמין שלו לגבי סחר הספרותי והתרבות העברית. שהיו מלה שאפשר להשתמש בה לבאר ולכסן. בעיניי, זה אקוויולנטי של סחר הנשים. תושבי זה שיוכלו להיכנס רק שירה וסיפורת של אנשים תושבי הארץ כתבי אומות אחרות. או של אנשים תושבי הארץ, כתבי ששת אחרות, מתרגמים לעברית, או של סופרים יהודים שחיים בארצות אחרות וכותבים בעברית. אני באתי אליה קצת לפני שהוציא ספר מבחר המכתבים של הון גוף שתרגמתי, הוא אמר, כי אין סמך שזה ממסך ספרותיה אמנותי אנושי ממדרגה ראשונה. אבל מה לעשות, הרגנזה לא היה יותר. אם אנשים כאלה שומרים בראש האגודה, איך לי מה לעשות שם.

את שאלותי במרתי. יש שאלה שאתה רוצה להשיב עליה?

הייתי רוצה שתשאל אותי, איך אני מרגיש עם כלה התעסקות בנושא השואה בכלל.

אני שואל אותך.

ליבוביץ אמר בזמנו, שהדבר הראשון שהיה עושה אחרי 67 זה לשרוף את הכותל המערבי. הדבר הראשון שאני הייתי עושה זה לפוצץ את ירושלים. בסדר, חשוב מאוד להחזיק מבנן מחקר ותיעוד וטעריה, אבל להחזיק מרוראה שמציג את שיא הזוועות האנושיות בתור כרטיס ביקור כלה נשיא של איזה רשבליקה בגנות שמגיע לביקור, אומרים לה – דגעו בא תראה מה עשו לנו במלחמה. ורק מזה, יש שם אש ותמרה. אש. תמיד מעלה אצלי אסוסיאציה לבית מקדש. בית המקדש הוא לא היה קיים אז, והיום יש בית מקדש למוות. התחלתי בכוונה ברוגמה הזאת משום שזה תמצית הזולי הזה, שאני לא יודע אם זו אובססיה אבל סיכוחה. המוכיחים היהודי הזה. אתן עוד דוגמה. מיטראן בא בחנו לכנסת לדבר על הנוכך לדבר עם הפלסטינאים בגין־באמת הנשבה־שלו, הכיר לו קדים כל אבו־משפט הראשון. הבריאה הבר הזאת הקטע הזה של – הם הלילה, לצ'ר שכאילו בעולם נגיעי־שלום. נגיעי־שלום אמרתי ורוצים להשמיד אותנו...צריך לצאת מזה פעם. כל הפחד הזה שאתה מרגיש אותו בכל המקומות ביחוד עם אנשים במערכת החינוך. מצד אחד כשנים האחרונות מתפשים ודרכים אחרות להעביר את הנושא הזה. זה לא שיעור בהיסטוריה. זאת לא הרצאה בפוליטיקה. ובאמת, בי נגיע מתחברים לזה יותר. אני מרגיש את זה. אני נפגש עם תלמידים. ויכול להיות שגם המסעות שעושים לפולין משפיעים. מצד שני, הם עדיין אותו דבר. שבא ישכחו. אבל היתה בין אלה שאמרו, תנו לנו יום אחד בשנה לשכוח. כל הסיפור, יום אחד שבו צריך לסגור את כל המסעדות, להחיר את כל הרגלים, לא להסיח לדבר על זה מהבוקר עד הערב, עם כולם ישכחו, הם וחלילה. יש פה דבר ומלחה שצריך לצאת ממנו. זה דבר שמשפיע בכל הנוגע בחיים שלנו, בייחוד בפוליטיקה. יש תקשרת שכל הנרשיים בעיתון, שרצה מלחמה עם סוריה. במשך שבוע, מקלוף הטיק־טימלים ועד הרמטכ"ל, כל אחד מחזה דעה עד שבסוף קם איזה איש מילואים, שהוא גם קצין מדיעים הארמי – על מה אתם מדברים? לא זו שום חייל. אין שם תרגיל של גיום מילואים. ואז העניין הזה בשכח לעוד כמה חודשים.

זה לא כל־כך שייך לשואה.

זה שייך למנטליות של הנרדה ולראיית הארץ כגטו. ולכן, מה שהגטו יותר גדול, ואם אפשר גם מעבר לירדן, מה טוב, אז הוא כביכול גטו יותר בטוח.

תודה.

פתיחתא

התייצבות השלושה

שלושה סופרים, לאו דווקא קיצונים – דויד גרוסמן, שולמית הראבן, מאיר שלו – התייצבו ביום ראשון בפתח ולתה של הממשלה בישיבתה השבועית, כדי למחות על הפקעת הקרקעות בירושלים. "אל תפקיעו את השלום" אמר השלם שנשאו בדיבתם. למיקרופון אמר גרוסמן, כי הגיעו מים עד נפש ועד גועל נפש. הם מחים, לדבריו, לא רק על ההפקעות, אלא על הטיפול בתהליך השלום עם הפלסטינים, שהוא תהליך רגיש, מורכב ועדין, ואינו מטופל בתור שכזה, עלידי מי שמטפל בו.

ההתייצבות בפתח ולתה של הממשלה היתה לא רק מעשה בעיתו, אלא גם חידוש באני בפשטותו. מאמרים כתבו סופרים לדבר, וגם הפגינו פה ושם. וכינסו עצרות והתועדויות, אבל, דומה, שכל המעשים הללו אינם כה ישירים וכה מרשימים כמו עמידה על סיפה של הממשלה, פנים אל פנים מול השרים הראשונים.

לא צריך להיות לשם כך אלימים או בלטים, אלא בראש הראשונה מתייצבים. איני יודע אם הדבר יעיל הפעם יותר משאר פעמים, אבל אין לי ספק, כי ישאיר את חותמו על הנוכחים ויחתכן שכבר תרם.את חלקו בהחלטה שקיבלה אותו יום הממשלה שלא יהיו עוד הפקעות בירושלים לצורכי מגורים.

למה הדבר דומה – לקבצן עני שאתה זולף על פניו ברחוב וגם אם לא הנחת דבר בכפו הפשוטה, אינך חש אשם או מושרד יותר מדי. אבל כאשר הוא מתרפק על דלת ביתך, ואתה מטילה בפניו, זה כבר אחרת. התייצבות השלושה בפתחה של הממשלה, היה בחלט משהו אחר, שהחדיר את רישומו בעליל.

עלי

בין שתי ערים

ניורא לשם

פרש האדר – פסל הנרול על הסוס בביכר הסנאט (הרצמבריסטים) בסנטרסבורג

מאיר דיזנגוף על הסוס

א

שוּמְעִי הַיָּחִיד, שֶׁלְּחָנִי הַמְּאִיר,
אָחִי הַמְּרַגֵּד כָּל הַיּוֹם,
הִרְחִיק מִשָּׁם יֵשׁ עִיר עֲלִיזָה: תֵּל-אָבִיב,
וְהִיא בָּאָה אֵלַי בַּחֲלוֹם.

נָשִׁיר הַסִּפּוּר עַל הָעִיר תֵּל-אָבִיב,
הַבַּת הַצְּעִירָה לִירוּשָׁלַיִם;
אֵלֶיךָ אֲצַיֵּר בְּתַגּוּת וְבָגִיר,
הָגוּת לֵב וְגִיב שְׂפָתַיִם.

יֵשׁ חֹל וְחִוָּרוֹן, יֵשׁ אֹפֶל-חִיר,
יֵשׁ בּוֹקֵעַ מֵאֹמֶשׁ הַזֹּהַר.
בְּקֶרֶב, בְּקֶרֶב יֵשׁ עִיר תֵּל-אָבִיב —
קֶרֶן אוֹר וּנְשָׁמָה הִיא בַּשַּׁחַר.
אֱלִישָׁע רוֹזִין

משורר סלוניקה על חגיגות המכלתה של לינגרד בשמה הישן סט. פטרסבורג, מספר פרופ' שים. גרינגוריץ' אטקינר, אישרזה שהגלה ב-4791 ושב לביקור: "בשהייתי בהלסינקי שאלתי אנשים אחדים מה הם לילות לבנים, והם לא ידעו. אולי משום שלא היה להם שעשוע שיכתוב למענם את "פרש הארד". לפני כן לא ידע איש מה הם לילות לבנים, אולם התנה הספרות הרוסית והיתה פטרסבורג והיה שעשוע, ולכל קורא רוסי הלילות הלבנים הינם העיר עצמה".

המכלמה מוסמת למקום אחר. באולם ספרן שיש בספרייה צבורית קהל רב (צעירים, קשישים, נשים ובעיסים) רוכש בלהיטות את שיריה של אנה אחמטובה במהדורה רשמית, שכמותה לא נדפסה כאן מעולם. לרגע קט ניתן להאמין, כי בפטרסבורג הנרשה הישנה עשוי חוג של אוהבי ספר להעלות אוכלה על פצעי אמארזיה. לשוא. המתבונן בממתיים יודע, כי הלהיטות לרכוש מצרך שהיה אסור שנים רבות היא גילוי של מחאה שתתפוגג כאשר ייאלצו לשוב אל הנרים המיאשים בפתחי המאפיות והאיטליקים.

גם אטקינר יודע כי אין מיצוי לחיים שהקרבו למלך המשטר. הוא מתאר עבר שחלף כלא היה ומספר על תולדות העיר וספרותה ועל "פרש הארד", האנדרטה הנשיר. כשהוא מצטט משיר של אוסיפ מנדלשטאם "סנטרסבורג, עיר לי שיר כתובות / וכוח אמצא את קולם של הנתים. / אני חי על מדרגה שחורה / ופעמון הלילה נעקר עם בשר חי / וכל הלילה אני ממתין לאורחים / אויקי מצלצלים על הדלת" (תרגום: פטר קריקסונוב), קולו נסדק. הדיסידנט מסר המוא-ה אנה עתה אם קשיש בחליפה מחוהה, גדולה ממידתו, הנחפש בעיר מולדתו הנעמה את מה שגלה ממנה לכלי שבר.

השיר הקשה של מנדלשטאם, שמצטו קרא אטקינר, תורגם לעברית בידי מתרגמים שונים. בין תרגום ראשון לאחרון קרה משהו. בתרגומו של אלי הוסמן, המשורר העברי ליד אודסה, מעמון הדלת לבית הנשאבת, ראש אנלו במלה אחת נוקב בתרגומו של קריקסונוב לשתיים. אך הצפירה המתבגרת אחנה צפרדע, או אפרוחית יותר. היא "צמה בעיר, תרגום נאה לילדה, הנשמה, אם מרגיש לפניה, מקום. הנה שקרש הדיאלוג [illegible] מצעדי אל "שרשור".

בשעה אביבית עברית בתל אביב, שבה אני רושם את הנתוח על זוהר הקושב בקאריה, עלי השטח השוטרים הקצים שבחלוני מרצים על קיר הבית הישן בחצר הצפיה. בצד הבית גרם מעלות אחורי, לוליני, מכרול. הא משתלשל מטה, אל החצר המגוונת: עשבים ושסק, הקבאותו מעידה שבאי העיר חשש מדליקות. אולם מעדי לא ראיתי מישהו עולה או יורד בו, אם לפי תומו אם בכוונה על נפשו. גם איני מצליח להיזכר ולו בסיפור עברי אחד שאירע מן השאה, שבו יש תפקיד למדרגות אחוריות מעין אלו. עם זאת, קשה לומר שאין בהן חטף. יש מי שתולה כביסה ויש מי שמניח עצין במישורת המסתדלת. ליד המדרגות אפלולית, שטחבה המהביל עומד באחוי אפילו בקיץ.

לי, ההתבונה הלילית לאורחים ולקשרות הקאיימות על הדלת מסרבת רק מן הספרות. הרוסית, בעיקר.

ב

גַּם אֲחֵרִים יָקִיצוּ
כִּי לְפָרְקִים הָעִיר מְטַלְטֶלֶת
לְדֻמּוֹת לְלִיטוֹגְרָפְיָה מִימֵי קֶדֶם
אנה אחמטובה. (תרגם: ע. זוסמן)

ערים חיות בנופן במקצב מחודר. הן שואפות אל תוכן חומרי, מתפשטות, מתרוחבות, מתפשטות, וחוזר חלילה, כריאות אבן. בכל שאנו מסוגלים לגלות מפח מתרעדן בחלל-זמן, זו הנשמתה של שאיפה להתרחב, לגלף צורות בטבע והזמן המשתנה בלא-הרף, לכבוש את מרחב הזיות, ולהדוף אותו. ערים אין מנסות להמחק בריקע שמעליהן או לאחוס אותו מלמטה. הן מציבות בינן לבין הזוהר בתים, כבישים, עצי תות ופיקוס, תנועות עיוצים של בני-אדם, כגוף חי, הן זוקרות לעתים גם אצבע מתריסה, מחציפה מגיל בבל, פירמידת, אובליסק. לא מכבה גבוה מהם, כי אם התכונות עקשנית לגובה. מגדל אייפל, בניין האמפייר סטייט, מחט הזהב של פטרסבורג הישנה ורשת ארמות ויזיגוט בתל אביב – ... של אקרופוליס אבנית/ברזילית אל האינסוף.

ג

סַאֲקוֹן בִּישָׁנֵן לְבַד
מוּסָר לְקַחַת לֹא נָשִׁיתִי
וּלְרוּסִיָּה חַנָּה יִשָּׁבֵה
"אֶת רוּמִי, רוּמִי הַשְּׁלִישִׁית"

גַּם רוּמִי הַשְּׁלִישִׁית סָגְרָה,
וְלֹא אֶחָת עוֹד רְבִיעִית.
מלימיר סולוביוב (תרגם: א. שלונסקי)

בעין המצלמה, לינגרד שוב אינה לינגרד, כמתריסים כלפי "קץ ההיסטוריה", אבות העיר מנסים להשיב לה את כבודה בגינונים לאים. הרוכב הנרול לבית הנשאבת, ראש העיירה, כשרים, קצינים במדי שרד ואורחים מן השורה "עצרים על מרקע הטלוויזיה כמתמי צבע. זו זו ברגלי תאריך הנרבלישם, הנה שלוודאשה מדה כי מלאו מצעדי אז "שרשור".

ד

הַמּוֹנִי, הַמּוֹנִי בְּחוּרִי
רוּסִיָּה, רוּסִיָּה שֶׁלִּי!
אנדרי בילי (תרגם: א. שלונסקי)

יותכן שאפשר להתנחם במה שהמון הטבע מעוללים לשאיפות הנבואה של שליטים: גשר, פסל אדר, מגדל פעמונים, אובליסק. בים החלל ההמון, סמלים הנוטים אלה הם כאבן-מיל שלפיהן מתנוח ברוחרבות במסע הזוי אל אחוזים, אל הלאם, אל דיוניסוס: "לבנות - פירושו להילחם בריק, להפנם חלל. מחט מוחה של מגדל-פעמונים גותי – היא חזנית, משום שכל תכליתה לדקור את השמיים ולהוכיחם על ריקותם," אומר מנדלשטאם ("שחרית האקמאיזם", תרגום: פטר קריקסונוב). בראש הראשונה, יצוא. הנחמה בידון אובליסק כלפי שמיא באקט ודון קישוטי רוסי. הנגרש - אבן, בטון, פלדה ואפילו דיקט ומלים - מחמם את החושים: איקוני מארכס ואנגלס, נאומים וספרים אינסופיים, הנוטים בכיכר - ה"ממנטו מורי" של אבידי המסדר האחום. קישש ומחת.

וכאשר הכל נגמר, הכמרים שמנים בבימי הצארים. ומה הלאה? צאו תרשו אצולה משטרת מחשבה? אכרנה המרשה במחשבי-על?

כיכר מוסקוואית אחת השתוררה מפליקס דזרז'ינסקי, אבי הקיקה. לא בפטרסבורג. שם עריין ניצב פסלו בכיכר. לפי שעה, לפחות. האם ניתן לומר כי שבעים וארבע שנים מאוסאו אל מרחבי ההיסטוריה מרתפים. זו הטלה. יותר מכל דבר אחר, דזרז'ינסקי, הכומר המחדה של הבנסייה הארומה, היה אמן המרתפים מוקדומה של הלוביאנקה.

יותר קשה להבין איך כבש לנין, מחברם של אידיספר מאמרים ואומים משמימים, את הביכרות ואת לב ההמונים. אם יש קסם בשעמום, בדים פסטרנק הכחין בו. בשיחו "לנין נאום", שתורגם לעברית בידי זוסמן ואברהם שלונסקי, לנין הוא קולו של דם הזוועות: "ואל עבדות דברו כי יפן, / ידע, כי עת תשמוף גרונן / תמצית קולו אשר צורפנו / תזעק היסטוריה בעדן." יתר על כן, פסטרנק מעגן את זכרו של לנין לשלטן בעליונותו ההגותית: "על הלך מחשבה ולא הא. /. הרע עליכן ? על מדינה." תהא רעתנו על פולוקן הראשית אשר תהא, לנין של פסטרנק מתואר כבשרדום ולא כחנוט בכיכר הארומה.

לנין זה בשיר זה היה, ללא ספק, לנגד עיניו של זוסמן בשאר כתב את שיר: "הפעת המשורר", המתאר הרצאה של ביאליק בתל אביב: במקום המתפכן הפוליטיקאי בשירו של פסטרנק, כאן משורר ויודע כי הנעלה קובעת את הנזוה. ביאליק שבשיר אנשי מלכין, אך בהרבעת נאומי יותר: "הוא היה גדול מכל ויכוח / על תיאטרון ומחזה. בשעה ז / בו שיחקו, הנאמר הרוח / את גדול המחזות."

למולו של פסטרנק, כנראה שבמחוז לא עלו הרוחים על הרצקי.

ה

שְׁפָלִים כִּפּוּלוֹת-נִיב לְמִפְלָאָה אַחַת.
וְלָנוּ לְצַמְּנוּ — סְפִינְקֵס אֶחָד גַּם יָחִד.
אֲנוּחוֹ — שְׁפֵי זְרוֹעוֹת אֲשֶׁר לְבָלָב אֶחָד.
ויאצ'סלב איבנוב (תרגם: א. שלונסקי)

תל אביב גולדה מן הסרהתיכון והצמיחה את עצמה במחיקת מחלות נודדים, מאתיים דשש שנים לאחר שפטרסבורג החלה לגלף את עצמה כעיר מלך בשחם הנייבה. אך אין לסמוך על מרשגי זמן ומקום. כפרחוד יום תיכוני, תחום ממערב בפלאה וקאוחנו, תל אביב עטתה על עצמה מצעידותה מהגגות 'בעל בנית', ובבגרותה נהייתה למעין אודסה בלבנט.

שלא כפטרסבורג, תל אביב לא נוסדה על תילים של דמעות ומויות. אין על פי כן ניתן לומר כי בתיה ניצבים על קברים: פלישתים, חשמונאים, צלבנים, ביזנטים, ממלוכים, ערבים, תורכים, צליינים וטמפלרים מאמריקה, גרמניה ורוסיה. גם באיה המאחרים, היהודים, מהם עולים וחלוצים ומהם מהגרים, הניחו מאחוריהם מערב, שלבו במזרח.

מאיר דיזנגוף לא דמה בכלום לפטר הגדול, למעט השאיפה היוקדת לייסד עיר ולעשותה חלון עברי אל המערב. בעיר שחמודיה וגמליה רבו מסוסיה, לא הוצב פרש ארד. למרות זאת, הדימוי התל אביבי הבראשיתי הוא אבי העיר על סוס, כוכב, לא כגוף ולא כדמות גוף. בעיניו של אביגדור המאירי היה דיזנגוף "אדם קליל תנועה עד כדי קלות דעת כביכול. אוהב חיים עד כדי שכחה עצמית שבשכרון אהבת חיים [...] אדם שבעבר מתעלה ותה מסוגל להפסיק לדגעים את הישיבה הדצינית ביותר" כשם שהיה מתודד ר'בעל נימוסי מלך". אך ברגע יסודה של העיר, בסדרוף הקל האחוז בכל אידיב היסטורי, התגנב אל המציאות עולם אובות רוסי. בתצלום המציגה את הגרלת המגרשים בין חברי אחוזת בית, ניצב המשוגע המקומי, ה"דוראק", על גבעת חול מגגו. הוא מבא בצחוקו המסורף שהעיר עתידה לשקע בריונות. שלא כמנהג רוסיה, אברהם סוסקין, "הצלם העברי הראשון", לא "דיסש" את תתמונה.

ראשוני העיר, שבאו בקפיצת דרך מתחום המושב אל הדיסטוריה, ביקשו לעצמם אחיזה בארמה משלהם. תודעת השבט שלהם רחשה מלים של קורש ושל חול הם יצרו מן המגניבה הרוסית (והיידית) ורכה עברית מקומית מתוספת יותר, שהולידה ספרות, הספרות – היסטוריה. "סולנו (כלומר סופרי רוסיה) קפצנו מן האורדת של גוגול", כתב רוסטוייבסקי, ומכיסה האחורי של אותה האורדת קפצו "התלושים" מנחם מגרל ואריה בעל גוף, צאצאיו של "האדם המיותר" הרוסי.

לעתים אותה מתקשה להבחין בתל אביב בין "האדם המיותר" לבין "התלוש". למראה צאצאיו של מנחם מגרל ברוחבותיה על מחוץ אותה חוזר ברמיזגר אל תחום המושב והעיידה. אולם יש שהעיד מתנהגת כאילו כל מעייניה בהוה חסר עבר, ואולי חסר עתיד – רגע ים תיכוני מתמשך שריחו מגגל ומעמד קוקהקולה. חמישים השנים האחרונות גם מתו כל זכר לרחש ששרד בתחילת המאה (ונקלט היטב בשחור לבן של מצלמות החצובה), כי פעם, לפני אלפי שנים, היתה זו ארץ פלשת. עם זאת, עין ודה עשויה להבחין אי פה, אי שם, בשרידיו של כפר ערבי או בעין שקמה מתקופת העתמנים.

העבר הקבור בחול, הבבעני או הזשמנאי, עמיד יותר. בחוב העלייה, מקום הלחתי בדרום תל אביב, נחשפה בעודי שכבת כורכר וכה כפר חשמנאי, שרידי בתים ותרסים. לאחר שימור הממצאים חוקם במתחם בית ספר תיכון, מיצוח רשמי שתורגם מגרמנית ולא מן הג'ימנסיק היחוני.

התאחרותו של ביאליק בתל אביב כבעל בית באמצע שנות העשרים חתמה את פרק הנעורים של העיר אך בה בעת מיקמה את "ספיח" בגלות, כניגודו של המרכז העברי המתהוה בארץ ישראל. משלבשה דמות ה"אחר" את צורתה, המנחם מגרל, העיירתית, הגלותית לכאורה, נבראה עיר חולות החדש והים של אליק, "הצבר" המיתולוגי, ועל חופיה החלו להאדים פרחיו הזעירים של "היחודי הנחד". ביאליק עצמו הרגיש, כי הזיכרון הוא המכריע בין הגירה לעלייה: "בן לילה נבנים בתים, שטחי חולות פרושים לפניך עם הערב שמש. ועם בוקר הרי השתות של הבתים כבר צצים ועולים: מראות כאלה החחדים ונשנים בכל יום ויום אינם ניתנים לביאורים. אלו הן תמונות הנחקקות עמוק במוחך, ושוב אינן חוות משם עולמית" ("דברים שבעל פה", דביר, תרצ"ח).

מרוכז בעיר שצמחה בן לילה מחומרי סביבתה – חול, דיפוף, מלט וסיד. בהיעדרם של חומרים קשים יותר (פלדה, שיש, אדר, שחם, צפחה ובטון), נרבכי הלבנים החלולות שיוו לה אופי של קביעות ארעית, של קלות מגושמת. זהו, כך אנה חש, תחתם משב אמבר, חסר גבולות מגרדים "שני שלדים של בתים אחרונים במופה של העיר הנבנית / קממית ונאה חוות מול צחבת חולות מיתמרת / באגרוף ריטעי הגוחטרות מעל כביש. מחספס כאבנים / על כרסן הדכה של גבעות הם נראים מפסיעים כחימרות" (אברהם שלונסקי).

לא, איננו מתכוון לעיתון הקבלה בין פטרסבורג לתל אביב. מבחינות רבות, זו השוואה מופרכת. ואף על פי כן, איאפשר להתעלם מדמיון מסויים, לא בין העיר האידופית הראשונה ברוסיה לעיר העברית הראשונה בארץ ישראל, אלא בין חלומות ושאיפות. ספרות רוסיה חייבת את בגרותה לפטרסבורג. באותה המידה, ואולי אף יותר, קשה לתאר ספרות עברית בתימנו בלא תל אביב. "חמול שלשום" של שי עגנון המבריל בין ירושלים של מעלה, מסה ואמצע לבין החיים החדשים המתרקמים בנווה צדק (שליצניה קראו לה נוה סרק), נהיה לטופס יסוד בספרותנו, עד "סוף דבר" של יעקב שבתאי ועד בכלל.

תל אביביות זו, הן בבבה הביאליקי והן בזזה השבתאי שלה, איננה אלא רוחה של עיר הזיה באי סדר חנוני, ושמחה בקרתנותה. היא קבצנית כשם שהיא נוברדישית: היא בעל בתית כשם שהיא בהמית. אין בה אפילו שמץ של שאיפה לכתר, לתפארת, לגדולה. העולם הנתחנן, "מרד" ביגלאמי למטרופולין, לא קנה בה אחיזה של ממש. פרשניה רומים יותר לגעים מגרלים שמשוחקים בשוטרים וגנבים. הציונות שיחלה לגנב ולזונה עבריים כסמלים של נורמליות, הסתפקה בעבריות זוטרה, אינטימית, מתרגמת מן ההזוי והלודאי שבסיפוריו של מרישה נאדיר.

תל אביב דומה למרבית הדברים שהצליחו בארץ ישראל: אלתור יותר מתכנון, עקשנות יותר משקדנות. הראשית, כמרומה, מעידה על האחרית. פטרסבורג נוטרה בצו קיסרי ונבנתה בידי עובדי כפיה אחוזת בית בודעה של אחרים. ומעל לכל, זו היתה הזינה עיר שבה אין מרכז אחד, כיאות לישוב בעל מוג דמוקרטי.

ו

מִפְּנֵי אֵידוּפָה מְעֻגֶּנֶת
אֲנִי נִשְׁטָה. וּלְפִתְאֹם נִשְׁרַבֵּב
פְּרִצּוּף של אֶסְיָה מִגֶּגֶד
אלכסנדר בלוק (תרגם: א. שלונסקי)

"מוסקוה היא נשיה, פטרסבורג גבריה," כתב גוגול ב-1833 והתכוון לשתי תרבויות רוסיות. ייבגני זמיאטין, כעבור מאה שנים, הרחיק לכת: לנינגרד נותרה פטרסבורג יותר משמוסקוה נותרה מוסקוה. המהפכה הבולשביקית שינתה הכל. מוסקוה המזרחית, המבוזרת, נהייתה לבירה ביזנטית. היא אף טיגלה לעצמה סגנון בנייה ברלינאי (מוסקוה לא טעתה מעודה בטיבה של הפרוסיות) תכליתי, בנוסח קורבואזיה. אולם מוסקוה השתוקקה ליותר, וכדי לחפות על רגש נחיתות היסטורי האשימה את פטרסבורג באי ידיעת רוסיה. בקהמידה קטן יותר, ירושלים ותל אביב יכולות לשרטט את עצמן על מפת הקסבים של גוגול. אך מה לי ולפטרסבורג של פושקין, גוגול, זמיאטין, מנדלשטאם, אנדריי בילי, אחמטובה ובודסקיה מה לי ולילות לבנים? כיצירות ספרות, יצירות אלו בחויות אדם הנוף עוקרות אותי ממקומי ומזמני וקוראות לי דרור, דווקא בשל הנחתי השונה כל כך. מה גם שספרות, לגבי דידי, היא שיטוט ולא טיול מאורגן, התנחשה שככל שהפלגת אינך אלא אתה עצמך. ואת, כמרומה, היתה הרגשתו של יוליסס כאשר שב אל ארצמולדתו – נאמן אבל למרד גלות.

מטעות השירה הרוסית מרומא השלישית אל השנייה, קונסטנטין פטר איסטבל, ואל הראשונה, מחשיים יותר. טעם האבק באויר ובחיך ותחושת העתיקות חריפים כאן מכל חוויה רומה בפלה הכרור המערבי. העלייה לרגל אל המערב שבמחה כבר נחגגה אצלנו בשירו של טשרניחובסקי "לנכח פסל אפולו", שבו מגיע ההלך מתבנית נוף מולדתו אל נוף עבוד המאוה "באתי עדיך, מול פסלך אפודה, / פסלך – סמל המאוד בחיים: / אקוה, אכרעה לטוב ולנעלה, / לאשר הוא נישא במלוא כל העולם, / לאשר הוא נהדר במלוא כל הבריאה, / לאשר יש מרומם בסדר סודות היצירה. / אכרע לחיים, לגבורה וליופי, / אכרע לכל שכיות החמדה, ששרדו פרי אנשים ורקב זרע אדם, / מודדי הזמים, מיד צורי שדי, / אל אלוהי מדברות הפלי, / אל אלוהי מבשי כנען בסופה, – / ויאסרוהו ברצועות של תפילין..." הן אצל טשרניחובסקי והן בשירה הרוסית שורדת תחושה זאת, כי תש כחן של הציוויליזציות, כי אין הן מסוגלות עוד להפיק מעצמן אלא את הדוקן העיחור לגע, לנוס, לנסוע לאחור, מן ההיסטוריה אל המיתולוגיה. רחפים אלה חוללו מהפכות, הארומה הציונית, שחתרה בהיגיון נפתל לחזור אל ההיסטוריה. עם זאת, מסע ציוני זה מתעתע במפה כדי לגסוע מלוחה צריך לנסע מצפון לדרום, מכיכר המהפכה אל ערש התרבות.

כאשר אני מנסה לשרטט על המפה הדמיונית את מסע השרבי, ההוזי, הפיוטי של מנדלשטאם לארמניה או את קריאתו של ניקולי גומילוב "שם בית תרבות שאפשר בו לקנות כרטיס נסיעה להודו של רוח," אני יודע כי נרחיים אלו עשויים להוליך את נאמניה העבריים של השירה הרוסית לתל אביב. אחרות בית זו סמוכה לקו האורך פטרסבורג-איסטנבול קושטא, שבקצהו הצפוני בני הטייגה קוראים לתנור-חומים מגגלקה, ובקצהו הדרומי ביכוני מגגל. עם זאת, חוט השני בין שתי הנקודות עובר באודסה, עיר הנמל שממנה הפליגה הספרות העברית החדשה לדרכה.

ז

הָקוּף שָׁתָה עַד תּוֹם. הִשְׁלִיךְ הַסַּפֵּל
כֵּן הַפַּפְסָל, קָם וְעָמַד לְפֶתַע.
וְאָז — הָהּ, אֵיךְ אִשְׁכָּה אוֹתוֹ הָרֶגַע — !
הוּשַׁט לִי יָד שְׁחוּרָה גַּם כְּיֶלֶת.
עוֹדָהּ צוֹנֶנֶת מִמֵּצֵּי הַמַּיִם...
ולדיסלב חודסביץ' (תרגמה: לאה גולדברג)

למודח או למערב? הים השחור או הים התיכון? צוענית־עדן?

הצוענית, שעליה אין לי מושג של ממש, למעט סלסולו של כינור הונגרי, מזכירה לי מראה נשכח מילדותי תל אביביתי: קוף־צעצוע מקרטע על ותר־מיטה אל קצה של מוט. הרוכל פיהם זמר תורכי מרוה, ופומנו הוחר התפתל כערבסקות בין העברית, הפולנית, הרוסית, הערבית, שבפי העברים־דשבים: "הי! זיגי זום, זיגי זום בם." הרוכל הומר לא הוסף ילדים, אך קופו המקפץ על חוט נגב את לבם.

לחן שוקי זה מקושטא מושמע לעתים ברדיו, אולם הביצוע הרחוק, המקצועי, איננו מצליח להדקיר את הקוף. שירה היא, בראש הראשונה, סירוב להיות מורקד על חוט.

ח

דּוֹדִי שֶׁלִּי, חַיָּה שֶׁלִּי, מִי בִּלְּי פַּחַד
בְּאַשְׁוַנְיָךְ לְהַבְרִיט יָהִין
אוסיפ מנדלשטאם (תרגם: ע. זוסמן)

אֲנִי, רוּסִיָּה, הוֹד הַפַּחַד
אלכסנדר בלוק

בנומילוב ובאבל יוד. את מנדלשטאם הקפיאו למוות. "קדשה או קדושה" – גידפו שכידיהעם של דראנוב את אהמטובה. צוטאייבה. מאות סופרים ומשוררים, גולים, מעונים ונרדפים. פסטרנק, בין פחד ל"דם הנרבק אל החזק".

ואיליה ארנבורג. גם אותו ראוי למנות עם הקרבנות. מי ממגגל לשער איזה מחיר אימים שילמה מי יודע כמה עצם את עיניו כדי להישמר מקריצתם הנובנית של מרסורי המשטר? מי צדיק גמור וידידה אבן ראשונה?

כרוסי וכיהודי, גם ארנבורג ידע בכל מאודו ששירים מאריכים ימים מאימפריות.

ט

זו רוּסִיָּה — סְפִינְקֵס. בְּצַעַר וְשִׂמְחָה,
צַת דָּם שָׁחוֹר נִשְׁקָה עוֹטֶפֶת.
הִיא צוֹפִיָּה, הִיא צוֹפִיָּה בְּךָ
גַּם אוֹהֶבָה וְגַם אוֹיֶבֶת.
אלכסנדר בלוק (תרגם: א. שלונסקי)

למה התכוון בילינסקי כשאמר: "חפות מפשע הוא אפוא חדלון מעשה בלבד, הוויתה של אבן, ולא הוויתו של ילד"? במלחמת האזרחים עצרו חיילים לבנים את מנדלשטאם משום שחשבוהו לפושע פלילי מסוכן. משהובא לחקירה שאל את הקצין: "האם אתם משתדרים אנשים חפים מפשע?"

שאלה כזו לא יכולה לעלות על רעתי, כל שכן על דל שפתי, שכן זיי המוגנים למדי שונים כל כך מהתנסויותיו של גולה או נדדף. "סופר הוא בדכלאיים של תוכי וכומר", כתב מנדלשטאם בעניין אחר אך בהחלט באותו נושא, "תוכי במשמע הנעלה של המלה. הוא מדבר צרפתית בהיות בעליו צרפתי, ואם יימבר לאידיני, יאמר בפרסיתו: 'תוכי טיפש' [...] בהיאמאו על בעליו, הם יכסוהו במטפחת שחורה, שתהיה לספרות תחליפי של לילה". אפילו הוא, נשמה רדופה שתפסה את מהות הסטיכיה, לא הבין באמת מהו רוע לב.

שודד כארנבורג לא היה יכול שלא להבחין בסבך הרגשות של גלות וגולים: "נפל בחלקי לראות הגירות מסוגים שונים – של הימין ושל השמאל, של עשירים ושל עניים. ראיתי: רוסים, גרמנים, ספרדים, צרפתים. כמה מהגרים עיגו אל העבר, אחרים הוצרו אל העתיד. אך למהגרים [...] דבר משותף אחד: הדחייה שדחו את הארץ הזרה אשר בה מצאו את עצמם, ערגה חריפה לארצם שלהם, צורך לחיות בוגב הצר של בני עמם [...] הם חיים כפרים כבתוך צריח עלוב של בית מלון מפואר. הם שכחו איך מדברים רוסית, ואולם אין הם שולטים בצרפתית. הם בוכים כשהם רואים את ילדי הדיאספורה בתיאטרון רוסי קטן. הם מפומים את שירי ודיסנסקי. הם אינם מסוגלים להיפטר מלות השנה. השן. והשנה הדשה מתחילה אצלם ב-31 בינואר. בבית רוסי אחד ראיתי סאמובר: תחילה חיממו אותו, הניחו שהעבר בו כל כירת גאז." יתרה מזו, גלות, ככל אופן אחר של קיום מחוץ להיסטוריה, היא צמצום של אפשרויות יותר משהיה מרחב מצומצם. האם לא היה זה קאמי, גם הוא גולה בפרים, שאמר: "הבריות קשורים אל העולם, ורחום אינם רוצים לצאת ממנו. רוצים מן הרצון לשכחו אותו תמיד, הם מתיסרים על מיעוט שליטתם בו, ונשארים אזרחים משנים של העולם, גולים במולדתם שלהם" ("האדם המורד", מצרפתית: צבי ארד, ספרית אפקים). ואין אתה יודע איזו גלות נוראה יותר.

כבן לעם הגולה ביותר שגרת וחי בעיר מולדתי, תל אביב, מחוזה ברגילותה. לפעמים נרמה לי שאבותי ואבות אבותי, עד עולם, נולדו בה. יתר על כן, גלות העיר הזמנית במלחמת העולם הראשונה למצרים ולמקומות יישוב אחרים בארץ ישראל, לא התחיה ולשם רב ונמעטה כעובה ברפי ההיסטוריה. על חולות נודדים, הביתיות מצאה לעצמה בית לאחר אלפי שנים של קיום ארעי.

י

הוי, לוּ יַדַעְתִּי מִלְּמַפְרֵעַ
עַת אַךְ יָבָאתִי לְשַׁחֵק,
כִּי הַשּׁוּרִים יָדוּעַ נַדַּח,
וְזֶה הַדָּם יִדְבַּק אֶל חַךְ!

אוֹ-אַז עַל הַבְּדִיחוֹת הָאֵלֶּה
מִחֵל הָיִיתִי בְּרָצוֹן, —
הַהֶתְחָלָה הָיְתָה כֹּה מַעֲרֶפֶלֶת,
צָנוּעַ כֹּה הַנְּפִיחוֹן.

אַךְ כְּשׁוּלָה וְקָנָה לְרוּמָא
אֲשֶׁר מִן הַשְּׁחוֹקֵן תִּדְרוֹשׁ
לֹא דְקָלוֹתִים בְּלִבָּד, אַךְ אֹזֶן
לְמִלָּא אֲבָנִן בְּכֹבֶד-רֹאשׁ.

עַת בְּחֻרוּז יַכְתִּיב הָרִגְשׁ,
יִשְׁלַח אָז עֶבֶד לַבָּמָה:
וְכָאן הָאֶמְנוּת נִגְמֶרֶת - - -
נוֹשְׁמִים גּוֹרָל וַאֲדָמָה.
בוריס פסטרנק (תרגם: עזרא זוסמן)

בעקבות פגישה בין ארנבורג למנדלשטאם בערב לזכרו של פושקין, אומר מחברו של "לאסיק ורוטשוונץ": "מעודי לא הייתי מסוגל לפענח את הזידה הטמונה בשורתו של פושקין: 'אין אושר עלי אדמות, אך יש שלוה וחירות'. הרהרתי תכופות במלים אלה אך אף פעם לא הבנתי אותן: חודים השונו. ב-1949 ישבתי ליד שמואל מרשק ביציע של תיאטרון בולשוי. על הבמה נישאו נאומים על פושקין: זה היה לילו של יום השנה. אחר כך הלכנו לבית הקפה שבפינת קוזנצקי מוסט. שאלתי את מרשק מהו האושר שעליו חלם פושקין, בצד שלוה וחירות." ארנבורג מציין, כי מרשק שתק ולא השיב על שאלתו. אני חש כי זו היתה אחת מפגישותיהם האחרונות, אם לא האחרונה שבהן.

האושר של פושקין?

במקום שפושקין ומרשק שותקים, כנראה שאין עוד דבר לאומרו.

בממה זו הרחבתי רעיונות, אחרים שהבעתי באחרית דבר לאסופת מאמריו של יוסף ברודסקי "מגוזה מביזנטיון" שראתה אור בתרגומי בספרייה פועלים, 1992.

אמיר.אור

פסיכי

הוא לא אָמַר אֲנִי
הַמְּשִׁיחַ.
לא אָמַר.
הֵם עָקְדוּ אוֹתוֹ יוֹם אַחֲרֵי יוֹם
וְהוּא
הִמְשִׁיךְ לְהָבִיא
בְּאֵלֶּה לַמַּחֲלָקָה.
מְלָאכִים וְשֵׁדִים עִמְּמוּ סְבִיבוֹ כָּל הַזְּמַן
יָשׁוּ דִּבֵּר אִתּוֹ בְּלִי הַפְסָקָה.
בַּכִּתֹּנֶת הָיָה
מַמָּה רֹאשׁ בָּקִיר.
רֹאשׁ בָּקִיר.
הוּא הֵקִיא
וַיָּשׁוּ דִּבֵּר אִתּוֹ מִתּוֹךְ הָאֵסֶלָה.

עֹבִי הַדֶּלֶת הָיָה
8 סַנְטִימֶטֶר
פְּרָזֶל.
הוּא צָעַק.

אַז כִּרְשִׁי עָנָק
קָלַל תַּ'mother fucker
מִכָּל הַלֵּב.

רַק כַּדּוּרִים שֶׁל שָׁקֶט
נָתְנוּ לָנוּ סוֹפְסוֹף לִישֹׁן כְּמוֹ baby.

הָיָה לוֹ שֵׂעָר אָרֹךְ,
בְּלוֹנְדִינִי, כְּמוֹנִי.
גַּם זָקָן. כְּשֶׁלֹּא
הִרְבַּצְתִּי לוֹ, הִקְשַׁבְתִּי.

מתוך הספר "כבוה" שיראה אור בקרוב בהוצאת הקיבוץ המאוחד.

אשר רייך

זה הופך פתאום להרגל

הַחוֹרֶף חַי עַל חֲסָדֶךָ –
אֲנִי חַי עָלַיִךְ –
אִשְׁתִּי כְּבָר לֹא
אִשְׁתִּי. אַתְּ
עֲדַיִן אַתְּ
שֶׁמֶשׁ אֲדֻמַּת הָעֶרֶב שֶׁלִּי
כָּל זֶה הוֹפֵךְ פִּתְאֹם לְהֶרְגֵּל
בְּנוּף צְפוֹנִי שֶׁבּוֹ אֲהֻבָה
הִיא מְלִים לְבָנוֹת שֶׁל חֹרֶף
בַּשֶּׁקֶט הָאֶפֶל, בַּל תִּפְתְּעִי
שֶׁהָאוֹר עוֹשֶׂה בָּנוּ אֶת שֶׁלּוֹ.

זֶה הוֹפֵךְ פִּתְאֹם לְהֶרְגֵּל
צְלָלֵינוּ קְפוּאִים. הַנָּהָר קָפוּא.
צִפֳּרִים קְפוּאוֹת נוֹשְׁרוֹת כַּשֶּׁלֶג
מִקָּפְוֹן. עָנָן הַנּוֹף אָפֹר וְלָבָן,
לָבָן וְאָפֹר. עֵינַי הַכְּפֹר מַכִּישׁוֹת בָּנוּ
חוֹרְטוֹת בְּעַצְמוֹתֵינוּ. מָתַי מִתְגַּלְגְּלִים
מִקְּבָרָם. אֲבָנִים שֶׁבּוֹת לְהַר מְנוּחָתָם. בָּרָק
חוֹזֵר לָרֵעַם וְגַם חִיּוּכֵךְ מְפַזְּרִים חֹם.

וְכַאֲשֶׁר זֶה הוֹפֵךְ פִּתְאֹם לְהֶרְגֵּל,
הַזִּכְרוֹנוֹת כְּמוֹ צִפֳּרִים מְעוֹפְפוֹת
אֶל רַעֲדוֹת הַקַּיִץ הַגְּבוֹהָ בְּשִׂמְלַת הַחוֹף
שֶׁנִּשְׁכַּח מִבְּשָׂרֵינוּ. פָּנֵינוּ הַיַּמְתִּיכוֹנִיּוֹת
מַלְבִּינִים כַּיְּלוֹת הָאֵלֶּה וְהַשְּׁמֹעוֹת עַל
הַקָּרְחוֹנִים הַזָּזִים אֵלֵינוּ. זְמַן הָאוֹחֶן
הִגִּיעַ וּכֹל יִתְפַּלֵּא עַל כַּף אִישׁ.
עֹד שֶׁמַּפְלִיגִים הַבַּיְתָה וְהַכֹּל פִּתְאֹם
מַפְלִיג לְקַדְמָתוֹ: הַקַּיִץ וְהָרְגְּלֵי חֲמוֹ
וְלַחֲתוֹ. הַשֶּׁמֶשׁ וְאוֹר. הַיָּם הַצָּלוּל
מִדֵּי בֹּקֶר שֶׁיָּדוֹ רַק לָדוּ, הַיְּוֹרֶדֶת
אֶל וַיְסוּ לִשְׁכִּיּוֹת חֲמָדָה. רָקִיעַ
וְעֵינָיו הַכְּחֻלּוֹת. הַחוֹלוֹת. שוּב
שׁוֹמְעִים מִלּוֹת קַיִץ יְרֻקּוֹת בַּחוֹף
וְיָמִים יְשִׁישִׁים מְטַחֲזְרִים
בְּאֵשׁ הַכְּבָדֵי שֶׁל הַדְּמָדוּמִים
מִתַּחַת לְשָׁרְשֵׁי הָעֶרֶב עוֹלֶה
הַלַּיְלָה בְּלִי בְּהִירוּת בְּלִי כַּוָּנוֹת עַד
אֶל תּוֹךְ לִבִּי. אֲנַחְנוּ בּוֹהִים זֶה בָּזוּ
הוֹזִים, לֹא הוֹזִים, מְאֻשָּׁרִים, אֻמְלָלִים,
חוֹלְמִים, עֵרִים. לֹא חוֹלְמִים וְלֹא עֵרִים.

הַקַּיִץ חַי עַל אוֹרֶךָ. אֲנִי חַי עָלַיִךְ.
אִשְׁתִּי נִשְׁמָרָה מִכְּבָר, רַק אַתְּ, אַתְּ עֲדַיִן אַתְּ
כִּי זֶה הָפַךְ פִּתְאֹם לְהֶרְגֵּל.

תאוות השם

ענת שפיצן

עמליה, גיבורת סיפורה של מיכל גוברין, צמאה לחוויות מיסטיות המוליכות אותה לחזרה בתשובה. אולם דרכה לשלוות הנפש בבוהה ופתלתלה ובעקבותיה צועד הקורא במבוך של סערות רגשיות, עליות ומורדות, **מקנאות ואמונה, שאינם קלים לקריאה □ למרות זאת הכתיבה מרשימה ומקורית. אוהבי הלשון ירוו כאן נחת מהשימוש המיומן בשפת המקורות ומשילובה בעברית החדשה.**

מיכל גוברין

מיכל גוברין: "ירושלים", הספריה החדשה סימן קריאה/הקיבוץ המאוחד, 346 עמ' 1995.

לפני כמה שנים הוריד מראה יוצא דופן את העוברים ושבים ברחובות בית־לחם. נערה צעירה רצה בגשם – עירומה, שערה הארוך מתנפנף באווירה, הדמים שוטפים את איברי גופה. היא נעצרה והזכה לביזוי־חולים לחלרדות, שם סיפרה שגילתה כי חלתה באידס וכיוון שהיא קתולית מאמינה, החליטה לבוא למקום הולדתו של ישו, ובריצתה במקום הקדוש התכוונה לטהר את הגוף ואת הנפש.

התנהגותה של עמליה, גיבורת ספרה של מיכל גוברין, הזכירה לי את דרכה של הנערה מבית־לחם להיטהרות. עמליה היא בת לניצולי שואה. אשתו הראשונה של אביה הייתה פסנתרנית מחוננת, שהתאבדה במחנה הריכוז בחיתוך גרונה בתער. עמליה נקראה "מלינקה" על שכבר כל חייה מנסה עמליה להימלט מזכר הראשה המתה. מזכרון האווירה המעיקה בבית הוריה, ומתחושות אשמה שאיבה מסוגלת למלא את מקומה של מלינקה הראשונה, לא בגבילה ולא בתחומים אחרים. היא נודדת למקומות מרחקים, מחליפה שמות, נודדת מגבר לגבר, מסתממת, אבל דמות הנפטרת רודפת אותה, ועבריה ממשיך להעיק עליה.

התחנה האחרונה בנתיב הבריחה היא ירושלים. בדומה לצעירה מבית־לחם חשה עמליה צורך להיות במקום קדוש. "מוכרחה לישון בין החומות", כדבריה, ועם בריחה היא עולה אל גג האכסניה שבתוך חומות ירושלים ופתוחה בדיבורה. אבידת דברי השיר בעיר הקדושה, בלבוש קצר הדשפני, יוצרת תחושת התעלות והיטהרות. גם כאן ההתעלות קשורה לעיטול הגוף, וכך הזוויה המיסטית של איתור עם הקדושה נעשית בגוף ובנפש כאחד.

עמליה הצמאה לחוויות מיסטיות נוספות ותרות בתשובה. היא מצטרפת לחרשות בנות בירושלים, ומשתרבה לבחור כדי להקים בית בישראל. ישעיהו, השידוך המוצע לה, מעורר את יצריה. החזרה בתשובה ותאותה לאבדך מזכות אותה ברגעי התעלות רבים. אך בסופו של דבר מתברר שגם הבריחה הזאת מדומה כקודמתיה. וכרגות הילדות המרים ותחרים ומציקים לה, האישה המתה שוב צומחת בתוכה. היא מבינה שהחזרה בתשובה ותאותה לאבדך מזכות אותה ברגעי התעלות רבים. אך בסופו של דבר מתברר שגם הבריחה הזאת מדומה כקודמתיה. וכרגות הילדות המרים ותחרים ומציקים לה, האישה המתה שוב צומחת בתוכה. היא מבינה שהחזרה בתשובה לא תצלית למוקד את עברה, וגם האהבה לבחור הנחמד לא תביא מרפא לייסוריה. לפיכך פונה עמליה לפעילויות אחרות שיספקו לה את תחושת היטהרות הנרשמה. היא מקריבה את קרבן אהבתה ומבטלת את ארוסיה לאהוב לבה, ושוקעת במלאכת קודש – אורגת פרוכת לבית הכנסת, מתמדדת ומסתגפת בעבודה קשה, בצומות ובתשוקה לגבר שהחזיקה מעליה. בסיגופיה היא מיטלטלת בין אמונה לכפירה, בין התעלות למפח נפש.

עיצובה המיוחד של היצירה משקף את המתרחש בנפשה של הגיבורה. דמותה מורכבת – היא מתקשה להכיל בקרבה את הילדה עמוסת רגשות האשם של עברה, את הנערה פורקת העול, אמילי, ואת האישה שהיא בהווה, הנקרעת בין יצריות לרוחניות, ובתוך גופה מתרוצצת הפסנתרנית המתה.

הסיפור מובא כמידתי שכתבה עמליה בלילות ספירת העומר. אך מישור הזמן אינו רציף ומתאם לבלבול שחשה הגיבורה. תוך כדי וידוי משתחזרת המספרת את קורותיה לאחר חזרתה בתשובה, ומדי פעם קוטעים את הסיפור קרעי הזכרונות המציקים מעברה.

לא רק העבר מתערבב בעתיד, הספר כולו עשוי שילוב של ניגודים וסתירות. בפרוכת נארגת הנשמה בין חוטי המשי, ואילו בתיאורי הגוף מתלכדים הנופים עם הרגשות ותחושות הגוף. לדוגמה כשעמליה אומרת לעצמה "משקל העיר כולה נפרס במשכן קוד באברייך", וברגע של יאוש הכביש הלוהט "נואש" והתרשים "ספוגים קיצוני".

המספרת גם נוטה לטשטש את הגבול בינה לבין דמויות שונות מהמקורות, שכיאה לחוורת בתשובה היא משתמשת בהם בברירות. למשל כשאינה מגלה את ספקותיה בנוגע לתשובה – היא משווה את עצמה לרחל שהסתירה את

כותרים חדשים

■ רונית יוכל חיטרון: "בדרך אליך רובוטי", הוצאת מעגלים, 71 עמ' 1995 / משוררת בעלת קול ייחודי. שירה כמעשה בריאה – מן השחור השרוף אל שקיפות הבדולח.

■ עורך מלה: "מכתבים לברנן בלוך־"אנשומה", הוצאת הג 79 עמ' 1995 / שירה עמוקה ביטוי מקורית ומורכבת. ספרו האחרון־עשר של המשורר, דוד שני לשואה.

■ ליאור אורנה: "הלבישוהו רגיפו", הוצאת כרמל ירושלים, 41 עמ' 1995 / שירה צבעונית מרובת ריטמים ומשלים.

■ איזבל איינהרן: "פיסחרי אוזה לנחלי", מסמרדיה: אביבה בדישל, הוצאת שוקן 196 עמ' 1995 / 21 סיפורים של המספרת הנודעת ילידת צ'ילה ששלושה מהם תורגמו כבר לעברית.

■ ילקוט מורשת, גליון מיוחד אפריל 1995 / בסרכו הגיליון הדש "פנים אל פנים" דברים שנאמרו ביום עיון לזכרו של אבא קוכנר. וכן מאמרים, תעודות וסקירות ספרים.

■ תמר אבירה: "ישאר מלא אור שמש", הוצאת כרמל ירושלים, 47 עמ' 1995 / שאיפה לגעת כלב החוויה, בין בחלום ובין בכפיסוון. ספר ראשון למשוררת.

■ אלדרבה לאמה: "יחיסתקנתיו של דיל בלאסי", מצרפתית: עידו בסוק, הוצאת דביר והמועצה לתרבות מתמת, 641 עמ' 1995 / רומן פיקראסקי שהתפיע ב־1735 ומאז יצא בכ־250 מהדורות. נמנה עם ספרות המופת הקלאסית והפופולארית כאחת.

■ מיכאל לרמנטוב: "גיבור זמננו", מרוסית צבי ארז, השלים תרגום ועריכה: מפר קריקסונוב, הוצאת דביר, 196 עמ' 1995 / רומן המופת של המשורר לרמנטוב, שבישר את תור הזהב של הספרות הרוסית במאה ה־19. בתרגום החל צבי ארז המנוח שלא הספיק לסיימו והוספר מוקדש ע"י הוצאה לזכרו.

■ אורית רז: "תעלומות יהודי", מפרית מעריב, 188 עמ' 1995 / חמישה סיפורים שבמרכז כל אחד מהם עומדת אישה בודדת. הזיה בתעוזה של המצה ובצילו של חלום. קבץ ביכורים למחברת שהיא תסריטאית ומפעילת תיאטרון בובות לילדים.

■ ברברה קינגסולבר: "חזיריה בקיץ", מאנגלית: תרצה בוריאיה, מפרית מעריב, 349 עמ' 1995 / סיפור על שתי מערכות יחסים ושתי תרבויות – אמריקאית ואינדיאנית – מספר רגישות לידיה.

■ אמנים מס' 52, עורבת: עדית זיטל, אביב 1995 / גיליון המוקדש לעליתה של הלאומנות ובו מאמרים מאת שלמה בן עמי, אלעזר ויינרב, שלום פרלמן, דניאל בויארין, אילנה קראומן בן עמוס, ארנון גוטפלד ונוספים.

■ אוון פרומנגון: "יומיאיקי", מצרפתית: דניאל תורה ואביבה ברק, הוצאת כרמל והמועצה לתרבות מתמת, 207 עמ' 1995 / הרומן היחיד שכתב המחבר בן המאה ה־19. סיפור על אהבה בלתי אפשרית הנעדר כל סממן אקזוטי.

■ קרבי ויצר: "מרבי", מפרית מרעלים, 48 עמ' 1995 / ספר ביכורים למשורר, יליד רמת־השרון 1955, חבר קיבוץ מרע כיום.

■ נשרי מאמון: "למנר" השבון עם הפסיכואנליזה", הוצאת מלבות לספרות, ומרה בתון, 184 עמ' 1995 / התפתחותו והתפתחותו של פסיכואנליטיקאי. מי שהיה חבר מסדר הפסיכאטרים תוקף את המערכת המקצוע מבפנים.

■ "תרגומות מן המבע", בתבר ועריכה: מרי פולנה, ביימסחר רובינס, אוניברסיטת בר־אילן, הוצאת ספרי עליית הגג, דיעות אחרונות, מפרי המר, 138 עמ' 1995 / מדריך מפורט אלבומי ומאייר לתרגומות ממקור שבע. תיאור יותר מ־230 תרגומי מן הסבע על שימושם הרפואיים והוטיסטוריים בפורמט מפואר.

■ יוסף שבינו: "אבו הרשה בתמרנות", הוצאת לחמי בית הנאמנות, 1995 / ספר המעמיד במרכז לא את המחקרים והעדויות אלא את הצילומים עצמם, כשיטה מתרדלוגית חדשה בחקר השואה. מלווים בביליוגרפיה רחבה.

זה קורה

בגם מפרים ישראלים, פלסטינים, גרמנים על הנושא "ספרות ופיוט" ייערך בגבעת חביבה בתאריכים 24־26.5.95 בהשתתפות כ־30 סופרים ישראלים וכ־40 מפרים גרמנים. יפתח את הכנס השר יוסי שריד ● יום העיון השנתי לזכר פרופ' יוסף האפרתי יתקיים מטעם החוג לתורת הספרות הכללית באוניברסיטת ת"א ב־25.5.95 בשלושה מושבים ● המשוררת האמריקאית לה לוקה תגיע ב־26.5.95 לישראל לקראת הופעת מבחר משיריה בעברית בתרגום הזרון קדרן בעריכת מתם בן בהוצאת ידון גולן ● ערב דיון על יצירתו של יהושע קנז יתקיים במכון זן ליד בירושלים ב־30.5.95 בשעה 20:00. בהשתתפות: יהושע קנז, אריאל הירשפלד, אילנה המרמן, מנוחה בתיה גור ● אחרי המסקה של עשר שנים חדש מרם שלמה מרץ מטעם בית דבוטינסקי, הזוכים בפרס השנה הם מנחם מינכלסון על תוכנית הרדיו שלו "יאיר". יוסף רז על ספרו "עקב רז וחיל בר כבוד" ● "יחתרחשות – עקבות – ציורי", סיפוזיון על אמנות מזוזות מסיבואנליטית יתקיים מטעם משכנות שאנים במכון זן ליד בירושלים ב־25.5.95 החל משעה 17:00. בין המשתתפים פילוסופים יהודים מחו"ל ואן פרנסואה עדי אופיר לאה דוכב וברכה ליכטנברג. הדיונים יתקיימו ולקם בצרפתית עם תרגום לעברית ● ערב על מצרה של מיכל גוברין "השם" יתקיים במשכנות שאנים בירושלים ב־24.5.95 בשעה 20:30. ישתתפו: פרופסור שולמית רימון קינן, פרופסור יהודה ליבס, והמחברת ● "משוקן המלכות" מאת קלארה סרני (בת אחיו של אנגו סרני) בתרגום מירון רפפורט, יופיע בהוצאת "הספריה החדשה". לקראת צאתו תגיע המחברת לארץ ותתארח בבית אריאלה בתל־אביב ב־22.5.95 בשעה 20:00 ● "שישים מיליגראם מרוואקי" מאת עירן רבי יופיע בעמודים לספרות עברית בהוצאת זמורה ביתן. קובץ סיפורים ראשון למחבר בן ה־19 המבטא את הכעסים של הדור שנולד לאחר מלחמת יום כיפור.

תה ואנטיפתיה

איזה פרליס

וירג'יניה וולף

וירג'יניה וולף: "לילה ויום", מאנגלית: אביב ברשי. זמור ביתן, 1995.

שמה של וירג'יניה וולף קשור קשר בל־ינתק לרומן "דום התודעה" ועל כן נוטים אנו לשכוח שביצירותיה המוקדמות היא עדיין הלכה בתלם הרומן המסורתי. כך ב"מסע אל המגדל" (1915) וכך ב"לילה ויום" (1919) שתורגם עתה לעברית. ספר זה נכתב בשנותיה הנוראות של מלחמת העולם הראשונה וכתיבתו נסתיימה עם סיום המלחמה בנובמבר 1918. אולי דווקא בשל כך בחרה המחברת להימלט ברמיזה ל"עולם של אתמול" עולם של ביטחון הערכים המסורתיים, שנהרס במלחמה.

הספר זכה לתשבחות וגם לביקורת שליילת. ידיבתה של וירג'יניה וולף, קתרין מנספילד, קטלה אותו בשל התעלמות המחברת מן המהפך, ששינה את פני העולם. ברם, כל ספר ראשי לבחוד את הנושא שלו ואינו חייב להיצמד לאקטואליה. נושא מלחמת העולם עלה ביצירות מאוחרות יותר.

ב"לילה ויום" ארבע דמויות ראשיות: קתרין הילברי, בת טובים, הזיה, כמנהג הימים ההם,בית הוריה ארוסה, וליאם רודני, פקיד במשרד ממשלתי, הנושא את נפשו לתחילה ספרותית: מרי ראצ'ס, בת כומר כפרי, עובדת במשרד של הסופרו"ספטיה: רלף דנהאם, משפטן במשרד עורך דין, ולאחר מות אביו, נושא בעול פרנסתה של המשפחה המיוחמת.

מרי היא גיבורה של קתרין, ורלף גיבורו של רודני, ובנוסף לכך מפריד הפיר המעמדי בין שני הזוגות. במרוצת העלילה נוצרת מעין שרשרת־אהבה: מרי אוהבת את רלף רלף אוהב את קתרין; קתרין אינה אוהבת את רודני, אבל מוכנה להינשא לו. לבסוף היא מזמינה לביתה את רודניתה ומכוונת את רודני ליעד זה. לאחר סידרה של טעויות ואי־הבנות מתאפשר סוף טוב, נוסח ג'ין אוסטין. להתרת ה"פלונטר"ה הזה דרושים 416 עמודים, גרושים שיחות־נפש ארוכות בין הנפשות הפעלות. יש להודות, שקורא בן זמננו נלאה מן האורך המופרז של הסיפור. אולם העלילה אינה העיקר, שכן אין היא אלא אמצעי, שבעזרתו מעבירה וירג'יניה וולף את המסרים שלה. כידוע, היתה וירג'יניה וולף בת למשפחה מן העילית הרוחנית של אנגליה וידידיה היו אינטלקטואלים מן השורה הראשונה. היא לא הכירה, מנסיון אישי, רבים אחרים בחברה האנגלית – מיגבלה הניכרת ביצירותה. למרות שייכותה לחוג מסוים, היא הסתכלה על סביבתה כאילו מבחוץ, בעינים ביקורתיות, שראו כל פגם. מה גם, שלדעת מזלה היא נולדה וגדלה בתקופה ויקטוריאנית ורוח התקופה לא פסחה על הוריה ואבותיה. כל חייה לא שכחה שאחיה למד בקיימבריג' והיא נשארה בבית ולמדה בכחות עצמה בספרייתו העשירה של אביה. מכאן עניינה במאבק הנשים לשוויון זכויות ולשחרור מכבלי המסורת. ברומן שלפנינו עומדת המחברת מאחורי קתרין הילברי, הבת הכלואה בבית אביה, המוכנה לנישואים ללא אהבה, כדי לצאת מעבדות לחירות. בהקשר זה מוסיפה המחברת הערה נועזת, המטילה את האחריות לנישואים פגומים כאלה על שכם החברה השמרנית והצבועה. "להתארס על מנת להינשא לאדם שאינך אוהבת זהו צעד בלתי נמנע בעולם שבו התשוקה אינה אלא סיפוק של תיאבון נוסף, שהביא אותו מלב יצרות העד, המסופר לעתים כה

אף כי הרומן בשלמותו אינו פיסגת יצירתה של וירג'יניה וולף, יש בו סצנות שהן פניני ספרותיות, שבהן מתגלה כשרונה הסאטירי, האירוניה הדקה שלה וחוש הומור חריף. כך הפרק הראשון: מסיבת תה בבית הילברי. כאן נפגשים לראשונה שני הגיבורים הראשיים, וכן מצטיירת הסביבה החברתית, שממנה צמחה קתרין. על רקע זה בולט רלף בזרותו ושונותו ומגיב בהתאם. הוא זכה להזמנה משום שפירסם מאמר בענייני חוק בכתב־עת של מר הילברי, אמרת לא היה חודר ל"מבצר" זה של מעמד העילית. הפולחן האנגלי של תה בשעת מנוחה מקיים בבית הילברי לכל פרטיו ודקדוקיו. קתרין מתנהגת תה לאורחים הקשישים של הוריה היא משמשת גם מעין מרוכזת תיירים ומראה לכל אורח חדש את מזכרות המשפחה בחדר הסמוך. רלף חש מיד "כאילו אלף דלתות מרופדות ריפוד רך נסגרו בינו לבין הרחוב שהשאיר בחוץ". דימוי זה קולע בריזק אל הפער התרבותי וריחוקה של החברה הגבוהה מחיי העם. בסיור המודרך מציגים קתרין ורלף לידי עיטות. מסתבר, שאבותיה מילאו תפקיד נכבד בתולדות אנגליה ואילו אבותיו של רלף רק שילמו מיסים כחוק.

היפוכה של סצנה זו הוא ביקורה של קתרין בביתו הדל והמחוגה של רלף. היא מגלה מיד את הכיעור והטעם הרע, שעיניה לא רגילות לראות כמותם. אולם הלכידות של משפחה זו מרוכת־הילדים היא גאותו של רלף והוא אינו מנסה כלל להפיג את האי־נוחות של האורחת. במציאות, אך ליאונרד ולף (בעלה של וירג'יניה) בדומה לרלף, חסר פרוטה, ובנוסף לכך יהודי. כשהוא הביא את וירג'יניה לביתו והציגה לפני אמו, היה המיפגש מביך שבעניים. תיקון החברה ושיחזור הפרט (בעיקר פרס־אינטלקטואלי) מלחציה ומסכמותיה – אלה הם שני קודים, הנפגשים ב"לילה ויום", כשהרגש הוא על רוחתה היחיד. הביקורת של וירג'יניה וולף מכוונת נגד המעמד הבורגני העליון, אבל אין לה כל בשורה מהפכנית. היא ובני חוגה מעולם לא היו מהפכנים, לא שאפו לזעזע את העולם או להחריבו עד היסוד, אלא רק לשפרו לפי טעמם. רלף הסופר והמרגן אמנם רוצה להשתחרר משיגרת המשרד, אבל שאיפותיו מתונות ביותר. הוא "איזל לעצמו מושב בבית הבוחרים בגיל חמישים, רכוש צנוע, ועם מעט מזל תפקיד קל ערך בממשלה ליברלית". מרי, שהיא לכאורה אשה "משוחררת", עצמאית ועובדת, נאחזת בעבודתה לטובת הכלל, כעוגן הצלה בסערה הפרטית של אהבה נכזבת. חזיונה שלה על אושר משפחתי אינו דוגמה מעוררת לנשים השוקלות ללכת בדרכה.

בסיכום: אין בספר "מירשם" כיצד להבטיח את אושרן של נפשות רגישות, ולו גם בחברה מתוקנת. כשקתרין שוקעת בהיזה היא רואה עולם דמיוני, שבו קיים האושר המושלם אשר בעולם הממשי אנו רק סועמים הד קלוש ממנו. לעולם דמיוני זה שתי תכונות קבועות: "היה זה מקום שבו רגשות שוחררו מן המעצורים שהעולם הממשי שם להם; והחליך היקיצה היה תמיד מבוע מחתם של דחייה ובמעין קבלה סטואית של העובדות". מי שמחדד את המציאות באמת־המידה של חלומותיו, אכן נאלץ לחיות מתוך השלמה סטואית. בכל שוורגיניה וולף היתה כנה בביקורתה החברתית וכבל שרצונה לקדם את שיחרור האשה ואת תיקון החברה היה אותנטי – היא נטתה לשגות ברמיזות (לפי הגדרתו של א.מ. פורסטר ב"אספקטים של הרומן"). ב"לילה ויום" משוקים שני היסודות האלה, זה בצד זה, על אף המתיחה הקיימת לעד בין הזוג ומציאות.

כותרים חדשים

■ רונית יוכל חיטרון: "בדרך אליך רובוטי", הוצאת מעגלים, 71 עמ' 1995 / משוררת בעלת קול ייחודי. שירה כמעשה בריאה – מן השחור השרוף אל שקיפות הבדולח.

■ עורך מלה: "מכתבים לברנן בלוך־"אנשומה", הוצאת הג 79 עמ' 1995 / שירה עמוקה ביטוי מקורית ומורכבת. ספרו האחרון־עשר של המשורר, דוד שני לשואה.

■ ליאור אורנה: "הלבישוהו רגיפו", הוצאת כרמל ירושלים, 41 עמ' 1995 / שירה צבעונית מרובת ריטמים ומשלים.

■ איזבל איינהרן: "פיסחרי אוזה לנחלי", מסמרדיה: אביבה בדישל, הוצאת שוקן 196 עמ' 1995 / 21 סיפורים של המספרת הנודעת ילידת צ'ילה ששלושה מהם תורגמו כבר לעברית.

■ ילקוט מורשת, גליון מיוחד אפריל 1995 / בסרכו הגיליון הדש "פנים אל פנים" דברים שנאמרו ביום עיון לזכרו של אבא קוכנר. וכן מאמרים, תעודות וסקירות ספרים.

■ תמר אבירה: "ישאר מלא אור שמש", הוצאת כרמל ירושלים, 47 עמ' 1995 / שאיפה לגעת כלב החוויה, בין בחלום ובין בכפיסוון. ספר ראשון למשוררת.

■ אלדרבה לאמה: "יחיסתקנתיו של דיל בלאסי", מצרפתית: עידו בסוק, הוצאת דביר והמועצה לתרבות מתמת, 641 עמ' 1995 / רומן פיקראסקי שהתפיע ב־1735 ומאז יצא בכ־250 מהדורות. נמנה עם ספרות המופת הקלאסית והפופולארית כאחת.

■ מיכאל לרמנטוב: "גיבור זמננו", מרוסית צבי ארז, השלים תרגום ועריכה: מפר קריקסונוב, הוצאת דביר, 196 עמ' 1995 / רומן המופת של המשורר לרמנטוב, שבישר את תור הזהב של הספרות הרוסית במאה ה־19. בתרגום החל צבי ארז המנוח שלא הספיק לסיימו והוספר מוקדש ע"י הוצאה לזכרו.

■ אורית רז: "תעלומות יהודי", מפרית מעריב, 188 עמ' 1995 / חמישה סיפורים שבמרכז כל אחד מהם עומדת אישה בודדת. הזיה בתעוזה של המצה ובצילו של חלום. קבץ ביכורים למחברת שהיא תסריטאית ומפעילת תיאטרון בובות לילדים.

■ ברברה קינגסולבר: "חזיריה בקיץ", מאנגלית: תרצה בוריאיה, מפרית מעריב, 349 עמ' 1995 / סיפור על שתי מערכות יחסים ושתי תרבויות – אמריקאית ואינדיאנית – מספר רגישות לידיה.

■ אמנים מס' 52, עורבת: עדית זיטל, אביב 1995 / גיליון המוקדש לעליתה של הלאומנות ובו מאמרים מאת שלמה בן עמי, אלעזר ויינרב, שלום פרלמן, דניאל בויארין, אילנה קראומן בן עמוס, ארנון גוטפלד ונוספים.

■ אוון פרומנגון: "יומיאיקי", מצרפתית: דניאל תורה ואביבה ברק, הוצאת כרמל והמועצה לתרבות מתמת, 207 עמ' 1995 / הרומן היחיד שכתב המחבר בן המאה ה־19. סיפור על אהבה בלתי אפשרית הנעדר כל סממן אקזוטי.

■ קרבי ויצר: "מרבי", מפרית מרעלים, 48 עמ' 1995 / ספר ביכורים למשורר, יליד רמת־השרון 1955, חבר קיבוץ מרע כיום.

■ נשרי מאמון: "למנר" השבון עם הפסיכואנליזה", הוצאת מלבות לספרות, ומרה בתון, 184 עמ' 1995 / התפתחותו והתפתחותו של פסיכואנליטיקאי. מי שהיה חבר מסדר הפסיכאטרים תוקף את המערכת המקצוע מבפנים.

■ "תרגומות מן המבע", בתבר ועריכה: מרי פולנה, ביימסחר רובינס, אוניברסיטת בר־אילן, הוצאת ספרי עליית הגג, דיעות אחרונות, מפרי המר, 138 עמ' 1995 / מדריך מפורט אלבומי ומאייר לתרגומות ממקור שבע. תיאור יותר מ־230 תרגומי מן המבע על שימושם הרפואיים והוטיסטוריים בפורמט מפואר.

■ יוסף שבינו: "אבו הרשה בתמרנות", הוצאת לחמי בית הנאמנות, 1995 / ספר המעמיד במרכז לא את המחקרים והעדויות אלא את הצילומים עצמם, כשיטה מתרדלוגית חדשה בחקר השואה. מלווים בביליוגרפיה רחבה.

זה קורה

בגם מפרים ישראלים, פלסטינים, גרמנים על הנושא "ספרות ופיוט" ייערך בגבעת חביבה בתאריכים 24־26.5.95 בהשתתפות כ־30 סופרים ישראלים וכ־40 מפרים גרמנים. יפתח את הכנס השר יוסי שריד ● יום העיון השנתי לזכר פרופ' יוסף האפרתי יתקיים מטעם החוג לתורת הספרות הכללית באוניברסיטת ת"א ב־25.5.95 בשלושה מושבים ● המשוררת האמריקאית לה לוקה תגיע ב־26.5.95 לישראל לקראת הופעת מבחר משיריה בעברית בתרגום הזרון קדרן בעריכת מתם בן בהוצאת ידון גולן ● ערב דיון על יצירתו של יהושע קנז יתקיים במכון זן ליד בירושלים ב־30.5.95 בשעה 20:00. בהשתתפות: יהושע קנז, אריאל הירשפלד, אילנה המרמן, מנוחה בתיה גור ● אחרי המסקה של עשר שנים חדש מרם שלמה מרץ מטעם בית דבוטינסקי, הזוכים בפרס השנה הם מנחם מינכלסון על תוכנית הרדיו שלו "יאיר". יוסף רז על ספרו "עקב רז וחיל בר כבוד" ● "יחתרחשות – עקבות – ציורי", סיפוזיון על אמנות מזוזות מסיבואנליטית יתקיים מטעם משכנות שאנים במכון זן ליד בירושלים ב־25.5.95 החל משעה 17:00. בין המשתתפים פילוסופים יהודים מחו"ל ואן פרנסואה ליוטאר, סטפן מוזס וכרסטיאן גלוקסמן. מישראל ישתתפו עדי אופיר לאה דוכב וברכה ליכטנברג. הדיונים יתקיימו ולקם בצרפתית עם תרגום לעברית ● ערב על מצרה של מיכל גוברין "השם" יתקיים במשכנות שאנים בירושלים ב־24.5.95 בשעה 20:30. ישתתפו: פרופסור שולמית רימון קינן, פרופסור יהודה ליבס, והמחברת ● "משוקן המלכות" מאת קלארה סרני (בת אחיו של אנגו סרני) בתרגום מירון רפפורט, יופיע בהוצאת "הספריה החדשה". לקראת צאתו תגיע המחברת לארץ ותתארח בבית אריאלה בתל־אביב ב־22.5.95 בשעה 20:00 ● "שישים מיליגראם מרוואקי" מאת עירן רבי יופיע בעמודים לספרות עברית בהוצאת זמורה ביתן. קובץ סיפורים ראשון למחבר בן ה־19 המבטא את הכעסים של הדור שנולד לאחר מלחמת יום כיפור.

ירידי הדירות "אביב 95" ייפתח בבאר שבע

מאת אמיר רוזנבליום

"אביב 95" – ירידי הדירות הגדול של באר שבע, ייפתח ביום ראשון במלון "אורות מדבר" בבאר שבע, בהשתתפות 13 חברות בנייה וקבלנים וכן ארבעה בנקים למשכנתאות. הירידי יימשך שלושה ימים, וייפתח בנאומיהם של חברי הוועדה המארגנת, אלי בן־מנחם.

בירידי ישווקו מאות דירות בגדלים שונים, החל משני חדרים (53 מ"ר) דירות יוקרה של חמישה חדרים ויותר, בגדלים העולים על 170 מ"ר, וכולה בקטגוריה פנטהאוזים, וילות ודירות גן.

בבאר שבע צופים בעניין רב אחד ירידי הדירות, לאור שתי עובדות מעניינות: האחת, לראשונה מזה שנים רבות הפכה הדירה ליעד לגורמים מחוץ לאיזור, והראשון בה פוטנציאל שיווקי לדירות השקעה מחוץ לעיר.

השנייה: התעניינותם של תושבי חוץ ברכישת בבתים לצורכי השקעה. המדובר בעיקר בקהילות יהודיות, הראות בהתפתחות באיזור מוקד התפתחות אפשרי (בלול אפשרויות הגלומות בהקמת אזור הנמל התעופי באיזור), צפוי ביקור של מתווכים מטעם השקילה האירופאית בירידי.

פול באומן, מנו נשיא חברת העוק בינמנין אנר בנמנין למוצרי צריכה לתיקונים, מודיע כי יבא לפודום העסקי המשמשי ביקים המודום הישראלי ביוני הקרוב בנייפה.

המודום הישראלי הינו עמותה אר פליטים הפועלת להידוק הקשר בין ישראל לעולם הרחב כולל בתחום העסקי.

המשתנים ליום 18.5.95

המטבע	שער	עיזוני		עיזוי		עיזוי יומי	
		בשעה	בבוקר	% ב'	% ב'	שינוי	% ב'
אבנק	15.0			-8.2		99.00	99.00
אגיס	1814.0	בו	-61.0	-3.2		96.00	96.00
אגן	4034.0		-61.0	-1.5		97.00	97.00
אמדוקנין	2297.0	בו	-96.0	-4.0			
אמיטיי	6650.0		-444.0	-6.2		95.00	95.00
אורדן 0.1	402.0		-12.0	-3.0		97.00	96.50
אורשת 1	588.0		-12.0	-2.0		98.00	97.75
אזורים 1	3447.0		-162.0	-4.5		96.00	95.00
אירוני אחזקות	971.0		-17.0	-1.7		98.25	98.00
אירוני־קנדה	5187.0		-133.0	-2.5		97.75	97.00
איתוראן	769.0		-36.0	-4.5			
אלביט	16490.0		-187.0	-1.0		99.50	98.00
אלביט־אביזרים	96.0						
אלבן־אחזקות	9490.0		-145.0	-1.5		98.25	98.25
אלדן	8713.0		-155.0	-1.7		98.25	98.00
אמן	2278.0		-46.0	-2.0		98.00	97.50
אמקור־אביזרים 4	99.5						
אמקור־ישראל 1	176683.0		-6231.0	-2.2		97.25	97.00
אמרון־ישראל 0.1	31549.0		-3147.0	-1.0		99.25	97.75
אפשרויות הנפט	284.0		-8.0	-3.0			
בזק 1	589.0		-12.0	-2.0		98.25	98.00
בינלאומי 1	36519.0		-936.0	-2.5		97.75	97.50
בינלאומי 5	36257.0		-459.0	-1.2		98.50	98.00
בנדס	1705.0		+43.0	+2.5		102.50	102.50
בנלת השקעות	5946.0		-248.0	-4.0			
בנמיר 1	498.0					100.00	99.00
בנרית אביזר 2	110.5						
דמו 1	1869.0		-53.0	-4.7		95.75	95.75
דיסקונט־השקעות	10982.0		-387.0	-2.0		98.00	97.50
דלק 0.1	8663.0		-87.0	-1.0		98.75	98.50
דנבאר 5	1979.0		+29.0	+1.5		101.50	99.00
הכשרת הישוב	754.0		-25.0	-3.2		96.75	96.75
הנבה לישראל 1	25785.0		-729.0	-2.7		97.00	96.00
הנבה לישראל 5	24834.0		-587.0	-2.0		97.75	96.00
חלל 1	6.3					100.00	100.00
טבע 1	101167.0		-2861.0	-2.7		97.50	97.00
טפון 1	1331.0		-59.0	-4.2		96.00	95.00
ישפחון נכיל 1	170833.0		-858.0	-0.5		100.00	100.00
יקאל 1	91.0		-1.0	-1.2		97.75	97.75
יקאל אביזר 2	80.5		-1.5	-1.7			
יק המלב 0.1	864.0		-18.0	-2.0		98.00	97.00
יצוא ותיירות 1	1125.0		-17.0	-1.5		97.00	97.00
ישראמקו	2.9	הון	-0.5	-13.5		87.00	86.25
כלים 0.35	1773.0		-74.0	-4.0		98.00	97.75
מז"ו 4	21839.0		-675.0	-3.0		97.50	95.75
מד אביזר	107.0						
מד אמיר	6032.0		-334.0	-5.2			
מיטקיליק לישראל	225.0	הון	-6.0	-2.7		99.00	97.00
מיתן	928.0					100.50	100.00
מלבניים ירושלים	762.0		-30.0	-3.7		97.00	96.25
מלל אלקטרוניקה	31897.0		-987.0	-3.0		97.25	97.25
מלל ביטוח	900.0		-33.0	-3.5			
מלל ישראל מ"ר	8039.0		-206.0	-2.5		97.50	97.25
מלל סחר 1	646.0						
מלל תעשיות 1	1940.0		-57.0	-3.0		97.25	97.00
מלי 1	7782.0		-241.0	-3.0			
מלר 1	332.0		-9.0	-2.5		97.75	97.50
מלשלי	795.5					100.25	100.25
מפיץ קרא 1	1895.0	בו	-69.0	-3.5			
מקמה מסחר 1	1258.0		+34.0	+2.8		102.75	99.00
מרבי הנעה	348.0		-3.0	-0.7		98.25	98.25
מרדכי 1	13979.0		-395.0	-2.7		97.00	97.00
מרגניט	1466.0		-26.0	-1.7		97.50	97.50
מרום 5	598.0		-18.0	-3.0		96.75	96.75
מתן 1	695.0		-9.0	-1.2		98.00	98.00
מפעלי פלדה	276.0		-8.5	-3.0		98.75	98.75
משהב מחיר 1	270.0	בו	-6.0	-2.0		97.50	97.50
משען ב 1	29538.0		-992.0	-3.2			
נייר חדרה	15373.0		-234.0	-1.5		98.50	98.00
נכסים ובנין	18513.0		-330.0	-1.7		98.00	98.00
נעמן	514.0		-30.0	-5.5		95.00	94.00
נסיגה	468.0		-33.0	-6.5			
נפטא בוקן אביזר 5	309.5						
נפטא 1	1711.0		-90.0	-5.0		95.00	95.00
נקסו	331.0		-10.0	-3.0			
נקיון 5	1237.0		+49.0	+0.8		102.00	99.25
סולרוטכנו 5	6941.0		-70.0	-1.0		99.25	98.75
סולתם 5	315.0						
סקליט ומיין 1	8019.0		-206.0	-2.5		97.50	97.00
סקלים	4360.0		-11.0	-2.5		98.25	97.50
סרוגה 1	1241.0		-83.0	-4.7		96.00	95.00
עמקים	1597.0		-12.0	-0.7		100.25	99.25
עלי	44585.0		-1026.0	-2.2		97.00	97.00
עמקות	57.5		-0.5	-1.2			
עפר ונחלה 1	13810.0		-282.0	-2.5		97.50	97.50
פיבן 0.2	9041.0		-377.0	-4.0			
פרקאן 1	1903.0		-39.0	-2.0			
קווי אמה	98.0	בו	-7.0	-6.7		94.50	94.00
קדם בשעמנה 5	274.0						
קדם הנמלה	1092.0		-44.0	-2.2		97.50	97.50
רב בריח	987.0					100.00	100.00
רמתיר 1	1414.0		-4.0	-0.2			
רשת מרכז הנחל	1438.0		-29.0	-2.0			
שטרלינג	5096.0		-64.0	-1.2		99.00	98.50
שלמה 1	7974.0		-309.0	-3.7		95.50	95.50
שמן	187.5		-2.5	-1.2			
שמן בוקן אביזר 1	129.0		-1.5	-1.0			
שמן 1	1107.0		-8.0	-0.7			
תבור 5	233.0		-11.0	-4.5			
תדיראן	783.0		-16.0	-2.0		98.25	98.00

נדחתה ההנפקה הבין־לאומית של קונצרן "כימיקלים לישראל"

מאת אמנון אפד

בעקבות הסחיר הנמוך אותו ניתן לקבל היום עבור מניות כימיקלים לישראל, הוחלט אמש שר האוצר, אברהם שוחט, לדחות את ההנפקה הבין־לאומית המתוכננת של מניות הקונצרן הממשלתי.

בשעת לילה מאוחרת קיים שוחט התייעצות עם חתמי ההנפקה ועם מנהלת רשות החברות הממשלתיות במשרדו, חמי גורדון, והחליט סופית לדחות את ההנפקה.

הממשלה מחזיקה היום כ־48.5 אחוז ממניות כי"ל, וההנפקה המתוכננת היא היתה אמורה למכור עד 20 אחוז מהמניות החברה.

שר האוצר הסביר אתמול את החלטתו ואמר, כי המחיר שהוצע לממשלה תמורת המניות לא היה מקובל עליו. לדבריו, מכירת המניות במחיר הנמוך במידה משמעותית. ממחיר המניות בבורסה בתל אביב, היתה פוגעת במשקיעים הישראלים המחזיקים במניות כי"ל. שוחט גילה עוד, כי הצעה שהתקבלה היתה לפי שווי שוק של פחות מ־850 מיליון דולר, לעומת שווי שוק של כ־900 מיליון דולר לפי נסחרות היום מניות החברה בבורסה.

מנשרד האוצר נמסר אתמול, כי בבחינת הממשלה הנוכחית כימיקלים לישראל לחזור לשוק ההון במועד מתאים יותר, שבו ניתן יהיה למשוך את הפוטנציאל המלא של החברה.

הנפקת כי"ל היא רק הראשונה בסדרה של הנפקות בין־לאומיות, שמתכנן האוצר במסגרת הפרטת החברות הגדולות. בתקופה הקרובה אמורות להתבצע הנפקות בין־לאומיות גם למניות חברות צים ובזק.

רבין דחה את תביעת עובדי רפא"ל להפסקת הדיונים בפיטורי עובדים

מאת אמנון אפד

ראש הממשלה, יצחק רבין, דחה אתמול את תביעת עובדי רפאל להפסיק מיד את הדיונים בוועדת השירות של נציבות שירות המדינה בפיטורי עובדים בחברה.

ועדת השירות דנה בימים אלה בפיטורי כ־350 עובדי מרינה מתוך כ־650 עובדים המיועדים לפיטורים השנה. רבין קרא לעובדי רפא"ל להיכנס למשא ומתן עם הנהלה, כדי לדון במשותף בתנאי הפיכת רפא"ל לחברה ובתנאי הפרישה של העובדים שייאלצו לעזוב.

המסמנה על השכר באוצר, יוסי קוצ'יק, הציג אתמול בפני ראש הממשלה את תנאי הפרישה המשופרים ואת המשכורות הגבוהות הניתנים היום, לדבריו, לעובדי רפא"ל. קוצ'יק הזהיר מפני היענות לתביעות העובדים, העלולות, לדעתו, לגרום להשלכות חמורות על כלל התעשייה והמשק.

ממשרד ראש הממשלה נמסר אתמול, כי המגעים בין העובדים לבין הנהלת רפא"ל ומשרד האוצר יימשכו עד למציאת הפיתרון.

"מישלן" ו"פורד": ניתן יהיה למחזר צמיגים ישנים

(שרים־איי.אף.פי.) בעוד כמה שנים ניתן יהיה למחזר את הצמיגים המשומשים, ולהשתמש בהם לייצור צמיגים חדשים, מבלי לפגוע בתכונותיהם וביצועיהם. כך סברו ביום רביעי חברות פורד ומישלן, בתום סידרה של מחקרים שערכו במשותף.

בבריטניה שעדיין המפעל הצרפתי לייצור צמיגים התבדר, כי ניתן להשתמש בעד 10 אחוז מהצמיגים הממוחזרים בהרכבם של צמיגים חדשים. העומדים בדרישות התקן.

מישלן תמשיך במחקרים, ותבצע בדיקות של חוזק ואיכות לטווח הרחוק, בטרם לייצר בעוד חמש שנים צמיג המורכב מעמרים ממוחזרים שחברת פורד תתקין ברכבים מתוצרתה.

רכיבים בשכר המינימום

בגיליון האחרון של "דטהפקס" התפרסמה שאלה של עובד: "האם ניתן לכלול "תוספת עבור" ו"תוספת ביטוח" שמקבלים באופן קבוע ומדי חודש עובדים המועסקים באילת, במסגרת שכר המינימום?"

לדעת אנשי "דטהפקס", אין לכלול רכיבים אלה בחישוב שכר המינימום, ויש לשלמם בנוסף לו. על פי הגדרת שכר המינימום, יש להביא בחשבון את רכיבי השכר הבאים: "שכר יסוד או שכר משולב, תוספת יוקר אם אינה כלולה בשכר המשולב, תוספת קבועה המשתלמת לעובד עקב עבודתו".

אולם, לא יובאו בחשבון "תוספת השפעה", תוספת חוק, תוספת בשל עבודה במשמרות, משכורת "ג', מעוגים על בסיס שנתי החזר הוצאות לרכות הוצאות כלכלה, אש"ל ונסיעות שמשלם המעביד".

"תוספת הטיסה" המשולמת לעובדים המועסקים באילת היא בחוקת "חזור הוצאות", ולכן אין לכלול אותה בחישוב שכר המינימום. ועוד: "תוספת הטיסה" ו"תוספת עבור" זו תוספת מיוחדת המשתלמת בגין עבודה באיזור גיאוגרפי מסוים, ואינן תוספת המשולמת "עקב העבודה".

סדנת המחוקק היתה לצמצם ככל האפשר את התוספות הבאות בחישוב לצורך חישוב שכר המינימום. בקיצור: יש לשלם התוספות בנוסף לשכר המינימום.

"יונדאי" הכריזה על הפסקת הייצור

הצר השני של גלגלי המכוניות ה"הרשות" המגיעות לישראל, ביחוד אלה שמגיעות מהמזרח הרחוק, הוא ניצול העובדים, שכרם הנמוך והריכוז של ועדים ואיגודים.

הנהלת מפעל המכוניות יונדאי שבדרום קוריאה הודיעה אתמול על הפסקת ייצור כלי הרכב מתוצרתה. זאת, עקב השביתה שפרצה במפעלי חברה אשר באולסן (כ־280 ק"מ דרומית לבירה).

כן, פרצו שביתות חמיכה למען עובדי מפעלי הרכב בשישה מפעלים נוספים שבבעלות הקונצרן העקר, הנמצאים בסמוך למפעל המשבשת.

העובדים דרשו בתחילה תוספת שכר, אך כאשר שר העבודה לי יונגקו הכריז על השביתה כ"בלתי חוקית" (וכך הן רוב השביתות במדינה זו, בה איגודים מקצועיים פועלים בתנאים קשים ביותר), פירסמה המשטרה כי היא מחפשת אחרי 12 ראשי הדור והאיגוד של עובדי המפעל.

היא לא היתה ציכה לעיך מבצעים מדכבים. כל ה־12 שוב יחד עם 5,000 מחבריהם במתקן המפעל, המייצר 5,000 מכוניות מדי יום. עוד 32 אלף עובדי המפעל, ששבתו בביתם, הדיעו כי אם המשטרה תפרוץ אל שטח המפעל ותנסה לעצור את מנהיגי העובדים, יגיעו לשם גם הם.

ועדים ועובדים / אכרים דוידי

ירידות במניות בצל דחיית הנפקת כי"ל וירידת הישראליות בנ"י

אתמול נרשמה מגמה של ירידות חדות בשוק המניות. הירידות הוסברו בחזיה הפתאומית של הנפקת כי"ל וירידות במניות הישראליות בניו יורק.

הסברים נוספים: מימשו רוחנים בשוק המניות התבטאויות שליליות לגבי מצב המשק בכנס של ארגונים כלכליים. כמו כן, ראוי לזכור שהריבית הריאלית הגבוהה ושער הליפין הנמוך ממשיכים לכרסם ברווחיות החברות ולהעיק על שוק המניות.

מדד המשתנים נקבע אתמול על 174.16 בירידה של 2.22%.

מדד המע"ף נקבע אתמול על 177.18 בירידה של 2.29%. המחזור הכולל במניות המתכם בכ־71 מיליון ש"ח.

ממשלת ישראל וכימיקלים לישראל הודיעו לדחות את ההנפקה הבין־לאומית של מניות כי"ל. ההחלטה נבעת משיגיים שחלו בשוק ההון הבין־לאומיים, אשר גרמו להערכה מחודשת של מניות חברות זרות ע"י משקיעים מוסדיים באר"ב ובאירופה.

בהודעה לבורסה נמסר שבכוונת הממשלה וכי"ל לחזור לשוק ההון הבין־לאומי בתוך מתאים יותר.

מניות כי"ל נסגרו אתמול בירידה של 2.75% ונסחרו במחזור בולם של כ־5 מיליון ש"ח. שער הסגירה של מניות כי"ל אתמול היה 225.

מניות מבע נסגרו אתמול בירידה של 2.75% במחיר של כ־33.4 דולר, בהשוואה למחיר סגירה של 33.9 דולר בניו יורק ביום רביעי בלילה.

ירידות בלטו גם בשורה של מניות כבורות אחרות, כמו בזק, אמבל, כלל אלקטרוניקה, כלל ישראל, כלל תעשיות, תדיראן, דיסקונט השקעות ואדיבי פיתוח.

בשוק המע"ף בלטו התחזקות משמעותית של ה"פטים", בתגובה לירידה חדה במדד המע"ף ולשיני השלילי באווירה בשוק.

בצמדי המדד נרשמה מגמה מעורבת עם תגובות מתונות לשני הכיוונים. לצמדי הדולר הוחרמו היצעים בר"כ, אך הם נקלטו לחב כלי שינוי בשער ובמקרים אחדים בירידות קלות. המקומים הארוכים נסחרו בתשואות 13.8% עד 14%.

במהלך המסחר היתה הפסקה בשל עיצומים של עובדי הבורסה לגירות עוד. ההפסקה נמשכה כשעה.

בורסה / איתן יעקבסון

"יונדאי" הכריזה על הפסקת הייצור

שערי מטבעות חוץ לתאריך 18.05.95

המטבע	שער יציג	בנק לאומי מזומנים קניה	בנק לאומי מזומנים מכירה	בנק לאומי העברות והמחאות קניה	בנק לאומי העברות והמחאות מכירה	בנק דיסקונט מזומנים קניה	בנק דיסקונט מזומנים מכירה	בנק דיסקונט העברות והמחאות קניה	בנק דיסקונט העברות והמחאות מכירה	בנק המזרחי מזומנים קניה	בנק המזרחי מזומנים מכירה	בנק המזרחי העברות והמחאות קניה	בנק המזרחי העברות והמחאות מכירה
1 דולר	3.4854	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 יין	3.0340	3.10	2.95	3.0543	3.0058	3.10	2.96	3.0534	3.0044	3.09	2.95	3.0486	3.0033
1 ליש"ט	4.7735	4.88	4.65	4.8076	4.7312	4.88	4.66	4.8072	4.7294	4.87	4.64	4.8000	4.7286
1 מארק גרמני	2.0975	2.15	2.04	2.1152	2.0816	2.15	2.06	2.1137	2.0797	2.14	2.04	2.1098	2.0784
1 פרנק צרפתי	0.5913	0.61	0.57	0.5969	0.5874	0.61	0.57	0.5966	0.5870	0.60	0.57	0.5957	0.5868
1 גילדן הולנדי	1.8736	1.92	1.82	1.8897	1.8597	1.92	1.83	1.8885	1.8582	1.91	1.82	1.8856	1.8575
1 פרנק שוויצרי	2.5125	2.58	2.45	2.5358	2.4955	2.57	2.45	2.5332	2.4924	2.57	2.44	2.5310	2.4933
1 כתר שוודי	0.4099	0.43	0.40	0.4143	0.4077	0.42	0.40	0.4143	0.4073	0.42	0.39	0.4132	0.4070
1 כתר נורבגי	0.4724	0.49	0.46	0.4763	0.4687	0.48	0.46	0.4769	0.4681	0.48	0.45	0.4751	0.4686
1 כתר דני	0.5361	0.55	0.52	0.5406	0.5320	0.55	0.52	0.5406	0.5318	0.55	0.52	0.5396	0.5316
1 מרק פיני	0.6872	0.71	0.67	0.6933	0.6822	0.71	0.67	0.6931	0.6812	0.70	0.66	0.6915	0.6812
1 דולר קנדי	2.2329	2.28	2.17	2.2487	2.2130	2.28	2.18	2.2483	2.2120	2.27	2.17	2.2441	2.2107
1 דולר אוסטרלי	2.2010	2.25	2.14	2.2188	2.1835	2.25	—	2.2179	2.1822	2.24	2.14	2.2142	2.1812
1 ראנד דרא"מ	0.8248	0.84	0.74	0.8307	0.8175	0.84	0.70	0.8313	0.8176	—	—	—	—
10 פורקים בלגיים	1.0192	1.05	0.99	1.0275	1.0111	1.05	0.99	1.0273	1.0107	1.04	0.99	1.0258	1.0105
10 פרינג אוסטריים	2.9817	3.06	2.90	3.0084	2.9606	3.06	2.91	3.0058	2.9575	3.04	2.90	3.0013	2.9567
1000 לירות איטלקיות	1.8279	1.87	1.78	1.8417	1.8124	1.87	1.77	1.8433	1.8136	1.86	1.77	1.8393	1.8120
100 ינים יפניים	3.4856	3.56	3.39	3.5107	3.4549	3.56	3.38	3.6058	3.4506	3.55	3.38	3.5001	3.4481
1 דינר ירדני	4.4296	4.47	4.18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 לירה טורקית	0.9254	0.93	0.85	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ECU	3.8784	—	—	3.9090	3.8469	—	—	3.9067	3.8440	—	—	—	—
1 פאונד אירלנד	—	4.96	4.72	4.8853	4.8077	4.96	4.74	4.8872	4.8086	4.94	4.72	4.8778	4.8052
100 מזרח מערב	2.4108	2.47	2.35	2.4299	2.3913	2.47	2.38	2.4304	2.3913	—	—	—	—
1 ין זלוטי	—	—	—	2.0289	1.9966	2.06	1.96	—	—	—	—	—	—
100 דרכמה יוונית	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
100 לירות לבנוניות	0.1840	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 דולר הונג קונג	—	—	—	0.3949	0.3886	—	—	—	—	—	—	—	—
1 דולר סינגפור	—	—	—	2.1871	2.1523	—	—	—	—	—	—	—	—
1000 לירה סורקיה	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 לירה קפריסין	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

קבוצת הברום תספק חומר לחברה בארה"ב ב־200 מ' ד'

מאת אמיר רוזנבליום

קבוצת הברום הגיעה על זכרון דברים, לפיו תספק ברום וחרכובות של ברום לחברת אלבמרל קורפוריישן האמריקאית, אחת משלוש יצרניות הברום הגדולות בעולם.

ההסכם הוא ארוך טווח, ולפיו תספק הקבוצה את המוצרים ישירות למחסני אלבמרל בדאבי העולם. נודע, כי מדובר בהיקף אספקה של כ־200 מיליון דולר בעשר השנים הקרובות.

מנכ"ל קבוצת הברום, אשר גרינבאום, מסר כי הוא רואה חשיבות רבה בעצם הגיעה להסכם ארוך הטווח עם אחת ממתחרותיה הגדולות, הוא צופה כי הדבר יחזק את מעמד קבוצת הברום בארץ ובעולם.

קבוצת הברום היא חברהבת של קונצרן כימיקלים לישראל. 11. אחוז מהמניותיה נסחרים בבורסה בתל אביב. מחזור מכירות הקבוצה עמד בשנת 1994 על 365 מיליון דולר.

הקבוצה, המייצרת כ־70 מוצרים שונים, משווקת אותם באמצעות חברהבות לשיווק ומכירות, שבשרדיה ממוקמים במרכזי סחר עולמיים.

מוצרים אלה משמשים את תעשיות הפלסטיקה, האגרוכימיה, הצילום, התרופות, הקוסמטיקה, קדחי הנפט וכן מוצרים לטיפול במים.

שערי קרנות הנאמנות ליום 18.5.95

שם הקרן	מחיר יחידה	מחיר פדיון	שנויים נומינליים: יומי בנקודות	יומי באחוזים	באחוזים מתחילת החודש	באחוזים מתחילת השנה	חודשי מוצע
מניות							
אחוזמדין מניות*	104.74	104.34	-1.14	-1.08	-0.51	+4.60	+0.98
אוצר מניות	74.06	72.77	-0.96	-1.30	-0.16	-2.05	-0.45
אחדות מניות	243.55	239.14	-3.78	-1.56	-2.08	-9.89	-2.24
אילת שוקים	46.47	45.61	-0.85	-1.83	-1.13	-10.32	-2.34
אלביעד מניות	750.19	732.23	-11.08	-1.49	-1.22	-5.30	-1.18
אמה	202.72	198.97	-3.68	-1.82	+0.21	-5.51	-2.23
אמנר	590.29	576.22	-7.51	-1.29	-0.21	-5.49	-1.22
אפיקים מניות	180.47	178.12	-2.33	-1.29	-3.99	-12.65	-2.90
אפסילה 36	61.56	60.72	-1.11	-1.80	-1.32	-14.01	-3.23
אפסילה מניות	123.71	122.05	-2.07	-1.67	-1.01	-18.41	-4.33
ארז	220.72	218.17	-3.64	-1.64	-0.52	-7.30	-1.63
אש	518.12	507.54	-10.63	-2.05	-2.13	-13.26	-3.04
אתגר	106.80	104.83	-2.03	-1.90	+0.19	-2.35	-0.52
בטוחה מניות	3373.65	3328.07	-55.27	-1.58	-0.60	-3.85	-0.85
ברון	144.62	142.97	-2.02	-1.39	-0.77	-5.50	-1.22
לובבת שרים מניות	71.78	70.27	-0.99	-1.39	+0.54	-1.94	-0.42
הראל–לביא מניות ותמי	95.03	93.35	-1.24	-1.31	-0.91	-6.42	-1.43
חמיר	560.04	553.83	-8.43	-1.50	-0.30	-8.00	-1.80
יער	62.73	62.51	-0.83	-1.31	-2.19	-9.98	-2.26
כוכב	113.98	111.82	-1.97	-1.73	-0.97	-8.69	-1.95
כללי מניות המידדים	113.47	111.98	-1.17	-1.03	-0.12	+9.15	+1.92
מגיק	191.12	187.43	-1.78	-0.94	-0.54	-10.91	-2.48
מיטב אופציות	37.42	36.82	-0.82	-2.18	-1.13	-18.58	-4.37
מיטב מניות	143.63	141.90	-1.64	-1.14	+0.47	-7.64	-1.71
מעגל	63.61	63.08	-0.69	-1.08	-0.19	-1.17	-0.26
ממן	80.99	80.32	-0.57	-0.70	-0.78	-6.42	-1.43
מרכזית מניות והמידדים	53.61	53.13	-0.69	-1.28	-2.55	-8.66	-1.95
נילי	705.05	695.20	-5.13	-0.73	-0.64	-5.38	-1.19
מרמה	59.65	58.53	-1.20	-2.01	+0.74	-3.03	-0.67
נטיבה קמטיעצל	45.87	45.01	-0.81	-1.77	-1.49	-12.92	-2.96
נשואה מניות	274.68	273.24	-3.77	-1.36	-1.03	-4.48	-0.99
עיתון מניות והמידדי	103.88	101.55	-0.89	-0.89	+0.28	-	-
סמנת מניות	58.30	58.08	-1.11	-1.88	-1.43	-9.15	-2.06
עדיף	88.93	87.36	-0.89	-1.01	-1.64	-13.05	-2.99
עמדה פז	121.94	120.57	-1.69	-1.38	-0.05	-2.11	-0.46
עמדה שלהבת	150.45	149.33	-2.34	-1.54	-0.41	-14.09	-3.25
עמדה שני	72.83	72.42	-0.97	-1.32	+0.19	-3.29	-0.72
פיא אדום	776.42	762.16	-15.05	-1.94	-0.41	-3.52	-0.78
פיא ויעקב	47.13	46.26	-0.66	-1.41	-0.11	-12.24	-2.80
פיא יהלום	744.37	730.61	-14.55	-1.95	-0.36	-6.90	-1.54
פיא מכלול	501.51	492.38	-9.80	-1.95	+0.11	-1.88	-0.41
פיא מסחר	105.56	103.59	-2.07	-1.96	-1.40	-13.27	-3.05
פסגות מבט לשלום	78.68	77.20	-1.51	-1.54	-0.31	-6.12	-1.36
פסגות מניות	500.22	497.00	-6.60	-1.31	-0.09	-6.58	-1.47
פסגות על	57.69	56.61	-0.81	-1.41	-0.19	-4.70	-1.04
צמיחה מניות	422.08	419.52	-6.69	-1.57	-0.08	-2.98	-0.66
קפיטל מניות	67.37	66.45	-0.93	-1.38	-0.51	-6.33	-1.41
קרן זהב מניות	46.02	44.94	-0.96	-2.09	-2.94	-18.41	-4.33
רעם 90	169.91	166.27	-4.81	-2.81	-5.77	-24.34	-5.88
שקל	612.01	600.77	-11.22	-1.83	-0.64	-4.72	-1.05
תמנו	105.55	104.78	-1.99	-1.86	-0.57	-5.55	-1.23
תשואות–סופה	102.43	99.83	-1.79	-1.76	-3.14	-0.17	-0.04
מניות לפי שיטת מסחר							
אנביה	88.63	87.87	-0.93	-1.05	-1.95	-21.35	-5.35
אילנות בר"מ	129.42	127.06	-1.98	-1.53	-1.02	-7.64	-1.71
אלישע אנרגיה	94.93	93.66	-1.13	-1.20	-1.22	-7.66	-1.72
גל	77.73	76.68	-0.93	-1.20	+0.83	+3.36	+0.72
דובדבן	1727.14	1716.84	-34.21	-1.95	+0.21	-2.64	-0.58
דובות שרם בר"מ	88.64	86.81	-1.08	-1.23	+0.30	-5.17	-1.15
דיק	302.20	295.17	-3.58	-1.10	-1.58	-8.28	-1.86
מרכזית משתנים	205.52	204.85	-3.66	-1.76	-1.14	-6.23	-1.39
מרק	338.44	335.64	-5.34	-1.57	+0.77	+0.59	+0.13
עמדה בר"מ	1484.98	1468.47	-19.89	-1.34	-0.94	-7.51	-1.68
עמדה משתנים	1340.83	1325.36	-26.42	-1.95	+0.77	-1.15	-0.25
פיא בדולח	628.47	628.47	-13.22	-2.07	+0.21	+1.11	+0.24
פסגות לימיט	203.91	202.62	-3.73	-1.81	+0.16	-1.24	-0.27
ציון משאבים – בר"מ	84.54	83.98	-1.12	-1.32	-0.38	-7.64	-1.71
תור	282.40	279.23	-5.61	-1.97	-	-2.95	-0.65
**מניות ענ

שערי המניות ליום 18.5.95

השינוי	שער	בקודות	שינוי		מחזור	מחזור	ה.נ.
			בקר	ב'%	5 ה.ס.	כאלפי ש"ח	בשו"ח ק.נ.
א							
אבגדה	3514	+233.0	-1.0	-0.5	13.4	1158	+1996
אבנים	161.5		-2.0	-0.5	0.8	1500	-5539
אבק אריה	180		-2.0		17		-55147
אבק אתם 1	1	בט					-200477
אגד	939	+2.0	+2.0	+0.3	7.2	2310	+2240
אגד אריה 1	215				9.9	14000	-3137
אגוד 1	3.1		-0.1	-3.5	2.2	210000	-1761910
אדגמר	548		-19.0	-5.0	4.1	2255	-10335
אדגר אתם 1	18.5	-0.7	-16.5		1.7	27557	-10644
אדגת	260	+12.0			7.8	9044	+63094
אדגת אריה א	87				32.5	113247	+81947
אדגר אתם 3	350	-17.0	-4.5		2.6	2364	-1484
אדגר אתר	832		-2.0	-0.2	2.0	720	-631
אדיר	374				1.0	1604	-1771
אדרים א	4.1	+0.1	+0.1	+2.0	0.2	13471	+69568
אדרי	158				0.7	841	-299
אדאמנט 1	36.5						
אדאמנט אתם 1	13.8						
אדגר 1	145.5	+12.5			57.8	120484	+956652
אדגר אריה 2	137.5	+3.0	+2.3		37.3	82245	+280436
אדגר אלבני	105	+0.0			2.8	4066	+8869
אדגר אלבני אתם א	3.1	+1.0			4.4	1000	+299
אדגר אלבני אתם	222	+1.0			2.7	9000	-4602
אדלר 1	206				0.7	1000	-1900
אדלר אתם 1	78		-3.5	-4.0	0.6	2174	-2174
אדגים 0.1	345152				11.4	10	-10
אדגה	179						
אדגה אתם 1	18.9						
אדגר	326						
אדגר אתם 1	22						
אדגה	116271						
אדגרין קוקי בנו	318						
אדגלקי	537		-8.0		0.8	437	-2618
אדגלקי אתם 1	8		-16.3			1176	-1176
אדגורה	250				4.1	4955	-4191
אדגורה אתם 1	1	בט					-5
אדגרי 1	329	-1.0			-0.2	6	-2506
אדגרה	435	+9.0			2.1	1484	+5350
אדגרה אתם 1	38	+3.4			0.4	2800	+5090
אדגרן 10	4587		-4.5		4.1		-274
אדגה אריה א	121.5		-4.0		15014		-55014
אדגה אריה ב	148.5		-4.5				-2373
אדגין אתם 1	2196		-74.0		4.0	550	-6590
אדגרי מה	167.5		-1.0		1.9	3330	-2532
אדגים	511		-16.0		10.5	5309	-15255
אדגי	239		+2.0		15.0	19091	+10549
אדגמן מאי זבוב	64				10.8	51250	+46675
אדגמיר	203						
אדגמה	3453		-10.0		12.3	1077	-1331
אדגה דוב	4012		-20.0		4.4	334	-272
אדגיהו	79				3.3	12500	-8500
אדגרים 1	284						
אדגרע פר	1132				1.2	330	-504
אדגרע פר אתם 1	124						
אדגיה	98.5	בט			1.0	3000	-3261
אדגיה אתם א	93.5		+0.5		3.7	12000	+20000
אדגל	515		-10.0		18.0	10577	-14849
אדגל אתם 1	4.4	+0.1	+1.3		0.2	10000	+9971
אדגיאלי	283					2	-2
אדגיאלי אתם	4.3	-5.9	-57.5		0.4	16730	-49263
אדגליעץ	353		-5.0		18.6	15999	-29126
אדגמה אתם ד	95				28.2	90005	-46939
אדגמה אתם 5	404	-21.0			1.3	1000	-19859
אדגיה	4380	-89.0			2.0		-495
אדגמה	424						
אדגמר	516				0.8	475	-383
אי.די.אקס	183.5	+1.0			0.2	400	+400
אי.די.אקס. אריה	106.5				7.0	20000	-10001
אי.די.אקס. אתם 1	2.9	+0.1				1732	+17241
אינאמר	569				11.3	6001	+3999
איטונג אריה ב	329	-7.0			0.3	298	-9379
אנו.אר.אנד	156.5						-1000
איכנה	419						
איכנה אתם 1	1.91						
איילון ביזמה	391						-122
איילן	400		-1.0		-0.2		-2000
איילן בנו אריה	98		-1.5		3.2		-15978
איינקו 1	334				2.8	2924	+2886
איינקו-נמא 1	2694		-83.0		6.3	713	-4452
איינקו-נמא 5	2537		-133.0		5.0	50	-4072
איינקוקוסמה	813						
איינקוקוסמה אתם 1	45		-0.5		0.7	4600	-4318
איוניים	173.5	בט			2.2	3884	-16068
איתן ביקוח	365		-13.0		7.1	5862	-15862
איתן ביקוח אריה	203						-16450
אל אי אנד אנד אנד	515	+15.0			1.0	600	+596
אל אי אי אנד אנד אנד	61.5	+0.5			0.3	3301	+2335
אל קינון	430	-1.0		-0.2	1.4	1000	-1327
אל קינון אריה א	118				16.5	4237	-2518
אלביע אתי 2	9382				4.4	143	-184
אלבן	159.5					2	-2
אלבן אריה א	73.5				2.4	10000	+100000
אלבן אתי 1	1.2				0.1	27780	+436200
אלגו 1 סי	3975	-123.0			0.9	70	-1190
אלדן-טק	41.5	-0.2			0.4	3155	-2463
אלה	304					1	-1
אלה אנה א	100.5	-1.0			6.6	19900	-20000
אלוהאיר	149.5	-8.0				46	-9375
אלהים 1	9182	-23.0					-230
אלוני 1	102.5	+16.5					+9828
אלוני אתי 2	57.5	+2.5			4.3	1815	+1812
אלוני הץ	77	-3.0			7.6	30001	-110872
אלוני הץ אריה א	103.5				3.1	9200	
אלוני הץ אתי 3	1						
אליאנס	985				10.4	5651	-6877
אליאיכן אתי 2	1				0.1	36419	-36789
אליהו תכשי 1	124		-10.0		5.1	2798	-7422
אליסר	421						-300
אלקן 1	109.5	בט	+1.0		7.4	20433	+46897
אלעד אריה ב	95.5					10000	
אלעד אנה א	130.5				0.5	1227	-1227
אלעד אנד 3	36.3				3.2	26500	-9472
אלע.צריבה אנד 2	165				5.3	9766	-509
אלקו תעשיות	5362		-54.0		41.5	2347	-4345
אלקטרה 1	7993		-122.0		26.3	1000	-887
אלקטרה אנד 4	267				3.3	3700	+1200
אלקטרה צריבה	1874		-38.0		18.3	2962	-5755
אלקטרוניקס ליין	476		-1.0		-0.2	6	-14994
אלרזי	1347				25.9	5828	-5828
אלדן אתי 2	5065	-25.0			1.7	102	-282
אלדן 1 סי	3340	-8.0			34.4	3126	-2815
אמאל	330	+2.0			1.7	1534	+1524
אמיקם	356				3.3	2771	-4200
אנגל	924	-16.0			6.0	1979	-10629
אנגל אתי 1	473	-10.0			4.1	2629	-3751
אבגא השקי 0.5	88716	+878.0			12.3	1042	+73
אמת מיתשב	491	-1.0			2.9	1802	-1802
אמאסף	431				16.0	11261	+7940
אנגל שלמה	7614	-19.0			0.2	7	-7
אנגל בייזה	361				13.7	11535	-14417
אנגל בייזה אריה א	121.5						
אנגל מיתר	100						-1398
אנגל מיתר אריה	99						
אנגל מיתר אריה ב	47.4						-33
אנגל מיתר אתי 2	33						-1
אנליסט	665		-15.0		-2.2		-9700
אסיטי	532				5.1	2928	+1428
אסיטי אריה	61						
אסיטי אתי 1	2.1				+2.3	62	+24054
אסמיך	2545		-16.0		-1.0	1000	-2008
אפאר 1	424						
אפאר אריה א	112.5						
אפליקנה	412				1.9	1386	+1386
אפליקנה אתי 1	9				+0.5		+27941
אפק	270				1.6	1793	-3677
אפריקה אריה 2	387		-9.0		-2.2		-4051
אפריקן אתי 7	39151		-3289.0		7.7	129	-308
אקסטרא	224				2.7	3669	+13354
אקסטרא אתי 1	1		-1.5		-59.3		-12808
אקלנס	1100		-17.0		-1.5	236	-236
אקרשי	711		-39.0		-5.2	2201	-3251
אקרשי 5	664		-2.0		-0.2	3600	-3680
אקרשי ומעש אגח ב	114.5						
אר אם אל	552	בט	-61.0		-10.8		-33366
ארגמן 0.8	345				2.2	1900	
אדריטי	648				3.4	1575	-58
אדריטי אריה א	101.5		-0.5		-0.2	10000	-33000
אדריטי אתי 1	34				0.4	3118	-3118
אדרים 1	163				-0.8	1500	-11878
אדרים אריה 1	165				-1.5		-30000
איתן 1	236						+25590
איתן אריה 1	50		-1.0		11.3	59000	-154991
איילון	1107	בט	-110.0		-9.8	2016	-16550
איפל	120.5				2.3	5548	-5548
אשד דב 0.5	305				0.1	1	-1001
אשקלון נכר	364					8000	+8000
אשקלון נכר אריה	118.5					25000	-15000
אשקלון תעש'	408				+0.5		+2352
אשקלון תעש' אריה	135				+0.5	1667	+1667

אזהרה לקוראים

מערכת "דבר" עושה כמיטב יכולתה לרכז ולעדכן תדיר אמון קטר את נתוני המניות המוצגים ומביאים לידיעת הקורא. כל שימוש בנתונים המתפרסמים מעתה בדיקה ואישור. כל המלצה על ידי המשתמש בטרם נעשית על אחריותו. אין המערכת אחראית בסקירה של טעות בנתונים. אין באפשרות הנתונים משום המלצה או הוראת יציאה למשקיע ויש לאמתם עם יועצי ההשקעות.

בעריכת: ניסן פרידמן

שבת דרבי

הדרבים בת"א ובחיפה עשויים להכריע את גורל האליפות או לדחות את ההכרעה למחזור האחרון ● 4 האחרונות בטבלה יתעמתו ביניהן. אם שתי האחרונות יפסידו הן ירדו כבר מחר

ספירת מלאי

מאת משה קסטן

שני משחקי דרבי עשויים להכריע מחר את עונת המשחקים, שהגיעה למחזור הלפני אחרון. בת"א תתמודד המוליכה מכבי ת"א נגד בית"ר ת"א ואילו בחיפה יתמודד הפועל ומכבי חיפה, שכוכח יתעמתו שוב במשחק נגד הגביע.

הדרבי ת"א יועבר בשידור חי בערוץ 2, ולפי תוצאות השנים האחרונות קשה לנבא את תוצאתו.

למכבי 10 משחקים רצופים ללא הפסד וזה יהיה הדרבי ה69, כשלמכבי 35 נצחונות, ולבית"ר רק 14. האחרון שבהם היה לפני 3.5 שנים, כשמכבי הליכה 0:2 עד הדקה ה85 ובית"ר ניצחה 2:3...

● **מכבי ת"א:** ארבארוב; עמית לוי, גרי ברומר, שלח, הלל; קלינגר, אלון ברומר, שהם, נמני, שוקאנוב; רדיקס.

● **בית"ר ת"א:** קורנפיין; יניב שרעבי, שיגאלוב, דהרן עמר, בסל; ניסן כהן, דנאייב, גל הרשליקוביץ, שריקי, שוייגר אייזנברג.

בדרבי בחיפה לא ניצחה הפועל מזה 19 שנה, אולם הפועל התחזקה מאוד ובעזרת שלושת יוצאי מכבי מפורסמים (אמרוני, עמר ובניון) תנסה להפתיע, דבר שעלול להוריד סופית את המכר מראש הירוקים.

זה הדרבי ה54. מכבי ניצחה 22 פעמים והפועל רק 13.

● **הפועל חיפה:** אסיאגו; טלקר, אמרוני, אלון חלפון, מוסה יאגור, בניון, עמר, קושלוק; זועבי, ניראן.

● **מכבי חיפה:** רפי כהן; צבר דניאל, פין, הדרי, גלאנט; ברקוביץ, רבינו, גראייב, חזן; טוגאי, שטרית.

אם מכבי ת"א תנצח ומכבי חיפה לא – יהלו באיצטדיון ר"ג חגיגות האליפות. אם יקרה ההיפך – תעלה חיפה לראשות הטבלה. החגיגות ביחדו, שיישמר פער 2 הנקודות והחברה תועבר למחזור האחרון בשבוע הבא.

● **בתחתית** יתעמתו ארבע האחרונות: בשני משחקים מבריעים. האחרונה הפועל בית שאן תארח את מכבי נתניה ומכבי הרצליה תארח את הלפני אחרונה עירוני אשדוד.

אם שתי האחרונות יפסידו הן ירדו כבר מחר. כל תוצאה אחרת תרחה את ההכרעה למחזור האחרון.

אל ברקוביץ (מימין) וראובן עמר גרלו ביחד במכבי חיפה, אולם מחר יתייצבו זה מול זה בדרבי החיפאי הנורלי

ליגה לאומית, מחזור 29 (הלפני אחרון)

- ● מכבי ת"א – בית"ר ת"א. איצטדיון ר"ג. שבת, 18.00. שופט מאיר לוי (בקדם 1:2)
- ● הפועל חיפה – מכבי חיפה. קרית אליעזר. שבת, 18.00. שופט חיים ליפקוביץ (4:0)
- ● מכבי הרצליה – עירוני אשדוד. הרצליה. שבת, 17.00. שופט רני קדן (1:1)
- ● הפועל בית שאן – מכבי נתניה. בית שאן. שבת, 17.00. שופט יצחק בן־יצחק (1:1)
- ● בני יהודה – הפועל ת"א. שכונת התקוה. שבת, 17.00. שופט סחיל דאוד (2:1)
- ● מכבי פ"ת – הפועל באר שבע. פ"ת. שבת, 16.30. שופט אבנר כהן (0:0)
- ● בית"ר ירושלים – הפועל פ"ת. סדי. שבת, 17.00. שופט יוסף בניאשי (1:0)
- ● עירוני ראשל"צ – צפרירים חולון. ראשל"צ. שבת, 17.00. שופט אריה חלף (0:0)

הליגה הלאומית — עונת 94/95

קבוצה	משח.	נצ.	תיקו	הפס.	שערים	הפרש	נק.
1. מכבי תל־אביב	28	17	6	5	54—27	27	57
2. מכבי חיפה	28	16	7	5	63—29	34	55
3. הפועל באר־שבע	28	14	7	7	51—35	16	49
4. הפועל תל־אביב	28	10	13	5	38—30	8	43
5. הפועל פתח־תקוה	28	12	6	10	41—35	6	42
6. צפרירים חולון	28	14	5	11	50—51	−1	41
7. בית"ר ירושלים	28	11	7	10	39—35	4	40
8. מכבי פתח־תקוה	28	7	12	9	36—37	−1	33
9. ראשון לציון	28	7	12	9	36—38	−2	33
10. בית"ר תל־אביב	28	10	3	15	42—55	−13	33
11. הפועל־חיפה	28	8	8	12	42—47	−5	32
12. בני־יהודה ת"א	28	8	8	12	41—47	−6	32
13. מכבי נתניה	28	7	9	12	33—48	−15	30
14. מכבי הרצליה	28	7	9	12	29—47	−18	30
15. מכבי עירוני אשדוד	28	6	10	12	39—51	−12	28
16. הפועל בית־שאן	28	6	10	12	26—48	−22	28

הליגה הארצית — עונת 1994/95

קבוצה	משח.	נצ.	תיקו	הפס.	שערים	הפרש	נק.
1. מכבי יפו	28	13	10	5	36—24	12	49
2. הכח רע	28	12	9	7	37—29	8	45
3. הפועל כפר־סבא	28	11	9	8	44—32	12	42
4. הפועל בת־ים	28	10	10	8	41—35	6	40
5. הפועל פ"תבה	28	10	11	7	22—20	2	40
6. מכבי קרית גת	28	10	9	9	37—33	4	39
7. הפועל רמת־גן	28	10	9	9	35—33	2	39
8. הפועל אשדוד	28	10	7	11	43—37	6	37
9. מכבי יבנה	28	9	10	9	30—31	−1	37
10. הפועל ירושלים	28	9	9	10	43—42	1	36
11. ס.כ. נס־ציונה	28	9	9	10	38—37	1	36
12. הפועל ק. שמונה	28	8	9	11	25—39	−14	33
13. שמשון תל־אביב	28	9	5	14	34—43	−9	32
14. הפועל אשקלון	28	7	11	10	30—40	−10	32
15. הפועל לוד	28	7	11	10	27—43	−16	32
16. הפועל חדרה	28	7	9	12	29—33	−4	30

בוקר טוב אנגליה

נמר הגביע האנגלי

בוקר טוב אנגליה. היום גמר הגביע באיצטדיון "וומבלי" בין יס"ין קיין הדרום מחר יתנו את האות הרשמי למפגש המסקרן בין מנצ'סטר יונייטד ואברטון.

בתחילת השבוע נאבקה היונייטד על כתר האליפות מול בלקבורן ואיבדה אותו לאחר שנתיים רצופות. לפיכך, בראבל היא כבר לא תוכה, אבל סוכביה והאי יצאו לא לסיים העונה בידיים ריקות.

לחלוטין הא: הפייבוריטית לזכות בגביע נגד שמשון. המתחרה מבינפאל, שנאבקה בחדוק שיניים כדי להימלט מאימת הנשירה, אך ה"מיליונרים" של ג'ון רדל לא יהיו ריבל קל לפיצוח, כפי שהם הוכיחו בחצי הגמר כאשר הביסו את טוטנהאם 1:4.

"כלבי המלחמה" של אברטון, כפי שמכנה אותם רדל מגיעים לחומבלי כשאין להם מה להפסיד. מאידך, היונייטד שפופים אחרי הכשלון במאבק על הכתר.

מנצ'סטר תעלה למגרש בהרכבה המלא כשרק ראין גיגס עדיין מנוה לחמלים מפציעתו ולהיות כשיר. הוא חיוני לקבוצה בעיקר מפני שאנרי קול אינו מורשה לשחק.

שתי הקבוצות נפגשו בגמר של 85' ואז ניצחו היונייטד 0:1. רק מארק יוז נותר בהרכב מאז כאשר בשנה 12 השנים האחרונות הופיעו הא וחבריו בחמישה גמרים.

הפגיעה של הולוך והסקוטי, דאנקן פרגוסון היא המראיבה ביותר את אברטון וקיים חשש לשיתוש. הוותיק בשחקני אברטון הוא השוער נוויל סאתהול, שירשום את הופעתו ה650 במדי הקבוצה והוא כמו יוז השרדי היחידי של קבוצתו מגמר 85'.

מנצ'סטר זכתה עד כה שמונה פעמים בגביע ובצוות נוסף יעלה אותה לפיסגת טבלת הזוכות בגביע האנגלי. נצחון של אברטון יביא בפעם החמישית את הגביע לאחרונה.

אברטון: סאתהול; ג'קסון, וולסון, אגבוזוקו, אבלה, לימאצ', פרגוסון, הוגן, הנצ'קליף, ריקאן, פרגוסון.

מנצ'סטר יונייטד: שמייכל; נוויל, פאלסטר, ברוס, אריקסן; שארפ, אינס, קיה גיגס, יוז, מקלייר.

צרפת: מאמנה של נאנט הוא אולי האיש היחיד בארצו שאינו בטוח עדיין, כי קבוצתו זכתה לראשונה מזה 12 שנים בתואר האליפות. בורדו נאנט יבקרו הערב בקומיסיקה והם זקוקים לנקודה אחת בלבד במשחקם נגד באסטיה.

ליון המפגרת בתשע נקודות אחרי המוליכה, שלושה מחזורים מסיום, כבר השלימה עם העובדה שהיא תהיה רק סגנית.

בריידה יתקיים "דרבי" בין קאן ומונאקו, אוקור תשחק מול לנס וסט. אסיין תנסה לברוח מאימת הירידה במשחק ודע נגד סן דזמן.

הניקס ניצחו על חודה של נקודה

בדורסל מעולם אחר

הניו־יורק ניקס נאבקים בשניים כדי להישאר בתמונת המאבק בחצי גמר הפלי־אוף המזרחי. במשחק החמישי נגד הפייסרס מאינדיאנה נוקקו חביביו של פאט ריילי לסל של פטריק יואינג, 1.8 שניות מהסיום, כדי לנצח על יתרון של נקודה 95:96.

הפייסרס עדיין מובילה את הסדרה עם יתרון 2:3 והיא תארח את המשחק השישי מחר לפנות בוקר.

גם הפעם שמטו הניקס יתרון של חמש נקודות, 30 שניות מהסיום (89:94), לפני שיואינג המביע את הכדור האחרון ומנע אי נעימות מקבוצתו.

יואינג סיים את המשחק בקלע הבולם של הניקס עם 19 נקודות ומייסון הוסיף 13. לפייסרס הדבר לקלוע ריק סמיסם 28 ודג'י מילר 23.

טניס: שלושת הכדרסים המופשים האחרונים לאליפות צרפת הפתוחה בטניס, שיחלו ב29 במאי על מגרשי הרולאן־גארוס, יוענקו לטניסאים המקומיים ליונל באדטה, סידי גוודרילה ופרדריק וישוקס.

אתלטיקה: שתי אתלטיות סיניות שיפרו אתמול את שיא העולם בקפיצה במוט באליפות הלאומית שנערכה בטאייוואן. חנג גייקינג ומן קאיין קבעו תוצאה של 4.08 מטר ושיפרו את השיא הקודם של סון בשני סנטימטר.

יובנטוס מחפשת נקמה

איטליה

ליובנטוס שהפסידה בסיכום הכללי של גמר גביע אופ"א לפארמה, לאחר תיקו 1:1 במשחק הגומלין שלשום, תנסה ל"נקום" ביום ראשון את כשלונה במפגש הליגה בין שתי הגדולות.

יובנטוס מקדימה בשבע נקודות את יריבתה בשנותרו שלושה מחזורים לסיום. תיקו ביתי מרתיים וראלי חבריו יוכלו לעדוך את הקפת האליפות.

לאציו תארח את סמפדוריה ואינטר תפגוש את קאליארי במשחקים שתוהיה להם השפעה על קביעת הקבוצות לגביע אופ"א.

בתחתית מתחמם המאבק נגד הנשירה כאשר קרמונה תארח את פארמה וגנואה את פוג'ה. שתיים מהארבע יצטרפו לבשירה ורג'יאנה שכבר ירדו.

גרמניה: ארבעה חודשים לאחר פציעתו הקשה חזר מחר לותאר מתיאוס להדכבה של באיירן מינכן, שתאחר את קרלסרוהה, אך סיכייה להשיג את הדד בדמן תמוליכה קלושים ביותר.

ברמן תשחק מחר נגד אודרינג בבית בעוד בורוסיה דורטמונד המפגרת בנקודה אחרי המוליכה תתאחר במשחק חוץ קשה אצל השלישית בדיוק פרייבורג.

'קווי אשראי' רכשה את הפועל ת"א

מאת משה כהן

קבוצה המורכבת מכמה אנשי עסקים יודעים עומדת לרכוש את קבוצת הכדורגל של הפועל ת"א תמורת 600,000 דולר. כך מסר אתמול מזכיר ההסתדרות במרחב ת"א־יפו, גרשון גלמן.

את קבוצת אנשי העסקים מייצג עורך הדין יצחק דואנים, שאישר אתמול שכבר הושג סיכום בעל־פה בין הצדדים, אבל הדגיש שטרם נחתם חוזה מחייב.

לדעתו, רק נסיגה בלתי צפויה מצד ההסתדרות תמנע את ביצוע העיסקה. עו"ד דואנים סבור שלהפועל ת"א יש פוטנציאל כלכלי וכעת צריך להתחיל במחירות את ההכנות לקראת העונה הבאה, במטרה להשיב את הקהל למגרשים.

הוא סירב להתייחס לעתיד הצוות המקצועי, אבל ציין שתתקיים פגישה עם כל אחד מהצוות וביחידי ודק אז יוחלט לגבי עתידו בקבוצה.

נודע, כי שני אנשי העסקים המרכזיים העומדים מאחורי העיסקה עם יובל רן, בעל חברת 'קווי אשראי' שהעונה אימצה את קבוצת הכדורסל הפועל גליל־עליון איש הגליל', איתן שמיר, למרות שלא התקבל אישור רשמי ושני הצדדים ממשיכים לשמור בסוד את זהות הרוכשים.

גלמן הדגיש שעיסקת הרכישה אינה כוללת את חובות העבר של הקבוצה, המוערכים בכמיליון ש"ח, אבל סוכם שהפועל ת"א תשלם החל מהעונה הבאה מחצית מהתצאות התפעול של איצטדיון בלומפילד.

הסכם כולל גם את מחלקת הנוער של הקבוצה וכמובן שגם את כרטיסי השחקן של שחקני האגודה.

גלמן הביע את שביעות רצונו מהסיכום ולדעתו, כעת יוצאת הפועל ת"א לעידן חדש, למרות שההסתדרות תמשיך להעניק לה תמיכה ציבורית.

אין ספק שרכישת הפועל ת"א תביא לשינוי מפת הכדורגל בארץ וכעת, לאחר מכבי חיפה, הפועל חיפה, מכבי ת"א ומכבי פ"ת, גם הפועל ת"א נכנסת למרוץ הקבוצות שעובדות לידיים פרטיות.

כעת עומדת על הפרק מכירתה של קבוצת הכדורגל של הפועל באר־שבע.

ראוי לציין שבעוד הכדורסל המצב מסובך יותר, כיוון שבדרך כלל הרוכשים אינם מקבלים בתמורה את כרטיסי השחקן ולאור הגרעונות הכבדים של ענף הכדורסל, קשה להפיק רווחים מרכישה.

גדי ברומר (משמאל), שחצטיין נגד ברזיל, ולידו קפטן הנבחרת ניר קלינגר, מנסים לבלום את הזרוק הברזילאי הנפלא ריבאלדו (11). ברומר וקלינגר מקווים לחבוט מחר את הדרבי באליפות אחרי הדרבי נגד בית"ר תש"א באיצטדיון ר"ג (צילום: א. קנפר)

קפטן בית"ר ת"א, ניסן כהן, לקראת הדרבי המכריע:

עם כל הכבוד למכבי תל־אביב נילחם להוציא לפחות נקודה

ניסן כהן אינו מחפש כותרות ● מבצע את העבודה עבור בית"ר ת"א, בשורותיה החל דרכו כנער ● הוא מזדהה ומזוהה עם קבוצת המנורה ומלא שבחים ליו"ר מורדוב ● ניסן הורחק בעבר למשך עונה, אך לעג למספידיו ושב בהצלחה למגרשים ● הוא מבטיח שבעתיד ישמש כתפקיד ניהולי בקבוצה

מאת ניר ויסל

קפטן בית"ר ת"א, ניסן כהן בן ה32, הוא בין השחקנים היותר ותיקים בליגה הלאומית עם 300 משחקי ליגה. הוא לא שחקן מברק, אך מבשל מצטיין, אלא קשר חדיר, המבצע עבודה אפורה מצוינת. בקיצור: שחקן נשמה.

כל השנים הוא שיחק בשורות קבוצת המנורה, למעט שלוש עונות בהן הוא לבש את מדי מכבי הרצליה ובני יהודה ת"א.

ניסן כהן מתכוון כיאה לשחקן שגדל בבית"ר לסיים את הקריירה שלו באגודה ואף להשתלב בהמשך בצוות הניהולי של הקבוצה.

אבל לניסן כהן יש זמן: "אני אפרוש רק כאשר אראה שאני רץ ונלחם פחות מהצעירים ומשחק פחות טוב מהם".

תארים בליגה הלאומית אין לו, אבל הוא רשם ארבע עליות מהליגה הארצית ללאומית, שלוש במדי בית"ר ת"א ואחת במדי הרצליה.

בגמר כן, יש לו הופעה רשמית אחת במדי הנבחרת הלאומית, אך את הלוגו של כל שחקן לשחק בקבוצה גדולה הוא החמיץ ולטעתו, פיתם בגילו הרבה כבר קשה לביצוע.

לפני כעשר שנים הורחק ניסן כהן לזמן אחת ממגרשי הכדורגל, בעקבות פרשיית "שודר הימורי הטוטו".

באותה עונה הצליח לשמור על כושרו בעונת הופעות בקבוצת הקטרגל של שכונת רמת הטייסים בת"א, הסמוכה לביתו.

לטעתו, נעשה לו "משפט דרייפוס" אך זה אינו רוצה להתייחס בהרחבה לנושא, שנותר אצלו כצלקת על עצם הזכות, כיוון שמעבר לעונש הורחקה ניסן כהן הוה ידוע מאז ומתמיד בכך שכבוקלה. בהם, בצוע המשחק בקיר למען המטרה הכבוד.

לפני פתיחת העונה ניבאו לבית"ר ת"א ידידה מהידה לליגה הארצית. לאותם נביאי זעם יש לניסן כהן מה להגיד:

"הם צריכים לאכול את העיתון. הם הטפידו אותנו מדי מאוד ואני שמח שהוכחנו להם שאנו לא כליכך חלשים, למרות שגם שחקני בית"ר לא האמינו בהוכם שגם בעונה הבאה הם ישחקו בליגה הלאומית".

בסיבוב הראשון לא הלך כליכך לבית"ר"ים. אבל בסיבוב השני, לאחר פיטורי של אברהם מרציינסקי וכואם של המאמן, מיכאל (לוטאו) קרוש ועוזרו, יעקב בן ניסן, הזל השיגו הספדיע.

"בסיבוב השני הוחלפו המאמנים. הגיעו קרוש וכן ניסן, שעבדו בצוותא, גיבשו את הקבוצה ויצרו משמעת בקבוצה. כל אלה בצירוף הוצוע מוראות המאמן, הובילו אותנו קדימה", הוא מסביר את המפנה הדרמטי שלו ושל חבריו.

על התקופה הלא מוצלחת עם מרציינסקי, אומר כהן: "מרציינסקי מאמן טוב, אך קשה לו לחיות קשות הוה מה שצריכים בכדורגל. הוא לא לחץ עלינו הוה חזר אליו כבמרגע. בראיונות הוא טען שאנו שחקנים מדרג ב' או ג' ואותם דברים פגעו והשפילו אותנו".

בתחילת העונה ביצע מרכז בית"ר חילוף בתפקיד יו"ר הקבוצה. ארצי בן יעקב הוחה מתפקיד לאחר שש שנים ובמקומו מונה בן ציון מורדוב.

ניסן כהן אומר על אותם חילופים: "בשנים 92־88, בתקופתו של יצחק שוחט, היינו מוקבוצות הדומיננטיות בארץ. ארצי בן יעקב חשב שהחישגים הם שלו, ולא של מרכז מורדוב. אנו אמרנו לו: "כאשר מורדוב העביר ביקורת נגד השופטים (נגד השופט סבי אלגקוה הוא אף איים להגיש תלונה במשטרה) ידעו להגיד שהוא לא שייך לכדורגל שלנו, אבל צריך להבין שפסקו לחובתה של בית"ר ת"א 11 פנדלים, לעומת שלושה פנדלים בלבד לזכותה. זה כאב למורדוב ולכן הוא אמר את מה שאמר".

בנושא הכספי יש לניסן כהן תרבה מה להגיד:

"כיום, בית"ר לא חייבת אפילו אגורה אחת למישהו ודבר כזה לא היה מאז שאני לוקח את מדי המנורה וזה אך ודק בזכותם של מורדוב ומאיר יוזקאל".

בית"ר ת"א ידועה במספר המרעם של אוהדיה ואף יש בריחות על אוהדיה שבקושי מצליחים למלא מונית, לא כולל הנהג.

ניסן כהן מנפץ את המיתוס: "אני אומר ברצינות: יש לנו אוהדים ולא מתיה. לבית"ר יש קהל, אך הוא לא מאורגן. אנחנו כבר התרגלנו לשחק ללא קהל".

ברזילי הבית"ר רוצה לנצל את גורל האליפות

אם מכבי חיפה לא תוכה הענוה באליפות המדינה, זו תהיה במידה רבה באשמתה של בית"ר ת"א, שהיתה לקבוצה היחידה מזה שנים שניצחה את הירוקים פעמיים בעונה.

מחר תתמודד בית"ר נגד המוליכה, מכבי ת"א, בדרבי "קטן" גדול.

האם לבית"ר יש תוכניות לקלקל גם למכבי תל־אביב את השמחה?

כהן מגיב:

"כנראה שיהיה שידור ישיר בטלוויזיה וזו הבמה המרכזית. לכן, עם כל הכבוד למכבי ת"א, כל שחקן יצטה להוכיח את עצמו. אני מקווה שנתעלה על עצמנו ונקח לפחות נקודה כדי להבטיח סופית עונה נוספת בליגה הלאומית".

ולא של השחקנים ולכן אני שמח שמרכז בית"ר הביא את בנצי מורדוב המדרגן הדרגאמי. אומנם היו חילוקי דעות על הדרך בה פיטר מורדוב את מרציינסקי (דרך הטלוויזיה) אך הוא הוכיח בעונתו של יד ימינו, המנהל, מאיר (מיזוז) יחוקאל ששמרה הקבוצה קרוסת לכל אנני מצפה שכל האנשים שהעביר עליו ביקורת שלילית יתנו לו מילת עידוד שכתחולם מגיעה לו".

ניסן כהן ממשיך לדבר באחדה גלויה כלפי בני מורדוב:

"כאשר מורדוב העביר ביקורת נגד השופטים (נגד השופט סבי אלגקוה הוא אף איים להגיש תלונה במשטרה) ידעו להגיד שהוא לא שייך לכדורגל שלנו, אבל צריך להבין שפסקו לחובתה של בית"ר ת"א 11 פנדלים, לעומת שלושה פנדלים בלבד לזכותה. זה כאב למורדוב ולכן הוא אמר את מה שאמר".

בנושא הכספי יש לניסן כהן תרבה מה להגיד:

"כיום, בית"ר לא חייבת אפילו אגורה אחת למישהו ודבר כזה לא היה מאז שאני לוקח את מדי המנורה וזה אך ודק בזכותם של מורדוב ומאיר יוזקאל".

בית"ר ת"א ידועה במספר המרעם של אוהדיה ואף יש בריחות על אוהדיה שבקושי מצליחים למלא מונית, לא כולל הנהג.

ניסן כהן מנפץ את המיתוס:

"אני אומר ברצינות: יש לנו אוהדים ולא מתיה. לבית"ר יש קהל, אך הוא לא מאורגן. אנחנו כבר התרגלנו לשחק ללא קהל".

ליגה ארצית

מחזור 29, הלפני אחרון

- ● הפועל כפר סבא – מכבי יפו (שישי)
- ● הפועל ר"ג – נס ציונה (שישי)
- ● קרית שמונה – הפועל אשדוד (שבת)
- ● הפועל לוד – הפועל הורדה (שבת)
- ● הפועל אשקלון – שמשון ת"א (שבת)
- ● הפועל ירושלים – קרית גת (שישי)
- ● הפועל טייבה – הכח ר"ג (שישי)
- ● הפועל בת ים – מכבי יבנה (שישי)

'גביע חיפה': הבטחה לאיכות

שחיה

מאת אורי פרידמן

332 שחיינים מ־5 מדינות, הם שני שליישי עולם ועוד שישה מדורגים בין 25 המובחרים בעולם, פותחים הבוקר, בבריכת הסכיזין המקורה בחיפה, בתחרות "גביע חיפה", שתימשך גם מחר.

ערוך הטפודים בכבלים יעביר בשידור ישיר את משחי הגמר, החל מ־17.30 עד 19.00.

בין השחיינים הבולטים:

קארולי גוטלר, בן 27 מהונגריה, שאין לו שום מתחרה בעולם ב־100 מ' חזה (1:00.95).

בריטניה אנרקאי, בת 20 מהונגריה, שאינה לו שום מתחרה ב־200 מ' גב (2:06.62).

מאיה, בלגיה, פיינאליסט בגמר בלונה ב־200 מ' גב, שזוכה ב־1994 חמש פעמים בין 10 הטובים בעולם במשחי הפרפר, גב וחופשי. הוא נרשם ל־8 מבין 14 המשחים לגברים.

חדי בקמני, יאן, מרוג בין הטובים בעולם במשחי הפרפר.

אלכס הוגה, יאן, מצטיין בסגנון חופשי.

וילמרט קבאק, הונגריה, מנצח תחרות חיפה לפני שנה בסגנון חופשי.

לאוניד שחיה, מאמן נבחרת ישראל בשחיה, שחוזר לאחריהם עם הבטחת ממנה אימונים בתנאי גובה בספרד, מכוח: "יש לנו מה להציג בתחרות הזו".

לדעתו, יצטיינו בה הישראלים איתן אורבך (המישי בגמר א' בגב, בגביע העולם בשפילד, לפני שלושה חודשים); מיקי חליקה (200 מ' מעורב אישי, פרפר ו־800 חופשי) וכן העולים דן קאסלר מארה"ב ואניה בוסטמלסקי מרוסיה.

בסך הכל יהיו בתחרות 14 משחים לגברים ו־13 לנשים.

כל מנצח יקבל 400 ש"ח ושיא לאומי יזכה ב־300 ש"ח.

● בדורגלנו הפועל ומכבי חיפה, שיתמודדו מחר בדרבי החיפאי הגדול במסגרת הליגה, הוזמנו להיות אורחי היום בתחרות.

ספרד: ברצלונה (מקום 5) שכבר השלימה עם אכזבת האליפות נאבקת עתה על כרטיס לגביע אופ"א. ביום ראשון היא תשחק נגד בטיס (מקום 4) במגרשה של האתרתה, וחנגה לנצח.

יאנדליר תארח את המוליכה ריאל מדריד גם כאן ביום ראשון כשאחרות תנקוה להוחיד לעצמה את כתר האליפות תעשה כל מאמץ לנצח אולי אם יריבתה העיקרית דפורטיס לה קורוניה תמסיד ב"דרבי" נגד סלטה.

'קווי אשראי' רכשה את הפועל ת"א

מאת משה כהן

קבוצה המורכבת מכמה אנשי עסקים יודעים עומדת לרכוש את קבוצת הכדורגל של הפועל ת"א תמורת 600,000 דולר. כך מסר אתמול מזכיר ההסתדרות במרחב ת"א־יפו, גרשון גלמן.

את קבוצת אנשי העסקים מייצג עורך הדין יצחק דואנים, שאישר אתמול שכבר הושג סיכום בעל־פה בין הצדדים, אבל הדגיש שטרם נחתם חוזה מחייב.

לדעתו, רק נסיגה בלתי צפויה מצד ההסתדרות תמנע את ביצוע העיסקה. עו"ד דואנים סבור שלהפועל ת"א יש פוטנציאל כלכלי וכעת צריך להתחיל במחירות את ההכנות לקראת העונה הבאה, במטרה להשיב את הקהל למגרשים.

הוא סירב להתייחס לעתיד הצוות המקצועי, אבל ציין שתתקיים פגישה עם כל אחד מהצוות וביחידי ודק אז יוחלט לגבי עתידו בקבוצה.

נודע, כי שני אנשי העסקים המרכזיים העומדים מאחורי העיסקה עם יובל רן, בעל חברת 'קווי אשראי' שהעונה אימצה את קבוצת הכדורסל הפועל גליל־עליון איש הגליל', איתן שמיר, למרות שלא התקבל אישור רשמי ושני הצדדים ממשיכים לשמור בסוד את זהות הרוכשים.

גלמן הדגיש שעיסקת הרכישה אינה כוללת את חובות העבר של הקבוצה, המוערכים בכמיליון ש"ח, אבל סוכם שהפועל ת"א תשלם החל מהעונה הבאה מחצית מהתצאות התפעול של איצטדיון בלומפילד.

הסכם כולל גם את מחלקת הנוער של הקבוצה וכמובן שגם את כרטיסי השחקן של שחקני האגודה.

גלמן הביע את שביעות רצונו מהסיכום ולדעתו, כעת יוצאת הפועל ת"א לעידן חדש, למרות שההסתדרות תמשיך להעניק לה תמיכה ציבורית.

אין ספק שרכישת הפועל ת"א תביא לשינוי מפת הכדורגל בארץ וכעת, לאחר מכבי חיפה, הפועל חיפה, מכבי ת"א ומכבי פ"ת, גם הפועל ת"א נכנסת למרוץ הקבוצות שעובדות לידיים פרטיות.

כעת עומדת על הפרק מכירתה של קבוצת הכדורגל של הפועל באר־שבע.

ראוי לציין שבעוד הכדורסל המצב מסובך יותר, כיוון שבדרך כלל הרוכשים אינם מקבלים בתמורה את כרטיסי השחקן ולאור הגרעונות הכבדים של ענף הכדורסל, קשה להפיק רווחים מרכישה.

זוג תושבי לוד חשודים שרצחו את בנם הנרקומן והעלימו גופתו

(ע.).– חסן אל חוות, בן 63 מלוד, ואשתו רשאן, בת 55, נעצרו אתמול בבית משפט השלום ברמלה, בחשד לרצח בנם בן ה־30 ולהעלמת גופתו.

האב חשוד ברצח בנו האם חשודה בסיוע לו. בני הזוג הובאו לבית המשפט, לאחר שלא ריחמו משך חודשים על העלמותו המוחרת של בנם, יאסר אל חוות.

בתחילת ינואר 95' נעלם בנם של השניים, יאסר בן ה־30, והשניים לא דיווחו על היעלמו. השניים חשודים ברצח בנם.

שופטת בית משפט השלום ברמלה, דליה גרנות, ציינה כי ממידע שהוגש לבית המשפט עולה כי קיימת תשתית ראייתית מספיקה, הקושרת את בני הזוג עם העבירות המיוחסות להם.

השופטת הבהירה כי אינה מסתמכת בהחלטתה על העובדה שהבן נעלם והודיו לא דיווחו, אלא על פי חומר ראיות אחר, לפיו מעורב הזוג בעבירות.

השופטת קבעה עוד כי אין זה מבטה לשפוט בשלב זה את מעשיו של האב, וציינה כי אין ספק שמדובר בהורים אשר אוהבים את בנם, אך יחסם, שהוא עבריין ונרקומן, הגריש את כאת יכורותם של הורים, עד כי לא יכלו עוד לשאת את התנהגותו.

מעצרם של השניים הוארך ב־5 ימים.

משפט דרעי

הסתיימה החקירה הנגדית של שמולביץ

(ע).– עו"ד פנינה רבורין, פרקליטתם של אריה ומשה וינברג, סיימה אתמול את החקירה הנגדית של עד המדינה יעקב שמולביץ. רבורין חקרה את שמולביץ על הודעה שנתן במשטרה ביחס לשיחה בינו לבין משה וינברג במלון שרתון בתל אביב. שיחה זו הוקלטה ע"י המשטרה לאחר ששמולביץ חתם על הסכם עד מדינה.

בתמליל השיחה, שהוצגה כפני שמולביץ בחקירתו במשטרה, שאל שמולביץ את וינברג איך יסביר למשטרה את "הוועבדות". בהודעה במשטרה אמר שמולביץ, כי מדובר בהעברות כספים ב"המרכז לטיפול האסיר" לישיבת "לב בנים", ומהישיבה לכיסי מנהלי הישיבה עסקניה.

עו"ד רבורין הגיבה לבית המשפט תמליל מתוקן של אותה הקלטה, כנגדך בהסכמת הגנה התביעה. על פי תמליל זה שאל שמולביץ את וינברג מה יאמר למשטרה על "העברות בנרשים".

רבורין שאלה את שמולביץ מדוע העיד במשטרה, כי מדובר בהעברות כספים. שמולביץ השיב, כי הניח, בעקבות קריאת התמליל הראשון, שמדובר בהעברות כספים. בתגובה, אמרה עו"ד רבורין "כל דבר שאי אפשר לבדוק אותך בו הוא אפשרי, אבל כשאפשר לבדוק אותך הנחותיך מתערערות".

עו"ד רבורין הגיבה לשמולביץ השעה לפיה, היתה פעילות של ישיבת "לב בנים" בכתי מהר עוד בטרם הוקם "המרכז לטיפול האסיר", ולפני שמונה שמולביץ למנהל האדמיניסטרטיבי של הישיבה.

שמולביץ טען, כי לא היתה פעילות ממוסדת של הישיבה להחזיר אסירים בתשובה. עו"ד רבורין הציגה בפניו שמות של אסירים שלמדו בישיבה. בתגובה אמר שמולביץ, כי היו מספר אסירים שלמדו בישיבה, אך באותה מידה היה גם טיים לשעבר ומבוגר טנקים שלמדו בה, והדבר אינו מעיד על פעילות של הישיבה בתחומים אלה.

היכה את אשתו בגלל שלא היתה מרוצה מהנעליים שקנה לילדים

(ע.).– נסיעה של בני זוג מנצרת לטבריה כדי לקנות נעליים לילדיהם, הסתיימה בסכסוך אלים, כשהבעל היכה את אשתו לאחר שביקשה חוסר שביעות רצון מהנעליים שקנה.

המקרה אירע לפני מספר ימים בטבריה. בני הזוג נסעו במכוניתם, כדי לרכוש נעלים לילדים. הבעל הורה לאשתו להמתין במכונית וניגש עם שניים מילדיו כדי לקנות עבורם נעלים באחת החנויות בעיר. כשחזר למכונית, הציג כפני אשתו את הנעלים שרכש, היא הביעה חוסר שביעות רצון. בתגובה, היכה אותה הבעל במרצות, והאשה נזקקה לטיפול רפואי בבית החולים פוריה.

חומר החקירה הועבר לתחנת נצרת וזו פתחה בחקירה נגד הבעל המכה.

תאונה טראגית בנגב

בן שנתיים נדרס למוות לאחר שנפל מטרקטור בו נהג אביו

2 הרוגים ו־3 פצועים קשה ב־3 תאונות דרכים בכבישי הארץ

מאת אמיר רוזנבלום ועתי"ם

אב דרס אתמול את בנו הפעוט למוות, בעת שנהג במרקטור סמוך למקום מגוריו ליד תל עדר.

סמוך לשעה אחת בצהריים הסיע יוסף אבו עמר, בן 50 מהשבט הבדואי אל עמר, את בנו, אברהים, בן השנתיים, על גבי טרקטור, שגרר אחריו עוקר מים. תוך כדי הנסיעה, נפל הפעוט ונרדס למות על ידי הטרקטור.

למקום הזעיק צוות נידת לטיפול נמרץ של מד"א, שקבע את מותו של הפעוט. האב עוכב לחקירה על ידי משטרת עדר. דובר משטרת מרחב הנגב, פיקד שמואל שמיטוב, ציין כי התאונה נגרמה בשל רשלנותו של האב.

בתאונה אחרת שאירעה שלשום בלילה כ־2 קילומטרים דרומית לצומת הערבה, נרדס למות רוכב אופניים, גבי ליאור, בן 57, מהישוב עין חצבה. משאית שהובילה מים מעין חצבה למפעל אורון, נהגה על ידי אברהם רוזה, תושב עדר בן 58, נכנסה לכביש צדדי של עין חצבה. הנהג הבחין ברוכב האופניים על השביל כשהיה במרחק 15 מטרים ממנו, ולא הספיק לבלום את המשאית. מעוצמת ההתנגשות, נהרג רוכב האופניים במקום.

מהמשטרה נמסר כי התאונה נגרמה בשל רשלנותו של נהג המשאית. חוקרי המשטרה עמלו שעות ארוכות כדי לאתר את בנו של הנהג, שנמצאה אותה שעה בטיול בסיני.

שלושה בני אדם, ביניהם אשה בחודש מתקדם להריונה, נפצעו אתמול באורח קשה בתאונות דרכים שאירעה בכביש הישן יבנה־אשדוד.

מכונית מרגם סחוקי, ובה נהג ואשה בהריון נסעה מכיוון אשדוד ליבנה. נהג המכונית החלים לעקוף את הרכב שלפניו והתנגש חזיתית, בעוצמה רבה, במכונית מרגם דייהטסו שנסעה בנתיב הנגדי.

מעוצמת הפגיעה נפצעו שני נהגי המכוניות והאשה ההרה באורח קשה.

הפצועים פונו לקבלת טיפול בבית החולים, ונמסר כי יש חשש לחייהם.

מחקירת משטרת התנועה של מרחב השפלה עולה, כי סיבת התאונה היא עקיפה ברוך לא פנויה שביצע נהג מכונית הסחוקי.

תושב לוד שהיה מעורב בתאונת דרכים שאירעה אתמול, ורדוף לחקירה במשטרה בחיקים שונים, נמלט לאחר התאונה.

האיש נהג במכונית מרגם סובארו ברחוב חטיבת יפתח בלוד. הוא נסע בנתיב הנגדי, והתנגש חזיתית במכונית מרגם סיטרואן שנסעה ממול.

מיד לאחר התאונה, נמלט הנהג מן המקום כשהוא פצוע.

המשטרה ממשיכה בנסיונות לאתר את האיש.

המשטרה: סוחר הנשק שם־טוב אלוני נרצח כנראה באמצע עסקה

אלוני היה ידוע בעמק יזרעאל כחובב כלי נשק עתיקים, וברשותו היה אוסף נדיר של חרבות, פגיונות ונשק קר, המלמדים על תולדות ההגנה של היישוב בארץ

מאת נתי קיי זילברמן

במשטרת מרחב העמקים לא בודדים עדיין הפרטים בפרשת רצח סוחר הנשק שם־טוב אלוני שלשום בערב בכפר יחזקאל.

יריה בודדת שהתרעה שלשום בערב בין בתי מושב כפר יחזקאל שבעמק יזרעאל הקפיצה את שכניו של אלוני. השכנים, שמיהרו לביתו, מצאו את הגבר בן ה־70 מתבוסס בדמו, ולדברי עדי ראייה הספיקו עוד לראות מכונית סובארו המסתלקת מן המקום. נידת סיפול נמרץ שהוזעקה למקום ניסתה לבצע בו החייאה, אך ללא הואיל.

שם־טוב אלוני נודע בכל אחוז עמק יזרעאל כסוחר נשק חובב כלי נשק עתיקים. הוא היה איש פלמ"ח, ולדברי מכריו לא היה כלי נשק מסוג כלשהו, שאותו לא הכיר, ידע לתקן או להשתמש בו. כיתו הפך במרוצת השנים למוזיאון נשק, אשר אצר בתוכו פרטי נשק בעלי ערך היסטורי, שמקצתו היה ניתן ללמוד רבות על ההיסטוריה של ההגנה בארץ ישראל.

אלוני התמצא היטב בנושא של חרבות, פגיונות ונשק קר, ועל קירות ביתו היה אוסף מרשים ונדיר ביותר של כלי נשק מסוג זה. שכניו ידעו לספר אתמול כי לאלוני היתה מערכת יחסים מורכבת עם ערבים ויהודים בכל הארץ, ובמיוחד בעמק. מרבית חברי הקיבוצים והבושבים בעמק נהגו לקנות באמצעותו את כלי הנשק הראשיים שלהם, ונהגו לנצל את הידע הרב שלו לתיקון הכלים ואספקת תחמושת. אלוני היה מוכר לכל מכריו כאיש שקט, שלא היו לו אויבים.

בבדיקת נתפו הוברר כי נורה בבדוד אחד בגרונו, ובחזהו נמצאו רקידות וחתכים. בשל הדקירות שנתגלו על הגופה בודקים במשטרה אפשרות שמרחב ברצח על רקע לאומני, ואולם במקביל נבדקים גם כיוונים חקירה אחרים.

מפקד משטרת מרחב העמקים מסר אתמול כי אין ספק שאלוני הפתיע עליידי רוצחיו, וכבל הנראה היה הרוג במהלך עסקה. ככל הידוע נהג אלוני לשאת עמו נשק תמיד, והוא גם הסיב להתשמש בו. מסיבה זו סבורים במשטרה כי רק מישהו שהפתיע אותו יכול היה לרצות אותו, כלי שאלוני ישיב כאש. אתמול בשעות הצהריים שוחררה גופתו מהמכון לרפואה משפטית באבו־כביר, ואחר הצהריים הוא נקבר במשהו, כפר יחזקאל.

מצנע עתר לבג"ץ שיורה להפסיק הזרמת דלק בצינור העובר בחיפה

מאת אורי שרון

ראש עיריית חיפה, עמרם מצנע, ואיגוד הערים לאיכות הסביבה, עתרו אתמול לבג"ץ, בדרישה להורות לשר האנרגיה והתשתית, בנין שגב, להפסיק את הזרמת תוקיקי הדלק ב"קו הלבן" העובר בתחומי העיר, עד שיובהר שלא נשקפת סכנה לתושבים מכך שהצינור עובר באזורים מאוכלסים, עד דרשו העותרים שהצינור יועבר אל מחוץ לעיר.

היזעק המשפטי של העיריה, עו"ד משה רוזנברג, טען בעתירה, כי סקר סיכונים הראה שבמקרה של תאונה או דליפה מהצינור, עלול להשתתדד תוקיק קל ולגרום לפגיעה, אי. לפיכך שקולות לגרום לפגיעות בגופם הקרבים, דליפה של התוקיק עלולה גם לזהם מי תהום.

עוד נטען שהמשרד לאיכות הסביבה והמשרד לאנרגיה ותשתית מודעים לסכנה וכי הישגה הבנה בינם לבין ראש העיר, שיש להעתיק את הצינור אל מחוץ לחיפה. הנושא עלה לכותרות בעקבות דליפה בצינור שאירעה, לטענת העותרים, לפני חמישה חודשים, בעקבותיה סגו תלמידי בית ספר השוכן סמוך לצינור.

בעקבות הסקרת, הוסכמה הזרמת התוקיקים, וסוכם עם משרדי המשטלה, במהלך כהונתו של שגב, כי עד לסיום מתצינור, עלול להשתתדד תוקיק קל ולגרום לפגיעה, אי. לפיכך שקולות לגרום לפגיעות בגופם הקרבים, דליפה של התוקיק עלולה גם לזהם מי תהום.

עוד נטען שהמשרד לאיכות הסביבה והמשרד לאנרגיה ותשתית מודעים לסכנה וכי הישגה הבנה בינם לבין ראש העיר, שיש להעתיק את הצינור אל מחוץ לחיפה. הנושא עלה לכותרות בעקבות דליפה בצינור שאירעה, לטענת העותרים, לפני חמישה חודשים, בעקבותיה סגו תלמידי בית ספר השוכן סמוך לצינור.

בעקבות הסקרת, הוסכמה הזרמת התוקיקים, וסוכם עם משרדי המשטלה, במהלך כהונתו של שגב, כי עד לסיום בדיקה וקבלת המלצה על עדיף הצינור, לא תתבצע בו הזרמה. העותרים קובלים על כך שבתחילת מאי, תבוצע הזרמה, בניגוד להבטחה.

עיריית חיפה והמשרד לאיכות הסביבה, שמתוך כמשיב פורמלי לעתירה, נקטו צעדים משפטיים נגד הזרמות המזרימות את התוקיקים, כדי להימנע להפסיק את הזרמה.

יממה לפני הגשת העתירה, הודיע השר שגב כי הזרמה בצינור נועדה לבדוק את תקינותו, לאחר שנוספו אמצעי בטיחות לאיתור ולמניעת דליפות, וגם הוחלף בדי קטע בעלות של מיליון חצי שקלים, למרות שלא היתה כל דליפה בקו.

בן 13 הותקף בסכין וגזז מרמיע על־ידי 2 תלמידים מבית־ספרו

(ע.).– תלמיד חטיבת הביניים בבצלת, בן 13, חתלונן במשטרת נצרת כי הותקף על ידי שני תלמידים אחרים בחצר בית הספר באמצעות גז מרמיע וסכין.

בעקבות התקיפה נגרמו לילד חתכים והוא פונה לטיפול בבית החולים האיטלקי בעיר. שני הנערים, שחוצאו לחקירה המשטרה סיפר כי הגיע שהתקף, הקניט אותם קודם לכן.

4 מקרי הצתה בגוש דן

(ע.).– המשטרה ושירותי הכיבוי בגוש דן חוקרים 4 הצתות שארעו תוך שעות אחדות במקומות שונים, אך לאתמול.

זמן קצר אחר הצות עלה באש מכונית אוטובוס חעבה־דרך קבע ברחוב חנן איש 48 בבני ברק, המשמש מקום לחלוקת מזון. נגרם נזק חלקי לשלד האוטובוס.

בשעה 1:30 אחר הצות עלתה באש מכולה שהוצבה ברחוב בנדס 24 בבני ברק. במכולה היה ציוד חשמל והיא נשרפה כליל.

במעון לנערים חוסים מצפה ים בהרצליה עלה באש הנשרף כליל חדר מגורים. איש לא נפגע. 2 נערים בני 17 ו־14 הנתונים במקום נעצרו לחקירה.

אתמול בשעה 6 בבוקר פרצה דליקה בחנות למימכר מוצרי ספורט בקאנטרי של חולון, סמוך למשרד הרישוי. תכולת החנות נשרפה.

שומה באתר בניה נפצע מפליטת כדור

(ע.).– שומר באתר הבנייה של "מעלה אדומים הדשה", נפצע אתמול בערב באחדה ביצוני לאחר שפלט כדור מנשקו האישי.

מפרסים ראשונים ממקום האירוע עולה כי השומר, מחברת "השומרים", פלט כדור מתוך מקלע עזי שהיה ברשותו. הוא נפגע בבטנו באחדה ביצוני ושונה לבית החולים הדסה עין כרם.

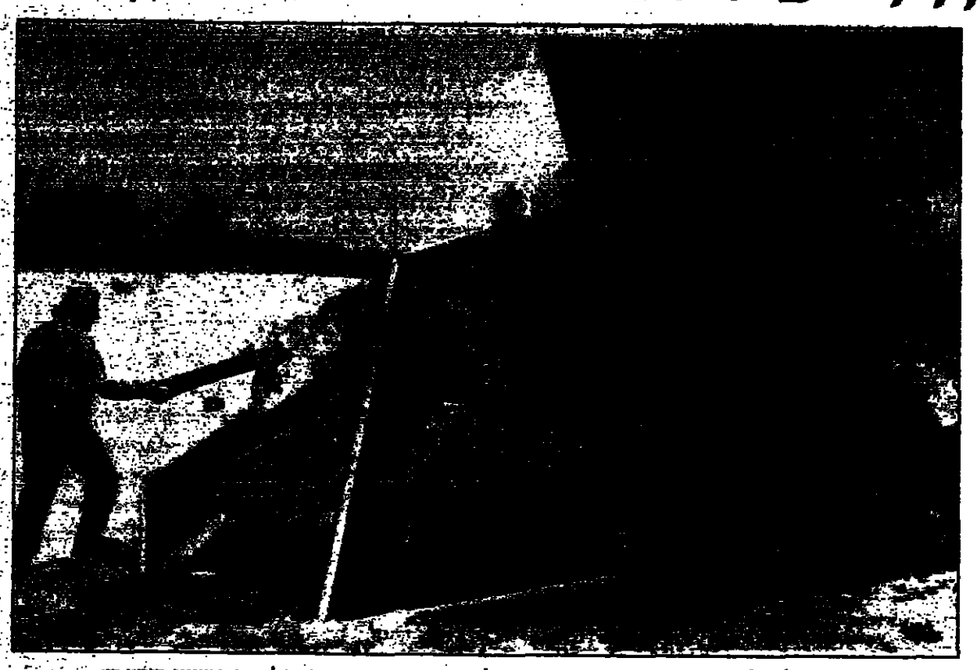

המשטרה שרפה אתמול שלוחות הימורים שנרשו את פחסניה לאחר המשיטות האזרחות על בתי הקפוחיו בגוש דן (צילום: בני בירק, י.נ.ס.)

היכה את אשתו בגלל שלא היתה מרוצה מהנעליים שקנה לילדים

(ע.).– נסיעה של בני זוג מנצרת לטבריה כדי לקנות נעליים לילדיהם, הסתיימה בסכסוך אלים, כשהבעל היכה את אשתו לאחר שביקשה חוסר שביעות רצון מהנעליים שקנה.

המקרה אירע לפני מספר ימים בטבריה. בני הזוג נסעו במכוניתם, כדי לרכוש נעלים לילדים. הבעל הורה לאשתו להמתין במכונית וניגש עם שניים מילדיו כדי לקנות עבורם נעלים באחת החנויות בעיר. כשחזר למכונית, הציג כפני אשתו את הנעלים שרכש, היא הביעה חוסר שביעות רצון. בתגובה, היכה אותה הבעל במרצות, והאשה נזקקה לטיפול רפואי בבית החולים פוריה.

חומר החקירה הועבר לתחנת נצרת וזו פתחה בחקירה נגד הבעל המכה.

תושבת נצרת הסתתרה לילה שלם מתחת למיטתה מפחד מבעלה

התגלתה רק לאחר שהבעל, חרש אילם, דיווח על היעדרה למשטרה

(ע.).– תושבת נצרת, בת 30, התחבאה במשך לילה שלם מתחת למיטתה בשל חששה מבעלה.

הפרשה נודעה לאחר שתושב העיר התייצב במשטרת נצרת וסיפר כי אשת אחייניו, הנמצאת בחודש השישי להריונה, נעדרת מן הבית, לאחר שיצאה לבריקות רפואיות ולא שבה.

בעלה המודאג לא יכול היה להגיש תלונה בשל היותו חרש אילם.

חקירת המשטרה העלתה, כי האשה כלל לא נעלמה, אלא עשתה את הלילה מתחת למיטת בני הזוג. היא סיפרה, כי אכן הוריעה שבבוקרה לצאת לבריקות רפואיות, אך בשל מצוקה נפשית בה חשה, החליטה לנסוע לטבריה כדי "להתאוורר" בעיר, ושבה לביתה בשעה 10 בלילה. באותה עת לא נכח איש בבית, ומכיוון שחששה מתגובת בעלה, היא החליטה להתחבא מתחת למיטת בני הזוג.

בשעות הבוקר הגיעו בני המשפחה אל הבית ופנשו באשה. הם לא האמינו לדבריה בקשר למצוקה הנפשית בה חשה, והודיעו על גידושה לבית הוריה בשפרעם.

קרובת משפחתו של אבי ספן הודתה בחטיפת קרן גרטלר

מאת אלי ברנר

הנערה קרובת משפחתו של אבי ספן, הנאשמת כי חטפה יחד עם ספן למטרת כופר את החיילת קרן גרטלר ואת אביה ויהלומן אשר גרטלר, לפני מספר חודשים בצפון תל־אביב, הודתה אתמול בבית משפט המחוזי בתל־אביב בהאשמות המיוחסות לה.

הנערה מואשמת בין היתר בחטיפה, מחיטה באיומים, ונטיאת נשק שלא כדין. השופט המחוזי נתן עמית קבע אתמול, כי עד מתן גזר הדין תוחזק הנערה תחת פיקוח קצין מבחן. הנערה לומדת בבית ספר, ונמצאת במעצר בית משעות הערב עד הבוקר.

ספן והנערה חטפו באיומי אקדח את החיילת קרן גרטלר מפתח ביתה בתל־אביב, וכלאו אותה בבית בודד בנשבה מגריאל, שם שמרה הנערה עליה עד ששיחררה אותה לקראת הערב. בחתיפה, ספן, קרוב משפחה שלה, נשאר בתל־אביב ושוטט במכוניתו בה החזיק באשר גרטלר, ממנו דרש כופר נפש. בשלב מסוים נמלט גרטלר מהמכונית, ובקרב ירויות בין המוסקי ושוטרי היחידה המרכזית נורה הרוגטי לעזרה, וקצין משטרה נפצע בזרועו.

הנערה הביעה חרטה על מעשיה, וטענה כי פעלה תחת השפעה חזקה של קרוב המשפחה. השופט עמית קבע ל־15 ביוני את הדיון הבא, בו יישמעו הטיעונים לעונש ויוגש לבית המשפט דוח קצין המבחן.

ברכות חמות
לחב' אנגל ולקניון אורות
ולמנהל מר דוד שיגא
לרגל הפתיחת קניון "אורות"
שאו ברכה הצלחה ושיתוף פעולה פורה
"מי - טל"
הנדסה ושרותים בע"מ
מי טל

ברכות חמות
לחב' אנגל ולקניון אורות
ולמנהל מר דוד שגיא
לרגל פתיחת קניון "אורות"
שאו ברכה הצלחה
ושיתוף פעולה פורה
ישראלוקס
ISRALUX
טל: 03-5337090

ברכות חמות
לחב' אנגל ולקניון אורות
ולמנהל מר דוד שיגא
לרגל הפתיחת קניון "אורות"
שאו ברכה הצלחה ושיתוף פעולה פורה
מטרה חב' לבנין בע"מ
ט ל: 09-562628

שמח ברכות
למר יעקב גינצברג
לרגל מיטיו לנשיא שופרסל לשיוק
מנורה
טל. 03-6817790
ke ברכה, הצלחה ושיתוף פעולה פורה

ברכות חמות
למר יעקב גינצברג
לרגל מיטיו
לנשיא שופרסל לשיוק

שמח ברכות
למר יעקב גינצברג
לרגל מיטיו לנשיא שופרסל לשיוק
גג חפיצים בע"מ
טל. 03-9711176
ke ברכה, הצלחה ושיתוף פעולה פורה

ברכות חמות
למר יעקב גינצברג
לרגל מיטיו לנשיא שופרסל לשיוק
מחלבת משק טלית
יקנעם
טל. 04-9892981
ke ברכה, הצלחה ושיתוף פעולה פורה

ברכות חמות
למר יעקב גינצברג
לרגל מיטיו לנשיא שופרסל לשיוק
שיינפלד נפתלי
טל. 03-5247656
ke ברכה, הצלחה ושיתוף פעולה פורה

למר נח כנרתי
שפע ברכות עם כניסתך לתפקיד
יו"ר החברה הממשלתית
לתשתיות נפט ואנרגיה
בהצלחה
דור אנרגיה
נפט ורגז

ברכות חמות
לחב' אנגל ולקניון אורות
ולמנהל מר דוד שיגא
לרגל הפתיחת קניון "אורות"
שאו ברכה הצלחה ושיתוף פעולה פורה
"מי - טל"
הנדסה ושרותים בע"מ
מי טל

ברכות חמות
למועצה מקומית מבשרת ציון
ולראש המועצה מר מויאל אלי
לרגל חגיגות 45 שנה להיווסדה
שאו ברכת שגשוג בניה ופיתוח
קבוצת דן - דר בן א.ב.ג - חברות בניה והפיתוח בע"מ
DAN-DAR-BEMAN-GEBEY Construction & Development Companies L.T.D.

ברכות חמות
למועצה מקומית מבשרת ציון
ולראש המועצה מר מויאל אלי
לרגל חגיגות 45 שנה להיווסדה
שאו ברכת שגשוג בניה ופיתוח
פוטראון חברה לבנין ולהשקעות בע"מ

ברכות חמות
למועצה מקומית מבשרת ציון
ולראש המועצה מר מויאל אלי
לרגל חגיגות 45 שנה להיווסדה
שאו ברכת שגשוג בניה ופיתוח
הפצ'יבה
02-388878:טל